

A. S. N.

உ

கடவுள் துணை.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருப்பாடற்றிரட்டு.

இஃது

யாழ்ப்பாணம் மேலைப்புலோலி

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களாற்

பரிசோதிக்கப்பட்டதை,

சென்னைக் குயப்பேட்டை

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1922.

இதன் விலை ரூபா 1—8.

உ

சிவமயம்.

யாழ்ப்பாணத்து மேலைப்புலோலி

மகாவித்வான்

ஸ்ரீமந் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

தாயுமானசுவாமிகள்

சரித்திரச்சுருக்கம்.

வணக்கம்.

வாயுமா ணவமலமு மறுபிறப்புந் துறவறத்தான் மாறவீசி, யாயும்வே தாகமத்தி னருள்வலியிற் சிவஞான வாழிமூழ்கிப், பாயுமால் விடைப்பரம * னிருவியலும் பார்த்துணர்ந்து பதத்தி னென்றுந், தாயுமானவன்றனிரு சரணமலர் சிரமதனிற் றரித்து வாழ்வாம்.

புராதனமெய்ச் சிவஞான போதமெனுஞ் சித்தாந்தப்பொ ருளியாவுந், தராசுமுனை யாநிறுவிச் சாயாமலநுபவத்திற் றமி ழைப்பாடிப், பராவுசிவ மயமாகிப் பரஞானத் தனிமைநெறிப் பரிமேலேறி, நிராமயதே யத்தேகி நிறைதாயு மானவனை நினை ந்து வெல்வாம்.

---

* இரு இயல் ஆவன:—தடத்தலக்கணம், சொரூபவிலக் கணம் என்பனவாம். இவை முறையே பொதுவியல்பு, சிற ப்பியல்பு எனவுங் கூறப்படும்.

உலகின்க ணின்று ஒன்றோடொன்று முரணி யிகலு றாஉம் பலவேறு வகைப்பட்ட சமயங்கள் போலாது, சமயா தீதமாய் முடிந்த நிலையதாகி விளங்கும் அத்துவிதசைவ சித் தாந்தத்தை நிலைநாட்டிய தந்தையானவரும், பதி பசு பாசம் என்னும் முப்பொருளி னியல்புகளையெல்லாம் உலக முணர் ந்துய்வான்பெற வைத்தருளிய தாயுமானவரும், எம்மவர்க்குச் சருவமானவரும் ஆகிய ஸ்ரீ தாயுமானசுவாமிகளது திருப்பா டல்கள் காரணமாக, அவர் ஒரு சமயத்தையுஞ் சாராதபொ துநிலையர் என ஓர் சாராரும், தமது விவர்த்தவாதக் கொள் கையை யுடையார் என ஏகான்மவாதிகளாகிய மாயாவாதிக ளும் மயங்குவாராயினர். இருவர்மாறுகோள் ஒருதலை துணி தல் எம்மவர்க் கிலக்கணமா விருத்தலான், அவர் தங் கூற் றுக்களையெல்லாம் அடிகளது சரிதவாயிலாகவும், திருப்பாசுர வாயிலாகவும் நடுவு நிலையோடாராய்ந்து நிச்சயித் துண்மை காட்டுவான் ஈதெழுந்த தென்க.

வேதங்களாற் பூசிக்கப்பட்டதும், சுத்தாத்துவித சைவ சைவசித்தாந்தம் என்னும் அரசு வீற்றிருப்பதும், புகழாற் றிக் கெங்கும் போயதுமாகிய திருத்தலம் சோழ நாட்டின்றென் கோடிக்கணுள்ள ஸ்ரீவேதாரணிய புரியேயாம். ஆங்கு இற்றை க்குச் சுமார் 230-வருடங்களுக்குமுன்னர், வேளாளவருண த்திலே, உழுவித்துண்போர் வகையினருள் தோன்றிய கேடி லியப்பபிள்ளை என்பார் ஒருவர் இருந்தார். அவர் கல்வி கேள்வி கேள்விகளின் முதிர்ந்து, குருலிங்க சங்கம பக்தியிற்

சிறந்து, தம் பெயர்க்கேற்பக் கேடிலராய், அவ்வூர்ச் சிவதல விசாரணைக் கர்த்தராயிருந்தார். அதுகாலைத் திரிசிரபுரத்திலே செங்கோனடாத்தி யரசுபுரிந்த ஸ்ரீமாந் முத்துவிசய ரகுநாத சொக்கலிங்க நாயகர் என்னும் வேந்தரேறு * பிள்ளை அவர்களது நற்குண நற்செய்கைகளையும், கல்வி கேள்வி யறிவின் பெருமையையுங் கேள்வியுற்று வரவழைத்து, சிறந்த சம்பிரதி உத்தியோகத் தமர்த்தினர்.

பிள்ளையவர்கள் அரசனது வேண்டுகோட்படி உத்தியோக மேற்று, அதற்குரிய கடமைகளைக் குறைவறப்புரிந்துவந்தனர். அங்ஙனம் நிகழு நாளிலே தமக்கு ஒரே பேறுவாய்த்த சிவசிதம்பரப் பிள்ளை என்னும் அருமைக் குமாரனைச் சந்ததியின்றியிருந்த தந்தமையனுர்க்கு முன்னரே சுவீகாரமாகக் கொடுத்துவிட்டமையால், தமக்குச் சந்ததியுண்டாகத் திருவருள் செய்யுமாறு,

---

* பிள்ளை என்பது வேளாளர்க்குரிய காரணவாக்கப் பெயருளொன்று. இறைவனிடத் திருநாழி நெற்பெற்ற காமாட்சியம்மையார், அதனை விருத்திசெய்தற் குரியார் இவரேயெனத் திருவுளங்கொண்டு "பிள்ளையே!" என்றழைத்தமையால் வந்ததெனக் காரணங்கொள்க. அது "உள்ளங்குழைந்தா யுழவாற் பெருக்கவிதை—பிள்ளையெனக் கூயுதவப்பேணுங்கை" எனத் திருக்கை வழக்கங்கூறியதனுலும் பெறுதும்.

* தக்கிண கைலாயத்துள் ஒன்ருய வத் திரிசிராமலைக்கணெழுந்தருளியிராநின்ற தாயுமானேசுரரைத் திரிகாலங்கடோறும் தந் தேவி சகிதமாகச் சென்று ஒருமையுற்று மெய்யன்புடன் றரிசித்தும், நித்திய நைமித்திகாதிகள்செய்தும், விரத மநுட்டித்தும், தானஞ்செய்தும் வருவாராயினர். அக்காலை, பரதகண்டத் துள்ளார து தவமெலாந்திரண்டொரு வடிவெடுத்துவந்தாற் போலவும், மன்பதைகளின் மலவிருள்துமிக்க இம்மண்ணுலகிற் ருேன்றுவான் விமலன் விடுத்தருளியவோர் சித்தாந்த ஞானசூரியன் மாணவும் மகவொன் றவதரித்தது. அப்போழ்தத்துத் தந்தையார், அகமிக மகிழ்ந்து செய்யவேண்டியனவெல்லாஞ்செய்து, தாயுமானேசுரர்க்குக் காணிக்கை முதலியனவுஞ் செலுத்தி, சாதகருமமுஞ் செய்வித்தார். சோதிடத்தில்வல்லார், "சுபவோரையிலே ஐந்துகோளுச்சமாகத்தோன்றியதனுல் இவர் தேவாம்சமாக அவதரித்தார் என்றும், அனைத்துலகையுமாள வல்ல நரேந்திரனுக நிலவுவர்" என்றுங்கூறக்கேட்ட இருமுதுகுரவர் மகிழ்ச்சியை யென்னென்பேம். தாயுமானேசுரர் அருளாலுதித்தமையால் அப்பிள்ளைக்கு அக்கடவுளின் பெயரையே நாமகரணஞ்செய்தனர்.

---

* திரிசிராமலை தக்கிணகைலாயத்துள் ஒன்றென்பதை, செவ்வந்திபுராணம், தக்கிணகைலாசபுராணம் என்பவற்றிற் காண்க. திரிசிரபுரம், திரிசிராப்பள்ளி எனவும் பெயர். இக்காலத்துத் திருச்சினுப்பள்ளி எனவழங்கப்படுகின்றது.

அப்பால், தாயுமான சுவாமிகள் வடமொழி தென்மொழிக்கணுள்ள இலக்கிய இலக்கணங்களையும், வேதசிவாகமோபநிடத மிருதி புராண இதிகாச முதலியனவற்றையும் நன்கு கற்று வல்லவராயினர். அவையன்றித் தேவார முதலிய பன்னிரு திருமுறைகளையும், மெய்கண்டசாத்திரம், அருணகிரிநாதர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்புகழ் முதலியவற்றையும் தக்காருழையாராய்ந்து அன்புடன் பாராயணஞ் செய்தார். இங்ஙனம் வருநாளிலே தகப்பனார் இகவாழ்வொருவ, அரசன் அவரது சம்பிரதி உத்தியோகத்தை ஏற்குமாறுவலாற்காரஞ்செய்ய, மறுக்கவியலாமையான் அதை ஏற்று நடத்திவந்தார். தாயுமான சுவாமிகள் சம்பிரதி உத்தியோகத்திற் பதினான்கு வயதிலேயே அமர்ந்தாரென்ப. அப்போதில் ஓர்காரிய நிமித்தம் அரசனைக் காண்பான் போந்த சுவாமிகளது திருவடிச்சுவடுகள் அரண்மனையுட்புறக் குவித்தற்காகக் கொட்டப்பட்டிருந்த மணன்மேற்பதிந்து செவ்வே விளங்கின. பிரதானியும் அரசனும் அவ்வழிவந்தார் பதுமரேகை பதிந்து காணுஞ் சுவடுகளைப்பார்த்து மிக்க ஆச்சரியமுற்று, யாவர் இவ்வழி வந்தார் என, ஆங்கு நின்றார் சம்பிரதியாரே வந்தவர் என்றனர். அரசனும் பிரதானியும் ஐயுற்று, அவ்வுண்மை யாராய்வான் சுவாமிகளை ஆங்கழைப்பித்தும் பின்னர் அனுப்பிவிட்டுச் சுவடுகளையொத்து நோக்கித் தஞ் சந்தேகந் தீர்ந்து மகிழ்வுற்றார். பிரதானி அரசனைப்பார்த்து அரசரேறே! சம்பிரதியாரது அழகைக்கண்டு ஆடவரு மவாவுவரன்றோ? "இலங்கெழிலளவு குணமென வுரைப்பர்" இதற்கு மேற்கோ

ராச னவரையே யிக்காலத்து யான் துலங்குறக் கண்டேன். அவரது வடிவத்தை உற்று நோக்கியுள்ளேன்.

அகவடி யுகிர்விரல் புறவடி கரடே
கழலே கணைக்கான் முழந்தாள் குறங்கே
கடிதடங் கொப்பூழ் வயிறதின் வரையே
யிடையே மயிரி னொழுக்கே முலையுகிர்
விரலே முன்கை யங்கை தோளிணை
கழுத்தே முகநகை செவ்வாய் மூக்குக்
கண்ணே காது புருவ நுதலெனு
மாறைந் துறுப்புட னிரண்டும் பாதம்.

என்று சங்கப்பாட்டியலிற் கூறப்பட்டபடி, அவரது முப்பத்திரண்டு உறுப்புக்களும் ஆண்டன்மையோடு தெய்வத்தன்மை சிறந்து, சாமுத்திரிகா லக்கணங்கள் நிரம்பப்பெற்று விளங்குகின்றன. அவர் இன்னுஞ் சிறிது காலத்துள் உலகமெலாந் தன்னேவல் கேட்ப ஆணைசெலுத்தும் மகைஸ்வரிய மகௌதாரிய மகா மண்டலாதிபதியாகிப் புகழ்நிறுவலொருதலை. நிருபமோ! அவரது காற்சுவட்டிற் பிரகாசிக்கும் பதும ரேகைபோல் எவர்க்கு மிருப்பதை யிஞ்ஞான்றுங் கண்டு கேட்டிலேன். அவரது நெடுங்கரங்கள் கணைக்காலின் கீழ்த்தூங்குவது தானுங் கண்டிலிரோ? என்று கூறினன். அது தொடங்கி நாயகன் அவரிடத்து மிக்க பிரீதியும் அச்சமு முடையனாயினன்.

இருவினையொப்பு நேருங்காலமாதலால் இவர்க்கு உண்மையாராய்தலே பெருங்கடமையெனத் தோன்றிற்று. அரசனிடத்தில் கவி, கவிராயர், கவிச்சக்கிரவர்த்தி, பண்டிதர், பாரதி, பாவலர், நாவலர், வித்துவான், மகாவித்துவான், வித்துவ சிரோமணி, ஆசிரியர், புலவர் முதலிய பட்டங்களைத் தரித்துச் சன்மானம் பெற வருவோர் எவரையும், யதார்த்தவாதஞ் செய்து தக்க விடை கொடாமையால் "உண்மைகாணுதிர்" என்று விடுப்பார். அரசனும் இவரது இளம்பருவத்தையும், கல்வி கேள்விகளின் அருமையையும், அதற்குத் தகுந்த வொழுக்கத்தையும் கண்டு வியந்து பேரன்புடையனாயினன். தலையிற் றீப்பிடிக்கக் கண்டான் வேறொன்றினையும் நாடாது தண்ணீரையே தேடுவதுபோல, இவரும் தம் ஐயங்களை யொழித்து உண்மைகாட்டவல்ல, ஞானாசிரியர் யாண்டையர், எற்றைத்தினத் தெதிர்ப்படுவர் என்று நோக்கமுற் றெதிர்பார்த்திருந்தார்.

அங்ஙனமொரு நாளிலே, அடிகளார் பிறவிதோறும் ஈட்டிய பெருந்தவப்பேறு காரணமாகவும், இற்றைஞான்றும் பிற்றைஞான்று முள்ளவுயிர்கள் முப்பொருளி னுண்மையறிந்து, சித்தாந்த நிலையேறிச் சிவஞான நிட்டாபரராய், அத்துவித முத்தியை யடைந்துய்தற்குச் சாதனமானவற்றை யோதுவிக்கு முண்மை காரணமாகவும், திருவருண் ஞானப்பெருஞ் செல்வப் பிழம்பாகிய திருமூலநாயனர் மரபிலே தோன்றி, திருக்கைலாய பரம்பரைச் சந்தானமாகிய மெய்கண்டதேவ நாயனு

து வதிந்தாரிடத்து ஞானோபதேசம் பெற்ற சற்குரு மூர்த்தியாகிய மௌனகுரு சுவாமிகள் திரிசிராமலைப் பரமநாதனைத் தரிசிப்பான் ஆண்டுற்றனர். நந்தந்தையுமான தாயுமானார் அவரைக் கண்டமாத்திரையே, தலைவனைக் கண்டுழித்தன் வயமிழக்கும் "சுழுவலன்புடைப் பதிவிரதைபோலப் பரவசப்பட்டு, காந்தங்கண்ட ஊசிபோன்று தம்மனம் அவர்பாட்டிழுக்கப்பட்டாராய், அடிபணிந்து வணங்கி, "எம்பெருமானே! தந் திருக்கரத்துள்ள புத்தகம் யாதோ" வென்றனர். குருசுவாமிகள் யாதொன்றும் மொழிபகராது ஏகினர். பின்னரும் பன்முறை வினவி நிழல்போல் தொடர்ந்தனர். அவ்விடங்கடோறும் சுற்றித்திரிந்து, தொடங்கிய யாமம் பதினைந்து கடிகையளவிலே தாயுமானவர் சந்நிதி சென்று * பதுமாசனத் துட்கார்ந்த மௌனாசாரியர் இவர் பக்குவங்கண்டு "சிவஞான சித்தி" என்றனர். தாயுமானார் அகமிக மலர்ந்து, அந்த நாளிலே வாதவூர் நாதனை ஞானபோதத்தாலேதந் தொலைத்துச் சாதங் காட்டிப் பாதமளித்தாண்ட பரமபதி, இந்த நாளி லெளியேனையும் ஞானசித்தி

* பதுமாசனமாவது யோகாசனங்களுள் ஒன்று. அஃதாவது இடப்பக்கத் தொடையின்மேல் வலக்காலினையும், வலப்பக்கத் தொடையின்மேல் இடக்காலினையும் மாறவைத்து, இருகாற் பெருவிரலையு மிருகரங்களானும் மாறியுறப்பிடித்திருத்தல். அதனை "சவ்வியபாக ஊருமேல்" என்னுஞ் சூதசங்கிதைச் செய்யுளானறிக.

யான் மோனபதி யளித்தாட்கொள வெழுந்தோ வென்று துதித்து, அருட்கடலே!

1—சிவம் யாது?

1—ஞானம் என்பதென்னை?

3—சத்தி எது? என்று வினவ, ஆசாரியசுவாமிகள் அவரை நோக்கி. அன்புளாய்!

1—சிவம் என்பது பதி.

2—ஞானம் என்பது (அந்தப்பதியை உள்ளவாறறியும்) அறிவு.

3—சத்தி ஆவது அவ்வறிவை உருவிப்பது என்றார். தாயுமானவர் கேட்டுத் தவராச!

1. அப்பதிப்பொருள் ஊர் குணம் குறி செயல் பெயர் முதலியன வில்லாதது; சொல்லளவைக்கும் பொருள் அளவைகட்கு மெட்டாதது; என்று வேதாகமங்கள் முழங்கவும், தேவரீர் அவையிற்றிற்கு முரணைச் சிவம் என்றல் பொருந்துமோ?

2. சிவம் எனவே, அசிவம், (அமங்கலம்) சிவாசிவம் (மங்கலாமங்கலம்) என்பனவும் பெறப்படலால் அப்பொருளவை?

3. அப்பொருள்கள் சிவத்திற்குப் பேதமோ, அபேதமோ, பேதாபேதமோ?

4. வியாபகமோ? வியாப்பியமோ? வியாத்தியோ? சசாதியோ? விசாதியோ? சுகதபேதமோ? இவை அல்லாதனவோ?

5. "உண்மையுமா யின்மையுமாய் இருப்பவன்பதி" என்றன்றோ ராருளிய தன்மையாயின், சிவம் (மங்கலமுடையது) எனக்கூறல் சால்பேயோ? என்னை? அமங்கலம், மங்கலாமங்கலமும் அவனேயாகலால்.

6. பிரமப்பொருளன்றி யிரண்டாவது பொருள் இல்லையென்று வேதங் கூறவும், சிவஞானம் என்பதற்குப் பொருள் சிவனையறியும் அறிவு எனின். சிவன் ஞேயப் பொருளாகவும், ஞானம் காட்சிப் பொருளாகவும் முடிதலால், ஞாதுரு (அறிபவன்) ஞானம் (அறிவு) என்பன வெவை?

7. அந்த ஞாதுரு பரிபூரணனாய சிவனுக்கு வேறு நின்று அறிவனோ? ஒன்றாய் நின்றறிவனோ? வேறும் ஒன்றுமாய் நின்றறிவனோ?

8. சிவன் அறியப்படுமேல், அறி பொருளெல்லாம் சலமாகியும், அழிவனவாயும், விகாரப்படுவனவாகியும், அறிவானுக்கு வேறவாகியும், கண்டப் படுவனவாகியும், விளங்குமுண்மையால், அவனும் சடத்துவம், அழிவு, விகாரம், பேதம், கண்டப்படுகை முதலிய தன்மையனாய், சித்து, சத்து, நிர்விகாரம், அத்துவிதம் அகண்ட முதலியவற்றை யிழக்குமன்றே.

9. அறியப்படுதல் கருவி கூடியவிடத்தோ? கழன்றவிடத்தோ? கூடிய விடத்தெனின் கருவிகள் எல்லாம் பசுபாச ஞானங்களாகலின் அந்த ஞானங்களா னறியப்படானே? கழன்றவிடத்தெனின் அறிதலெங்ஙன்?

10. சிவம் அறியப்படுதல் ஐயக்காட்சியானோ? திரிபுக்காட்சியானோ? மானதக் காட்சியானோ? சையோகம், சையுக்த சமவாயம், சையுக்த சமவேத சமவாயம், சமவேத சமவாயம், விசேடண விசேடிய பாவம் என்னும் வகைத்தாயவாயிற் காட்சியானோ? தன்வேதனைக் காட்சியானோ? யோகக்காட்சியானோ? விகற்பக் காட்சியானோ? நிருவிகற்பக் காட்சியானோ? சுவார்த்தானுமானத்தினாலா? பரார்த்தானுமானத்தினாலோ? சபக்கம், விபக்கம், சபக்க விபக்கம், ஒப்பு, பரிசேடம் உலக வாதங்களானேயோ?

11. ஞானம் அறிவானுக்கு இயற்கையா? செயற்கையா? இயற்கையெனிற் சித்தித்தல் வேண்டா. செயற்கையெனிற் சித்திக்காட்டா அஞ்ஞானமு மங்ஙனேயன்றோ?

12. அங்ஙனஞ் சிந்தித்தல், * சமுதாயவாதமோ? ஆரம்பவாதமோ? விவர்த்தவாதமோ? பரிணாமவாதமோ? விருத்திவாதமோ?

* சமுதாயவாதமாவது எள்ளாலாய குப்பை யென்பது. இது புத்தர் சமணர் கொள்ளுமதம். ஆரம்பவாதமாவது நூலாலாகிய வாடைபோல்வ தென்பது. இது தார்க்கிகர்

[என்றின்னணவாய தம் ஐயப்பாடுகளை யெல்லாம் விண்ணப்பிக்க குருசுவாமிகள் புன்னகை புரிந்து, சகல வர்க்கத்து ஆன்மாக்களுக்கு அநுக்கிரகிக்கும் உபதேச முறைமையை ஓர்ந்து.]

* ஔத்திரி தீக்கைக்கு அவரப்போது அருகரல்லாமை யால் அதற்கு அங்கமாயுள்ள † அறுவகைத் தீக்கைபுரானை வியற்றி, மைந்த! நீ வினவிய ஐயப்பாடுகளை யெல்லாம் அறுத்து, விபரீத ஞானத்தையும் வீட்டி, சிவஞானநெறி

மதம். விவர்த்த வாதமாவது கயிற்றிற் பாம்பு போலவும், பேய்த்தேரானுய நீர்த்தோற்றம் போலவும் உள்ளதென்பது. இது ஏகான்ம வாதிகளாகிய மாயாவாதிகள் மதம். பரிணாம வாதமாவது பாலினுண்டாகிய தயிர்போல முற்றும் பரிணமித்தலும், நெய்யினுண்டாம் புழுப்போல ஏகதேசத்திற் பரிணமித்தலும் என இருவகைத்து. படங்குடிலாதல் போலவும், வித்து மரமாதல் போலவும், உள்ளது விருத்திவாதம்.

* ஔத்திரி – உத சகிதமாகப் பண்ணுவது. உதசகிதம் – ஓமத்தோடு கூடியது. அது கிரியாவத்திரி, ஞானவத்திரி என இருவகைப்படும்.

† அறுவகைத் தீக்கையாவன—சட்சு தீக்ஷை, பரிச தீக்ஷை, வாசகதீக்ஷை, மானததீக்ஷை, சாத்திரதீக்ஷை, யோக தீக்ஷை என்பனவாம். இவையிற்றை வருணபத்ததி, சைவ சந்நியாச தீபிகை, காலோத்தரம், சித்தாந்தசேகரம், ஞானப் பிரகாச வியாக்கியானம் என்பவற்றிற் பரக்கக்காண்க.

யாகிய அத்துவித ஞானத்தைக் கொடுப்பது இந்நூலே யாம். இந்நூல் நங்குரு மரபி னிலவிய சகலாகமபண்டிதர் என்னும் அருணந்தி சிவாசாரியமூர்த்திகளா னருளப்பட்டது. இதனைப் பூசித்துப் பாராயணஞ்செய்து வருகின்றோம். சிவஞானபோத வழிநூலாயுள்ள இது வேதாகம சாரமாகிய சித்தாந்த வியல்பினை யெடுத்துத் தாபித்தலாற் சுபக்கம் என்றும், வேதாகமங்கட்குப் புறப்புறமாகவும், புறமாகவும், அகப்புறமாகவும், அகமாகவுமுள்ள சமயக் கோட்பாடுகளை யெடுத்துக் கண்டனஞ் செய்தலாற் பரபக்கம் என்றும் இருவகைப்படும். மாணவ!

* "பாரிலுள்ள நூல்களெலாம் பார்த்தறியச் சித்தியிலே
யோர்விருத்தப் பாதி போதும்."

என்று, அவர் வினவிய வினாக்கட்கெல்லாந் தக்க விடைகொடுத்துச், சித்தாந்த சரித்திரம் பதினான்கனையும் முறையே உபதேசித்தருளினர். பதியிலக்கணம், பசுவிலக்கணம், பாசவிலக்கணம், ஞாதுருஞான இலக்கணம், அத்துவித விலக்கணங்களை யெல்லாம் போதித்தருளுங் காலத்தில் தேசிகநாதர் "இருநிலனாய்த்தீயாகி நீருமாகி" தாமென்னை முன்படைத்தானதறிந்து தன் பொன்னடிக்கே "எழிசையா யிசைப்பயனா யின்னமுதா

* இதனை "பாதிவிருத்தத்தா லிப் பார்விருத்தமாக வுண்மை—சாதித்தார் பொன்னடியைச் சாருநா ளெந்நாளோ" என்று குருமரபின் வணக்கத்துள் தாயுமானர் அநுவதித்ததுங் காண்க.

பெண்ணுடையா தோழனுமாய்" "பன்னிலூறும் பழத்தினுமின் சுவையென்னி லூறியெனக்கே களிதரும்-உன்னி லுன்னு முன்னுவிடில் விட்டிடும்" எனவரூஉம் தேவார அருட்பாக்களை யும், "இன்றெனக்கருளி யிருள்கடிந் துள்ளத்தெழுகின்ற ஞாயி றேபோன்று - சென்று சென்றணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந் தொன்றும்" ஆதியுமந்தமு மில்லாவரும் பெருஞ்சோதியை" எனவரூஉந் திருவாசகத் திருவருட்பாக்களையும், "உற்றவர் பெற்றவாற்றவர் முற்றும் - அற்றவர்க்கற்றறவனல்லவர்க்கு" எனவரூஉம் இருபாவிருபதின் செய்யுளையும்.

குமர குருபர குணதர நிசிசரர்
திமிர தினகர சரவண பவகிரி
குமரி சுதபகி ரதிசுத சுரர்பதி குலமானும்

அரவு புனைதரு புனிதரும் வழிபட
மழலை மொழிகொடு தெளிதர வொளிதிகழ்
அறிவையறிவது பொருளென வருளிய பெருமாளே.

என்ற திருப்புகழின் திருப்பாவையும் ஏனையவற்றையும் உதக ரித்துண்மை காட்டினரென்ப. அதுபற்றி யன்றோ தாயுமான சுவாமிகளும் தாம் அருளிச்செய்த அருளுருரைக் கண்ணியில்,

"இருநிலஞ்யைத் தியாகி யென்ற திருப்பாட்டின்
பெருநிலையைக் கண்டணைந்து பேச்சறுவதெந்நாளோ."

என்பது முதலாக அவற்றை யெல்லா மெடுத்தாண்டு மன்ப தைப் பக்கத்தாரைத் தம்வயப்படுத்தினா. நிற்க, இவ்வுப

தேசத்தானே வைதிக சைவ சுத்தாத்துவித சைவசித்தாந்தமே உண்மையிலே யென்றும், சிவபெருமானே பரமபதி யென்றும், அவருடன் இரண்டறக் கலத்தலே அத்துவித முத்தி யென்றும் உணர்ந்து உலகாசையைத் துறந்து முமுட்சுத்துவ முற்றார். மௌனதேசிகர், "நீ இன்னுஞ் சிறிது காலமிருந்து இல்லறம் நடாத்திப் புத்திரனையீன்று நிற்றி ; பின்னர் யாம்வந்து நிட்டைகூடி முபாயமளிப்போம்" என்றனர். ஆசிரியர் பிரிவையாற்றாமல் தாயுமானார் வருந்த "சும்மா இரு" என்று அகன்றனர். இவற்றைச் சுவாமிகளது திருப்பாடலில் மௌனகுரு வணக்கத்துள்,

சிந்தையற நில்லென்று சும்மாவிருத்தியொர்
சின்மயா னந்த வெள்ளந்
தேக்கித்திளைத்துநா னதுவா யிருக்க
செய்சித்ர மிகநன் றுகாண்
எந்தைவட வாற்பரம குருவாழ்க வாழ்கவரு
ளிய * நந்தி மரபு வாழ்க

---

* நந்தி மரபு ஆவது – தக்கிணாமூர்த்தி சிவஞானபோதத்தைத் திருநந்தி தேவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர் சனற்குமார முனிவர்க்கும், அவர் சத்தியஞான தரிசனிகளுக்கும், அவர் பரஞ்சோதி முனிவர்க்கும், அவர் மெய்கண்டதேவர்க்கும், அவர் அருணந்தி சிவாசாரியர் முதலாயினோர்க்கும், அவர் மறைஞான சம்பந்த நாயனார்க்கும், அவர் உமாபதி சிவாசாரியர்க்கும், அவர் அருணமச்சிவாயர்க்கும் உபதேசித்த வரன்முறைவழியாம்.

வென்றடியார் மனமகிழ வேதா கமத்துணி
பிரண்டில்லை யொன்றென் னவே
வந்தகுரு வேவீறு சிவஞான சித்திநெறி
யௌபதேச குருவே
மந்த்ர குருவேயோக தந்த்ரகுருவே மூலன்
மரபில்வரு மௌனகுருவே. என்றதனானும்,

"வேதாந்த சித்தாந்த சமரசநிர் வாகநிலையும்"

"சமய நடைசாராமல் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசமொரநுபூதி, மன்னவொரு சொற்கொண் டெனைத்தடுத் தாண்டபின் வாழ்வித்த ஞான குருவே" என்றதனானும்,

* "காட்சியநு மானமுத ஞானவிதங்க டோர்ந்து
நானெனக் கூறு படைபடை பெயர்த்திடவு
நான்குசா தனமு மோர்ந்திட்

¶ டணுபக்ஷ சம்புபக்ஷ மாமிரு விகற்பமும்" என்றதனானும் அறிக.

---

* காட்சி முதலியன வென்றது, காண்டல், கருதல், உரை, இன்மை, ஒப்பு, ஒழிவு, உண்மை, உலகவழக்கு, இயல்பு என்னும் பொருளளவையை என்க. நானெனக் கூறுபடையாவது மாயாவாதக்கொள்கை. நான்கு சாதனமாவன – நித்தியா நித்திய வத்துவிவேகம், இகமுத்திரார்த்த பலபோக விராகம், சமாதிசட்க சம்பத்து, முமூட்சுத்துவம் என்பனவாம்.

¶ அணுபக்க சம்புபக்கமாவது – சிவபெருமான் பஞ்சகிருத்திய நிமித்தம் நவபேதங்களாகும் இருவகைப் பகுதி, அவற்றின் விரிவை, யாழ்ப்பாணத்து ஞானப்பிரகாச முனிவர் செய்தருளிய "சித்தியார்" உரைக்கண்டெளிக.

இப்பால் ஆசாரியர் சேதுதரிசனஞ் செய்து, குமரிமூழ்கிப் பொதிய மலைபோய் அகத்திய பகவானை யடைந்தருள் பெற்று நிட்டையி லமர்ந்தனர். ஈண்டுத் தாயுமான சுவாமிகள் உபதேச மொழிகளை யெல்லாஞ் சிந்தித்து அவற்றின்படி யொழுகலால் விரத்தி தோன்ற, இலௌகிகத் தொழிலை மறந்து வந்தார். சொக்கநாயக அரசன் அவரது தன்மைகளையெல்லாம் கேள்வி வாயிலா னறிந்தும், அற்புதத் தன்மையான பல செய்கைகள் அவரிடத்து நிகழ்ந்ததை நேரிற்கண்டும், அச்சமும் அதிசயமும் அன்பும் உற்று, அவரை யழைத்து உயர்ந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து, சுவாமீ! தேவரீரது மகிமைகளை அறியாமையால் என் உத்தியோகத்தில் அமர்த்தினேன். இனிமேல் தேவரீருக்கு யானே குற்றேவல் செய்யப் பணித்தருள வேண்டுமென்றிரந்து, அவர் நிலைக்கு முட்டிறாவண்ணம் ஒழுகினன். சுவாமிகள் * சரியையிற் சரியை, சரியையிற் கிரியை, சரியையில் யோகம், சரியையில் ஞானம் என்பவற்றை யெல்லாம் அநுட்டித்து வந்து கிரியாபாத போசனமுற்றார்.

---

* சரியையிற் சரியையாவது — திருக்கோயில் அலகிடல், மெழுக்குச்சாத்துதல், நந்தவனம் வைப்பித்தல், தலதீர்த்தயாத்திரை செய்தல் முதலியன. சரியையிற் கிரியையாவது இடபாரூடர், கல்யாணசுந்தரர், பிச்சாடனர், உமாமகேசர் முதலிய இருபத்தைந்து மூர்த்திகள், விநாயகர், கந்தர் முதலிய ஆவரண மூர்த்திகள் என்பவற்றுள் ஒன்றை வழிபடுதல். சரியையில் யோகமாவது, நெஞ்சின்கண் சீகண்ட வுருத்திரமூர்த்தியைத் தியானித்தல். சரியையில் ஞானமாவது அத்தியான பாவனையின் உறைப்பினால் மெய்யநுபவ வுணர்வு நிகழ்தலாம்.

அக்காலை யரசன் மண்ணுல கொருவினன். அரசன் மனைவி யிவர்து அழகைப் பலமுறை கண்டுள்ளாராகலின் அவரை மீதூர்ந்து அவரிடஞ் சென்று, "என்னாசாட்சிக்குத் தேவரீரை த்தலைவராக்குவல். என் உடல், பொருள், ஆவி மூன்றுந் தம்ம வே. என் வேண்டுகோட் கிணங்கி யெளியேனது பெருங் குறையை முடித்தருளவேண்டு" மென்று இரந்தான். பெரு மானார் அவன் மனமடங்க வேண்டிய நீதிகளையெல்லாம் உரை த்து அறிவு வரச்செய்து, தாபதப் பக்கமாக்கி இருக்கிருக்க லன் றன்றென்றுணர்ந்து இராமநாத புரத்திற்கு எழுந்தருளினர். அதனைத் தமையனாராகிய சிவசிதம்பரப்பிள்ளை அவர்களும், சிறியதாயார் குமாரராகிய அருளையபிள்ளை அவர்களும், கேள்வி யுற்று, ஆங்குச்சென்று சந்ததி விளங்கும்படி திருமணஞ் செய் தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனர். அவர்க்கு அவ்விடயத் திற் பிரியமில்லாதிருந்தும் தங்குரு சுவாமிகளாஞ்ஞையு மது வாதலாலும், தமயனார் வேண்டுகோளு மன்னதாகலாலும் மறுத் தல் பாவமென் றெண்ணி யுடம்பட்டு, தங்குலத்திற் றோன்றிய மாட்சி வாய்ந்த நங்கையாளொருத்தியைத் திருமன்றல் புரிந்த னர். இல்லாளோடு தாமரையிலையி னீர்போற் கூடி யில்லற தருமங்களையும் நடாத்தி வந்தார். அதுகாலை மங்கையர்க்கரசி யாந் தேவியார் ஓராண்மகவை யீன்று வைத்துச் சிவபதமடைந் தனர். அக்குழந்தை பெயர் கனகசபாபதிப்பிள்ளை. அக்குமா ரரும் "மகன்றந்தைக்காற்று முதவி யிவன்றந்தை யென்னோற் றான் கொல்லென்னுஞ்சொல்" என்பதற் கிலக்கியமாய் விளங்

கினர். தாயுமானாரும் * கிரியாபாத நான்கையுமுடித்து, யோகபாத சோபான முற்றார். மௌனதேசிகர் அவணெழுந்தருளி ஞானவுத்திரி யென்னுந் தீட்சைசெய்து, யோகநிட்டைகளி னியல்புகளை யுணர்த்தித் துறவுபெற ஆஞ்ஞாபித்துச் சென்றனர். அதுதொடங்கி அடிகளார் கௌபீனதாரியாய் வெளிப்பட்டு † யோகபாதத்தை யநுட்டித்து, சிவஞானப் பெருஞ் செல்வராய் நிட்டை கூடுவாராயினர். சோதிடர்களும் பிரதானியும் கூறியவாறே புலிராசர் கவிராசர் ஆதியமன்பதைகள் யாவரும் போற்றும் சிவயோகத்தவராசராயினர். அரசர்கள் மலை, நதி, நாடு, ஊர், மாலை, குதிரை, யானை, கொடி, முரசு, ஆணை யென்னுந் தசாங்கத்துடன், வெண்கொற்றக் குடை, நவமணிமுடி, சிங்காசனம் என்னுஞ் சிறப்படையாளங்களையும் உடையராதல் போலத் தாயுமான சுவாமிகளும் அவா

* கிரியையிற்சரியை – சிவபூசைக்கு வேண்டப்படும் உபகரணங்களை யெல்லாஞ் செய்துகோடல். கிரியையிற் கிரியை ஐவகைச்சுத்தி முன்னாகச் சிவலிங்க வடிவிற் செய்யும் பூசனை. கிரியையில் யோகம் அகத்தேபூசை ஓமம் தியானம் மூன்றற்கும் மூலிடம் வகுத்துக்கொண்டு செய்யும் அந்தரியாகம். கிரியையில்ஞானம் அவ்வந்தரியாக வுறைப்பின்கண் நிகழும் ஓரநுபவவுணர்வு.

† இயமம், நியமம், ஆதனம், பிராணாயாமம் என்னு நான்கும் யோகத்திற் சரியை. பிரத்தியாகாரமுந் தாரணையும் யோகத்திற்கிரியை. தியானம் யோகத்தில் யோகம். சமாதியோகத்தில் ஞானம் என்க. இவற்றை யோககாரிகையினும், திராவிடமாபாடியத்தினும், தத்துவப்பிரகாசத்தினுங் காண்க.

வின்மை, மெய்யுணர்வு, துறவாதிய குணம் என்னும் மலையும், நித்தியானந்தம் என்னும் நதியும், வேதமுதலிய கலைகளாலும் அறிதற்கரிய சிற்சத்தித்தானம் ஆகியநாடும், அநுபூதி என்னுஞ் சுத்தப் பெருவளமுடைப் பேரூரும், விடயவழிச்செல்லாமல் நிறுத்தித் தன்வயமாக்கும் அருள் என்னும் மாலையும், எவ்வெப்பொருளினிடத்தும் விரைந்து சென்று அவ்வப்பொருளாய் நிற்கும் வியாபகத்துவம் என்னும் குதிரையும், வினைக்கட்டறுத்துப் பாசப்பகையை யெறிந்து, அன்பாகிய வேகமுற்று ஆரணி சென்னி உரோதயித்திரி என்னுஞ் சத்திகளாகிய மும்மதங்களுடன் தத்துவ கூட்டங்களுட் புகுந்து ஆனந்தத் தேனை யளிக்கும் சிவஞானம் என்னும் யானையும், சமயநிலைகளுக்கெல்லாம் மேற்பட்டு, அத்துவிதப் பெரும்பயனை விளக்கித் துன்பச் சுவையை நீக்குவதற் கேதுவாய வைதிக சைவ சித்தாந்தம் என்னும் வெற்றிக்கொடியும், தசநாடிகளுந் தசநாதமாகத் தோன்றலின் நாதம் என்னும் முரசும், பிருதிவி முதல் நாதமீறாய் அகப்புறம் என்னுங் கருவிகளாகி விளங்கும் உலகமெங்களுமுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அறிவித்தல் என்னும் ஆணையும் ஆகிய தசாங்கங்களுடன், எவற்றையும், ஒருசேரவோரியல்பான் அறியும் பேரறிவு என்னும் ஒரு பெருஞ்சுடர்முடியும், மும்மலப்பகையானேறும் பிறவி வாதனையையும் போக்கித் தன்னடிக்குள் வைத்துப் பேரின்ப நிலைச்செய்யும் அந்தண்மை என்னும் வெண்கொற்றக்குடையும், சமாதி என்னுஞ் சிங்காதனமும் உடையராய், மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரம்என்னும் சதுரங்கசேனைகளுந் தம்மேவல் கேட்டடங்கி நிற்க, மும்மண்ட

கத்திலும்தங்கிள்ளாக்குச் செல்ல, * தவசாய்விளங்கினர்என்க.

நில வுலகத்துள்ள உயிர்களெல்லா முணர்ந்தீடேறுந் திருவுளத்தானே தம் அநுபவசாரங்களையெல்லாந் திரட்டி அத்தியற்புத திருப்பாடல்களாகப் பொழிந்தனர். அவற்றையெல்லாமுடனிருந்த அருளையர் முதலாய மாணவர் எழுதினரென்ப. சுவாமிகள் அருளையர்க்குத் தத்துவோபதேசஞ்செய்து, இராமநாதபுரஞ்சென்று ஆங்கேயே சிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தலாகிய அத்துவித முத்தியையடைவான் சமாதிகூடினர். அருளையசுவாமிகள் அகவற்பாவினாலே சுவாமிகளைத் துதித்து, சிவயோகசாதனராய்க் கனகசபாபதிப்பிள்ளை அவர்க்கு மெய்யுணர்வருளித்துறவுற்றனர். இக்குருபரம்பரையில் தஞ்சைநகரின் கீழ்ப்பால் அன்னப்பன் பேட்டையிலுள்ள அம்பலவாணசுவாமிகள் ஆதீனத்தில் அருணசலப்பிள்ளை என்பார் இருந்தனர் என்ப. இச்சரிதம் வேதாரணிய ஆதீனத்திலே எமது சந்தான தீக்ஷிதாசாரியசுவாமிகளது உபதேசப்படியும் திருப்பாடற்படியும் எழுதப்பட்டது. எஞ்சிய சரிதங்களையெல்லாம் மஹா கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் சென்னை ஞானபோதினியில் 5-புத்தகம் இலக்கச் சஞ்சிகையில் வெளிப்படுத்தினர். ஆங்குப் பாக்கக் கண்டுகொள்க.

தாயுமானசுவாமிகள் சரித்திரச்சுருக்கம் முற்றிற்று.

---

* தவம் என்றது ஈண்டுச் சிவஞானநிட்டையை அதனை "ஐம்புலவேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தனை - தம்முதல் குருவுமாய்த் தவந்தனிலுணர்த்தலிட் டன்னிய மின்மையின ரன்கழல்செலுமே" என்னுஞ் சிவஞானபோதச் சூத்திரத்தானறிக.

திருப்பாடற் சிறப்பு.

வெள்ளமருவு விரிசடையான் வேதனைத்தான் விடவோ, உள்ளமருவத் திருமூல னுறவின்மருவு மொருமவனை, வள்ள லருளுந் திருவெள்ள வாரிபடிக்கித மறைசைநகர்ப், பின்னை முனிவ னருண்முகிலாய்ப் பெய்தான்கருணைத் தமிழ்மழையே.

திருமூலன் மாபினெழுந் தருமவுனி திருவருளைத்திரட்டி வாரி, மருளறு மானந்த வருப்புலிச் சாரமெலா மருந்தினனு, மருளொடு மிருளொட மறைக்காட்டி னெழுந்தாயு மானவன் ஞானப், பொருளாருஞ் சித்தாந்தத் தமிழ்மழையை யுலகமுடப் பொழிந்தான்மாதோ. 2

சொப்பனமா மலைமேவுஞ் செல்வத்திற் பெருமனருள் செய்ய வாங்கிப், பாராபர மெனாளும் பைங்கிளியும் பலயா வும் பாடிப்பாடித், தராதலமா னுடர்க்கெல்லாந் தண்ணமுதாக் கத்தருளுந் தாயுமான, ஸ்ரீமயபரு ருருள்பெரிய கவிதையி னுர் பொருளதனை நினைத்திருப்பாம். 3

அன்னையத் தனுமாக் குருவுமாய்த் தேவா யமர்பின்னை முனிவன்மெய்ப்பருளான், மன்னுதத் துவத்தை யவனருளறியா மதியிலெ னுய்க்கிடற்கும்மா, வென்னவாகிடுமே காண்மவா ரியர்க்கும் பிறர்க்குமா வெடுத்தனன்வெறின். தென்னபாதவந் செய் திட்டமறைசை யெம்பிரான் புகழுரைத் திடற்கே.

பிரணி சடையா னிருமலன் வரத னிட்கள சகளமா நிறை வோன், பிரணி கருணைத் திருவுரு வாகித் திருமறைக்காட்டெ ழுஞ் செல்வ, னிரடிக் கமலத் தாயுமான வன்றனிருந்தமிழ்ப் பெருமைபென் னளவோ, பாரினிற் படியோ வெடுத்தமா விட யம் பகருவ லினியினிப்பாக. 5

உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீமத்

தாயுமானசுவாமிகள்.

திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருப்பாடல்களுள்

முதன் மூன்றுபாடல்களுக்கும் உரை.

1 - வது பாடல்.

திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அங்கிங்கெ னாதபடி யெங்கும்ப்ர காசமா
        யானந்த பூர்த்தியாகி
யருளொடு நிறைந்ததெது தன்னருள் வெளிக்குளே
        யகிலாண்ட கோடியெல்லாந்
தங்கும் படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க் குயிராய்த்
        தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாம னின்றதெது சமயகோ டிகளெலாந்
        தந்தெய்வ மெந்தெய்வமென்
றெங்குந் தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவு நின்றதெது
        வெங்கணும் பெருவழக்காய்

யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி யின்பமா
யென்றைக்கு முள்ளதெது மேற்
கங்குல்பக லறநின்ற வெல்லையுள தெதுவது
கருத்திற் கிசைந்ததது வே
கண்டனவெ லாமோன வுருவெளிய தாகவுங்
கருதியஞ் சலிசெய்குவாம்.

இந்நூலாசிரியர் மேலே [2-வது பாட்டில்] "பெரியபொருளைப் பணிகுவாம்" எனவியந்து வாழ்த்துதல் செய்யும் சிவத்தின் வியாபக முதலிய பலவற்றையும் தொகுத்து "முடிந்தது முடித்தல்" என்னும் உத்தியாற் கூறுவான் எடுத்துக்கொண்டது இச்செய்யுளின் கருத்தாம்.

அங்கு இங்கு எனாதபடி என்பது:—அண்டபகிரண்டங்களாகிய சேய்மைக்க ணுள்ளதெனவும், அன்றிப் பூமி பாதலங்களென்னும் அண்மைக்க ணுள்ளதெனவும் கண்டித்துரைக்கப் படாமை.

இனம்பற்றி உள்ளது எனவுங் கூட்டி அவற்றிற்கு இடைவெளியின்க ணுள்ளதெனவு முரைக்க.

'என்னாத' என்பது 'எனாத' எனத் தொக்குநின்றது.

எங்கும் பிரகாசமாய் என்பது:—மேல், கீழ், உள், புறம், நடு, பக்கங்க ளனைத்திலும் பரந்தோங்கும் பேரொளியாகி,

ஆனந்த பூர்த்தியாகி என்பது:—அவ்வாறே யகண்டபூரணா னந்தமாகி.

அனந்த பூர்த்தி—வடசொற் புணர்ச்சி யாதலின் இயல்பாயது.

அருளொடு நிறைந்தது எது என்பது:—தனது திருவருளாகிய பொருளொடு விபுவாயுள்ளது எப்பொருள் !

ஒடு உருபு "கட்டிய விரண்டாம்வேத நூறாருளோடே முத்தது" என்றதுபோல ஒற்றுமைப் பொருட்கண் வந்தது.

அருள் ஆவது - அபின்னசத்தி; நிறைவு ஆவது - மூவிடம் முக்காலத்திலும் உள்ளதாகி, ஒங்கிப்போகாமல், குறையாமல், இடையறாமல், அசைவின்றிப் பார்த்துள்ள தன்மை. இதனைப் பூரணமென்றும் விபுவென்றுங் கூறுவர். இந்நூலாசிரியர் மேலே "அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி யானந்த மானபரமே" என்றும், "பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமற நிறைகின்ற பரிபூரணானந்தமே" என்றும் பலவிடங்களிலுங் கூறியவாறுணர்க.

அன்றியும், அங்கு - வீடுபேறாகிய அம்மைக் கண்ணும், இங்கு - உயிர்வாழ்க்கைக் கிடமாகிய இம்மைக் கண்ணும், எனலும் ஒன்று. இனம்பற்றி உம்மைக் கண்ணுமெனக் கூட்டியுரைக்க. எனவே, அண்டதத்துவம் பிண்டதத்துவ முதலிய அனைத்திடமுமாம் மென்பதுபெற்றாம். அவையாவன: பிருதிவியண்டம் புவலோகமுதல் சிவலோகமளவாக

எழுலோகமும், மேல் அண்டகடாகமும் பிரமாண்டமும், மேல் அப்பு தேயு வாயு ஆகாயங்களாகிய அண்டங்களும், மேல் மனம் புத்தி அங்காரம் குணம் ஆகிய அண்டங்களும், இவைக்குமேற் பிரகிருதியண்டமும், மேல் அராகம் வித்தை கலை நியதி காலங்களாகிய அண்டங்களும், மேல் அசுத்த மாயையும், அதன்மேல் சுத்தமாயையிற் சுத்த வித்தை ஈச்சுரம் சாதாக்கியங்களும், அவைக்குமேற் பரவிந்து பரநாதங்களும், எண்பத்து நாலுயிரப் போசனை கனமுள்ள பூமியும், கனிட்ட பாதலமும், கீழே ஆடகேசரர்க்குப் புவனமாகிய ஏழு பாதலங்களும், கூர்மாண்டரென்னும் உருத்திரபுவனமுமாம் அண்டகடாகமுட்பட்ட புவனமும், இன்ன அண்டங்களெல்லாத்திற்கும் ஆதார பூதமாய்ச் சிவசத்தியான ஆதாரசத்திக்கும் அப்பாலும் சிவத்தின் பூரண அளவு எல்லைப்படாததலால்,

"ஆதியுமந்தமுமில்லாவருட்பெருஞ்சோதி"

எனவும்,

"அப்பாலைக்கப்பாலைப்பாடுதுங்காண்"

எனவும் பெரியருரைத்தவாற்று ணுணர்க.

அங்குள்ளது எனின் இங்கில்லதெனவும், இங்குள்ளது எனின் அங்கில்லதெனவும், அங்கிங்குள்ளதுஎனின் எங்குமில்லதெனவும், எங்குமுள்ளது எனின் ஏற்றத்தாழ்ச்சியா யிருக்கிறதெனவும் ஐயப்பொருட்கு இடமாகாமே "அங்கிங்கெனாதபடி

மெய்ந்தம்பிரகாசமாய் ஆனந்தமூர்த்தியாகி" என வற்புறுத்திக் கூறினர்.

அநாதி முத்த சித்துருவாகிய பதிக்கு அருளே திருமேனி என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்திரம் 1. பாட்டு 47.)

"உருவருள் குணங்களோடு முணர்வருளுருவிற் றோன்றுங்
கருமமுமருளாரன்றன் கரசரணாதிசாங்கந்
தருமருளுபாங்கமெல்லாந் தானருடனக்கொன்றின்றி
யருளுருவுயிருக்கென்றே யாக்கினனமலன் றானே."

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

நீள் அருள் வெளிக்கே என்பது:— அங்ஙனம் நீண்ட அருளாகிய வெளியினிடத்தே,

கடவுளின் பொதுக்குணங்களெட்டில் ஒன்றாகிய பேரருளுடைமை யெனும் பெயரைக்கொண்டு "அருள்வெளி" என்றனர். இதே பரவெளி. சிதாகாசமென்பதும் சிதம்பரமென்பதும் அதற்கே பெயராம். இதினின்றும் அண்டவெளி தோன்றி, யதினின்றும் மனவெளி தோன்றித் தோற்று முறைமையினை யொடுங்கும். மனவெளியென்பது மனம் விரிந்த இடம். அண்டவெளியென்பது ஒவ்வோரண்டத்தைச் சூழ்ந்திருக்கும் வெளி. பரவெளியென்பது எல்லாவற்றையும் தன்னு ளடக்கியிருக்கும் வெளியாம்.

அகிலாண்ட கோடியெல்லாந் தங்கும்படிக்க என்பது:— அனந்தகோடி அண்டபுவனங்கண் முற்றும் பரிணமித்துத் தங்குமாறு;

இச்சைவைத்து உயிர்க்குயிராய்த் தழைத்தது எது? என்பது:—அருளெனக் கருதி இச்சையைவைத்து உயிர்கட்குள் உணர்வாகி விரிந்துள்ளது எப்பொருள்?

அருள்வெளி என்பது தனது சந்நிதானமாம்; ஆகவே, தனது சந்நிதான மாத்திரத்தாலே எல்லா வுலகங்களுந் தோன்றி விரிந்து அடங்கு மென்பதாயிற்று. தனது அருள் ஆதியிலொன்றாயிருந்து, பின்னர் இச்சை ஞானம் கிரியைகளாகி, மூலமாகிய மலத்தால் மூடப்பட்டுள்ள ஆன்மாக்களுக்கு அருள்செய்தற்பொருட்டு வைத்த கிருபையை "இச்சைவைத்து" என்றும், தனது ஞானசத்தியால் அவர்களது நலத்தை விரும்பி அறிதலை "உயிர்க்குயிராய்" என்றும், கிரியாசத்தியால் அவர்களுக்குத் தநுவாதி பிரபஞ்சங்களைத் தருதலை "தழைத்தது" என்றுங் கூறினர்.

ஆன்மாவும் இச்சை ஞானம் கிரியைகளை உடையனாயினும் அவற்றை அஞ்ஞானமாகிய மலம் மறைத்து நிற்கும். மெய்ப்பொருளின் சத்திகள் ஒன்றானும் மறைக்கப்படாமல் தான் அவற்றின் மூலமாக ஆன்மாவுக்குக் கன்மவளவையால் போகாதிகளைக் கொடுத்து, அவற்றால் தாக்கப்படாமல், தன்னந்தானே யறிந்துவிளங்கு மியல்பிற்று. இதுவே அவ்விரண்டிற்கும் வேற்றுமை எனக்காண்க.

தனது சந்நிதிமாத்திரமின்றி யாண்டும் பிறிதோரிடமின்றாதலால் "அருள்வெளிக்குளே" என்று தேற்றப் பொருளிற் கூறினர்.

"இச்சையைத் துயிர்க்குயிராத் தழைத்தது" என்றதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூ 1. பா 63.)

"ஒன்றதா யிச்சா ஞானக் கிரியையென் றொருமூன்றாகி
நின்றிடுஞ் சத்தி யிச்சை யுயிர்க்கரு ணைசமாகும்
நன்றெலா ஞான சத்தி யானடங் தறிவ னாதன்
அன்றருட் கிரியை தன்னா லாக்குவ னகிலமெல்லாம்."

தன் சந்நிதியின்கண் முத்தொழில்களும் நிகழுமென்பதற்கு உதாரணம்:—

(திருவிளையாடற்புராணம், பாயிரம்.)

"பூவண்ணம்பூவின்மணம்போலமெய்ப்போதவின்ப
மாவண்ணமெய்கொண்டவன்றன்வலியாணைதாங்கி
மூவண்ணறன்சந்நிதிமுத்தொழில்செய்யவாளா
மேவண்ணலன்னான்விளையாட்டின்வினையையெல்லாம்."

மனவாக்கினில் நட்டாமல் நின்றது எது? என்பது:— மனத்தால் இத்தன்மைத்தென நினைத்தற்கும், வாக்கால் இன்னதென உரைத்தற்கும் இயையா வண்ணம் அதீதமாய் நின்றது எப்பொருள்?

இனம் நோக்கிக் காயத்தாலும் பற்றற் கமையாதெனவும் உரைக்க. இதனால் திரிகரணமெனும் தத்துவ மூன்றற்கும் மேலாய் நிலைபெற்றுள்ளது அப்பொருள் என்றதாம்.

இந்திரியகரணங்களிலும் அப்பொருள் தங்கியிருந்தும் அப்படி தங்கியிருப்பதை யுணராம லிருப்பதுந் தவிர, அஞ்ஞான விசேஷத்தால் தட்டுப்படாமலும் கூட விருக்கின்றதெனல்.

உள்ளேநின்று சங்கற்ப விகற்பங்களைச் செய்வதால் சலம் என்றும், இந்திரியங்களைப் புறத்தே விடயங்களிற் செலுத்துவதால் அசலம் என்றுங் கூறப்பட்ட மனம் பிரகிருதியில் தோற்றம். சூக்குமை பைசந்தி மத்திமை வைகரி என்னும் நான்கு வாக்குகளும் விந்துவில் தோற்றம். இவையெல்லாம் பசு பாச ஞானங்களின் வழிப்பட்டு இயங்கிப் பின்பு பதிஞானம் மேற்பட்டெழும் எழுச்சியின்கண் கீழ்ப்பட் டடங்குமாதலால், அவற்றில் "தட்டாமல் நின்றதெது" என்றார். இஃது நின்மலதுரியம். இந்நிலையின் கண் மனச்செயலும் வாக்கின்காரியங்களும் இல்லையாய் நிற்க, மேல் அவற்றோடு சிறிதுந் தாக்கற்றதாய்ச் சிவம் அதீதமாகிநிற்கும் என்பதாம்.

வாக்கு நான்கனுள் சூக்குமை விந்துவினுள்ளே அரும்பும்; பைசந்தி இதயத்துள் மயின் முட்டையுட் சலம் போன்று மலரும்: மத்திமை கண்டத்துள் சவிகற்பமா யுணரத்தக்க ஒலியாய்க் காய்க்கும்; வைகரி வாயினின்றும் செவியிற் கேட்கப்படுவதாய்ப் பொருள்தரு மொழியாய்க் கனிந்து வெளிப்படும்; இவை வாக்கின் உற்பத்தியாம்.

மனவாக்கு முதலியவற்றில் தட்டாதது என்றதற்கு உதாரணம்:—

[திருவிளையாடற்புராணம் நான்மாடக்
கூடலானபடலம்.]

"பூதங்க ளல்ல பொறியல்ல வேறு
புலனல்ல வுள்ள மதியின்
பேதங்க ளல்ல விவையன்றி நின்ற
வெளியென்ப கூடன் மறுகில்
பாதங்க ணோவ வளையிந்த ஞதி
பகர்வாரை யாய மவரே."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

மன வாக்கினில் தட்டாமனின்றதற்கு மற்றொரு பிரகாரமாக வுரைப்பினுமாம்; அஃதாவது:—மனம் - மானதக்காட்சியும், வாக்கு - (வேதமுதலியவாக்காகிய) நூல்களும், இவை முதலிய அளவைகளாலும் பற்றப்படாதது என்பதாம். வாக்கினிலும் என உம்மை விரிக்க.

"அசிலாசார தபோதன ரின்புறு
வாசகாதீத மனேலய பஞ்சரன்"

என்றதனுமுணர்க.

சமயகோடிகளெலாம் தம் தெய்வம் எம் தெய்வம் என்று எங்குந் தொடர்ந்து எதிர் வழக்கிடவும் நின்றது

ஏது ? என்பது:—பல்வேறு சமயங்களெல்லாமும் தமது தெய்வமென்றும், எமது எமது தெய்வமென்றும் முறையிட்டு, எவ்வெவ்விடங்களினும் ஒருவரையொருவர் விடாது பற்றி எதிர்த்து வாதித்திடுமாறும், அவ்வச் சமயங்கடோறும் அவரவர்கடவுளராய் வீற்றிருப்பது எப்பொருள் ?

எல்லா மென்பதில் உம்மை தொக்கது.

'வழக்கிடவும்' என்றதால் அவரவரும் சிந்திக்கவும் வாழ்த்தவும் வணங்கவும் நின்றது எனவுணர்க.

பல்வேறு சமயங்களாவன:—உலகாயதம் பௌத்தம், சமணம், மீமாஞ்சை, மாயாவாதம், பாஞ்சராத்திரம், இவை புறச்சமயம்; சைவம், பாசுபதம், வாமம், வைரவம், மாவிரதம், காளாமுகம், இவை உட்சமயம்; இன்னும் காலெகவாத முதலிய பலவுமாம்.

இச்சமயங்கள் பலவாறு வாதிக்குந் தொடர்பனைத்தும் ஈண்டுச் சொல்லப்புகின் வரையறைப் படாமையின் அவற்றுட் சில சிலவே சுருக்கி யெடுத்துக் காட்டுதும்.

உலகாயதன் பிரபஞ்சத்துக்குத் தோற்றமு மொடுக்கமு மின்றி அது தானே தோன்றி யழியும் எனவும், வேறொரு கர்த்தா அதனையுண்டாக்கிக் காரியப்படுத்த வேண்டுவதில்லை எனவும் வாதிக்க, சித்தாந்தி அவைகளை மறுத்துரைப்பது.

பௌத்தரிற் சௌத்திராந்திகன் உருவம், வேதனை, குறிப்பு, பாவனை, விஞ்ஞானம், ஆகிய பஞ்சகந்தச் சார்பால்

எல்லாந் தோற்றுமென வாதிக்க. பிறனொருவன் கருத்தா இன்றி ஒன்று நிகழாது என மறுப்பது.

காலேசுவாதி காலமே கர்த்தா என்று வாதிக்க. அதனை மற்றொருவன் மறுப்பது.

நையாயிக வைசேடிகர் பரமாணுவிலே பரிணமித்த பிரபஞ்சம் அழிந்து பரமாணுவான பின்னும் ஆத்மாவின் கன்மத்துக் கீடாகப் பிரபஞ்சமாகத் தோன்றி நின்று கழிந்திடும் என்று வாதிக்க, அக்கன்மமும் அணுவும் அசேதனமாதலால் முறைமையறிந்து தாமாகவே தோற்றுவியாது அவ்வணுரூபமும் காலத்திலே அழியும் என்றும், இப்பிரபஞ்சத்திற்கு உபாதான காரணம் மாயையே என்றும் வாதிக்க, மற்றொருவன் மறுத்துத் தனது கொள்கையை நிறுத்துவது. இங்ஙனம் பலவாறு வாதிக்கப்படுவனவும் மறுக்கப்படுவனவுமாம். இவை முதலியன சமயிகோடிகளின் வழக்குகள்.

சைவத்திற்குத் தாண்டவஞ்செய்வனென்றும் மூர்த்தியாயும், பாசுபதத்திற்குத் திருநீறுஞ் சடைமுடியுந்தரித்த மூர்த்தியாயும், மாவிரதத்திற்கு என்புமாலை தரித்த மூர்த்தியாயும், காளாமுகத்திற்குப் படிகமும் புத்திரதீபகமணியுந் தரித்த மூர்த்தியாயும், வாமத்திற்கு அக்கினியும் உபவீதமுந் தரித்த மூர்த்தியாயும், வைரத்திற்குத் தமருகமும் சிலம்புந் தரித்த மூர்த்தியாயும், பாஞ்சராத்திரத்திற்குச் சங்கமுதலிய ஐம்படையுந்தரித்த மூர்த்தியாயும், சாத்தேயத்திற்குச் சத்திமூர்த்தியா

யும், இன்னும் பௌத்தாதிகளுக்குப் பௌத்தன் முதலிய மூர்த்திகளாயும் வீற்றிருந்து, அவரவர் நினைந்த வடிவொடுஞ்சென்று, எண்ணியாங் கெய்துவித்தும், தேகாந்தத்தில் முத்தி பதங்கள் அருளியும் விளங்குவது. இஃதே அவ்வச் சமயங்களிலும் நின்றது என்பது. அங்ஙனம் தமிழ் வேதமாகிய தேவாரத் திருவருட்பாவும் "ஆறொன்றிய சமயங்களி னவ்வவர்க் கப்பொருள்கள் - வேறொன்றிலாதன" என முழங்குவதுங் காண்க.

எங்ஙனும் பெரு வழக்காய் யாதினும் வல்ல வொரு சித்தாய் இன்பமாய் என்றைக்கும் உள்ளது யாது என்பது:—இவ்வாறு யாண்டும் அறுதி பெறாமையாயுள்ள வழக்காகி, எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லதாய், ஒப்பற்றசித்துருவாகி, பேரின்பவடிவாகி, எக்காலத்தும் நித்தியமாயிருக்கின்றது எப்பொருள்?

ஓரிடத்தும் ஒருகாலத்தும் ஒருவரானும் ஒருவாற்றானும் அவரவர் கொள்கைகளும், உத்தேசம், இலக்கணம் சோதனை இவை முதலியவற்றால் வாதிக்கப்பட்டும், அநுவதிக்கப்பட்டும், தோல்வி வெற்றிகளுண்டாய்ச் சிறிதும் ஒழிவு பெறுதல் அருமையாதல் பற்றிப் 'பெருவழக்கு' என்னப்பட்டது. ஒரு பொருண்மேல் இருவர் மாறுகொண்டு செல்லும் வழக்குப் போலாது, இது அவரவரும் அங்கங்கு அவ்வக்காலத்துத் தத்தம் பல்வேறு கொள்கைகளை மேற்கொண்டு தொடர்வதாம்.

எவ்வகைத் தொழிலினும் வல்லது என்பது—சிருட்டி - படைத்தல், திதி - காத்தல், சங்காரம் - துடைத்தல், திரோபவம் - மறைத்தல், அநுக்கிரகம் - அநுக்கிரகித்தல் என்னும் ஐந்தொழில்களும் வல்லமையுண்மை. எவ்வகைப்பட்ட தொழில்களும் இவ்வைந்தனுள் அடங்குமா றுய்த்துணர்க.

இவை தூலஞ் சூக்குமங் காரணம் என்பவற்றால் மூவகைத்தாகும். அவற்றுள் மாயையினிடமாக உயிர்கட்குத் தநுகரண புவன போகங்களைத் தருவது படைப்பாம்.

தநு—எண்பத்துநான்கு லட்சபேதமாம்.

கரணம்—சீவன் வித்தை சிவன் என மூவகைத்து. விடயாதிகளை அறியுந்தன்மை சீவகரணமாம்.

உயிர்கள் போகங்களை நுகர்வதற்கு முக்காலமாயும், அவற்றை வினைக்கீடாய் அளவிடுவதாயும், உயிர்கட்கு இச்சையாதி மூன்றனையும் எழுப்பும் சார்பாயும், தன்னையும் விடயத்தையும் வேற்றுமையறியவொட்டாமல் மயங்கச்செய்வதாயும் இருக்கின்றது வித்தியாகரணமாம்.

ஆன்மாக்கட் கிருவினையொப்பும் மலபரிபாகமும் சத்திநிபாதமும் வருவித்து அவற்றை முத்தியிற் சேர்ப்பது சிவகரணமாம்.

வித்யாகரணத்தைப் பொருந்தி நடத்தும் புவனங்கள் இருநூற்றிருபத்து நான்காம்.

போகங்களாவன—சிவிகை குடை தேர் யானை குதிரைகளும், அறுசுவை மாதர்கீதம் முதலியனவுமாம்.

இவைகளுக்குச் சரீரத்தையும் கரணத்தையும் யான் என்றும், புவனபோகங்களை எனது என்றும் உயிர்கள் கருதச் சுகாதிகளை யநுபவிக்கச்செய்தல் காத்தலாம்.

உயிர்களால் காணப்பட்டவற்றை ஒடுக்கல் துடைத்தலாம்.

இவற்றுட் பலநாளுழன்றும் வெறுக்காமல் ருசிப்பித்தல் திரோபவித்தலாம்.

பின்னர் நித்தியமும் அநித்தியமுமாகிய பொருள்களைப் பகுத்துத் தெரிவிப்பது அநுக்கிரகித்தலாம்.

இங்ஙனம் எண்பத்து நான்கிலக்க பேதமான உடல்களிலிடத்தே பரமகர்த்தா ஐந்தொழில்கள் செய்வது தூலமென்றும், அத்தூலவுடலில் அவத்தைக் கருவிகளில் ஐந்தொழில்கள் செய்வது சுக்குமம் என்றுஞ் சொல்லுவர்.

காரண பஞ்சகிருத்யம் குருமுகமாக வழிபட்டுக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்து நிட்டைகூடி அநுபவிக்குவதாகலான், அம்முறையை அவ்வாறு உணர்ந்து கொள்ளத்தக்கது. இவ்வண்ணம் எல்லாம் வல்ல சத்தும், சித்தும், இன்பமும் தானேயாம்.

இங்ஙனம் சத்து, சித்து, ஆனந்தமாகிய தனக்குச் சச்சிதானந்த னெனப் பெயராம்.

'என்றைக்குமுள்ளது' எனவே அப்பொருளில்லாத காலமில்லை யென்றாயிற்று.

மேல் கங்குல் பகல் அற நின்ற எல்லை உள்ளது எது? என்பது, சத்திநிபாதத்தின்கண் இரவும் பகலும் இல்லையாக நின்றதொரு நிலைக்களத்தே தானேயாயுள்ளது எப்பொருள்?

'மேல்' என்பது வினை ஒப்பு மலபரிபாகத்துக்கு மேற்பட்ட இடம். அதுவே சத்திநிபாதமாம்.

ஆன்மா, பயனின் முயற்சிகளையும் தேகபோகம் பற்றுக்களையும் முற்றத்துறந்து பிறிதொரு பயனையும் கருதாமல், தத்துவங்களைச் சடமென்றறிந்து கழன்று, சத்தும் அசத்தும் பகுத் துணர்சத்தாயது ஆன்மாவென்றும், அவ்வாறு காட்டியது அருளென்றும் உள்ளுணர்ந்து, அவ்வருளைப் பற்றுதலாலும், நிட்டையிற் பெயராது நிற்றலாலும், முறையே மாயை கன்மங்களுக் கிடமாகிய சகலாவத்தையையும் ஆணவத்துக் கிடமாகிய கேவலாவத்தையையும் நீங்கின இடமாகிய சுத்தநிலையின்கண் போதஞ் சிறிதுந் தோன்றாமல் நிற்க, பலகோடி சூரியர் ஓரிடத் தொருங்கு தோன்றினாற்போல நீக்கமற நிறைபேரொளியாய்ச் சடசித்துக்களின் உள்ளும் புறம்புமாகிப் பூரண நிரவய நிட்கள சொரூபமாக எங்கெங்கும் பரந்து விளங்கும். இச்சுத்தநிலையே இராப்பகலற்ற இடமென்றும், மறப்பு நினைப்பற்ற வீடென்றும், இன்னும் பலவாறாகவும் பெரியோர்கூறுவர்.

இவ்வெல்லைக்கண் மேலிட்டு நின்ற திருவருட் போகத்தையும், சிவத்தையும் எதிரிட்டுக்காணுந் தற்போத நீங்கிச் சிவபோகமேயாதல் முத்தான்மாக்கட் கிசையுமென வேதாகமங்கள் கூறுவனவாம்.

இவ்வெல்லையே தாதநெறி முதலிய நான்கு நெறிகளுள் சன்மார்க்கநெறியாய், மும்மலப்பிணிப்புக் கட்டறுத்துச் சிவானந்தப் பெரும்பேறு மருவிப் பாசத் திரிவும் பதியிற் புகுவு மின்றி ஒருநிலையாம் இயல்பு.

இவ்வெல்லை ஞானவரம்பும், மௌனாரம்பமும், பேசாவநுபூதி பிறந்தவிடமுமாம். (உதாரணம்.)

(கொன்றைவேந்தன்.)

"மோனமென்பது ஞானவரம்பு"

(கந்தாநுபூதி.)

"தூசாமணியுந்துகிலும்புனைவா
ணேசாமுருகாநினதன்பருளா
லாசாநிகளந்துகளாயினபின்
பேசாவநுபூதிபிறந்ததுவே."

மற்றும் வருவனவற்றாற் காண்க.

தனக்கு வழித்துணையாகக் குடும்பபாரம் தலைக்கொண்டு, அதன் பாதுகாப்பினோக்கத்தால் நெடுங்கால மறிவுமழு

ங்கி, இனி - எக்காலத்தில் யாண்டு ஓர் சுகங்கூடப் பெறுவ லென் றேக்கமுற் றுள்ளயர்ந்து நோக்கி யிருந்தவன். தனை தோர் நல்வினையுளதாக; ஒருநகரின்க ணிருந்தாங்கெய்திய முதியோனை யெதிர்ப்பட்டு வணங்கிக் குறையிரத்தலும், அன்னோனிரங்கி, "அஞ்சலை எனது அருணையாற்றான் அந்நகர்க்க ணெய்துதியாயின் அந்நகராதிபதி தயவினாற்சுகமே வாழ்வை" என வுபகரித்து வழிப்படுத்த, தானு மம்முதி யோனைப் பணிந்து வழிக்கொண்டு, இடையிலுள்ள பலமி ருகாதிகளடர்ந்த மலை காடு யாறு கவர்நெறிகள் யாவும் பிற் பட அரிதிற் கடந்துசென்று அந்நகரினெல்லைக்க ணணுக லும், ஆண்டுள்ள செல்வக்கிளர்ச்சியை நோக்கிநோக்கி விய ந்து, அந்நகரையணைந்து, மந்திரத் தலைவ னுதவியாற் புரவ லனைக் கண்டிறைஞ்சி, அவன் தயவுபெற்று, அவன் அர சிய னெறிநின்று பீடுவாழப் பெற்றோனாகி அங்கணியங்குங் கால், நேர்படுகின்ற நகரின் எல்லையை நோக்குந்தோறும் இது தொடங்கியன்றோ நமக்குச் சுகோதயப் பேறுண்டா யிற்றென்று அதன் பெருமையைக் கருதி அவ்வெல்லையை யும் வந்தித்தல் செய்வானாகி.

இக்கருத்தேபற்றிப் பெரியோர் கோயில்முதலிய திருப்பதி கடோறு மெய்தியக்கால் அத்தலங்களின் திருவெல்லையை முன்னர் வணங்கு மியல்பை அடியார் புராணந்தோறும் புரா ணகர்த்தர் கூறியிருப்பது. அம்முறைபிறழ்வின்றி, முத்திய னெல்லைக்கும் முத்திப்பதிக்கும் அணுக்கமான அரசந்

தனை முள்ளதால், "எல்லை யுளது" என அக்குறிப்பு ணவை புலப்படுத்தினான் நூலாசிரியரும் போற்றினார் டேரிலும்.

"அது கருத்துந்த உரைந்தது" என்பது:—அவ்வாறு மெய்ப்பொருளுணர்ச்சியே பதிவர்க்கும் பசுவர்க்கங்களின் ஏறு தவற்றிற்கும் ஒப்பமுடிந்தது,

"அதுவே நல்லா எலாம்" என்பது:—அம்மெய்ப் பொருளே துல சூக்குமங்களாற் காணப்பட்ட பூதபௌதிகங்களாகிய விடய பதார்த்தங்க ளனைத்தும் ஆதலால்,

இவ்வாறு அசுத்த நிலையிற் காணப்படுவதாகிய ஞேயமாம் அதுவே சுத்தநிலையிற் காணப்படும் ஞேயமுமாய் நின்றுண்டென்பதாயிற்று. இச்சுத்தநிலை மேற்கூறிய திருவருளேயே கண்ணாகக்கொண்டு யாண்டுங் காணப்பட்டவனைத்தும் சிவமே யாகவும், பிறிதொன்றின்றாகவும் காண்பதாம். உதாரணம்:—

"நவிலுங்கால்மேல்கீழ் நடுபக்கமெங்குஞ்
சிவமொழிய வேறில்லைதேர்."

என்பதனானும்,

"பார்ப்பனவெல்லாம் பரமாயறிதல்
சீர்படுபொறி வுடையோர்திறனே."

என்பதனானும்,

சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா-30.

"அறியாமை யறிவகற்றி யறிவி னுள்ளே
யறிவுதனை யருளினா லறியாதே யறிந்து
குறியாதே குறித்தந்தக் கரணங் களோடுங்
கூடாதே வாடாதே குழைந்திருப்பை யாகிற்
பிரியாத சிவன்றானே பிரிந்து தோன்றிப்
பிரபஞ்ச பேதமெலாந் தானாய்த் தோன்றி
நெறியாலே யிவையெல்லா மல்ல னாகி
நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதா ரனாயே."

மற்றும் வருவனவற்றானுங் காண்க.

"போனது வெளியது அகமுமாக அதால் செய்து வைம்" என்பது:—அம்மெய்ப் பொருளை மௌனரூபமான வெளியிடமாகவும் நிராகரித்துக் கைகூப்பி வணங்குதல் செய்வாம்-எ-று.

"வெளியது" என்பதில் "அது" பகுதிப்பொருள் விகுதி. "வெளியதாகவும்" என்றதால் எங்கும்பிரகாசமாய் ஆனந்த பூர்த்தியாகி யருளொடு நிறைந்ததாகவும், இச்சைவைத் துயிர்க்குயிராய்த் தழைத்ததாகவும், தட்டாமனின்றதாகவும், வழுக்கிடவொன்றதாகவும், என்றைக்கும் உள்ளதாகவும், எல்லையறாததாகவும், அதுவே கண்டனமெல்லாமாகவும், தனித்தனிக் கருதி அஞ்சலிசெய்குவாம். அன்றியும் கடையிற் கூறிய வாறாகவுங் கருதி அஞ்சலிசெய்குவாம் எனவும் உரைக்க.

இவ்வாறு கூறியவாற்றான் ஆதாரங்களனைத்திற்கும் அதீதமாகிய நிராதாரப் பரமகுருவை [தக்ஷிணாமூர்த்தியை] அருச்சனை செய்தமை கண்டுகொள்க.

அதுவன்றி இந்நூலாசிரியர் தாம் சொல்லப்புகுந்த சற்குரு அடையாளங்களையும் அவற்றின் பயனையும் அருட்சார்பின்று ஒருவாற்றா னுணர்த்துமதாகிய இந்நூல் இனிது முடிதற் பொருட்டு "ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்" என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் "எண்குணமுங்காட்டி" "சௌபான படங்காட்டி" மந்திரஞ்சிகை சோதிடாதிமற்றங்க நூல்வரைந்த மௌனமோலி யயர்வறச் சென்னியில் வைத்து ராசாங்கத்திலமர்ந்தது வைதிக சைவமழகிதந்தோ!" இதுவன்றிச் "தாயசம் வேறில்லை இல்லை" "அருளைக் காட்டத்தக்க நெறியந்நெறியேதான் சன்மார்க்கம்" என்றும், சின்மயானந்தகுரு என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் "சித்தாந்த முத்தி முதலே" என்றும், இன்னுஞ் பலவிடங்களினும் பழிச்சுதல்செய்தபடி இந்நூலாசிரியர்க்கு வேதாந்தத்தெளிவாகிய சித்தாந்தமே சிறப்புடைத்தாதலால் அஃதொன்றே உடன்பாடென்பது பெறப்படுகின்றது.

உதாரணம்:—

சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா - 15. 16.

"வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள்
வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்கள்
ஆதிநூ லநாதியம லன்றருநூ லிரண்டு
மாரணநூல் பொதுச்சைவ மருஞ்சிறப்புநூலா

"நீதியினா லுலகர்க்குஞ் சத்திநிபா தர்க்கு
நிகழ்த்தியது நான்மறையி னொழிபொருள் வேதாந்தத்
தீதில்பொருள் கொண்டுரைக்கு நூல்சைவம் பிறநூ
றிகழ்பூர்வஞ் சிவாகமங்கள் சித்தாந்தமாகும்."

"சித்தாந்தத் தேசிகன்றன் றிருக்கடைக்கண் சேர்த்திச்
செனனமொன்றி லேசீவன் முத்த ராக
வைத்தாண்டு மலங்கழுவி ஞான வாரி
மடுத்தானந் தம்பொழிந்து வரும்பிறப்பை யறுத்து
முத்தாந்தப் பதமலர்க்கீழ் வைப்ப னென்று
மொழிந்திடவு முலகரெல்லா மூர்க்கராகிப்
பித்தாந்தப் பெரும்பிதற்றுப் பிதற்றிப் பாவப்
பெருங்குழியில் வீழ்ந்திடுவ தென்ன பிராந்தி."

"மௌன உருவெளி" என்பதற் * குடிலை ஆகிய மூல மநு † வினின்றும் சிவம் சத்திகளின் திருநோக்கத்தால் வெளி வந்தருளிய முதற்கடவுள் என்பதும் அமைந்து கிடத்தலின், தொல்லோர் வழக்கின்படி தாமும் மெய்ப்பொருளை அம்முதற் கடவுளாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய்தனர் என உரைத்தலு மமையும்.

யோகிகள் மூலமநுவை மௌனாக்கரமென்றும் மூங்கை யெழுத்தென்றுங் கூறுவர். உதாரணம்:—

* பிரணவம். † மந்திரம்.

திருமந்திரம்.

"ஊமையெழுத்தொடு பேசுமெழுத்துற்
லாமையகத்தினி லஞ்சுமடங்கிடு
மோமயமுற்றது வுள்ளொளிபெற்றது
நாமயமற்றது நாமறியோமே."

முதற்கடவுளாகிய மூத்தபிள்ளையார் மூல மநுவினின்றும் வெளிவந்தருளிய வரலாற்றை விநாயகபுராணத்திற் கண்டு கொள்க.

அன்றியும், நூலாசிரியர் மேலே "மௌனகுரு வணக்கம்" என்னுந் தொடர்நிலைக்கண் "மூலன்மரபில் வருமௌனகுருவே" என்று தமது ஆசிரியரை வழிபடுகின்றாராதலின், அத்துவித வியல்பு வாய்ந்த சிவமே தம்மையாட்கொள்வான் திருவுளங்கொண்டு மேற்கூறிய திருமூலநாயனார் மரபிற் குருவடிவாய் எழுந்தருளிவந்து தமக்குப் பந்தமோசனஞ் செய்வித்தமையை யுட்கொண்டு, அவரை ஈண்டுப் வணங்குதல் செய்தபடி என்பதுங் காண்க.

இங்ஙனங் குறிப்பாற் பொருளுணர்த்துவது உள்ளுறை யணியாம்.

திருமூல நாயனார் ஸ்ரீகயிலாயத்திலே ஸ்ரீ நந்திதேவரது அருள்பெற்று அணிமாவாதி அட்ட சித்திகளினும் வல்ல சிவ யோகியார். அகத்திய முனிவர்பாலுள்ள நட்பினால் அவருடன் சிலநாள் வசிக்கவேண்டிக் கயிலையினின்றுங் காசி சிதம்பரமுதலிய அங்குள்ள தலங்களைத் தரிசித்து வந்து, திருவாவடு துறைக்கண் பரமசிவத்தைப்பணிந்து, அத்தலத்தின்

கண் வசிக்கவிரும்பிக் காவிரிக்கரைச் சார்பிலுள்ள வனத்தில் வரும்போது, அங்கு தம்மை மேய்த்திருந்து அந்நாளிற் காலஞ்சென்றுவிட்ட மூலன் என்னும் பெயருள்ள வோரிடையனைச் சூழ்ந்து கதறிக்கொண்டிருந்த பசுமந்தையைக் கண்டிரங்கி, அவற்றின்றுயர் நீக்கற்பொருட்டுத் தமது யாக்கையை ஓரிடத்திற் சேமித்துவைத்து, அவனுடலிற் பிரவேசித்துப் பசுக்களையன்று முழுதும் மேய்த்து, பின்பு அதனதனிடங்களில் அவற்றைப்போக்கி, கணவனிறந்தது தெரியாத இடையன் மனைவி வந்தழைக்கவும் மறுத்துவிட்டு, தாம் சேமித்து வைத்த விடத்திற் போய் பார்க்க தமதுடல் அங்கில்லாமை கண்டு அது பரமசிவத்தின் அருளென்றுள்ளுணர்ந்து, தாம் பிரவேசித்த யாக்கையொடுசென்று, ஆவடுதுறைக்கண் பரமசிவத்தைத் தரிசித்து, கோயிலின் மேற்பாலுள்ள அரசமரத்தினிழற்க ணமர்ந்து, ஆகமங்கள் கூறுகின்ற சரியையாதி நான்கு பாதங்களையும், ஆண்டுக்கொரு பாசுரமாக மூவாயிரந் திருமந்திரஞ் சொல்லி யருளினர். அவரது திருமரபிற் றோன்றிய மௌனகுரு சுவாமிகளின் மாணவரே இந்நூற் கருத்தராகிய தாயுமான முனிவர்.

“எங்கும் பிரகாசமாய் ஆனந்தபூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்ததும்” “இச்சை வைத்து உயிர்க்கு உயிராய்த் தழைத்ததும்” “மனவாக்கினிற் றட்டாமல் நின்றதும்” “எங்குந் தொடர்ந்து எதிர்வழக்கிடவு நின்றதும்” “யாதினும் வல்லவொரு சித்தாகி இன்பமாய் என்றைக்கும் உள்ளதும்” கங்குல் பக லறநின்ற எல்லை யுளதும், ஆகிய இவ்வாறுவகைத் தன்

மைத்தாய்பொருளென்றே நேயத்தழுந்தின சீவன்முத்தர் கண்டனவெலா மாகுமாதலின், அதனை "மௌனகுரு வெளியதாகவுங் கருதி யஞ்சலி செய்குவாய்" என முடிக்க.

இவ்வாறனையும் வாய்பாடுகளாகக்கொண்டு நூன்முகத்தில் "பரிபூரணானந்தம்" என்னுந் தொடர்நிலை முதல் "சிற்சுகோதய விலாசம்" என்பதிறுதியாகிய பன்னிரு தொடர் நிலைகளினும், அதன் வியாபக லக்ஷணங்களை ஒவ்வொன்றிற்கு இவ்விரண்டாக ஒருவாறு குறிப்பித்து, அம்மெய்ப்பொருளைப் பழிச்சல் செய்கின்றாரென்க.

அப்பன்னிரண்டின்மேற் கூறும் "சிதம்பர ரகசியம்" என்னுந் தொடர்நிலையில் வஸ்துநிர்ணயமும், ஏனைத்தொடர் நிலைகளில் அதனைச் சார்ந்த பன்னெறிகளுங் கூறினர்.

அம்மெய்ப்பொருள் இவ்விதத் தன்மைத்தாய் விளங்குவதென்று நவின்றதால் இஃது பொருட்டன்மையணி. பொருள்வகை பின்னர்க் கூறுதும்.

இறைவன் அன்பர்க் கருளும் பொருட்டுக் கடாக்ஷித்தருளிய வேதாந்த நெறியைப் பற்றாதார்க்கன்றி, அந்நெறியைப் பற்றிய வழி எளிதாகுந் தத்துவஞான முடையார்க்கு. தியானசமாதிகளாற் சீவன் முத்தத்துவப் பேறுகைவந்துள்ள தாயுமானமுனிவர், தமது சிவானந்தானுபவத் தேர்ச்சியை ஒருவாறு புலப்படுத்துவான் எடுத்துக்கொண்ட இம்முதற் செய்யுள், சொற்கள் வாளா விரியாமையையும், பொருள்கள் விபரீத ஆடங்கட் கிடமாகாமையும், சிரவணஞ் செய்வார்க்கு

...ண்டைத்தருகையும், சிறிய சொற்களுடைமையும், சந்தச்சுவை ...டைமையும், ஆழியகருத்தைக் கொண்டிருக்கையும், காரண ...ரிய முறைகளையுடைமையும், சான்றோர் ஆட்சியோடு மாறு ...டாமையும், சிறப்பாகிய பொருட்பேற்றைப் பயத்தலும், ... காரணமுடையதாதலும் ஆகிய பத்தழகோடுங் கூடி நிற்கின் ...றது காண்க.

---

2 - வது பாடல்.

...னந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்ற
முறவனந்தம்வினையின்
...னந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருந்
தேரனந்தம்பெற்றபேர்
...னந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
...கின்றசமயமு மனந்தமதனுன்ஞான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
...னந்தங்கோடி வருடிந்தெனவன்பர்
கண்ணும்வின்னுந்தேக்கவே
...தரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத்துரியவடிவைப்

பொருள்தரப் பேசி மறையாகமங்கள் சொல்லும்
பெரியமௌனத்தின் வைப்பைப்
போருமென்னக் காத ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப் பணிகுவாம்.

"ஊரோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—ஊர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

பல்லாயிரகோடி அண்டங்களிலும் சேய்மை, அண்மை நடுவிற் பலவேறு வகையாய் அளவில்லனவாய் உள்ள ஊர்களாம்.

"பெற்றபேரோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—அவை கொண்டுள்ள பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

மேற்கூறிய ஊர்கள் பலவற்றுள்ளுந் தோன்றுந் தேகங்களடையும் பேர்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களென்று மையும.

"சுற்றம் உறவோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—தேகிகளைச் சூழ்கின்ற உறவாதிகளோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

உறவினராவோர் ஒருவரை யொருவர் சூழ்ந்து நத்தியிருப்பதால் 'சுற்றமுறவு' எனப்பட்டனர்.

'சுற்றம் உறவு' என்றதால் அளவில்லனவாகிய பகையும் நொதுமலுங் கூட்டி யுரைத்துக்கொள்க. உறவாதிகளாவன:—மனைவி, மக்கள், தாய், தந்தையர் முதலியபலர்.

"வினையினால் உடலோ அனந்த (பேதம்)" என்பது:—வினைகள் காரணமாகத்தோற்றும் உடல்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

'வினை' நல்வினை தீவினையென விருவகையாம். வினையினலன்றித் தேகமெடுப்பதில்லை யாதலால் வினையினால் உடல், என்றனர்.

உள்ளம் முதலியவற்றின் விகாரமே யிருவினைக்குங் காரணம்; அவ்வினைகளே பிறப்பிறப்பிற்குக் காரணம்; இவை மேல் நடு கீழ் ஆகியமூவுலகத்திலும் தோற்றிக் கெடுவனவாம். ௮௰௪ எண்பத்துநான்கிலக்க யோனிபேதமென வரையறுக்கப்பட்டதேனும், ஒவ்வொரு பேதத்திலும் எண்ணிறந்த உடல்கள் தோன்றி அழிவனவாதலால் 'உடல் அனந்தம்' என்னப்பட்டது. ௮௰௪ எண்பத்துநான்கிலக்க யோனிபேத மென்பதற்கு உதாரணம்:—

சிவஞானசித்தியார்.

"அண்டசஞ்சுவேதசங்க ளுற்பிச்சஞ்சராயுசுத்தோ
டெண்டருநாலெண்பத்து நான்குநூறுயிரந்தா
னுண்டுபல்யோனியெல்லா மொழித்துமானுடத் துதித்தல்
கண்டிடிற்கடலைக்கையா னீந்தினன்காரியங்காண்."

"செயும் வினையோ அனந்தபேதம்" என்பது:—அவ்வுடல்களோடு கூடிய வுயிர்கள் செயுஞ் செய்கைகளோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல், ஓம்பல், பயிறல், பயிற்றல், பொருந்தல், பொருத்தல், ஈட்டல், உழுதல், உழுதுவித்தல், காத்தல், அழித்தல், விரும்பல், வெறுத்தல், எதிர்த்தல், நள்ளுதல் முதலிய பலவேறு வகைப்படுவனவாம். மனமல்ப யாதுடனெலாம் செய்வினைக ளளவுபடாமையின் அனந்தமாயின.

"சங்கற்ப அனந்த (பேதம்)" என்பது:—தேகிகள் பலவாறு கருதும் எண்ணங்களா அளவில்லனவாகிய பேதங்கள் ;

அவற்றை மீண்டு விரிக்கிற் பெருகும். தேவாரத் திருவருட்பாக்களிற் பரக்கக் கண்டுகொள்க.

> "உண்பதுநாழி உடுப்பது நான்குமுழம்
> எண்பதுகோடி நினைந்தெண்ணுவன்."

என்னும் ஒளவையார் வாக்கானும்,

> "ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
> கோடியு மல்ல பல."

என்னுந் திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் இயற்றிய விருத்தியானுங் கண்டுகொள்க.

செயுஞ் செய்கைகள் தேகாதியவயவங்களாலாம், கருதும் எண்ணங்கள் மனாதி யந்தக் கரணங்களாலாம்.

இவ்வினைகளுங் கருத்துகளும் யோக முயற்சியையும் அக் கருத்தையு நோக்குங்கால் பயனில்லனவாய்க் கழியும்.

"பெற்ற பேர் சீரோ அனந்த பேதம்" என்பது:— மேற்கூறிய ஊர் முதலியவற்றைத் தத்தம் வினைக்கீடாய்ப் பெற்றவர்களது செல்வமுதலியவையோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களாம் ;

செல்வ முதலியவற்றின் எதிராகிய வறுமை முதலிய பேதங்களுங் கொள்க.

"சொர்க்கமோ நரகமும்பர அனந்தபேதம்"

என்பது:—(தேகிகள் அவ்வவ் வந்தத்திலடையும்) முத்திபதங்களும் நரகங்களுந் தனித்தனி அளவில்லனவாகிய பேதங்கள் ;

சொர்க்கநரகங்கள் புண்ணியமிகுதியாலும் பாவமிகுதியாலும் அடையப்பட்டவையாம் ; ஆகவே, நடுவாகிய கன்மபூமி அவ்விரண்டனையும் சமமாக அநுபவிக்கும் இடமென்பதுகாண்க.

சொர்க்கங்களாவன:—இந்திரன் முதலிய ஏனையவர் பதங்களாம்.

நரகங்களாவன:—கனிட்ட பாதலங்கட்கும், அசுரகண்டம் சர்ப்பகண்டம் இராக்கதகண்டம் இவை ஒவ்வொன்றும் மும்மூன்றாயுள்ள ஏழுபாதலங்கட்குங் கீழே அடுக்காயுள்ள இரௌரவம், கும்பிபாகம், அபிசிகம் முதலிய அநேக பேதங்களாம்.

செய்கையுங் கருத்து மளவில்லனவாதலின் அவற்றாலடையும் பலனாகிய சொர்க்கநரகமு மளவில்லனவாம்.

“நற்றெய்வமுமோ அனந்த (பேதம்)” என்பது:— (அமரர்களும் பூசிப்பதுப்போற்றி அங்கங்கும் வழிபாடுசெய்யும்) நன்மையுள்ள தெய்வங்களோ அளவில்லனவாகிய பேதங்கள்;

தம்மை வழிபடுகின்றார்க்கு இயன்றவாற்றாற் பேற்றையளிக்கின்ற உண்மைநோக்கி ‘நற்றெய்வம்’ என்றார்,

பரமார்த்தமாய தெய்வம் ஒன்றேயாயினுந் தேகிகள் பலவேறு வகையாகிப், அவர்கள் மனோவாக்குக் காயங்களால் அர்ச்சிக்குங் கர்மம் அளவிலாப் பேதங்களை யுடையனவாகி யிருக்கையால், அவ்வவற்றிற்கேற்பச் சுகதுக்கங்களையூட்டு நிமித்தம் பகவான் திருவிளையாடலாக அனந்த கரும காண்டங்களை நியமித்து அனந்த வுருவங்களைக் கொண்டிருத்தலால் ‘தெய்வமுமனந்தம்’ என்றார்.

“திகழ்கின்ற சமயமுமோ அனந்த (பேதம்)” என்பது:—(முடிவுபெறாமல் அங்கங்கும்) விளங்காநின்ற சமயங்களுமோ அளவில்லனவாகிய பேதங்களாம்;

அவ்வச் சமயங்களும் வாதிக்கப்பட்டு ஒழிவு கூடாமல் அனந்தமான அளவைகளைக்கொண்டு நிற்கின்றன; ஆதலால், “திகழ்கின்ற சமயமும்” என்றார். உதாரணம்:—அவிரோத உந்தியார்.

“ஒன்றொடொன்றெவ்வா மதங்களொன்றொன்றினாற்
பொன்றுவதில்லையே யுந்தீபற
பொய்யென்பதெத்தைநா முந்தீபற.”

பூர்வத்திற் சமயங்க ளாறுவகையா யிருந்தன. உதார ணம்:—

திருமந்திரத் திருவருட்பா.

“ஒன்றதேபேரூர் வழியதற்காறுள
வென்றதுபோலு மிருமுச்சமயங்க
ணன்றிதுதீதிது வென்றுரைமாந்தர்கள்
குன்றுகுரைத்தெழு நாயையொத்தாரே.”

என்பதனாலும்,

“முதலொன்றானை முதுகுடன்வாலுந்
திதமுறுங்கொம்பு செவிதுதிக்கைகால்
மதியுடனந்தகர் வகைவகைபார்த்தே
யதுகூறலொக்கு மாறுசமயமே.”

என்பதனாலு மறிக. இவை அச்சமயங்களெனக் கொள்க.

பிற்காலத்தில் இச்சமயங்களினின்றும் பலவேறுவகைப், புறச்சமயங்கள், அகப்புறச்சமயங்கள், புறப்புறச் சமயங்கள் முதலியவுற்பத்தியாகி யொவ்வொன்றினின்று மனேக சமயங்க ளுண்டாகி யிருத்தலான் ‘சமயமு மனந்தம்’ என்றார்.

தெய்வ பேதமுஞ் சமயபேதமுஞ் சிற்சில முன்னருரைக் கப்பட்டன.

“ஆற்றல்” என்பது:—(இங்ஙனம் மேற்போந்த வாறுமுத லியவைகளின் ஒவ்வொன்றின் பேதங்கள் எண்ணில் அடங் கரியனவா யிருக்கும்) நோன்மையினாலே,

"ஞான சத்தியால் உணர்ந்து" என்பது:—ஞானமே திருமேனியாகியும் உயிருக்கு ளொளியாகியு மிருக்கும் சிற்சத்தி யருளால் மேற்கூறிய விடயங்களையும் இனிச் சொரூபத்தை யும் பாகுபாட்டா லறிந்து,

அநாதியே ஆன்மாவை இருவகை மறைப்புக்களாய் விடய சொரூபங்களை மறைத்துள்ளது ஆணவமலமாம். ஆணவத்தி னிலக்கணம் சித்தியார்ச் செய்யுளெனக் காண்க.

உயிர்க்குப் பரிபாகமேறுவான் தநுகரணாதிகளைக் கொடுத்து முன்னர் விடயமறைப்பை நீக்கவும், பின்னர்ச்சுருதி யாதி யாற் சொரூபமறைப்பை நீக்கவும், அவ்விருவகை ஞானங்க ளையுந் தருவது அருட்சத்தியே யாகலாற் 'சிற்சத்தியாலுண ர்ந்து' என்றது,

எனவே, அவ்வுயிர் உணர்த்த உணரு மாத்திரையே யன் றித் தனக்கென வேறொரு சத்த மில்லாததான சிற்றறி வினதா மாகலான் அவ்வாறு கூறப்பட்டது. கூறவே நித் தா நித்தப்பொருள்களை அருண்முன்னிட்டாயறிந்து என்பதாம். இவ்வாறுணர்தல் சீவன் முத்தத்துவமாம். உதாரணம்:—

அவிரோதவுந்தியார்.

"பல்சித்திமுத்தி பாலுலடைதலாற்
றெல்சீவருமுள ருந்தீபற
சுதந்தரகீனரென் றுந்தீபற."

(சிவஞானசித்தியார், சூத் - 8. பா - 28.)

"சூரியகாந்தக்கல்லி னிடத்தே செய்ய
சுடர்தோன்றி விடச்சோதி தோன்று மாபோல்
ஆரியனு மாசான்வந் தருளாற் றோன்ற
வடிஞான மான்மாவிற் றோன்றுந் தோன்றத்
தூரியனாஞ் சிவந்தோன்றுந் தானுந் தோன்றுந்
தொல்லுலக மெல்லாந்தன் னுள்ளேதோன்றும்
நேரியனாய்ப் பரியனுமா யுயிர்க்குயிரா யெங்கும்
நின்றநிலை யெல்லாமுன் னெய்ந்து தோன்றும்."

"கார் அனந்தங் கோடி வருடிக்கு மா" என்பது:— அளவில்லன வாகிய மேகசாலங்கள் ஒருங்கு சேர்ந்து ஏககாலத்தில் இடைவிடாமற் பொழிந்தபோது மென்றபடி,

"அன்பர் கண்ணும் விண்ணும் தேக்க" என்பது:— அன்பர்கள் கண்களும் அவகாசமும் ஞானாகாயமும் தேக்கு மாறு,

"கருதரிய ஆனந்தமழை பொழியும் முகிலை" என்பது:— நினைத்தற் கியையாத ஆனந்தப் பெருமழையை விடாது பொழியாநின்ற நிலைமைத்தாய முகிலை,

"அன்பர் கண்ணும் விண்ணுந் தேக்கப்" பொழியுமானந்தமழையை யேனையோர் மனத்தினாலெனு மதித்தலரிதாகலான் "கருதரிய" என்றார்.

சம்வர்த்தப் முதலிய எழுமேகங்களும் மணி முதலிய வன்றி ஆனந்தமழையைப் பொழியமாட்டா வாகலானும் இது அவைபோலாது கருணைமழையைப் பொழிவ தாகலானும், இம்மழை பொழியக்கண்ட அன்பர்க்கு ஒரு நினைவு முண்டாய்ச் சலியாதாகலானும், "கருதரிய ஆனந்தம்" என்றார்.

இவ்வாறு வருவது அற்புத உருவக அணியாம்.

கைம்மாறு கருதிப் பாராது மழைசொரிந்து உலகுயிரைக் காக்கும் மேகம்போல அருண்மழையைப் பொழிந்து ஆன்மகோடிகளை ஈடேற்றலால் "முகிலே" என்றார்.

"நம்கடவுளை" என்பது:—நமது கடவுளை,

"கடவுள்" என்பது எல்லாவற்றையுங் கடந்துள்ளதாகலாற் காரணக்குறியாயிற்று.

எல்லாவற்றையுங் கடந்துள்ளதாவது:—பூத முதலிய இருபத்துநான்கு தத்துவங்களும் பிரகிருதியி லொடுங்க, புருடதத்துவ முதலியன மாயையிலொடுங்க, சுத்தவித்தை முதலியன விந்துவிலொடுங்க, சத்தி சிவங்களின் கூறாகிய அபரவிந்து அபரநாதங்கள் சுத்தமாயையிலொடுங்க, இவையெல்லாங் கடந்து நின்றது சுத்தசிவம் ஆதலால் கடவுள் என்னப்பட்டது. உதாரணம்:—

(சிவஞான சித்தியார் சூத்திரம்-2. பா-72.)

"மொய்தரு பூத மாதி மோகினி யந்த மாகப்
பொய்தரு மாய மெல்லாம் புக்குநின் றிடும் புகன்ற

பெட்டதருஞ் சைவ மாதி யிருமூன்றும் வித்தை யாதி
மெய்ப்புதத் துவங்களேயு மொன்றுமின்றெம்மிறைக்கே."

இருயத்தமுங்கின சிவன் முத்தரான தம்மைப்போலச் சிவ சக்தி யநுசந்தான முடையோரையும் உள்ளிட்டுக் கொண்டு "யாமுடைவள்" என்று சுதந்தரித்துக் கூறினர். அங்ஙனங் கூறின் சங்கற்பவிகற்பங்கள் தோன்றுமே யென்னும்போதம் சிறிது மில்லாராகலால், உடைமையை உடைப் பொருளாக "யாமுடைய" என வுபசரித்தனர். அன்றி மலபரிபாகத்தின்மேல் ஞானம் பிரகாசித்துச் சதாசாரியன் அருளால் நிட்டை கைகூடிச் சிவன் முத்தராய் விகற்பமின்றி ஓடும்பொன்னும் ஒப்பக் கண்டு, மெய்ப்பொருளின் வியாபகத்தில் வியாப்தமாகப் பொருந்தி அதனை யுடைமையுடைந்தையாய் அதனையே நோக்கி யிருக்கை அவர்க்கியல்பாகலால், அவ்வாறு கூறவுங்கூடுமெனக் கோடலுமொன்று. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-8. பா. 29.)

"சிலம்தொரு பக்குவத்தின் மிகுசத் திநிபாத
மேவுதலு ஞானம்விளங் தோர்குருவி னருளாற்
புக்கறுட்டித் தேர்ட்டை புரிந்து ளோர்கள்
பூதலத்திற் புகழ்சிவன் முத்த ராகித்
தக்கபிரி யாப்பிரிய மின்றி யோட்டிற்
றமனியத்திற் சமபுத்தி பண்ணிச்சங் கரனே
டொக்கவுறைந் திவனவனே யவனிவனே விடாதே
யுடன்தையாய்ச் சிவன்றேற்ற மொன்றுமே காண்பர்."

"துரிய வாழ்வை" என்பது:—துரியமான சொரூபத்தை,

எல்லாவற்றையுந் தன்னியல்பாயுணர்ந்து, ஆன்மாவுக்கு அறிவிக்குமெய்த் துரியஞானமாய், துரியமேலான ஞானமா [illegible] மின்மயாவத்தையிலே தற்சொரூப தரிசனந்தோன்றுதலை [illegible] யர்: அந்த அறிவே யமாயிருக்கவாம். இவ்வாறு சொல் லிச் சுருதியுகாலின் "துரியவடிவு" என்றார். [illegible]—

(திருமந்திரத் திருவருட்பா.)

"அறிவறி கின்ற வறிவு நனவா
மறிவறி யாமை யடையக் கனவா
மறிவறி வவ்வறி யாமை சுழுத்தி
யறிவறி வாகு மான துரியமே."

என்பதனாலும்,

"சிவமா யவமான மும்மலந் தீரப்
பவமான மும்மலப் பற்றறப் பற்றத்
தவமான சத்திய ஞானனந் தத்தே
துவமார் துரியஞ் சொரூபம தாமே."

என்பதனாலும்,

"பரம குரவன் பரமெங்கு மாகித்
திரமுற வெங்கணுஞ் சேர்ந்தொழி வற்ற
நிரவு சொரூபத்து ணீடுஞ் சொரூப
மரிய துரியத் தணைந்து நின்றானே."

என்பதனாலுங்காண்க.

"பேர் அனந்தம்பேசி மறை அனந்தம்சொலும்" என்பது:—அளவில்லனவாகிய அபிதானங்களை யெடுத்து எண்ணிலவாகிய வேதாகமங்கள் ஏத்தாநின்றன.

பேரனந்தமாவன:—நிர்க்குணம், நிராமயம், நிரஞ்சனம், நிராலம்பம், நிர்விடயம், நிட்களம், அசங்கம், நிர்வசனம், நிர்த்தொந்தம், நித்தம், முத்தம், தற்பரம், விசுவாதீதம், பரிபூரணம், சயம்பு, சிவம், பதி, பரம், அபரம், பராபரம், அத்துவிதம், அநந்நியம், தற்பதம், பரபதம், அநுபூதி, பரமாகாயம், அற்புதம், நிரதிசயம், தேசோமயம், சின்மயம், சிற்பரம், ஆதி, அநாதி, ஏகம், அநேகம், அகண்டம், பரஞ்சோதி, மாயாதீதம், சுகாதீதம், வன்னிரோதா, சத்தியன், அரு, உரு, புருடன், புருட்டுதன், புருகூதன், மெய், சத்து, பரமான்மா, பரதத்துவன், பரப்பிரமம், பரமுதல்வன், மும்மண்டலேச்சன் முதலிய பலவும், பல்வேறு சமயிகள் கூறுவனவும், அன்பர்கள் துதிப்பனவும் ஆம்.

மறையனந்தமாவன:—நான்கு வேதங்கள், அவற்றின் சாகைகள், இருபத்தெட்டு மூல ஆகமங்கள், இவற்றின் பிரிவுகள், உபாகமங்கள், இவற்றின் பகுதி விகுதிகள் முதலியவையாம். தாரகம் காயத்திரி முதலியன பகுதிகளும், அங்கம், கலைகள் முதலியன விகுதிகளும் ஆம்.

"மறை அனந்தம்" என்பதற்கு உதாரணம்:—

"இன்னவை யிரண்டு மிவனருள் வலியா
லீன்றநான் மறையையு நான்கும்

பின்னிவ னருளா லளவில வான
　　பிரணவ மாதிமந் திரமும்
அன்னவா றுன தாரகத் தகார
　　மாதியக் கரங்களு முதித்த
சொன்னவக் கரத்திற் சிவாகம நாலிச்
　　சுரவா னடுமுகத் துதித்த."

தேசிகள் பக்குவத்திற் கேற்பக் கடவுணிலை பலவாக வேதங்கள் சொல்லி யிருத்தலின் "மறையனந்த மாகச்சொலும்" எனப் பொருள்கோடலு மொன்று உதாரணம்:—

(அஞ்ஞவதைப்பரணி.)

"பலபலவாய்ச் சொல்லுநெறி யெல்லாஞ் சொல்லப்
பட்டதொரு பொருளினையாம் பணிதல் செய்வாம்."

(அவிரோதவுந்தியார்.)

"சுருதிகள் சொல்பல் சமயத் துணிவுமப்
பாசிவ பந்தமென் றுந்தீபற
பகர்நாமம் வேறுவே றுந்தீபற."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

"பெரிய மௌனத்தின் வைப்பை" என்பது:—பெருமைத்தாய மௌன நிக்ஷேபத்தை,

பண்டையோ ருகத்தின் கண், சனகாதி நான்கு பிரமவிருடிகளும் பரமசிவத்தைப் பிரார்த்தித்து "எங்களறிவு அமைந் தடங்கும் வகைமையை அடியேங்கட் குணர்த்தியருளுதி" என விண்ணப்பஞ் செய்ய, அதனைத் திருவுள்ளத்

நடைத்து, கல்லாலி னீழற்கண் வீற்றிருந்து, வேதாந்தத்தெளி வாகிய ஆகமத்தியல்பும் திரிபதார்த்த வியல்புகளையு முபதேசித் தருளலும், அதனைக் கேட்டுணர்ந்து பின்னரும் "அறிவடைங் தடங்குதற்கு இன்றியமையாக் கருவியாகிய ஞானபோதகத்தை யும் போதித்தருளல் வேண்டும்" என்ன, பரமகுரவன் புன்முறு வலரும்பி அதற்கு யாதும் எதிர் கூறானாகி, "அது வாயாற் புக ல்வதன்று, இவ்வண்ணமிருக்கையே அந்நிலையாகும்" என்று அவர்கட்கு உணர்த்துவானாகித் தன்னது திருமார்பின்கண் ஒரு கையைச் சேர்த்து, ஒருகையில் மோன முத்திரையைக் காட்டி, யோகியர்போல நின்றபடி அவரும் அவ்வாறுணர் ந்து அறிவொடுக்கம் பெற்றாரென்ப. இங்ஙனமாகிய மோன த்தினிலையுந்தானே யாகலானும், அதுவே பரமுத்தியாகிய வைப்பாகலானும், "பெரியமௌனத்தின் வைப்பு" என்றார்.

மௌனநிலையி லிருப்போர் அனிட்டப் நிட்சேபத்தையெளி னுமாம். உதாரணம்:—

(கண்ணுடையவள்ளலார்.)

"தானே சிவமான சத்தியஞா னனந்த
மோனநிலை சொல்காழி முன்னேனே"

என்பதானும்,

"மாயைமயக் கற்றறுத்தற் போத மற்று
மவுனநிலை யுற்றோர்கள் பெற்ற பேறே."

என்பதானுமறிக.

"பேசரும் அனந்தபதம் (அனந்த) ஞானம் (அனந்த) ஆனந்தம் ஆகி" என்பது:—பேசற்கரிய அந்தமில்லாததான பதமும், அந்தமில்லாததான ஞானமும், அந்தமில்லாததான ஆனந்தமுமே தனது மெய்யாகின்ற,

முடிவில்லாதனவாகிய பதத்தையும், ஞானத்தையும், ஆனந்தத்தையும் மனதிற்கொளலே வெகு அருமை அவற்றை வாக்கினால் வசனித்தல் அதினு மருமையாதலால் "பேசரும்" என்றார்.

அனந்த பதமாவது:—முடிவில்லா நித்தமுத்தியாம் அது கேவல சகலங்கள் நீங்கி, அருளைத் தரிசித்து, காண்பானுங் காட்சியுமா யறிந்துவந்த தற்சுதந்தரத்துவமும் விட்டு, தற்போதமும் நீங்கி, ஆனந்தாநுபவம் பெற்று, ஒன்றுந் தானாகாமல் ஒன்றாயிருந்த சிவத்தில் இரண்டறக்கலந்து, போத வாசனையு மொழிந்த சுகாதீதமாகிய நிலையாம்; ஆகலின் "பேசருமனந்தபதம்" என்றார். இந்நிலையே சிவயோக சிவபோகங்களாம்.

அனந்தஞானமாவது: முற்றுமுணர்தலாம்.

அனந்த ஆனந்தமாவது: வரம்பிலின்ப முடைமையாகிய பரமசுகமாம். அவை முறையே வேதாகமங்களை யருளிச் செய்தமையையும், திவ்யாகமத்தின் வழியே செல்வார்க்கு வினைகளையொழித்து அநுக்கிரகிக்கின்றமையும் ஆமெனக் காண்க.

னம்பற்றிச் சன்வயத்தனாதல் முதலிய வினைய ஆறு குணங்களையும் கூட்டியுரைக்க.

அவையாவன:—

"தன்வயத்தன் றூயவுடம்பினன்
னியற்கை யுணர்வின னாகுதல்
மன்னு முற்ற வுணர்த லியல்பினன்
பாச நீங்குதல் பேரரு ளாகுதல்
மன்னு மிறில வாற்ற லுடைமையும்
வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குணம்."

என்பனவாம்.

"பெரிய பொருளைப் பணிதுவாம்" என்பது:—பரமகர்த்தாவை வணங்குவாம், எ-று.

இப்பொருளினும் உயர்வும் ஒப்புமுள்ளது பிறிதொன்றின்மையாக, இஃதே எல்லாவற்றிற்கும் பெரியதாகலான், "பெரிய பொருள்" என்றார். பாராதியண்டப் பரப்பு அனைத்தும், அவற்றுட் சராசரமனைத்தும் விரிக்கின் பசுபாசங்களுளடங்கும்; இவ்விரண்டும்பதியிலடங்கும். அடங்கவுந்தான் சுதந்தரனாய் அவைக்கெல்லாமாதாரமாகி அவற்றோடு தாக்கற்று நிற்பதாகலான் எல்லாவற்றிற்கும் பெரியபொருளாம். உதாரணம்:—

(அவிரோதவுந்தியார்.)

"பல்லோர் துணிவும் பாதிமூன் றுந்தேர்த
லல்லால்வே றில்லெனு முந்தீபற
வவரவர் கொள்கை வேறுந்தீபற."

மா முதற் சமயம் கூறுபவர் விடயங்கள் தனித்தனி ... தம் என்னும் பெயர்களா லன்ன; அவர்கள் கேட்கக்கேடி லைச் 'நிற்சத்தியாலுணர்ந்து' 'ஆனந்த மழைபொழியு முகிலும்' 'சம் கடவுளும்' 'தூயவத்துவும்' 'பெரிய மௌனவத்துவும்' 'அனந்தபதமும்' 'அனந்தஞானமும்' 'அனந்தானந்தமும்' ஆகிய 'பெரியபொருளைப் பணிகுவாம்' என முடிக்க.

இது சிவத்தைப் பணிந்தது.

'கருத்தொ அனந்தம்' என்பதிலுள்ள நகரத்தையும், 'தெய்வமும் அனந்தபேதம்' என்பதிலுள்ள 'பேதம்' என்னுஞ் சொல்லையும் எல்லாவற்றோடுங் கூட்டுக.

'தெய்வமும்' 'சமயமும்' என்பவற்றுள்ள உம்மைகள் சிறப் பும்மை; மற்றவை எண்ணும்மைகள்.

---

௩ - வத்து பாடல்.

அத்துவிதவத்துவைச் சொர்ப்பிரகாசத்தனியை
    அருமறைகண் முரசறையவே
அறிவினுக் கறிவாகி ஆனந்தமயமான
    வாதியையநாதியேக
தத்துவசொரூபத்தை மதசம்மதம்பெறாச்
    சாலம்பரகிதமான
சாசுவதபுட்கல நிராலம்பவாலம்ப
    சாந்தபதவ்யோமநிலையை

நித்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விசாரத்தான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய்நின் றிருளிர்
நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின் றிலகு
திவ்யசித்தசொரூபத்தைத்
சிற்பரவெளிக்குள்ளன் தற்பரமதானபர
தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம்.

"அத்துவித வத்துவை" என்பது:—சித்துடன் இரண்டற அநாதியே கலந்துள்ளதாகிய பொருளை,

பண்ணும் ஓசையும், பழமும் சுவையும், அவற்றினின்றும் வேறன்றாம், அவைபோல அபின்னமாகக் கலந்திருக்கின்றதால் வத்துவை ஏகமென்றேனும் துவிதமென்றேனும் சுருதி கூறிய வண்ணம் "அத்துவிதம்" என்றார்.

உதாரணம்:—(வள்ளலார்.)

"அத்துவிதமொன்றேயா மாங்கிரண்டின்மையெனி
லத்துவித மன்றோவது." என்பதனாலும்,

(திருமந்திரம்.)

"அன்பு சிவமிரண் டென்ப ரறிவில
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிகில
ரன்பே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி
னன்பே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே." என்பதனாலும்,

"அத்துவிதப்பொருளோர் ஞானவடிவாகநின்ற
சத்தியா சத்தத் தனிப்பொருளே."

என்பதனாலுமுணர்க.

'பக்குவான்மாக்களைச் சிவத்துடன் அத்துவிதப்படுத்துவதா கிய சத்திநிபாத' மென்றுமாம். இது பக்குவமுடையவருக்கு இரு வினையொப்புமல பரிபாகமுண்டாகிச் சத்திநிபாதம் விளைந்த [illegible] [illegible] குருமூர்த்தமாயெழுந்தருளி, அவர்க் கடைக்கல [illegible] ஆவியாகிய [illegible] கைக்கொண்டு, ஞானவுருவாகிய [illegible] மும்மலங்களையு நீக்கி, அவர்களைத் தன்னோடு கலந்து தனித்த நிலையை யடைவிக்குந்தன்மை. உதாரணம்:—

(அப்பர்தேவாரம்.)

"[illegible]
[illegible]
[illegible]."

(வள்ளலார்.)

"[illegible]
[illegible]."

(திருவாசகம்.)

"அருபரத் தொருவ னவனியில் வந்து
குருபர னாகி யருளிய பெருமையைச்
சிறுமையென் றிகழாதே."

என வரும் ஆப்த வசனங்களானுமுணர்க.

இவ்வாறு அத்துவிதப்பட்டிருப்பதே வீடு. உதாரணம்:—

(திருவாய்மொழி.)

"நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய்
நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த்
தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா
ழுலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து
சென்றாங் கின்ப துன்பங்கள்
செற்றுக் களைந்து பசையற்றா
லன்றே யப்போ தேவீ
டதுவே வீடு வீடாமே.

என்பதனாலும்,

(சிவானந்தமாலை.)

"மித்தையுடற்கட்டறத் தம்மெய்யருளாலேமெய்யொழிந்து
தத்துவமுங்கேவலமுஞ்சார்வகற்றிச்—சுத்தத்
தனியாகித்தானும்பரத்தற்பரமாய்விட்டாற்
சென்னியாணிதுசத்தியமாம்." என்பதனாலும்,

(அவிரோதவுந்தியார்.)

"அந்தப் பரத்தோ டிரண்டற் றயிக்கமா
மந்தநன் னிட்டையே யுந்தீபற
அத்துவித வீடென் றுந்தீபற."

என்பதனானுமுணர்க.

'வீடு' என்பதற்குப் பொருள்—விடுதலை. விடுதலையா வது பந்தநீக்கமாதலின் பந்தமொன்று உண்டென்பதூஉம்,

அஃது உண்டாகவே பந்தத்தினலே கட்டுப்பட்டிருந்து அதினின்றும் விடப்படுவான் உண்டென்பதும், பந்தம் சடமாகையினலும், பந்தமுடையோன் சுதந்தர ஈனனகையினலும், உயிர்களுக்குப் பந்தத்தைநீக்கி முத்திகொடுப்பான் ஒரு சுதந்தரகர்த்தா உண்டென்பதுஞ் சர்வமத சம்மதமாம். உதாரணம்:—

(சிதம்பரசுவாமிகள்.)

"வீடென்றுரைதரு சொற்குப்பொருளோ விடுதலை யாதலினல், வீக்குண்டோனுங் கட்டுமாக விளங்குந் திடமாகப், பீடுறுகட்டுத் தானைவிட்டுப் பெயராதிதுசடமாம், பிணிபட்டோனசு சந்தரனுமிப் பிணிபோச்செய்வோன்; நீடுசுதந்தர முளனெருவன் நேருமிவ்வேதுவினு, னிகழ்பதி பசு பாசமெனமுப்பொருணிச்சயமென்றருளி; வேடனை வெல்லுங் குருவாயெனையாண் மெய்ப்பொருணீயன்றே, வேதகிரிப்பவரோக வயித்திய வேணிமுடிக்கனியே."

மேற்கூறிய பக்குவான்மாவாகிய சற்சீடனது குணதிசயங்கள்:—

(சிவநெறிப்பிரகாசம்.)

"கூசியிடா திட்டபணி செய்து குருபத்தி
குறைவிலராய் நம்பினராய்த் துரோக மின்றி
மாசிலராய் மனவாக்குக் காயத்தாற் குருவின்
வாக்கியபா லனஞ்செய்யு மதிமானு மாயே."

அன்றியும்,

"ஆதரவுஞ் சாந்தியுநற் பொறுமை தானு
மசத்தியமில் லாவுரையு மாசாரந் தவமுந்
தீதான செயன்மறந்து நன்றியறிந் திடலுஞ்
சிவாகமத்தைக் கேட்டதனைத் தெளித ருனும்
போதலறப் பொறிவழியி னிற்ற லாதிப்
புகன்றுடைய நற்குணங்கள் பொருந்தி மேலும்."

முதலியவாம்.

இது காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்ததெனவுணர்க.

"சொற் பிரகா சத்தனிமை" என்பது:—மந்திரவடிவ பேரொளியாகிய ஒன்றை,

பிரபஞ்சவுற்பத்திக்கு உபாதான காரணங்கள் குண்டலிசத்தி, அசுத்தமாயை, பிரகிருதி எனமூன்றும். அவற்றுட் குண்டலி சுத்தமாயிருத்தலால், பராசத்தி அதனை அதிட்டித்துநிற்க வாகு குண்டாய், அதிற்றோன்றிய மந்திரங்களே திருமேனியாய், உயிர்களுக்குப் புத்திமுத்திகளைக் கொடுத்தலால், "சொற்பிரகாசம்" என்றார். மந்திரம் சிவனுக்குத் திருமேனியாகு மாதலால் தனக்கும் அத்திருமேனியுள்ளதென்பது போதரும்.

உதாரணம்:—(சிவஞானசித்தியார், சூத்-1. பா-59.)

"மந்திரமதனிற்பஞ்சமந்திரம்வடிவமாகத்
தந்திரஞ்சொன்னவாறிங் கென்னெனிற்சாற்றக்கேணீ
முந்தியதோற்றத்தாலுமந்திரமூலத்தாலு
மந்தமில்சத்தியாதிக்கிசைத்தலுமாகுமன்றே."

என்பதனுனும்,

"பங்கயற்கண் ணரியபாம் பானுருவே
தண்க்குரிய படிவ மாகி"

என்பதனு முணர்க.

சொல்லின் தெளிவாகிய ஒன்றையெனினுமாம்.

உதாரணம்:—

(பட்டினத்துச் சுவாமிகள்.)

"சொல்லினுஞ்சொல்லின்முடிவிலும்வேதச்சுருதியிலு
மல்லினுமாசற்றவாகாயந்தன்னிலுமாய்ந்துவிட்டோ
ரில்லினுமன்பரிடத்திலுமீசனிருப்பதல்லால்"

என்பதனும்,

(திருவுந்தியார்.)

"சொல்லும்பொருள்களுஞ் சொல்லாதனவுமங்
கல்லவுமானனென்றுந்தீபற
யம்பிகைபாகனென் றுந்தீபற"

என்பதனுமுணர்க.

சில பிரதிகளிற் சொப்பிரகாசத்தனிமை:—'சுயமாய்பிரகாசிக்கும் ஒன்றை') யொன்றிருக்கின்றது. இது பின் வருவனவற்றாற் கூறியது கூறலெனுங் குற்றத்துக் குடன்படுமாகலாற் பிசகேயாம்.

"அருமறைகள் முரச அறைய" என்பது:—அருமையாகிய வேதங்கள் பலரு மறியுமாறு முழங்காநிற்ப,

அருட்சத்தியே யுயிர்க்கு உணர்வாகிப் பேரின்பத்தை யடைவிக்கின்றது என வேதாகமங்கள் ஐயமற வுணர்த்துகின்றது என்பதற்கு "மறைகள் முரசறைய" என்றார்.

வேதத்துட்பொருள் யாவருக்கு மெளிதல்ல வாதலால் "அருமறை" என்றார். சகல இரகசியங்கட்கும் உறையிடம் வேதங்களாகலினாலும், அவற்றின்பொருள் புதைபொருளா யிருத்தலினாலும், வேதங்கள் "மறை" எனும் பெயர் பெற்றன. பிரகாசித்தல்—வெளிப்படுத்தல்.

"அறிவினுக் கறிவாகி ஆனந்தமயமான ஆதியை" என்பது:—சிற்றறிவாகிய வுயிர்கட்கு அறிவாகிப் பேரின்பப் பெருக்கே தனதுமயமான ஆதிசத்தியை.

உயிரானது உடலுக்கும் அந்தக்கரணங்கட்கும் ஆதேய மானதென்றும், பாசவுணர்வொழிந்து நின்றவிடம் பசுவுணர்வென்றும், பசுவுணர்வொழிந்து நின்றவிடம் பதியுணர்வென்றும், தனது ஞானக்கிரியைகள் மலமறைக்கப்பட்டு அவத்தைப்படுமென்றும், தன்னைக்கர்த்தா சத்திதானேயான அருள்காரணமாகக் கருவிமுதலியவற்ற துணர்த்துவனென்றும், பக்குவஞ் செய்விக்கண்டு வியாபகமான அறிவையுமார், முத்தியில் ஆனந்தம் பெறுவையென்று முணர்த்துதலை "அறிவினுக் கறிவாகி ஆனந்த மயமான ஆதி" என்றனர்.

(சிவஞானசித்தியார், சூ-1. பா-8.)

"தெரிந்துகொண் டோரொ வொன் றாகச்
சென்றைந்து புலனும் பற்றி
புரிந்திடு முணர்வி னோடு
போகமுங் கொடுத்தி யோனி

திரிந்திடு மதுவுஞ் செய்து
  செய்திகண் டுயிர்கட் கெல்லாம்
விரிந்திடு மறிவுங் காட்டி
  வீட்டையு மளிப்பன் மேலோன்.

எனவும்,

(கந்தபுராணம்.)

"அருளி னீர்மையா லைந்தொழில் புரிபவன்"

எனவும்,

(சௌந்தரியலகரி.)

"சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடுசேரி னெத் தொழிலும் வல்லதாம்."

எனவுங்கூறியவாற்றால், பஞ்சகிருத்தியங்களும் ஆதிசத்தியின் சேர்க்கையால் நடக்குமெனலும் ஒன்று. இவ்வாறுகூறுதலும் சத்தியும் சிவமும் ஒன்றுதல்பற்றி என்க. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூ-2. பா-77.)

"சிவஞ்சத்தி தன்னை யீன்றுஞ்
  சத்திதான் சிவத்தை யீன்று
முவந்திரு வரும்பு ணர்ந்திங்
  குலகுயி ரெல்லா மீன்றும்
பவன் பிரம சாரி யாகும்
  பான்மொழி கன்னி யாகுந்
தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித்
  தன்மை தான் றெரியு மன்றே."

"அறிவினுக்கறிவாகி" என்பதற்குதாரணம்:—

(வள்ளலார்.)

"அறிவுக் கறிவா யறிவிப்பான் சில்லோர்க்
கறிவுருவு கொண்டருளு வான்.

(கந்தபுராணம்.)

"ஒருமையா யனைத்துமா யுணர்வினுக் குணர்வதாம்
பெருமையா னெங்கணும் பிரிவரும் பெற்றியான்."

என்பனவற்றாற் காண்க.

ஈச்சுரனுக்குரிய கல்யாண குணங்களில் "வரம்பிலின் பம்"—(அளவிலாப்பேரின்பம்) ஒன்றாதலால் "ஆனந்தமயர்" என்றார். உதாரணம்:—

(வள்ளலார்.)

"இன்ப வடிவா யின்பம் விளைத்தலாற்
சம்புவெனும் பேருந் தரும்."

(திருமந்திரம்.)

"இன்பமு மின்பக் கலவியு மாய்நிற்கும்."

என்பனவற்றாற் காண்க.

"ஆதியை" எல்லாவற்றிற்கும் மூலகாரணமாகிய முதற் பொருளை (பரமசிவத்தை) யெனினுமாம்.

உதாரணம்:—

(திருமூலர்.)

"அருளும் வகைசெய்யு மாதிப் பிரானும்."

என்பதனானும்,

"பகலவன் பல்லுயிர்க் காதியு மாமே"

என்பதனுனுமறிக.

"அநாதி ஏக தத்துவ சொரூபத்தை" என்பது:—ஆதியந்த மில்லாததாய சிவமே தானாகியும், தானே சிவமாகியும் ஒன்றா யுள்ள உண்மைவடிவம்,

சத்தி சிவத்தின் வேற்றுமை யின்றி நிற்குமென்பதாம். சத்தி யுஞ்சிவமும் இரண்டெனனில், நீக்கமற்ற நிற்பதனைப் [illegible] ருள்பட்டு, சருவவியாபகம் பின்னப்படாதலால், [illegible] ணமும்போல, தன்னியல் பினிற்பதூஉம் புறப்பொருளின் றுணர்த் வதுமாகிய இரு தன்மையையுடைய பேரறிவாய சைதந்ய மொன்றே புறப்பொருளை நோக்கு நிலையிற் சத்தியெனவும், அதனை நோக்காது அறிவுமாத்திரையாய் நிற்குநிலையிற் சிவமெ னவும், வேதாகமங்க ளுணர்த்துமாற்றால் "அநாதியேகம்" என் றும், அனலின் தன்மைபோன்று சுடுதல் அடுதன் முதலிய தொ ழிலால் வேறுவகை யாமாறுபோல், சிவசத்தி யொன்றே காரியவே றுபாட்டால் சிற்சத்தி, பராசத்தி, இச்சாசத்தி, ஞானசத்தி, கிரி யாசத்தி என் றைவகையாயும், நிவிர்த்தி முதலிய ஐவகையா யும், இன்னும் பலவேறு வகையாயும் நிற்குமாதலால், "தத்துவ சொரூபம்" என்றுங் கூறினர். அவ்வச் சத்திகளோடு புணர்ந்த சிவமும் அச்சத்திகட்கு இடமான விந்துவும் பலவேறுவகை யான விருத்திப்பட்டு அவ்வப் பெயர் பெறுமென்றுணர்க. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார்.)

"உருவிடு மருதிமுத்த சித்துரு மன்னிநின்றே."

(கந்தபுராணம்.)

"முத்திறத்தா ரவைசமதா பிறமுத னடுவுமிலா
அத்தனது திருவடிக்கீ ழடங்கியே பரனாயினன்."

எனவும்,

"அன்னையுமேகன்றானு மளப்பருங் குணத்தினாலும்."

(பிரமகீதை.)

"ஒருத்தனே யவிஞ்சி யாகிய
வொளியாயவ னொளிர்கின்றான்."

எனவும்,

(தத்துவராயர்.)

"தலைவந்த தத்துவ னேர்மையே
யின்றுசார்ந்தனரே."

"போதமேதத்துவரு பம்மிதனைச் சங்கையர
மானைவசபுத்தியிடை நன்றாய்ப்பதை."

எனவும் வருவனவற்றாற் காண்க.

"சமசம்மதம் பேதச் சாலம்ப கேவலான சகலமும் புட்கலம் நிராலம்பம் ஆலம்பம் சாந்தபதம் விசோபாம நிலையை" என்பது:—பற்பல சமயங்களினும் பலவேறு பொருண்மைபடக் கூறுங் கொள்கைகளில் அவ்வவற்

யின்றும், அவைக் கதீதமுமாகின்ற சாலம்ப ரகிதமுஞ் சாசுவதமும், புட்கலமும் நிராலம்பமும் அலிப்தமுமான சாக்ஷிதமென்னும் பரவெளியை,

"மதசம்மதப்பெரு" என்பதற்குதாரணம்:—

(பட்டினத்துச் சுவாமிகள்.)

"அன்றென்று மாமென்று மாறு சமயங்க
ளொன்றொன் றொவ்வா துரைத்தாலும்"

என்றும்,

(பிரம கீதை.)

"வேதயா கமபு ராண மிருதிகள் வேறு மார்க்க
மோதுமா கமங்க டங்க ளொன்றொன் றொவ்வாதாரும்"

என்றும் வருவனவற்றாற்காண்க.

சாலம்பம் - ஆதாரத்தோடு கூடியது; சாலம்பரகிதம்-தானொன்றோடும் பிடிப்பில்லாதது; எல்லாவற்றிற்குந் தானே ஆதாரமா யிருத்தலன்றி, தனக்குத் தன்னிலும் வேறொ ராதாரமின்றி யுள்ளது. உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார்.)

"நின்றென்றுந் தோன்றிடுவ னிராதார னீயே"

என்பதனானும்,

"ஆதாரவின்றிச்சற்று மிணைத்திற்கா தாரமானும்"

என்பதனானுங் கண்டுகொள்க.

சாசுவதம்—முதலு முடிவு மில்லாதது.

(பிரமகீதை.)

"எப்பொருள் களுக்குந் தோற்றமு நிலையு
மிறுதியு மிதன்கணே யாகி
யொப்பிட வொன்று மின்றியே யென்று
முள்ளதா யுரையுணர் விறந்த."

என்பதாலும்.

(சிவஞானசித்தியார்.)

"அந்தமோ டாதி யில்லா வனாதியை யறிதலாலே."

என்பதாலு மறிக.

புட்கலம்—நிறைவு. உதாரணம்:—

(கந்தபுராணம்.)

"ஒருவர் பாலினும் பிறந்திடா னுருவதா யுருவா
யிருமை யாயுறை பூரண னியாவர்க்கு மீசன்."

(வள்ளலார்.)

"போக்கொடு வரவுமில்லாப்
பூரணப் பொருள்வந் தெய்தும்."

மற்றும் வருவனவற்றுற் காண்க.

நிராலம்பம்—தன்னினும் பிறிதொன் றியற்கையானே யில்லாதது. உதாரணம்:—

(பிரமகீதை.)

"ஒழிந்தவொரு பொருளில்லை யுள்ளதெல்லா மவனேமுன்
கழிந்தபொருள் மேலும் வரக்கடவ பொருடானுமவன்."

(கந்தபுராணம்.)

"மூல காரண மில்லதோர் பராபர முதல்வன்."
என்பனவற்றாற் காண்க.

ஆலம்பம்—எல்லாவற்றிற்குந் தானே ஆதாரமா யிருப்பது. உதாரணம்:—

(திருவாசகம்.)

"ஒன்றுநீ யல்லை யன்றியொன் றில்லை
யாருனை யறியகிற் பாரே."

(தேவாரம்.)

"தன்னைத்தானன்றிவேறொன் றில்லாத்தத் துவனை."
என்பனவற்றாற் காண்க.

சாந்தபத வியோமமில்லை—அகங்காராதிகளில்லாத ஞானமாகிய ஆகாயம். உதாரணம்:—

(அருணகிரிநாதர்.)

"இராப்பக லற்ற விடத்தே யிருக்கை
யெளிதல்லவே."

(தல மான்மியம்.)

"மங்கல்செய் மலப்புலன்கண் மாளவோட்டி
மன்னுயிரை யாட்கொள்ளும் விருது கட்டித்
துங்கமமை தணிந்திடமே தங்கு மெங்கட்
டுரைமகன்றன் றிருவடியைத் துணைக்கொள்வாமே."

(ஞானவாசிட்டம்.)

"நிட்டவிசும்பன் றயிருந்தும் விசும்பான
நிலையதுவாம்."

என்பனவற்றாலறிக.

யோகமாவது அகத்தொழின் மாத்திரையானே ஈச்சுரன் அருவத்திருமேனியை நோக்கிச் செய்யும் வழிபாடு அது இந்திரியங்களை யொடுக்கி மனத்தை விடயங்களின் வழி செல்லவொட்டாமல் திருப்பி, ஒரு குறிப்பில் நிறுத்தி, உச்சுவாசம் நிச்சுவாசமென்னும் இரேசகபூரகவாயுவைத் தடுத்து, நடுநாடியாகிய சுழுமுனைமார்க்கத்திலே பிராணவாயுவை நிறுத்தி, மூலாதாரமுதலிய ஆறாதாரங்களின் அநதர்மா திருகாக்கிரமத்தையறிந்து, அவ்வவ் வாதாரங்களி னதிதேவதைகளை பூசித்து, அவர்களனுக்கிரகத்தா லவ்வாதாரங்களி லதோமுகமான பதுமங்களைப்பேதித்து, அவற்றின்மேல் பிரமரந்திர மளவும் அசனையுடன் சென்றணைந்து, அந்த அதோமுகமாக விருக்கும் சகத்திரதள தாமரைமுகையை ஈசுரனருளால் அங்கு உதிக்கும் சிவார்க்கனாலே மலரச்செய்து, அந்தத் தாமரைப்புட்பத்தின் கேசாக்கிரத்திலே உள்ள சந்திரமண்டலத்தை ஆகுஞ்சனஞ் செய்தலினாலே மூலாக்கினியை அக்கினி பீசாட்சர உச்சாரணத்தினாலே எழுப்பி, நாடி சக்கரங்களைப் பேதித்து, அவ்வங்கியினாலே சந்திரமண்டலத்தை யிளகப்பண்ணி அந்த வமிர்தத்தைச் சர்வநாடிவழியா யிழுத்து, உடல் முற்றும் நிறையச்

செய்து, அதிலுண்டாகும் சுகோதயத்தில் அந்தமயமான ஞான நிர்தாவத்தையை யடைந்துநின்று, சோம சூரியாக்கினிப் பிரகாசாதிகளாகிய பிரத்தியேகப் பிரகாசங்க ளெல்லாம் சூரியோதயத்தில் நட்சத்திராதிப் பிரகாசங்களடங்கினாற்போலத் தன்னிடத்தடங்கப் பரவொளிநடுவிற் சர்வதோமுகமாய்ப் பெருஞ்சோதியான சிவத்தைச் சத்தியோடு நேர்நோக்கிச் சுயம்பிரகாசமாயதனுளழுந்து மியல்பாதலாலும், சாந்தி யோகத்திற்குக் காரணமாதலாலும், யோகியர்புக் கழுந்துவது பரவெளிச்சோதி யுள்ளாகலாலும் 'சாந்தபத வியோமநிலை' என்னப்பட்டது.

உதாரணம்:—

'காலை நேர்பெற வோட்டியே கனலினை மூட்டிப்
பால மார்பயன் வீட்டியே தன்னுறு படிவத்
தேலு மன்பினின் மஞ்சன மாட்டியே யிறைக்குச்
சீல மாமலர் சூட்டியுட் பூசனை செய்தான்.'
'காலமூ வாயிரங் கழிந்த பின்முறை
மாலுறு மருத்தெனு மாவைத் தூண்டியே
மூலவெங் கனலினை முடுக்கி மூட்டுரு
மேலுறு மமிர்தினை மிசைதன் மேயினான்.'

இடத்தின்பொருளை யிடமாகவுபசரித்தனர்.

நித்தம் நின்மலசகிதம் நிட்பிரபஞ்சப் பொருளை' என்பது:—நித்தத்வமும் இயற்கையிலே அநாதி மலமில்லாததும் பிரபஞ்சாவத்தைகடந் துள்ளதுமாகிய பொருளை.

விடயங்களை ஒவ்வொன்றாய் விசாரித்தறிய அவை துன்பத்தன்மையன வென்று அனுபவத்தாற் கண்டு ஒழிவுபெறலும், ஆன்மா தனது நிலைமையையும் உணரப் பெறும். பெறவே நித்தமாயுள்ள திதுவென மேலே யுணரக்கிடைத்தற்குத் திருவருள் முன்னிற்பதாகலான் இது மெய்ப்பொருளின் குணமென்றும், சமவேதம்பற்றி நித்தத்துவமும் சிவம் மலத்தான் மறைக்கப்படாத இயல்புடைமைத் தாகலால் அதன்குணமாகிய சத்தியும். அவ்வியல்பாகலால் நின்மலசகிதமும், ஆன்மாக்கட்குச் சுகதுக்கங்களைப் பக்குவத்தில் இல்லையாகப்பண்ணிப் புலங்கொளுத்தி வீட்டின்கணுய்ப்பதற்குச் சத்தி கருவியாய் முன்னிற்றலால் 'நிட்பிரபஞ்சப் பொருளுமாம்' என்பது காண்க.

உதாரணம்:—

(கந்தபுராணம்.)

'நித்தனு முயிர்க்கு ணீங்கா நிருத்தனு மமலனே
யென்னும்.'

(வள்ளலார்.)

'பராபரமாய் நித்தமாய்ப் பரிபூரணமாய்.'

என்பதனுனும்,

'நீருறு தீயே நினைவதே லரிய நின்மலா
நின்னருள் வெள்ளம்.'

(கந்த புராணம்.)

'நிர்க்குணத்தனே நிமல னன்னவன்.'

என்பதனானும்,

(வள்ளலார்.)

'உலகமேழையுங் கடந்தவ னடிகளை யுவப்பாம்.'
'உலகப் பற்றை யொழித்த நிபுணன்'

என்பதனானுமறிக.

'நிர்விடய சுத்தமான நிர்விகாரந்தை' என்பது:—விடயப் பற்றுக்க ளொன்று மில்லாததாய்ச் சுத்தமாக யாதொன்றின் வயத்துந் தானொன்றாமல் யாவும் தன்வயத்தனவாவுள்ளதை,

மயக்கவடிவாகிய கேவலாவத்தையும், விகற்ப வடிவாகிய சகலாவத்தையுமே விடயமாகும். அவையில்லாதது நிர்விடயம். அதுவே சுத்தாவத்தையாம். இதில் நின்ற திருவருளை யெய்விக்குந் தாரகமாதலால் நிர்விடயமும், சுத்தமும், நிர்விகாரமுமாம் என்பதுகாண்க. நிர்விடயம்-அபரிச்சின்னம்; சுத்தம்-தான் பூரணனாகவிருந்து பிறிதொன்றாலும் மறியொண்ணாமை; நிர்விகாரம்-விகாரங்களை யடையாதது. உதாரணம்:—

'விடயப் பேயை விலக்கியவிபுதன்.'

(தேவிகாலோத்தரம்.)

“பொருவிலா நித்தசுத்தப் பொருளினை
யடைவான்றே.”

(கந்தபுராணம்.)

“சுத்தனு முணர்தற் கொண்ணுச் சோதியு
மியாண்டு மேவும்.”

(வள்ளலார்.)

“அறிவுக் கறிவா யவிகாரி யாகி
நிறைதல் பதிநிச் சயம்.”

“அவிகாரி யீசனருளைப் பெற்று
அவிகாரி யாவையன்றி யச்சோ.”

என்பனவற்று லறிக.

“நடுவாய் நின்று ஒளிர் நிரஞ்சன நிராமயத்தை” என்பது:—இஃதெனவும் அஃதெனவும் இஃதன்றெனவும் அஃதன்றெனவும் பிருதிவி முதலிய கருவிகளாயும் அவை யல்லாததுவாகி நடுவாய் நின்று விளங்காநின்ற நிரஞ்சனமாகிய நிராமயத்தை,

தனக்கு வேண்டுதலும் வேண்டாமையுமாகிய பற்றொரு சிறிதுமின்றாய்த் திருவருட்போத ரானவரை வீட்டின்கணுய்ப் பதும், தோற்றக்கேடில்லாத அருட்சத்தியேயாகலின், “நிரஞ்சன நிராமயமும்” ஆமாறு காண்க. தடத்தப்—பொதுவாயிருக்

கை; நிரஞ்சனம்—பற்றில்லாதது; நிராமயம்—அவத்தை யில்லாதது. உதாரணம்:—

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

"புக்கானை யெப்பொருட்கும் பொதுவானானை."

(வள்ளலார்.)

"சாற்றிரண்டுமற்ற சமநிலைய சுத்தத்து
வீற்றிருப்ப னெங்கள் விமலன்."

(தத்துவராயர்.)

"நிரஞ்சன நிராமய பராபர புராதன."

(திருவள்ளுவர்.)

"பற்றுக பற்றற்றான் பற்றினை."

(வள்ளலார்.)

"நிராமயமாய் நிட்களமாய் நீங்காப் புராதனமாய்."

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

"நிராமய பராபர புராதன பராவுசிவ
ராக வருளென்."

என்பனவற்றாற் காண்க.

"சித்தம் அறியாதபடி சித்தத்தில்நின்று இலகு தெய்வம் தேசோமயத்தை" என்பது:—சிந்திக்குந் தன்மைத்தாகிய சித்தம் இன்னபடித்தென அறியாவண்ணம் அச்சித்தத்தினிடத்தே நின்று உள்ளும் புறம்புமாய்ப் பிரகாசிக்கின்ற உயர்வினுளுயர்வான தேசோராசியை,

பாலும் கண்ணும் நீரும் நிழலும்போலச் சிவசந்நிதியின்கண் தற்போதங்கழன்று நீங்கா திருப்பவராகிய பரையோகர், ஒன்றென்றும் இரண்டென்றுமாகாத கலப்பிற் பரம சுகத்துடன் பொருந்தியிருக்க, இருள் நக்ஷத்திரங்கள் சந்திரன் முதலியன சூரியனொளியுடன் றோன்றாதவாறுபோல, எல்லாமும் எங்கும் எப்பொழுதும் அகண்டாகார சோதியே பரந்து நிற்குமாற்றால், "திவ்வியதேசோமயமுமாய்" என்பதுணர்க. இவ்வநுபவம் காட்சிதோன்றித் தற்போதம் நீங்கினவழி விகற்பமின்றி எங்குமாகப் பிரகாசிக்கின்றமையால் "சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகும்" என்றபடி. உதாரணம்:—

(அமுத சாரம்.)

"உள்ளத்தி னின்று மொளித்தான் பரன்றாவன்.

(பிரமகீதை.)

"நேம ரந்தொறு மடைந்தழி வுறாது தெரிவா
காமை நின்றணி யால்வடிவு காணு மதுபோ
லாமு டம்பிலழி வின்றி மறை கின்றவமல
ஞேமெ னும்பொரு ளுணர்ந்திட வுடம்பி லொளிபாம்."

(தேவாரத் திருவருட்பா.)

"சிந்தையு ளொன்றி நின்ற வெம்மான்."
"ஊற்றாகி யுள்ளே யொளித்தாய் போற்றி."

என்றும்,

நீராயுருகிக்கண்ணீர்சோர
வெட்டிரார்க்குமெய்மறந்தோர்நிலையாய்நிற்பேன். 24

ஆயுமறிவாகியுனைப்பிரியாவண்ணா
மணைந்துசுகம்பெற்றவன்பரவையோவென்னத்
தேய்கொலைச்சமயத்தந்தொல்லைச்சிந்தை
தெளிந்திடவுஞ்சமாதானஞ்செய்வேன்வாழ்வான்
காயிலையுண்சருகாதிபருந்தக்கானங்
கடன்பலவெங்கேயெனவுங்கவலையாவேன்
மயில்தப்பர்போற்கிடந்துபுரள்வேன்வானின்
மதிகதிரையுமன்னிலையாரையுந்தூற்றேனே. 25

நேயர்தானிரவுபகல்கொடாவண்ணா
நித்தம்வரவுங்களிப்பிந்நிலைக்கேவைத்தாய்
ஆசையங்கள்பொருமையென்னையென்பே
னழுக்கின்றகாற்றேற்போராதேதான
போராதேசுழல்கின்றவென்பேனந்நா
வெப்பின்றழிகிலகாளெம்பெருமானும்போற்
றாராமாக்கருணைபொழியச்செய்யுந்
சாதகமெனைக்கருதிச்சாற்றிமென்பேன். 26

கருதரியவின்னைநீபெருநூமாகிக்
கலந்தனைபெயுன்முடிவின்காட்சியாக
வருபொருளெப்படியிருந்துசொல்லாயென்பேன்
மண்ணையுன்முடிவிலெகுவயந்தாங்கே

துரியவறிவுடைச் செடனீற்றிலுண்மை
சொல்லாதேசொல்லென்பேனசுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனைவருக்குமுண்மையாமுன்
னுரையன்றோவுன்முடிவையுரைநீயென்பேன். 27

உரையிறந்துபெருமைபெற்றுத்திரைக்கைநீட்டி
யொலிக்கின்றகடலேயிவ்வுலகெஞ்சூழக
கரையுமின்றியுன்னைவைத்தாரியாரேயென்பேன்
கானகத்திற்பைங்கிளிகாள்கமலமேவும்
வரிசிறைவண்டினங்காளோதிமங்காடுது
மார்க்கமன்றேநீங்களிதுவரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைக்கண்டு
பேசியதுண்டோவொருகாற்பேசுமென்பேன். 28

ஒருவனவன்யானைகெடக்குடத்துட்செங்கை
யோட்டுதல்போலுனைபேதைப்போடப்பை
மருவவிட்டுங்கர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
வயங்கவிட்டுமைக்கியமுன்னிவருந்திநிற்பே
னருளுடையபரமென்றோவன்றுதானே
பானுளனென்றமைமெய்க்கேயாணவாதி
பெருகுவினைக்கட்டென்றுமென்னுறக்கட்டிப்
பேசியதன்றேயருளாற்பேசிற்றன்றே. 29

அன்றுமுதற்சென்றவரைச்சனனகோடி
யடைந்தடைந்திங்கியாதனையாலழிந்ததல்லால்

ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமோசன காரியார்த்தமாகக் கேவல சுத்தாவத்தைகளிற் சிவத்தினது திருவருளின் தாரதம்மியாதிக்கேற்ப அச்சிவசத்தியும் பரை ஆதிவிருப்பு அறிவு தொழில்களான ஐந்து சத்திகளாயும், நிவிர்த்தி முதலிய ஐந்து கலாசத்திகளாயும், வாமை முதலிய அட்டசித்திகளாயும், உன்மனி சமனை முதலிய கலைகளாயும், இன்னுங் காரிய வேறுபாட்டாற் பல்வகை உருவங்களையும் பெயர்களையும்பெற்று ஆறுகோடி மாயா சத்திகளாகியும் பெற்று ஆறுகோடி மாயாசத்திகளாகியும் பிரிந்தும், சிவத்தோடொன்றும் பிரியாமலும் நிற்றலால் 'அத்துவித வத்துவை' எனத் தொடங்கி 'சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பர தானபரதேவதையை' எனமுடித்து, அதனுண்மையை எடுத்து வாழ்த்துதல் செய்தனர்.

இனிச்சிவம் எவ்வாற்றானிற்கும் அவ்வாற்றாற் சத்தியும் சமவேதமாய் நிற்குமென்னு மியலால் 'அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்பிரகாசமா யானந்தபூர்த்தியாகி' என்னுஞ் செய்யுளில் 'ஆனந்த பூர்த்தியாகி அருளொடு நிறைந்தது' என்பதற்கு 'அத்துவிதவத்துவாகிய சொற்பிரகாசத்தனி' என்பதனையும், 'உயிர்க்குயிராய்த் தழைத்தது' என்பதற்கு 'ஆனந்தமயமான ஆதி' யென்பதனையும், 'மனவாக்கினில் தட்டாமனின்றது' என்பதற்கு 'ஏகதத்துவசொரூபம்' என்பதனையும், 'வழக்கிடவுநின்றது' என்பதற்கு 'மதசம்மதம்பெறாச் சாந்தபதவியோமநிலை' என்பதனையும், சித்தாகி யின்பமாயென்றைக்கு முள்ளதெது' என்பதற்கு 'நிட்பிரபஞ்சப்பொருள்' என்பதனையும், கங்குல்பக லற்றநிறை எல்லையுளது' என்பதற்கு 'சுத்தமான நிர்விகாரத்தை' என்பதனையும்,

'அது கருத்திற்கிசைந்தது' என்பதற்கு, 'தடத்தாய், நின்றொளிர் நிராமயம்' என்பதனையும், 'அதுவே கண்டன வெல்லாம்' என்பதற்கு, 'திவ்யதேசோமயம்' என்பதனையும், 'மௌனவுருவெரியதாகவும் கருதி அஞ்சலிசெய்குவாம்' என்பதற்கு 'சிற்பரவெளிக்குள் வளர் தற்பரமதான பரதேவதையை யஞ்சலிசெய்வாம்' என்பதனையும் நிரை நிரையாகக்கூட்டிப் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

சிவம் எவ்வாறு நிற்கும் அவ்வாறு சத்தியுமா மென்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-75.)

சத்தியாய்விந்துசத்தி யாய்மனோன்மனிதானாகி
யொத்துறுமகேசையாகி யுமைதிருவாணியாகி
வைத்துறுஞ்சிவாதிக்கிங்ஙன் வருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறநின்றானீச னத்திறமவளுநிற்பள்.

(விநாயகபுராணம்.)

'எத்திற மிறைவ னின்றன னவனுக்
கியைதா வத்திற நின்று
மெத்திய வுயிரின் மலவிருள் கெடுத்து
விளங்குபு ரணியையேத் தெடுப்பாம்.'

மற்றும் வருவனவற்று லுணர்க.

சத்திக்கும் சிவத்திற்கும் பேதமின்மை என்பதற்கு உதாரணம்:—

(சிவஞானசித்தியார், சூத்-2. பா-76.)

'சத்திதானுதமாதி தானுகுஞ்சிவமுமந்தச்
சத்திதானதியாகுந் தரும்வடிவானவெல்லாஞ்
சத்தியுஞ்சிவமுமாகுஞ் சத்திதான்சத்தனுக்குச்
சத்தியாஞ்சத்தன்வேண்டிற் றெல்லாமாஞ்சத்திதானே.'

தேவதை, கடவுள், தெய்வம், சிவம் முதலிய சொற்கள் அஃறிணைப் பெயர்களாயினும் உயர்திணை முப்பாலிலும் வழங்கிவருகின்றனவாதலாற் பரதேவதை என்பதைப்பரமசிவன் என ஆண்பாலாகக் கோடலுமாம்.

'சிற்பர வெளிக்குள்வளர் தற்பரம்' என்பதற் குதாரணம்:—

(நெஞ்சுவிடுதூது.)

'வெறுவெளியாய்ப்பாழாய் வெறும்பாழுக்கப்பா
லுறுபொருளாய் நின்றவொருவன்.'

(சிவப்பிரகாசம்.)

'சொற்பெறுமதீதம்வந்து தோன்றுமே தோன்றிநின்ற
சிற்பரமதனுலுள்ளச் செயலறுத்திடவதிக்குந்
தற்பரமாகிநின்ற சாக்கிராதீதந்தானே.'

(அருணகிரிநாத சுவாமிகள்.)

'யானு கியவென் னைவிழுங் கிவெறுந்
தானய் நிலைநின் றதுதற்பரமே.'

(திருவம்மானை.)

'சத்திய மானது சத்தேகா ணம்மானை
தற்போதம் போனவிடந் தற்பரமா மம்மானை.'

(திருவுந்தியார்.)

'இரவுபக லில்லா வின்பவெளி யூடே
யிரவி யிரவிநின் றுந்திபற
விரய விரயநின் றுந்திபற.'

(விநாயகபுராணம்.)

'நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய்
நினைவுக் கெட்டாச்
சத்தியமாய்த் தற்பரமாய்த் தத்துவமாய்ச் சச்சிதா
னந்த மாகி
யத்துவிதப் பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா
யமல ஞான
மெத்தியமுள் ளத்தமர்ந்த விநாயகமான் மியத்தவத்தோர்
விரும்பிக் கேட்பார்.'

தயா, உமா, மாலா, க்ருபா, சீதா, ப்ரமா, பூஜா, கலா, கதா, க்ரியா முதலிய வடசொற்களி னீற்றுயிர்கெட்டு ஐகார மேற்றுத் தயை, உமை, மாலை, க்ருபை, சீதை, ப்ரமை, பூஜை, கலை, கதை, க்ரியை யெனத் தமிழில் வழங்குவது போலத் தேவதா என்னும் வடமொழியி னீற்றுயிர்கெட்டு ஐகாரமேற்று 'தேவதை' யெனத் தமிழில் வழங்கிவந்தது. உதாரணம்:—

'வேத முதலாய் விரிந்தபன் னூல்களு
மோதி யோதியு முறையாய்ப் பொருடற்
போத மிறந்தோர் பொருந்துந் தேவதை
தமலரடி சிந்தையில் வைப்பாம்.'

இச் செய்யுளிலும் 'வத்துவை' 'தனியை' 'ஆதியை' 'சொரூபத்தை' 'வ்யோம நிலையை' 'நிட்பிரபஞ்சப் பொருளை' 'நிர்விகாரத்தை' 'நிராமயத்தை' 'தேசோமயத்தை' 'அஞ்சலி செய்வாம்' எனத் தனித்தனிக்கூட்டியு முரைத்துக்கொள்க.

இந்தச் செய்யுளுக்கு ஈசுவரி பரமாகப் பெண்பாலிலும், ஈசுவரன் பரமாக ஆண்பாலிலும் பொருளுரைத்தமைகாண்க.

அ, அன், ரகிதம், நிர், நின், நிஷ் இவை வடமொழி எதிர்மறையைக் குறிக்கும் உபசர்க்கங்க ளென்னும் முதல டைமொழிகள்.

ஏ, இன்—அசைநிலைகள்.

அது—பகுதிப்பொருள் விகுதி.

பிரகாசம், ஒளிர், இலகு, தேசு என்பனவும்; அத்துவிதம், தனி, ஏகம் என்பனவும்; சாசுவதம், நித்தம் என்பனவும்; வியோமம், வெளி என்பனவும்; நின்மலம், சுத்தம் என்பனவும் தனித்தனி ஒருபொருட் கிளவிகள்.

ஆதி, அநாதி; ரகிதம், சகிதம்; நிராலம்பம், ஆலம்பம் இவை யொன்றற்கொன்று முரணாகவந்த சொற்கள்.

தனி, அறி, நிலை, நிர்விகாரம், நிராமயம், தேசோமயம் முதலியவற்றை யிவற்றையுடைய பொருளெனவுருவகஞ் செய்யப்பட்டது.

'ஆயிரமுகத்தா னகன்றதாயினும், பாயிரமல்லது பனுவலன்றே' யென்றிருப்பதால் நூல் செய்யப்புகுந்த கிரந்தகர்த்தர் இம்மூன்று செய்யுளாற் பாயிரம் பகன்றதாம். இதுபரசிவவணக்கம் கூறியபடி இவை கடவுள்வாழ்த்துத் துறையின் பகுதிகளாம்.

ஸ்ரீமத் தாயுமானசுவாமிகள் திருப்பாடல்களில் முதல்மூன்று பாட்டுகளுக்கு மகா வித்துவானாகவிருந்த புரசை அஷ்டாவதானம் சபாபதிமுதலியாரவர்க ளியற்றிய உரை எமக்கு மெத்த அருமையாகக் கிடைக்க, அவசியமுள்ள இடங்களிற் சீர்திருத்தி, ஆங்காங்குச் சேர்க்கவேண்டியவைகளைச் சேர்த்து, பலசாத்திரங்களி னின்றும் உதாரணங்களை யெடுத்துக் காட்டி அச்சிடுவித்தனம்.

உ

சிவமயம்.

நூலினுட்பிரிவு.

	பக்கம்.		பக்கம்.
திருவருள்விலாசப் பரசிவவணக்கம்	1	நினைவொன்று	103
		பொன்னைமாதரை	106
பரிபூரணானந்தம்	3	ஆரணம்	121
பொருள்வணக்கம்	10	சொல்லற்கரிய	124
சின்மயானந்தகுரு	14	வம்பனேன்	127
மௌனகுருவணக்கம்	21	சிவன்செயல்	129
கருணாகரக்கடவுள்	28	தன்னையொருவர்	132
சித்தர்கணம்	35	ஆசையெனும்	134
ஆனந்தமானபரம்	42	எனக்கெனச்செயல்	144
சுகவாரி	48	மண்டலத்தின்	150
எங்குநிறைகின்ற பொருள்	56	பாயப்புலி	153
		உடல்பொய்யுறவு	167
சச்சிதானந்தசிவம்	64	ஏசற்றவந்நிலை	182
தேசோமயானந்தம்	71	காடுங்கரையும்	184
சிற்சுகோதயவிலாசம்	79	எடுத்ததேகம்	185
ஆகாரபுவனம் சிதம்பரரகசியம்	85	முகமெலாம்	186
		திடமுறவே	186
தேன்முகம்	97	தன்னை	188
பன்மாலை	99	ஆக்குவை	188

	பக்கம்.		பக்கம்.
கற்புறுசிந்தை	189	அன்புநிலை	274
மலைவளர்காதலி	190	அன்பர்நெறி	276
அகிலாண்டநாயகி	196	அறிஞருரை	277
பெரியநாயகி	196	நிற்குநிலை	279
தந்தைதாய்	197	நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்குபாயம்	282
பெற்றவட்கே	199		
கல்லாலின்	201	காண்பேனோவென்கண்ணி	284
பராபரக்கண்ணி	206		
பைங்கிளிக்கண்ணி	250	ஆகாதோவென் கண்ணி	288
எந்நாட்கண்ணியில்.			
தெய்வவணக்கம்	257	இல்லையோவென் கண்ணி	291
குருமரபின் வணக்கம்	259		
அடியார்வணக்கம்	260	வேண்டாவோவென்கண்ணி	292
யாக்கையைப் பழித்தல்	261	நல்லறிவேயென் கண்ணி	292
மாதரைப்பழித்தல்	263	பலவகைக்கண்ணி	293
தத்துவமுறைமை	264	நின்றநிலை	296
தன்னுண்மை	267	பாடுகின்றபனுவல்	297
அருளியல்பு	268	ஆனந்தக்களிப்பு	298
பொருளியல்பு	270	அகவல்	305
ஆனந்தவியல்பு	275	வண்ணம்	307

நூலினுட்பிரிவு முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்.

திருவருள்விலாசப் பரசிவ வணக்கம்.

ஆசிரிய விருத்தம்.

அங்கிங்கெனாதபடி யெங்கும்ப்ரகாசமா
  யானந்தபூர்த்தியாகி
அருளொடுநிறைந்ததெது தன்னருள்வெளிக்குளே
  யகிலாண்டகோடியெல்லாம்
தங்கும்படிக்கிச்சை வைத்துயிர்க்குயிராய்த்
  தழைத்ததெது மனவாக்கினிற்
றட்டாமனின்றதெது சமயகோடிகளெலாந்
  தந்தெய்வமெந்தெய்வமென்
றெங்குந்தொடர்ந்தெதிர் வழக்கிடவுநின்றதெது
  வெங்கணும்பெருவழக்கா
யாதினும்வல்லவொரு சித்தாகியின்பமா
  யென்றைக்குமுள்ளதெதுமேற்
கங்குல்பகலறநின்ற வெல்லையுளதெதுவது
  கருத்திற்கிசைந்ததுவே

கண்டனவெலாமோன வுருவெளியதாகவுங்
கருதியஞ்சலிசெய்குவாம். 1

ஊரனந்தம்பெற்ற பேரனந்தஞ்சுற்று
முறவனந்தம்வினையினல்
உடலனந்தஞ்செயும் வினையனந்தங்கருத்
தோவனந்தம்பெற்றபேர்
சீரனந்தஞ்சொர்க்க நரகமுமனந்தநற்
றெய்வமுமனந்தபேதந்
திகழ்கின்றசமயமு மனந்தமதனலென்ஞான
சிற்சத்தியாலுணர்ந்து
காரனந்தங்கோடி வருஷித்ததெனவன்பர்
கண்ணூய்விண்ணூக்கைக்கவே
கருதரியவானந்த மழைபொழியுமுகிலைநங்
கடவுளைத்துரியவடிவைப்
பேரனந்தம்பேசி மறையனந்தஞ்சொலும்
பெரியமௌனத்தின்வைப்பைப்
பேசருமனந்தபத ஞானவானந்தமாம்
பெரியபொருளைப்பணிகுவாம். 2

அத்துவிதவத்துவைச் சொற்பிரகாசத்தனியை
யருமறைகண்முரசறையவே
அறிவினுக்கறிவாகி யானந்தமயமான
வாதியையநாதியேக
தத்துவசொருபத்தை மதசம்மதம்பெறாச்
சாலம்பரகிதமான

சாசுவதபுட்கல நிராலம்பாலம்ப
சாந்தபதவ்யோமநிலையை
நிர்த்தநிர்மலசகித நிஷ்ப்ரபஞ்சப்பொருளை
நிர்விஷயசுத்தமான
நிர்விகாரத்தைத் தடத்தமாய்நின்றொளிர்
நிரஞ்சனநிராமயத்தைச்
சித்தமறியாதபடி சித்தத்தினின்றிலகு
திவ்யதேசோமயத்தைச்
சிற்பரவெளிக்குள்வளர் தற்பரமதானபர
தேவதையையஞ்சலிசெய்வாம். 5

திருச்சிற்றம்பலம்.

பரிபூரணாநந்தம்.

வாசாகயிங்கரிய மன்றியொருசாதன
மனோவாயுநிற்கும்வண்ணம்
வாலாயமாகவும் பழகியறியேன்றுறவு
மார்க்கத்திநிச்சைபோல
நேசானுசாரியாய் விவகரித்தவமே
நினைவையுமறந்தபோது
நித்திரைகொள்வேன்றேகநீங்குமெனவெண்ணியே
நெஞ்சந்துடித்தயருவேன்
பேசாதவானந்த நிட்டைக்குமறிவிலாப்
பேதைக்கும்வெகுதூரமே
பேய்க்குணமறிந்திந்த நாயக்குமொருவழிபெரிய
பேரின்பநிட்டையருள்வாய்

பாசாடவிக்குளே செல்லாதவர்க்கருள்
பழுத்தொழுகுதேவதருவே
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 1

தெரிவாகவுள்ளன சடப்பொருள்பற்பல
செயற்கொண்டிருப்பனமுகச்
செங்கனத்தனைய மோகக்கொள்பேதகித்
சென்மித்தவாங்கிறக்கும்
விரிவாயபூதங்க ளொன்றொடொன்றாயரிய
மேற்கொண்டசேட்டைதனை
வெறுமெனிரொல்ப வேறறநல்பழமைசாக்க
வேதவேதாந்தஞானம்
பிரியாதபேரொளி பிறக்கின்றவருளருட்
பெற்றோர்கள்பெற்றபெருமை
பிறவாமைவென்றைக்கு மிறவாமையாய்வந்து
பேசாமையாகுமெனவே
பரிவாலெனக்குநீ பதிவிக்கவந்த
பரிபாககாலமலவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 2

ஆராயும்வேளையிற் போதியாதனையா
மையவொருசெயலுமில்லை
அமைதியொடுபேசாத பெருமைபெறுகுணசந்த்
ராமெனவிருந்தபேரு

சோகமொரு கோப மொருவேளைவரவந்த
　நிறைவொன்றுமில்லாமலே
கெட்டிருக்குத்தட் டழிந்தலைவார்வசன
　நிர்வாகமென்றபெருஞ்
சூரபாவொன்று பேசியிடவொன்றைப்
　புலம்புவார்சிவராத்திரிப்
மோனதபிலேமென்ற விதிகெருபுறிகளிற்
　போலேயிருந்துயில்வார்
பாராதிதனிலுள்ள செயலெல்லாமுடிவிலே
　பார்க்கினின்செயலல்லவோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
　பரிபூரணானந்தமே. 3

அண்டபகிரண்டமும் மாயாவிகாரமே
　பம்பரமையில்லாமையே
ஆணவமுமறிவுமுண் டப்பாறுமற்கின்ற
　வறிவினையறிந்துபார்க்கில்
எண்டிசைவிளக்குமொரு தெய்வவருளல்லாம
　லில்லையெனு நினைவுமுண்டின
கியானெனதறக்கரிய நிறைவாகிநிற்பதே
　யின்பமெனமன்புமுண்டு
கண்டனவெலாமல்ல வென்றுகண்டனைபெற்று
　கருவிகரணங்களோயக்
கண்மூடியொருகணமிருக்கவென் றாற்பத்த
　கர்மங்கள்போராடுதே

பன்மையுறு கர்மமொடு கர்த்தாவெனும்பொய்ப்
பக்ஷநானிச்சிப்பனோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. ௪

சந்ததமு மெனதுசெய லுனதுசெய லாமென்னுந்
தன்மைநிலையன்றியில்லாத்
தன்மையால் வேறலன் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசுபாவமிதுவே
இந்தநிலை தெளியநா னெந்தநாள் கூடுவ
வியற்கைத்திருவருண்மயமே
இந்நிலையிலேசற்றிருக்கவொன்றுண்டாமை
யிதசத்ருவாகவந்து
சிந்தைதனைக்கொள்ளுதே மலமாயைகன்மந்
திரும்புமோ கொடிவடங்காய்ச்
சென்மமறுமோவென்னும் பொசிக்குமோகமது
சேர்க்கைதவிரும்வாழ்மகளிர்
பங்கயறுபெண்ஞான நிறைந்தகண்ணைப்
பாதுகாத்தருள்செய்குவாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. ௫

பூதலமதாகின்ற மாயைமுதலென்பர்சிலர்
பொறிபுலனடங்குமிடமே
போதமென்பர்சிலர்கரணமுடிவென்பர்சிலர்குணம்
போனவிடமென்பர்சிலபேர்

நாதமுடிவென்பர்சிலர் விந்துமயமென்பர்சிலர்
நட்டநடுவேயிருந்த
நாமென்பர்சிலருருவ மாமென்பர்சிலர்கருதி
நாடிலருளென்பர்சிலபேர்
பேதமறவுயிர்கெட்ட நிலயமென்றிடுவர்சிலர்
பேசிலருமென்பர்சிலபேர்
பின்னுமுன்னுங்கெட்ட சூனியமதென்பர்சிலர்
பிறவுமேமொழிவரிவையாற்
பாதரசமாய்மனது சஞ்சலப்படுமலாற்
பரமசுகநிட்டைபெறுமோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 6

அந்தகாரத்தையொரு வகமாக்கிமின்போலெ
ன்றிவைச்சுருக்கினவரார்
அல்லலொடுதானுமே பற்றினதுபற்று
மழுந்தவுந்தலைமீதிலே
சொந்தமாயெழுதப்படித்ததார் மெய்ஞ்ஞான
சுகநிட்டைசேராமலே
சோற்றுத்துருத்தியைச் சதமெனவுமுண்டுண்டு
தூங்கவைத்தவரார்கொலோ
தந்தைதாய்முதலான வகிலப்ரபஞ்சந்
தன்னைத்தந்ததெனதாசையோ
தன்னையேநோவனோ பிறரையேநோவனோ
தற்காலமதைநோவனோ

பந்தமானதுதந்த வினையையெவ்வாறு
   பரமார்த்தமேதுமறியேன்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
   பரிபூரணானந்தமே. 7

வாராதெலாமொழிய வருவனவெலாமெய்த
   மனதுசாக்ஷியதாகவே
மநநிலைதந்ததும் வேதாந்தசித்தாந்த
   மரபுசமரசமாகவே
பூராயமாயுணர வூகமதுதந்ததும்
   பொய்யுடலைநிலையன்றெனப்
போதநெறிதந்ததுஞ் சாசுவதவானந்த
   போகமேவீடென்னவே
நீராளமாயுருக வுள்ளன்புதந்தது
   நின்னதருளின்னுமின்னு
நின்னையேதுணையென்றவென்னையேகாக்கவொரு
   நினைவுசற்றுண்டாகிலோ
பாராதியறியாத மோனமேயிடைவிடாப்
   பற்றாகநிற்கவருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
   பரிபூரணானந்தமே. 8

ஆழாழிகரையின்றி நிற்கவில்லையோகொடிய
   வாலமமுதாகவில்லையோ
அக்கடலின்மீதுவட வனனிற்கவில்லையோ
   அந்தரத்தகிலகோடி

காராமணிக்கிரண வில்லையோ பெருவந்
தருவாகவிளையவில்லையோ
நக்ஷத்ரகோகங்களும் யச்ரதாரணையிற்
சஞ்சரிக்கிடவில்லையோ
வாருநமாபூதொள பிரமனையுயர்ந்திசையு
மடமங்கையாகவில்லையோ
மலையக்கிரமாகியால் வென்றிசெய்த்திகருலக
மார்க்கத்தில்வைக்கவில்லையோ
யாமுனமென்மனங் குவியவொருதந்திரம்
பண்ணுவதுனக்கருமையோ
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 9

ஆசைக்கொரளவில்லை யகிலமெல்லாங்கட்டி
யாளினுங்கடன்மீதிலே
ஆணைசெலவேநினைவ ரளகேசனிகராக
வம்பொன்மிகவைத்தபேரும்
நேசித்துரசவாத வித்தைக்கலைந்திடுவர்
நெடுநாளிருந்தபேரும்
நிலையாகவேயினுங் காயகற்பந்தேடி
நெஞ்சுபுண்ணாவரெல்லாம்
யோசிக்கும்வேளையிற் பசிதீரவுண்பது
முறங்குவதுமாகமுடியும்
உள்ளதேபோதுநா னெனக்குளறியே
யொன்றைவிட்டொன்றுபற்றிப்

பாசக்கடற்குளே வீழாமன்மனதற்ற
பரிசுத்தநிலையையருள்வாய்
பார்க்குமிடமெங்குமொரு நீக்கமறநிறைகின்ற
பரிபூரணானந்தமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருள் வணக்கம்.

நித்தியமாய்நிர்மலமாய் நிட்களமாய்நிராமயமாய்
நிறைவாய்நீங்காச்
சுத்தமுமாய்த்தூரமுமாய்ச் சமீபமுமாய்த்துரிய
நிறைசுடராயெல்லாம்
வைத்திருந்த தாரகமா யானந்தமயமாகி
மனவாக்கெட்டாச்
சித்துருவாய் நின்றவொன்றைச் சுகாரம்பப் பெரு
வெளியைச் சிந்தைசெய்வாம். 1

யாதுமனு நினைவுமங்கா நினைவுக்குநினைவாகி
யாதினாலும்
பேதமறநின்றுயிருக் குயிராகியன்பருக்கே
பேரானந்தக்
கோதிலமுதூற்றரும்பிக் குணங்குறி யொன்றறத்
தன்னைக கொடுத்துக்காட்டுந்
தீதில்பராபரமான சித்தாந்தப்பேரொளியைச்
சிந்தைசெய்வாம். 2

பெருவெளியாயைம்பூதம் பிறப்பிடமாய்ப் போதப்
பெரியமோனம்
ஒருபிடமாய்மனாதிக் கெட்டாதபேரின்ப
மயமாய்ஞானக்
குருவருளாற்காட்டிடவுந் தன்பரைக் கோத்துநவிழு
ங்கிக் கொண்டப்பாலுந்
தெரிவரிதாய்க்கலந்தந்தப் பொருளெந்தப்
பொருளினையாஞ் சிந்தைசெய்வாம். 3

இகபரமு முயிர்க்குயிரை யாவெனைத்தற் றலைக்குநனை
யெந்தநாளுஞ்
சுகபரிபூரணமான நிராலம்பகோசரத்தைத்
துரியவாழ்வை
அகமகிழவருந்தேனை முக்கனியைக்கற்கண்டை
யமிர்தைநாடி
போதுமொழிகெளிவிநுவிழிநீர் முந்நிறைப்பக்கா
லர்கண் முகிழ்த்துநிற்பாம். 4

சாதிகுலம் பிறப்பிறப்புப் பந்தமுத்தி யருவுருவத்
தன்மைநாமம்
ஏதுமின்றியெப்பொருட்கு மெவ்விடத்தும் பிரிவ
றநின் றியககஞ்செய்யுஞ்
சோதியைமாத்தூவெளியை மனதவிழ நிறைவான
துரியவாழ்வைத்
தீதில்பரமாம்பொருளைத் திருவருளேநினைவாகச்
சிந்தைசெய்வாம். 5

இந்திரசாலங்கனவு கானலினீரெனவுலக
மெமக்குத்தோன்றச்
சந்ததமுஞ்சிற்பரத்தா லறியாததற்பரத்தைச்
சார்ந்துவாழ்க
புந்திமகிழுறநாளுந் தடையறவானந்தவெள்ளம்
பொலிகவென்றே
வந்தருளுங்குருமௌனி மலர்த்தாளையநுதினமும்
வழுத்தல்செய்வாம். 6

பொருளாகக்கண்டபொரு ளெவைக்குமுதற்
பொருளாகிப் போதமாகித்
தெருளாகிக்கருதுமன்பர் மிடிதீரப்பருகவந்த
செழுந்தேனாகி
அருளானோர்க்ககம்புறமென் றுன்னாதபூரணவா
னந்தமாகி
இருளறவிளங்குபொருளியாதந்தப்பொருளினையா
மிறைஞ்சிநிற்பாம். 7

அருமறையின்சிரப்பொருளாய் விண்ணவர்மா
முனிவர்சித்த ராதியானோர்
தெரிவரியபூரணமாய்க் காரணங்கற்பனைகடந்த
செல்வமாகிக்
கருதரியமலரின்மண மெள்ளிலெண்ணெயுடனு
யிர்போற் கலந்தெந்நாளுந்
திரிபறநடுவூடிருந்த பெரியபொருளியாததனைத்
தொழுதல்செய்வாம். 8

வின்றோதி பூதமெல்லாந் தன்னகத்தி லடக்கிவெறு
வெளியாயஞானக்
கன்றூரக்கண்டவன்பர் கன்றூடேபோனகத்துக்
கடலாய்வெளிறுன்
றென்றுதடுக்கிநிக்கித் தாறுகைச்செய்தருளு
மிறையேயுன்றன்
றன்றூருஞ்சாந்தவரு டனையினைத்தாகரமல்ல
டலைமேற்கொள்வாம். 9

வின்னிறைந்தவெளியாயென் மனவெளியிற்
கலந்தறிவாம் வெளியினூடுங்
கண்ணிறைந்தபேரமுதாய்ச் சுகமாகத்பானபெரு
தகையேநின்பா
லுண்ணிறைந்தபேரன்பா லுன்னுருகிமொழிகு
ளறி புவகையாகிக்
கண்ணிறைந்தபுனலுகுப்பக் கரமுகிழ்ப்பவ
னருளைக் கருத்திவைப்பாம். 10

வேறு.

ஆதியந்தங்காட்டாத முதலொன்றை
யடிமைக்காவளர்க்கெடுத்தவன்னைபோல
நீதிபெருங்குருவாகி மனவாக்கெட்டா
நிச்சயமாயச்சொச்சமதாய்நிமலமாகி
வாதமிடுஞ்சமயநெறிக் கரியதாகி
மௌனத்தோர்பாலவெளியாய்வயங்காநின்ற
சோதியையென்னுயிர்த்துணையை நாடிக்கண்ணீர்
சொரியவிருகரங்குவித்துத்தொழுதல்செய்வாம்

அகரவுயிரெழுத்தனைத்துமாகிவேறா
யமர்ந்ததெனவகிலாண்டமனைத்துமாகிப்
பகர்வனவெல்லாமாகியல்லதாகிப்
பரமாகிச்சொல்லரியபான்மையாகித்
துகளறுசங்கற்பவிகற்பங்களெல்லாந்
தோயாதவறிவாகிச்சுத்தமாகி
நிகரில்பசுபதியானபொருளைநாடி
நெட்டுயிர்த்துப்பேரன்பானினைதல்செய்வாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சின்மயானந்தகுரு.

அங்கைகொடுமலர்தூவி யங்கமதுபுளகிப்ப
வன்பினொடுருகிவிழிநீர்
ஆறாகவாராத முத்தியினதாவேச
வாசைக்கடற்குண்மூழ்கிச்
சங்கரசுயம்புவே சம்புவேயெனவுமொழி
தழுதழுத்திடவணங்குஞ்
சன்மார்க்கநெறியிலாத் துன்மார்க்கனேனையுந்
தண்ணருள்கொடுத்தாள்வையோ
துங்கமிகுபக்குவச் சனகன்முதன்முனிவர்க
டொழுதருகில்வீற்றிருப்பச்
சொல்லரியநெறியையொருசொல்லாலுணர்த்தியே
சொரூபானுபூதிகாட்டிச்
செங்கமலபீடமே கல்லாலடிக்குள்வளர்
சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
    சின்மயானந்தகுருவே. 1

ஆக்கைபொருளுயிர்களைப் பொய்யெனப்பாவிக்கி
    னத்துவிதாந்தையாதல்
அறிவுபொலிந்தென்னை முடாவிர்சித்தபடி
    யாருமறிவரிதவின்பம்
தாக்கும்மனதையேதிநாட் சரியைகிரியாயோக
    சாதனம்விடுத்ததெல்லாந்
சன்மார்க்கமல்லவிவை நிற்கவென்மார்க்கங்கள்
    சாராதபேரறிவதாய்
வாக்குமனமணுகாத பூரணப்பொருள்வந்து
    வாய்க்கும்படிக்குபாயம்
வருவித்துவட்டாத பேரின்பமானசுக
    வாரியினைவாய்மடுத்துத்
தெக்கித்திளைக்கநீ முன்னிற்பதென்றுகாண்
    சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
    சின்மயானந்தகுருவே. 2

ஔவியமிருக்கநா னென்கின்றவாணவ
    மடைந்திட்டிருக்கலோபம்
அருளின்மைகூடக் கலந்துள்ளிருக்கமே
    லாசாபிசாசமுதலாம்
வெவ்வியகுணம்பல விருக்குமென்னறிவூடு
    மெய்யனீவீற்றிருக்க

விகிர்தக்கென னிவை பூதமென வாம்பெயர்
  விரிக்கி லுரையளவுபடு மோகா
வெவ்வுடலமாகின்ற மாயாபாசத்திற்
  கட்டுண்டவுயிர்கண்மூர்ச்சை
அடக்கவல் வலியவரு மருளச் சஞ்சீவியே
  கதியானபூமிநடுவுட்
செவ்விதின் வளர்ந்தோங்கு திவ்யதல மேருவே
  சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
  சின்மயானந்தகுருவே.

ஐவகைப் பெரும்பூத மாதியை வகுத்ததனு
  ளசரசரபேதமான
யாவையும் வகுத்துநல் லறிவையும் வகுத்துமறை
  யாதிநூலையும்வகுத்துச்
சைவமுதலாமளவில் சமயமும் வகுத்துமேற்
  சமயங்கடந்தமோன
சமரசம் வகுத்தநீ யுன்னையா னணுகவுந்
  தண்ணருள்வகுக்கவிலையோ
பொய்வளர் நெஞ்சினர்க் கொளித்துக் காட்டியே
  பொய்யிலாமெய்யரறிவிற்
போதபரி பூரண வகண்டாகாரமாய்ப்
  போக்குவரவற்றபொருளே
தெய்வமறைமுடிவான பிரணவசொரூபியே
  சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
    சின்மயானந்தகுருவே. — 4

ஐந்துவகையாகின்ற பூதபேதத்தினா
    லாகின்றவாக்கைநீர்மேல்
ஆர்கின்றகுமிழியென நிற்கின்றதென்னநா
    னறியாதகாலமெல்லாம்
புந்திமகிழுறவுண் டுடுத்தின்பமாய்ந்த
    போந்ததெறியென்றிருந்தேன்
பூராயமாகநின தருள்வந்துணர்த்தவும்
    போனவழிதெரியவில்லை
யெந்தநிலைபேசினு மிணங்கவில்லையெல்லா
    மிறப்பொடுபிறப்பையுள்ளே
யெண்ணுறினெஞ்சது பகீரென்னுந்தீர்த்துரு
    திருவிழியுமிரவுபகலாய்ச்
செந்தழலின்மெழுகான தன்மையென்னெஞ்சமே
    சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
    சின்மயானந்தகுருவே. 5

காரிட்டவாணவக் கருவறையிலறிவற்ற
    கண்ணிலாக்குழவியைப்போற்
கட்டுண்டிருந்தவெமை வெளியில்விட்டல்லலெனுங்
    காப்பிட்டதற்கிசைந்த
பேரிட்டுமெய்யென்று பேசுபாழ்ம்பொய்யுடலெ
    டுக்கவிளையமுதமூட்டிப்

பெரியபுவனத்தின்வடி வெத்தனை யனைத்தையும்
    பெரியவிளையாட்டமைத்துப்
பேரிட்டதன்சுருதி நெறிதப்பி லமனைவிட்
    டடர்த்துறவுறுக்கியிடர்தீர்த்
திரவுபகலிலவரு நெறியின்வழிவிட்டுநனி
    யிசைந்துதாமென்சொன்மிலென்று
சீரிட்டவுலகன்னை வடிவானவெந்தையே
    சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
    சின்மயானந்தகுருவே. ௮

கருமருவுகுகையனைய காயத்தினடுவுட்
    களிம்புதோய்செம்பனையயான்
காண்டகனிந்துருக்கி ஞானவளமுட்டவே
    உளியபெறவைத்துருக்கிப்
பருவமதறிந்தருள் ஞானமாங்குளிகைகொடு
    பரிசித்துவேதிசெய்து
பத்துமாற்றுத்தங்கமாக்கிப்பணிகொண்ட
    பக்குவத்தையென்சொல்லுவேன்
அருமைபெறுபுகழ்பெற்ற வேதாந்தசித்தாந்த
    மாதியாமந்தபீடம்
அத்துவிதநிலையதா மென்னையாண்டிலைமை
    யானவர்களறிவினாடிக்
திருமருவுகல்லா லடிக்கிழமர்ந்தென்று
    சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சாகிரிவிலாஸவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
    சின்மயானந்தகுருவே.

௪. இருளுடன்பிரகா சமற்றநிர்த்தொந்தமாய்ப்
    புனிதனுடனவிர்கலைற்றுக்
தனயற் றவேரினொடு போக்கற்றுநிலையான
    குறியற்றுமலமுமற்று
நாசிகளுமற்றுமேற் கீழ்நடுப்பக்கமொடு
    என்றுகளுமற்றமிர்ந்து
காலமற்றுறவைகப் பூதபேதமுமற்று
    ஞாதுருவினதானமற்று
வாடுகளுமற்றுமே லொன்றற்றிரண்டற்று
    வாசகற்றுமனமுமற்று
மன்றுடம்பூரணச் சுகவாரிதன்னிலே
    வாய்மடுத்துண்டவசமாய்த்
தேடுகளுமற்றுவிட நில்லெனற்றுமௌனியே
    சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சாகிரிவிலாஸவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
    சின்மயானந்தகுருவே.

௫. ஆரா தவகுருவென்னத் தந்தருள்மௌனியாய்த்
    தாயனையகருணைகாட்டித்
தாளிணையென்முடிசூட்டி யதிவிற்பமாதியே
    சாசுவதசம்பிரதாயம்
தாரமன்பந்திரமு முன்னுமன்முத்திநிலை
    பொன்றெடிரண்டெனை

லொளியெனவும்வெளியெனவு முருவென்றநாதவா
    மொழியெனவுமுணர்வுருமற்
றோராதுபார்ப்பதே யேதுசாதனமற்று
    பரமனுபூதிவாய்க்கும்
பண்பென் றுணர்த்தியது பாராமலந்நிலை
    பதிந்தநின்பழவடியார் தஞ்
சீராயிருக்கநினை தருள்வேண்டுமையனே
    சித்தாந்தமுத்திமுதலே
சிரகிரிவிளங்கவரு தக்ஷிணாமூர்த்தியே
    சின்மயானந்தகுருவே. 9

போதமாயாதிநடு வந்தமுமிலாததாய்
    புனிதமாயவிகாரமாய்ப்
போக்குவரவில்லாத வின்பமாய்நின்றநின்
    பூரணம்புகலிடமதா
ஆதரவுவையாம லறிவதுமறைப்பதுநி
    னருள்பின்னுமறிவினைதீர்த்
தறிவித்துநிற்பதுநி னருளாகிலெளியேனுங்
    கறிவாவதேதறிவிலா
தாம்வருவகையேது வினையேதுவினைதந்
    திடான்காயமேதென்
னிச்சாசுதந்தரஞ் சிறிதுமிலையிகபர
    மிரண்டிலுன்மலைவுதீரத்
தீதிலருள்கொண்டினி யுணர்த்தியெனையாள்வையோ
    சித்தாந்தமுத்திமுதலே

சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
  சின்மயானந்த குருவே. 10

பத்தியெனு நிலைகண்டு பூரிப்
  பாம்பரவையலையாக வந்தும்
பாலினிடை யூற்றிடு நதிகளிடை யூற்றிடும்
  பசித்தாயின் றிபெருநா
மருத்தினிடையின முதிர் சருக்கரை யன்னமாயினொ
  வன்பசிதனக் கடைத்து
மௌனத்திருந் துருபர் பகுதருமை யுபுக்கிய
  மன்னுதசநாடி முற்றுஞ்
சுத்திசெய் தம்முதல் பிராண னோடைவகையைச்
  சோமவட்டத் தடைத்துஞ்
சொல்லரிய முதண்டு மறுபடல் கற்பங்க
  டோறு நிலைநிற்க வீறு
சித்திசெய் துஞ்ஞான பலதுக்க கதிர்யபா
  சித்தாந்தமுத்தி முதலே
சிரகிரி விளங்கவரு தக்ஷிணா மூர்த்தியே
  சின்மயானந்த குருவே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

மௌனகுரு வணக்கம்.

ஆகமசிகாந்த்தினை நித்தா ளிடஞ்சுத்
  பரகோமுனையை யெற்றி
பத்தாவி தமதமாகி மதமா றுமாருக
  வங்கையின் விலாழியாக்கிப்

பாராதியுடனிழ லெனாசகளிக்காக்குமேற்
பார்த்துப்பரந்தமனதைப்
பரிக்ககவலைமாய்ப் பூரிக்கவுங்கிருகை
படாமன்மனமானைநூறிக்
கொடுபுறங்கைக்க சின்முத்திரைக்கரத்துச்
செங்கைக்குளேயடங்கிச்
சின்மயானந்த வெள்ளம்பொங்கித்தன்
திருவருட்பூர்த்தியான
மாசறவைத்தசார மீதென்னைப் பொருத்துஞான
மத்தகஜமெனவளர்த்தாய்
மந்த்ர குருவேயோக தந்த்ர குருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. ௧

ஐந்துவகையாகின்ற பூதமுதனாதமு
மடங்கவெளியாகவெளிசெய்
தறியாமையறிவாதி பிரிவாகவறிவார்க
ளறிவாகநின்றநிலையிற்
சிந்தையாறியல்பென்று சும்மாவிருக்கமேற்
சின்மயானந்தவெள்ளந்
தேக்கித்திளைக்கநா னதுவாயிருக்கநீ
செய்சித்ரமிகநன்றுகாண்
எந்தைவடவாற்பரம குருவாழ்கவாழ்கவருளிய
நந்திமரபுவாழ்க
வென்றடியர்மனமகிழ வேதாகமத்துணி
பிரண்டில்லையொன்றென்னவே

சந்த்ரகுருவேவீறு சிவஞானசித்திநெறி
மெய்மைதெரிகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 2

ஆதிக்கநல்வினைய நாதிக்குபாதையைத்
தகன்றிவன் றியிடமில்லையோ
அந்தரப்புட்பமுங் கானலின் னீருமோ
நவைபடக் குபயோகமோ
சோதிக்க நிலையுமெய்ந் தேசமயமான்
புக்கவருமோடாற்றிடாமற்
பொய்யான வுலகத்தை மெய்யாநிறுத்தியென்
புந்திக்குளிந்த்ரஜாலந்
சாதிக்குமோதயிர்த்தே னெல்லாம்பரம்
தந்தருள்வதென் றபுகல்வாய்
சந்ததமுமத்தாபனமும் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசநிர்வாகநிலையு
மாதிக்கொண்டப் பரம்பொருள்பையவே
வந்தருளுஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 3

மின்னனையபொய்யுடலை நிலையென்றுமையலுற்று
விபரிகொண்டுமையல்பூட்டி
மின்னார்களின்பமே மெய்யென்றுமாவலாப்பட
மேல்வீடுசொர்க்கமென்றும்

பொன்னையுரியாதுமவர் பொருதுவென்றபோதிலும்
பொய்யுடைமிகுதிகாட்டிப்
பொறையுடையுருவங்களாதிநற்றுணைமேலாம்
போக்கிலேபோகவிட்டுத்
தன்னிகரிலாதாகி பாழ்ம்பேய்பிடித்திடத்
தரணிமிசைலோகாயதன்
சமயநடையாமல் வேதாந்தசித்தாந்த
சமரசசிவானுபூதி [ன்
மன்னவொருசொற்கொண் டெனைத்தடுத்தாண்டருளி
வாழ்வித்தஞானகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 4

போனகமிருக்கின்ற சாலையிடையென்கில
புசிக்கப்புகுந்துமதுபோற்
புருஷர்பெறுதர்மாதி வேதமுறைதவர்
புகலுமகிழையாமபயன்
ஞானநெறிமுக்திநெறி காட்சியனுமானமுத
லானவியங்கண்டோர்ந்து
காலனைவைக்குனாறு படைபுடைபெயர்க்கிடவ
நான்குசாதனமுமோர்ந்திட்
டானநெறியாஞ்சரியை யாதிசோபானமுந்
றுணுபசகஜசமாதியும்
மாமிருவிகற்பமுமாயாதிசேவையு
மதிக்கின்றபொன்றென்னுமோ

மானதவிர்ந்தாறு மென் றறிந்தபராபரா
    மரபென்றபரமகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
    மரபில்வருமௌனகுருவே. 5

கல்லாதவறிவுங் கடைகெட்டகோழையுங்
    கருணைசிறிதேதுமில்லாக்
காட்சியுங்கொலைகளவு கட்காமமாட்சியாக்
    காதலித்திடுநெஞ்சமும்
பொல்லாதபொய்ம்மொழியு மல்லாதுநன்மைநல்
    பொருந்தாக்குணப்பேதமறியேன்
புருஷர்வடிவானதே யல்லாதுநனிஞா
    புருஷார்த்தமேதுமில்லேன்
எல்லாமறிந்தநீ யறியாததன்றெனக்
    கெவ்வண்ணமுய்வண்ணமோ
விருந்தாயிருமென்றவர்க் கொள்காரகப்பேற
    மெனக்குநின்னருடாரகம்
வெல்லாமெனதும்பொய ருனக்குள்ளே கயிந்த
    வஞ்சகனையாளநினையாய்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
    மரபில்வருமௌனகுருவே. 6

கானகமிலங்குபுலி பசுவொடுகுலாவுநின்
    கண்காணமதயானைநீ
கைகாட்டவுங்கையா லெகிடிக்கெனப்பெரிய
    கட்டைமிகவேந்திவருமே

போனகமமைத்திடுதல வக்காமதேனுநின்
    பொன்னடியினின்றுசொலுமே
புவிராஜர்கவிராஜர் தவராஜரென்றுனைப்
    போற்றிஜயபோற்றியென்பார்
ஞானகருணாகர முகங்கண்டபோதிலே
    நவநாதசித்தர்களுமுன்
னட்பினைவிரும்புவார் சுகர்வாமதேவர்முதல
    ஞானிகளுமுனைமெச்சுவார்
வானகமுமண்ணகமும் வந்தெதிர்வணங்கிடுமுன
    மகிமையதுசொலவெளிதோ
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
    மரபில்வருமௌனகுருவே. 7

சுருதிசலபக்ஷதுளிக ளொருகோடியல்லாற்
    சகோரபக்ஷிகள்போலவே
கலைநிலவொழுகமிர்த தாரையுண்டழியாத
    தன்மையரனந்தகோடி
மருவினைகளற்றிரவு பகலென்பதறியாத
    வேகாந்தமோனஞான
வின்பநிஷ்டையர்கோடி மணிமந்த்ரசித்திநிலை
    பெய்தினர்கள்கோடிசூழக்
குருமணியிழைத்திட்ட சிங்காதனத்தின்மிசை
    கொலுவீற்றிருக்குநின்னைக்
கும்பிட்டனந்தமுறை தெண்டனிட்டென்மனக்
    குறையெலாந்தீரும்வண்ணம்

மருமலமெடுத்துனிரு தாளையர்ச்சிக்கவென்னை
வாவென்றழைப்பதெந்நாள்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 8

ஆங்காரமானகுல வேடவெம்பேய்ப்பாழ்த்த
வாணவத்திலும்வலிதுகா
ணறிவினைமயக்கிடு நடுவறியவொட்டாதி
யாதொன்றுதொடினுமதுவாய்த்
தாங்காதுமொழிபேசு மிகாப்பிரமாதி
தம்மொடுசமானமென்னுந்
தடையற்றதிலஞ் சுருவாணிபோலவே
தன்னில்லசையாதுநிற்கு
மீங்காவெனக்குங்க ரென்னப்ரகாபிந்
திராவணுகாரமாகி
யிதயவெளியெங்கணுந் தன்னரசுநாடுசெய்
திருக்குமிதனுடைநேரமும்
வாங்காவிலாவடிமை போராடமுடியுமோ
மௌனோடையதேசகுருவே
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 9

பற்றுவெகுவிதமாகி யொன்றைவிட்டொன்றனைப்
பற்றியுழல்கிருமிபோலப்
பாழ்ஞ்சிந்தைபெற்றநான் வெளியாகநினனருள்
பகர்ந்துமறியேன்றவிதமோ

சிற்றறிவதன்றியு மெவரேனுமொருமொழி
திடுக்கென்றுரைத்தபோது
சிந்தைசெவியாகவே பறைபறையவுதரவெந்
தீநெஞ்சமளவளாவ
வெற்றுணரவுணர்வற்றன மத்தவெறியினர்போல
வுளருவேன் முத்திமார்க்க
முணர்வதெப்படியின்ப துன்பஞ்சமானமா
யுறுவதெப்படியாயினும்
மற்றெனக்கையநீ சொன்னவொருவார்த்தையினை
மறவேனெனநம்பினேன்
மந்த்ரகுருவேயோக தந்த்ரகுருவேமூலன்
மரபில்வருமௌனகுருவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

கருணாகரக்கடவுள்.

நிர்க்குணநிராமய நிரஞ்சனநிராலம்ப
நிர்விஷயகைவல்யமா
நிஷ்களவசங்கசஞ் சலரகிதநிர்வசன
நிர்த்தொந்தநித்தமுக்த
தற்பரவிஸ்வாதீத வ்யோமபரிபூரண
சதானந்தஞானபகவ
சம்புசிவசங்கர சர்வேசவென்றுநான்
சர்வகாலமுநினைவனோ
அற்புதவகோசர நிவர்த்திபெருமானருட்
கானந்தபூர்த்தியான

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 1

[illegible]
வாக்காதிகோரத்திராதியும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பண்ணுறு [illegible] பாடப்பாடுக்கருட்
பான்மைநெறிநின் றுதவருப்
பக்குவவிசேடமாய்க் கெங்கெங்குமிகப்
பணிந்தெழுந்திருகைகூப்பிக்
கண்ணாறு [illegible] நின்றவன்பரையெலாங்
கைவிடாக்காட்சியுறவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. 2

எல்லாமுனடிமையே யெல்லாமுனுடைமையே
யெல்லாமுனுடையசெயலே

[illegible]
நிருக்காகிவேதத்தெல்லாந்
[illegible]
சொல்லிறந்தவருமின்று
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிருத்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

பட்டப்பகற்பொழுதை [illegible]
பக்ஷமோவெனதுபக்ஷம்
[illegible]
பரமவெளியாகவொருசொற்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]சிறியார்கள்போல
[illegible]
தன்னிலையமாகவுள்ளி.

ஈமெனாதிகளென் றோன்று மெல்லொன்னாமே
    மதிகொளுங்காலமதைக்
கட்டையிடைப்பிடிசே வாழ்வினையெப்போது
    கருதிக்கொடுத்திடாதே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
    கருணாகரக்கடவுளே. 4

பொய்விடாதவனென்ன செப்புநெறிநிற்கச்
    மெய்யானமெய்யையெல்லா
பொய்யெனவுணர்த்தியது பொய்யர்தம்மைப்பின்
    மெய்பெறும்பிரானையா
பொய்விடாப்பொய்யினேன் றுன்பத்திருந்துமனை
    பொய்யானபொய்யையெல்லாம்
பொய்யெனுமென்னவே புகலனைத்தாலெனிற்
    புரையபேசினன்றெய்தானே
வைவிடாதெழுந்த கண்டகதேவிடற
    வாழ்வொன்றனைமுற்றிலை
மலர்ப்பெரிசைற்போது நான்முகக்குருவே
    பதக்கிடெளிருந்தருதே
கைவிடாதிருவொர்நானடுக்கப்பரப்
    கருத்தாரிணைக்குந்தருமே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
    கருணாகரக்கடவுளே. 5

பண்ணேனுனக்கான பூசையொருவடிவிலே
    பாவித்திறைஞ்சவாங்கே

பார்க்கின்றமலரூடு நீயேயிருத்தி அப்
பனிமலரெடுக்கமனமும்
நண்ணேனலாமலிரு கைதான் குவிக்கவெனி
னாணுமென்னுளநிற்றிநீ
நான்கும்பிடும்போதரைக் கும்பிடாதலா
னான்பூசைசெய்யன்முறையோ
விண்ணேவிறைதியாம் பூதமேநாதமே
வேதமேவேதாந்தமே
மேதக்ககேள்வியே கேள்வியாம்பூமிக்குள்
வித்தேயவித்தின்முளையே
கண்ணேகருத்தேயெ னெண்ணேயெழுத்தே
கதிக்கானமோனவடிவே
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே.

சந்ததமும்வேதமொழி யாதொன்று பற்றினது
தான்வந்துமுற்றுமெனலாற்
சகமீதிருந்தாலு மரணமுண்டென்பது
சதாநிஷ்டர்நினைவதில்லை
சிந்தையறியார்க்கிது போதிப்பதல்லவே
செப்பினும்வெகுதர்க்கமாந்
திவ்யகுணமார்க்கண்டர் சுகராதிமுனிவோர்கள்
சித்தாந்தநித்யரலரோ
விந்த்ராதிதேவதைகள் பிரமாதிகடவுள
ரிருக்காதிவேதமுனிவ

[illegible] நவ[illegible]தசித்தர்க
விரவியகியாதிபேர்கள்
[illegible]ருவர்[illegible]ஓர்கள் [illegible]ற்றையர்களியாவருங்
கைகுவித்திடுதெய்வமே
[illegible]ருநிறைய சிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. ௭

ஆன்[illegible] [illegible]ரிக்குங்கன்ம
துட்டதேவதைகளில்லை
[illegible]ரியநெறியாந்த[illegible] [illegible]முனைக்க
கொழுப்பனன்பயிடேகிர்
[illegible]ன்றனையி லென்னுனி [illegible]வத்திபப்பான
[illegible]னென்றுபதிஞானமே
[illegible]ருகா[illegible]ன்றி [illegible] [illegible]காலமுக்கைசயா
[illegible]மொப்புவித்தேனைகருணைகட[illegible]
[illegible] [illegible]ழகப்பிறுப்பே
தெளிந்ததேனினியே
தேவரசமியாவுஞ் சிறன்டொழுகுமாகே
தெவிட்டாதவானந்தமே
[illegible]னறுடுமே பெண்ணமொனவெளியாய்
[illegible]ன்கவருநல்லதுரையே
[illegible]ருநிறைய சிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. ௮

உடல்குறையுமென்பவ ரொக்குறுவிழிநீர்க
ளூற்றெனவெதும்பியூற்ற

ஊசிகாந்தத்தினைக் கண்டணுகல்போலவே
யொருமையுமுன்னியுன்னிப்
படபடெனநெஞ்சம் பதைத்துருகிநெக்குநெக்குப்
பாடியாடிக்குதித்துப்
பனிமதிமுகத்திலே நிலவனையபுன்னகை
பரப்பியார்த்தார்த்தெழுந்து
மடலவிழுமலரனைய கைவிரித்துக்கூப்பி
வானேயவானிலின்ப
மழைபெய்மழைத்தாரை வெள்ளமேநீடூழி
வாழியெனவாழ்த்தியேத்துங்
கடன்மடையைத்திறந்தனைய வன்பரன்புகொளிலைக்
கன்னெஞ்சனுக்கெளிமையோ
கருதரியசிற்சபையி லானந்தநிர்த்தமிடு
கருணாகரக்கடவுளே. ௪

இங்கற்றபடியங்கு மெனவொருசொல்லுதிரு
ரெக்காலமும்முதவுவா
ரினியசொற்றவறார்பொய்ம்மை யாயிழுக்குரையா
ரிரங்குவார்கொலைகள்பயிலார்
சங்கற்பசித்தரவ ருள்ளக்கருத்தினுறை
சாக்ஷிநீயிகபரத்துஞ்
சந்தானகற்பகத் தேவாயிருந்துத
சமஸ்தவின்பமுமுதவுவாய்
சிங்கத்தையொத்தெனைப் பாயவருவினையினைச்
சேதிக்கவருசிம்புளே

[illegible]
தினமென்னன் கரைபேறுமோ
[illegible]
ககனவட்டக்கப்பலே
[illegible]
கருணைகாக்கடவுளே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சி த் த ர் க ண ம்.

திக்கொடிகந்தமும் மனவேகமெனவெங்கு
சென்றோடியாடி வருவீர்
செம்பொன்மகமேருவொடு குடகெழு [illegible]
திகழ்தருவனவளாவி
[illegible]
ஆழுந்தமிழுமாசமணைய
வேரோடு [illegible]
[illegible]
கைக்கெளியதாக வெடுத்துவிளையாடுவீர்
ககனவட்டத்தைகயெல்லாங்
தடுக்கிடையிருத்தியே யட்டகுலவெற்பையுங்
காட்டுவீர் மேலுமேலும்
மிக்கசித்திகளெலாம் வல்லநீரடிமைமுன்
விளங்கவருசித்தியிலையோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 1

பாட்டளிதுதைந்துவளர் கற்பகநன்னீழலைப்
பாரினிடைவரவழைப்பீர்
பத்மநிதிசங்கநிதி யிருபாரிசத்திலும்
பணிசெயுந்தொழிலாளர்போற்
கேட்டதுகொடுத்துவர நிற்கவைப்பீர்பிச்சை
கேட்டுப்பிழைப்போரையுங்
கிரீடபதியாக்குவீர் கற்பாந்தவெள்ளமொரு
கேணியிடைகுறுகவைப்பீர்
ஓட்டினையெடுத்தா யிரத்தெட்டுமாற்றாக
வொளிவிடும்பொன்னாக்குவீர்
சூதகனுயிரைப்பார பாகக்கண்டத்திலே
யுலகுசுமையாகவருள்வான்
பட்டடையுமல்லி லென்மனக்கல்லையனல்
மெழுகாக்கிவைப்பதரிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

பாரொடுநன்னீராதி யொன்றொடொன்றுகவே
பற்றிலயமாகும்போது
பரவெளியின்மருவுவீர் கற்பாந்தவெள்ளப்
பரந்திடினதற்குமீதே
நிறைவுண்டாய்த் தண்டுசிவயோகநிஷ்டை
நிற்பீர்விகற்பமாகி
நெடியமுகிலெழும் பரந்துருஷிகளிலே
நிலவுமதிமண்டலமீதே

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]ணமாயினேன்
[illegible]
பெருஞ்சித்திபெறவே
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 3

எண்ணரியபிறவிதனில் மானுடப்பிறவிதா
னியாதினுமரிதரிதுகா
ணிப்பிறவிதப்பினா லெப்பிறவி வாய்க்குமோ
வேதுவருமோவறிகிலேன்
கண்ணகனிலத்துநா னுள்ளபொழு தேயருட்
ககனவட்டத்தினின்று
காலூன்றிநின்றுபொழி யானந்தமுகிலொடு
கலந்துமதியவசமுறவே
பண்ணுவதுநன்மையிந் நிலைமையிற் பக்குவம்
பதியாயிருந்ததேகப்
பற்றிருக்கும்போதமே லெனிருண்டமாயை
பண்ணவிதன்றுணிவிலே
விண்ணிலவுமதியமுத மொழியாதுபொழியவே
வேண்டுவேனுமதடிமைநான்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 4

பொய்திகழுமுலகநடை யென்சொல்கேனென்சொ
ல்கேன் பொழுதுபோக்கேதெனில்வீண்
பொய்யுடனிமித்தம் புசிப்புக்கலைந்திடல்
புசித்தபின்கண்ணுறங்கல்
கைதவமலாமலொரு செயலுமில்லை
கண்கெட்டபோக்கும்வெளியாய்க்
கண்டதிதுவென்மறைக் கண்டித்துநிற்றலைக்
காலமோவகையறிகிலேன்
மைதிகழுமுகிலினங் குடைநிழற்றிடவட்ட
வரையினெடுசெம்பொன்மேரு
மால்வரையின்முதுகூடும் யோகதண்டக்கோல்
வரைந்துசயவிருதுகாட்டி
மெய்திகழுமட்டாங்க யோகபூமிக்குள்வளர்
வேந்தரேகுணசாந்தரே
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 5

கேதாரமுதலான ராகங்கானமாகி
கேள்வியினிசைந்துநிற்பக்
கெடிகொண்டதலமாம் புஷ்பமண்டலத்திலுங்
கிள்ளாக்குசெல்லமிக்க
நேசவிதய நாய்நின்ற நாதங்கவேளாவிடச்
சிங்காசனதிபாகளாய்க்
திக்குத்திக்கதழும் பூரணமதிக்குடை
திகழ்ந்திடவசந்தகாலம்

ஆசையமலர்மீதுறை மணம்போலவானந்த
மிதயமேற்கொள்ளும்வண்ண
மென்றைக்குமழியாத சிவராசயோகமா
மிந்த்ராதிதேவாகளெலாம்
ஜெயஜெயஜெயவென்ன வாசிசொலவேகொளு
மிருக்குமாம்பெருமையெளிதோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 6

ஆணிலேபெண்ணிலே யெனபோலவொருபேதை
யகிலத்தினமிசையுள்ளதோ
வாடியகறங்குபோ லோடியுழல்சிந்தையை
யடக்கியொருகணமேனுமயான்
காணிலேன்றிருவருளை யல்லாதுமௌனியாய்க்
கண்மூடியோடுமூச்சைக்
கட்டிக்கலாமதியை முட்டவேமூலவெங்
கனலினையெழுப்பநினைவும்
பூணிலேனிற்றைநாட் கற்றதுங்கேட்டதும்
போக்கிலேபோகவிட்டுப்
பொய்யுலகனாயினை னாயினுங்கடையான
புன்மையேனின்னமின்னம்
வீணிலேபலையாமன் மலையிலக்காகநீர்
வெளிப்படத்தோற்றல்வேண்டும்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 7

கன்னலமுதெனவுமுக் கனியெனவு மப்பெருங்
கண்டெனவுமடியெடுத்துக்
கடவுளர்கடந்ததலை வருந்தமுதலெப்போற்
கருத்திலெழுகின்றவெல்லை
என்னதறியாமையறி வெனவாயிருபகுதியா
லீட்டுதமிழென்றமிழினுக்
கின்னல்பகராதுலக மாராமையாலிட்
டருத்தலாலித்தமிழையே
சொன்னவறியாவனவன் முந்திசித்திகளெலாந்
தோய்ந்தநெறியேபடித்தீர்
சொல்லுமெனவாநீங்கள் சொன்னவகையிற்சிறி
துதோய்ந்தகருணைசாந்தனெனவே
மின்னல்பெறவேசொல்ல வெஞ்சொல்கேட்டுநான
மனம்விகசிப்பதெந்தநாளோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே.

பொற்பினெடுங்கைகாட்டல் வள்ளுகிர்படைத்தலாற்
பொங்கிடையொடுக்கமுறலாற்
பொலிவானவெண்ணீறு பூசியேயருள்கொண்டு
பூரித்தவெண்ணீர்மையால்
எற்படவிளங்குகக னத்திலிமையாவிழி
யிசைந்துமேனோக்கமுறலா
லிரவுபகலிருளான கனத்திடைநாந்
யிதயங்களித்திடுதலாற்

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
பிக்கோருவமைப்புகழ்வர்காண்
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 9

கல்லாத பேர்களே நல்லவர்கள் நல்லவர்கள்
கற்றுமறிவில்லாதவென்
கன்மத்தை யென்சொல்கேன் மதியையென் சொல்கேன்
[illegible] ஞானநீதி
நல்லோருரைக்கிலோ கன்மமுக்கியமென்று
நாட்டுவேன் கன்மமொருவ
னாட்டினாலோ பழைய ஞானமுக்கியமென்று
நவிலுவேன் வடமொழியிலே
வல்லானொருத்தன் வரவுந் த்ராவிடத்திலே
வந்ததா விவகரிப்பேன்
வல்லதமிழறிஞர் வரி னங்ஙனே வடமொழியின்
வசனங்கள் சிறிது புகல்வேன்
வெல்லாமலெவரையு மருட்டிவிட வகைவந்த
வித்தையென் முத்திதருமோ
வேதாந்தசித்தாந்த சமரசநன்னிலைபெற்ற
வித்தகச்சித்தர்கணமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தமானபரம்.

கொல்லாமையெத்தனை குணக்கேட்டைநீக்குமக்
குணமொன்றுமொன்றிலென்பாற்
கோரமெத்தனைபக்ஷ பாதமெத்தனைவன
குணங்களெத்தனைகொடியபாழ்ங்
கல்லாமையெத்தனை யகந்தையெத்தனைமனக்
கள்ளமெத்தனையுள்ளசற்
காரியஞ்சொல்லிடினு மறியாமையெத்தனை
கதிக்கென்றமைத்தவருளிற்
செல்லாமையெத்தனை வித்தாரகோஷ்டியென்னிலை
செல்வமெத்தனைமுயற்சி
சிந்தையெத்தனைசலன மிந்த்ரஜாலம்போன்ற
தேகத்தில்வாஞ்சைமுதலாய்
அல்லாமையெத்தனை யமைத்தனையுனக்கடிமை
யானேனிவைக்குமாளோ
அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 1

தெருளாகிமருளாகி யுழலுமனமாய்மனஞ்
சேர்ந்துவளர்சித்தாகியச்
சித்தெலாஞ்சூழ்ந்தசிவ சித்தாய்விசித்ரமாய்த்
திரமாகிநானுவிதப்
பொருளாகிப்பொருளை யறிபொறியுமாகியைம்
புலனுமாயைம்பூதமாய்ப்
புறமுமாயகமுமாய்த் தூரஞ்சமீபமாய்ப்
போக்கொடுவரத்துமாகி

சிறுபாயில் வெளவால் பரசி சற்கையுங் கைபுறாசே
பீகொர் முநிகைமொனயார்கள்
வொரன் றமாவெரன றமாவர் யாவைப்பாயாவாயா
பீசைமயங்கையாயங்கனினை
அருமூர்பிரிவரைமைசுமரிவுங் கைமானொருமை
மருவகத்வெகிரதமுவேக
அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 2

பமா றாமதிசுர்க்கக் கொதிக்கைந்தார்ச்சான்
வயிற்றின்பொருட்டதாக
பண்டையுள்ளொன்று வெகுபேர்தருக்கமிடு
பாவகித்தகைநிவார்
வேறுமாகிமைடக்கர் கொள்கைவழியார்வேர்க்கறை
மெணமெடணன் றகப்பேதைதார்.
விக்கையாகியார் சைவர்பேர் பேசாமலோசக்கக் கறைக்கோர்
பொய்க்குறக்கிர்க்கைநிவார்
சி நடிபூல் போற்றிரு றமைப்பிறக் காவிரி
செக்கச்சிலைக்கைநிவார்
கிரவென்று நக்கம் பகத்துக்கை பாகமான
செய்கைகொடுமுனைநழீவார்
ஆழையாயன்கபடுகம் வேறுமொருகின்சி
யாடுமுனையாவரறிவார்
அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 3.

காயிலையுதிர்ந்தகனி சருகுபுனல் மண்டிய
கடும்பசிதனக்கடைத்துங்
கால்வரையின்முழையிற்கருங்கல்போலசையாது
கண்மூடிநெடிதிருந்துந்
தீயினிடைவைகியுந் தோயமதில்மூழ்கியுந்
தேகங்களென்பெலும்பாய்த்
தெரியநின்றுஞ்சென்னி மயிர்கள்கூடாக்குருவி
தெற்றவெயிலூடிருந்தும்
வாயுவையடக்கியு மனதினையடக்கியு
மௌனத்திலேயிருந்து
மதிமண்டலத்திலே கனல்செல்லையுமுண்டு
வனமூடிருந்துமறிஞர்
ஆயுமறைமுடிவான வருணாடிநாடிமே
லகிலிக்கைக்கொடனமுறையோ
அண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
யானந்தமானபரமே. 4

சுத்தமுடசுத்தமுந் துக்கசுகபேதமுந்
தொந்தமுடனிர்த்தொந்தமுஞ்
சூனியமொடசூனியமு மாசையுநிராசையுஞ்
சொல்லுமொருசொல்லின்முடிவும்
பெத்தமொடுமுத்தியும் பாவமொடபாவமும்
பேதமொடபேதமிலையும்
பெருமையொடுசிறுமையு மருமையொடெளிமையும்
பெண்ணினொடணுமற்று

திக்குருமணித்தரு மந்தாரகிரந்தனையு
மிஞ்சுகமுங்கஞ்சகமு
நிதியமலர்ந்திய மாத்தொடைநிதிய
நிர்விதைமனிதையமாலையும்
[illegible]
[illegible]
மண்டபத்திலண்ட மாடமதிலெண்ணுகிநுமாரி
மானந்தமாலைபாடிமே 5

காரருப தனைக் கண்டென்கந்தரமுன்
[illegible]
கல்லைப்பிளக்குநிரை மனமுருகிமாளி
காணத்திருக்கிமேனமேற்
பாராதிய நியாத மோனமாய்விந்ததைநா
பதிக்நன்புரிராகவெ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
நின்னன்பர்கூட்டமெய்த
[illegible]
நினைவருட்பாரமெனநூர்
ஆரருபநியாத ருதாகவொளியிலொளி
யாகின்றதுரியமயமே
மண்டபதிரண்டமு படங்கொளுருமிகறுமாகி
மானந்தமானபாடமே. 6

வாறுதிக் குதடா பகிலாண்டகோடியாய்
[illegible]ல்பாகெல்லாங்கடலூடாய
[illegible]தேபாகிமிரவியாய மற்றுளவெல்லாமாகி
[illegible]ர்ந்தருதீரமின்மையாகி
[illegible]றுகின்றவனுமோபாகின் [illegible]
ராலென்பதற்றிடாதே
காறுமெனக்குளுங் காறுவிகாரியாய
நானற்றிந்தற்பாவையாய்ப்
போறைவத்திட்டவழி வெல்லவெளி தோயநற்
பொழுதுபுகுமுன்கண்றடைய
பொய்ந்தவிக்கொள்வாய் [illegible] பொழுபவைசலிவாளி
ளிப் போதிப்பதெந்தநெறியை
[illegible]றுறுமோலவெளியிலை [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 7

பொய்கினை [illegible] [illegible]
ள்புலப்படவற்றிங்கேயாய்
புன்மையென் [illegible]
பொருளெலாப்பொருளாகும்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
வேறுகதியேதுபுகலாய்

தப்பனைப் பொய்யனைப் புவியினுக் குயிரான
தனைமறந் தவனைப் பிள்ளையோ னிலாத்
துரியனைத் துரியமுங் காணுமந் தீதனைச்
சுருதிமுடி மீதிருந்த
துய்யனைப் பரமனை மெய்ஞ்ஞான நிறைவினைவிட்
டகலாத கருணை வடிவை
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. 8

எத்தனை விதங்கடான் கற்கினுங் கேட்கினுமென்
னிதயமு மொடுங்கவில்லை
யானெனும் பாவமோ எவ்வளவு மாறவில்லை
யாதினு மபிமானமென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட தீமையொ டிரக்கமென்
செனனமத் தனைநீங்கிலேன்
சீலமொடு தவவிரத மொருகனவி லாயினுந்
தரிசனங் கண்டிலேன்
பொய்ந்நெறிமொழி பன்னாண் மறந்துநன் மெய்ம்மொழி
புகன்றிடேன் பிறர்கேட்கவே
போதிப்ப தல்லாது நானப்ப டியிருந்தருள்
பொருந்திடாப் பேதைநானே
அத்தனைத் துணைக்கொண்டு கண்டுதான் கேட்டதா
வவனிமிசை யுண்டோ சொலாய்
யண்டபகி ரண்டமு மடங்கவொரு நிறைவாகி
யானந்த மானபரமே. 9

எக்காலமுந்தனக்கென வொருசெயலிலா
    ஏழைநீயென்றிருந்திட்
டெனதாவியுடல்பொருளு மௌனியாய்வந்துகை
    யேற்றநமதென்றவன்றே
பொய்க்காலதேசமும் பொய்ப்பொருளிலாதத்தை-
    யும்பொய்யுடலைமெய்யென்னலும்
பொய்யுறவுபற்றலும் பொய்யாகுமாவென்னல்
    பொய்யினும்பொய்யாகையான்
மைக்காலிருட்டனைய விருளில்லையிருவினைகள்
    வந்தேறவழியுமில்லை
மனமில்லைபம்மனத் தினமில்லைமௌனியொரு
    வரவில்லைபோக்குமில்லை
அக்காலமிக்கால மென்பதில்லையல்லல்
    மதீதமயமான தனிரு
ண்டபகிரண்டமு மடங்கவொருநிறைவாகி
    யானந்தமானபரமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சுகவாரி.

இன்னமுதுகனிபாகு கற்கண்டுசீனிதே
    னென்னருசித்திடவலியவந்
தின்பங்கொடுத்தநினை யெக்காலமன்பர்க
    ளிமையாதுருகிநாடி
புன்னீர்கருந்தவிழ வுரைதளரவுடலெங்கு
    மோய்ந்தயர்ந்தவசமாகி

யுணர்வரியபேரின்ப வனுபூதியுணர்விலே
யுணர்வார்களுள்ளபடிகாண்
கன்னிகையொருத்திசிற் றினபம்வெம்பென்னினுங்
கைக்கொள்வள்பக்குவத்திற்
கணவனருள் பெறின்முனே சொன்னவாறென்னெ
னக் கருதிநகையாவளதுபோற்
சொன்னபடிகேட்குமிப் பேதைக்குநின்கருணை
தோற்றிற்சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 1

அன்பின்வழியறியாத வென்னைத்தொடர்ந்தென்னை
யறியாதபக்குவத்தே
பாசைப்பெருக்கைப் பெருக்கிக்கொடுத்துநா
னற்றேனலந்தேனென
என்புலமயங்கவே பித்தேற்றிவிட்டா
யிரங்கியொருவழியாயினு
மின்பவெள்ளமாகவந் துள்ளங்களிக்கவே
யென்னைநீகலந்ததுண்டோ
தனபருவமலருக்கு மணமுண்டுவண்டுண்டு
தண்முகைதனக்குமுண்டோ
தமியனேற்கிவ்வணந் திருவுளமிரங்காத
தன்மையாற்றனியிருந்து
துன்பமுறினெங்ஙனே யழியாதநின்னன்பர்
சுகம்வந்துவாய்க்குமுரையாய்

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 2

கல்லினுமையவொரு காலத்திலுருகுமென்
கன்னெஞ்சமுருகவிலையே
கருணைக்கிணங்காத வன்மையையுநான்முகன்
கற்பிக்கவொருகடவுளோ
வல்லான்வகுத்ததே வாய்க்காலெனும்பெரு
வழக்குக்கிழுக்குமுண்டோ
வானமாய்நின்றின்ப மழையாயிரங்கியெனை
வாழ்விப்பதுன்பரங்காண்
பொல்லாதசேயெனிற் றாய்தள்ளனீதமோ
புகலிடம்பிறிதுமுண்டோ
பொய்வார்த்தைசொல்லிலோ திருவருட்கயலுமாய்ப்
புன்மையேனாவனந்தோ
சொல்லான்முழக்கிலோ சுகமில்லைமௌனியாய்ச்
சும்மாவிருக்கவருளாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 3

என்பெலாநெக்குடைய ரோமஞ்சிலிர்ப்பவுட
லிளகமனதழலின்மெழுகா
யிடையறாதுருகவரு மழைபோலிரங்கியே
யிருவிழிகணீரிறைப்ப
அன்பினான்மூர்ச்சித்த வன்பருக்கங்ஙனே
யமிர்தசஞ்சீவிபோல்வந்

[illegible]
பார்க்காவதுகையில்கொண்டாய்
[illegible]
பதிக்குதடிக்கருணைகுருபரப்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சோதியேசுகவாசியே.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 5

பற்றுவனவற்றிடு நிராசையென்றொருபூமி
பற்றிப்பிடிக்குமியோகப்
பாங்கிற்பிராணலய மென்னுமொருபூமியிலை
பற்றின்மனமற்றமென்னவே
சுற்றறப்பஞ்சரா மௌனி தானேகனிந்தகனி
கனிவிக்கவந்தகனிபோற்
கண்டதிந்நெறியெனத் திருவுளக்கனிவினைக்
கனிவாய்திறந்துமொன்றைப்
பெற்றவனுமல்லென் பெறாதவனுமல்லென்
பெருக்கத்தவித்துளறியே
பின்னீர்மையென்னவிரு கண்ணீர்நிறைந்துநான்
பேய்போலிருக்கவுலகஞ்
சுற்றிநகைசெய்யவோ வல்லவிட்டாயெனிற்
சொல்லவினிவாயுமுண்டோ
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 6

அரும்பொருளை மனியே யெனைப்பேயென்பான
வறிவேயெனறிவிலூறு
மானந்தவெள்ளமே யென்றென்றுபாடினே
னாடினேனடிநாடி
விரும்பியேகூவினே னலறினேனரற்றினேன்
மெய்சிலிர்த்திருகைகூப்பி

[illegible] காரியமே
மேசைத்துயர்ந்தே தனிபான்
[illegible] தாரறுமை
பிடையிட்டுநின்றுதான்போ
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
சொதிபோகசுகமாரியே. 7

பாதகியென்ட [illegible] வைக்கின்ற
பாவெளியிலுன்னைகாட்டிப்
[illegible] வெளிகாட்டி [illegible] வெளியிற் [illegible]
பாவியென்பரிசுகாட்டித்
தாரமாய்ப்பெற்ற [illegible] காட்டிட
சுதாகாலநிட்டையெனவே
சகசநிலைகாட்டினை சுகாதி தந்தையந்
தன்னைக்காட்ட [illegible]
காமாதிகொண்ட [illegible]
காணுமன்றும்பைப்பொழுதில் [illegible]
[illegible] வெளியெனக்
கட்டியானைக்குவொள்ள [illegible]
சொரூப [illegible] முறை [illegible]
தொண்டரைக்காக்குமுறையே

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 8

பேசிக்கசமயமோ ரொன்றுசொனபடியொன்று
பேசாதுதுறவாகியே
பேசற்றபெரியோர்க ளிருவிகற்பத்தினுற்
பேசார்கள்பரமகுருவாய்ப்
போதிக்குமுக்கணிறைமோர்மையாய்க்கைக்கொண்டு
போதிப்பதாச்சறிவிலே
போக்குவரவற்றின்ப நீக்கமறவேசனமாய
போதிப்பதெவரையினே
சாதிக்கசாதனமுமியோகியர்களோதென்று
சங்கிப்பதாதலாலே
தன்னிலேநானுமாய்ந்திடுமோவெனத்
தனியிருந்திடினங்ஙனே
சோதிக்குமாமாயைதனை வெளிநிலைபடை
சுகமாவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 9

அண்டமுடிதன்னிலோ பகிரண்டமதனிலோ
வலரிமண்டலநடுவிலோ
ஆனாநிலியிலோவயிர்த மதிநடுவிலோவன்ப
ரகமுருகிமலர்கவிவித்
கொண்டபீடந்தனக்கிங்கிலோ நின்றுநற்
திகந்தத்திலோவெளியிலோ.

நிகழ்கின்றதாந்தத்தே தன்னிலேவாலேகாந்த
சித்தாந்தந்தன்னிலே தன்னிலேலா
[illegible] காறைதன்னிலேயோ [illegible]
[illegible]
[illegible] பிறவிதன்னிலோ
[illegible]
[illegible]
தொழும்பினேற்குளவுபுகலாய்
[illegible]
சோதியேசுகாரியே.

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
தெய்வநீயனறியாதோ
[illegible]
திரையாழியுதிசெறிமோ
[illegible]
[illegible]

சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமே பரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 11

எந்நாளுமுடலின்மே லுயிராமுனைப்போ
லிருக்கவில்லையோமனதெனு
மியானுமென்னட்டாம் பிராணனுமெனைச்சடம
தென்றுணைச்சித்தென்றுமே
அந்நாளிலெவனோ பிரித்தானதைக்கேட்ட
வன்றுமுதலின்றுவரையு
மறியாயமாயெனை யடக்கிக்குறிக்கோ
ளடர்ந்தரசுபண்ணியெங்கண்
மூனாகநீயென்னை கோட்டைகொண்டாயென்ற
மூடமனமிகவுமேச
முண்டெரியுமனலிட்ட மெழுகாயுளங்கருகன்
முறைமையோபதினாயிரஞ்
சொன்னாலுநின்னருளிரங்கவில்லையோவினிச்
சுகர்வருவதெப்படிசொலாய்
சுத்தநிர்க்குணமான பரதெய்வமேபரஞ்
சோதியேசுகவாரியே. 12

திருச்சிற்றம்பலம்.

எங்குநிறைகின்ற பொருள்.

அவனன்றியோரணுவு மசையாதெனும் பெரிய
வாப்தர்மொழியொன்றுகண்டா
லறிவாவதேதுசில வறியாமையேதிவை
யறிந்தார்களறியார்களார்

மௌனமொருக்கதாரென்போ ருடம்பெலாம்
    வாயாய்ப்பிதற்றுமவரார்
மனதேதுமொருமாயை யெங்கேயிருந்துவருது
    ஆணவமெனுமொரு சகசமெங்கே
புலனையடைப்பதென் றர்க்கவிப்பெவ்விடம்
    பூதபேதங்களெவ்விடம்
மெய்ப்பொருடாக நம்பற் றெருடன் மற்றையெல்லாமெ
    பொறைப்பொருளையுமெவ்விடம்
எவர்கிற்பெரவர்பெரிய ரெவருடனெர்பகைகளும்
    யாதுமுனையன்றியுண்டோ
கிடைபாதிரகம் புனிதமுமுயிரினுக்குயிராகி
    யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 1

அன்னையனவெனுஞ் சிலசமயமின்னை போ
    லையமாமையாவென்னவே
மலர்ந்திடுஞ்சிலசமய மல்லதுபேய்போல
    மலர்ந்தபெருவன் றமயிலவாய்ப்
பின்னைதுமயர்யாம வென்றுவிட்டொன்றைப்
    பிரசுமிடுஞ்சிலசமயமேற்
போசிபதிவொளியென்றும் வெளியெனறுநாதாந்தி
    பிறவுமேமிலயமென்றுந்
தன்னிலாத்தக்காரணமென்றுமுனிதந்
    தன்மையாக்காலமென்றுந்
சாற்றிடுஞ்சிலசமய மிவையாகிநிறைந்தாய்ச்
    சதாஞானவானந்தமா

யென்னையெனைகருணை விளையாட்டிருந்தவா
றேமமனோர்புகலவெளிதோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 2

வேதமுடனாகம புராணமிதிகாசமுதல்
வேறுமுளகலைகளெல்லா
மேக்காகவத்துவித துவிதமார்க்கத்தையே
விரிவாவெடுத்துரைக்கும்
ஓதரியதுவிதமே யத்துவிதஞானத்தை
யுண்டுபண்ணுஞானமாகு
முகமனுபவம்வசன மூன்றுக்குமொவ்வுமீ
துவயவாதிகள்சம்மதம்
ஆதலினெனக்கினிச் சரியையாதிகள்பொரு
மியாதொன்றுபாவிக்கநா
னதுவாதலாலுன்னை நானென்றுபாவிக்கி
னத்துவிதமார்க்கமுறலாம்
மேதுபாவித்திடினு மதுவாகிவந்தருள்செ
யெந்தைநீகுறையுமுண்டோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 3

சொல்லானதிற்சற்றும் வாராதபிள்ளைமைத்
தொட்டில்வைத்தாட்டியாட்டித்
தொடையிணைக்கிள்ளல்போற் சங்கற்பவொன்றிற்
றெருடுக்குந்தொடுத்தழிக்கும்

பொல்லாதவாதனை யெனுஞ்சத்தபூமியிடை
போந்துதலைசுற்றியாடும்
புருஷனிலடங்காத பூவைபோற்றனே
புறம்போந்துசஞ்சரிக்குங்
கல்லோடிரும்புக்கு மிகவன்மைகாட்டிடுங்
காணதுகேட்டவெல்லாங்
கண்டதாக்காட்டியே யணுவாச்சுருக்கிடுங்
கபடநாடகசாலமோ
யெல்லாமும்வலதிந்த மனமாயையேழையா
மென்னாலடக்கவசமோ
விகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகினறபொருளே. 4

கண்ணாரநீர்மல்கி யுள்ளநெக்குருகாத
கள்ளனேனானுமோ
கைகுவித்தாடியும் யாடியும்விடாமலே
கண்பனித்தாரைகாட்டி
அண்ணபரஞ்சோதி யப்பாவுனக்கடிமை
யானெனவுமேலெழுந்த
வன்பாகிநாடக நடித்ததோகுறைவில்லை
யகிலமுஞ்சிறிதறியுமேற்
றண்ணருநின்னதரு ளறியாததல்லவெ
சற்றேனுமினிதிரஙகிச்
சாசுவதமுத்திநிலை யீதென்றுணர்த்தியே
சகசநிலைதந்துவேறென்

னென்னுடை யுள்ளபடி சுகமாயிருக்கவே
ஏழையேற்கருள்செய்கண்டாய்
ஆகாரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
எங்குநிறைகின்றபொருளே. 5

காகமானது கோடி கூடிநின் றாலுமொரு
கல்லின்முன் னெதிர்நிற்குமோ
கர்மமானது கோடி முன்னேசெய் தாலுநின்
கருணைப்ரவாகவருளைத்
தாகமாய்நாடினரை வாதிக்கவல்லதோ
தமியனேற்கருட்டாகமோ
தர்மமிலையென்பதுவும் வெளியாச்சு வினையெலாஞ்
சங்கேதமாய்க்கூடியே
தேகமானதைமிகவும் வாட்டுதே துன்பங்கள்
சேராமல்யோகமார்க்க
சித்தியோவரவில்லை சகநிட்டைக்குமென்
சிந்தைக்கும்வெகுதூரநான்
ஏகமாய்நின்னோ டிருக்குநாளெந்தநா
ளிந்நாளின்முற்றுறுமோதா
ஆகாரமிண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
எங்குநிறைகின்றபொருளே. 6

ஒருமையுடனதாகியே யல்லலறநின்னருளி
லொருவனுன்வந்திருக்கி
னுலகம்பொருததோ மாயாவிசித்ரமென
வோயுமோவிடமில்லையோ

அருளுடையரென்னென்பர் ரங்ஙனேசெய்கின்றமேர
வலதுகிர்த்தியகர்த்தரா
மகிலம்படைத்தெங்கமை யாள்கின்றபோசிக
ரடாதென்பரோவகன்ற
பெருமைபெரும்பூரணங் குறையுமோழுகங்கள்
பேய்க்கோலமாயவிதண்டை
பேசமோவலதுகாண் பரிபாககாலம்
பிறக்கவிலைபோதொல்லையார்
இருமைசெறிகடவினை யெதிர்த்துவாய்பேசவோ
வேதநாளுஞ்சித்தடிகளா
விகடராமிரண்டினிலு முயிரிதுக்குறியாகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. ௭

நில்லாதுதேகமெனு நினைவுண்டுதேகத்தை
நின்றிடவுமௌனியாகி
நேரேயுபாயமொன் றருளினையதேபோனிற்க
நின்றுறைப்புக்கவென்றற்
கல்லாதமனமோ மொழிந்தயபதிமொழி
நடைவிலைபயவரையில
கைபெற்றுமாற்பூசிப் பொன்னாதொனாருவன்
காட்சியிலிருந்துகொண்டு
எல்லாமாயியமமைாதிமேற்கொண்ட
மாதவர்க்கேவல்செய்து
பலநின்பணிக்கொலாஞ் சித்திபெறலாதலால்
வாய்க்குமொருமனுவெனக்கிங்

கில்லாமையொன்றினையு மில்லாமையாகவே
யெப்போதுநிரந்தரங்கண்டா
ரேகபரமிரண்டினொடு மூவுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 8

மாவுரியுடுத்துமலை வனநெற்கொறித்துமுதிர்
வனசருகுவாயில்வந்தால்
வன்பசிதவிர்த்துமனல் வெயிலாதிமழையால்
வருந்தியும்மூலவனலைச்
சிரமளவெழுப்பியு நீரினிடைமூழ்கியுந்
தேகநமதல்லவென்று
சிற்சுகாபேக்ஷையாய் நின்னடிப்போதஞ்
செலுத்தினரியாம்பாவியேம்
விரவுமறுசுவையினொடு வேண்டுவபுசித்தரையில்
வேண்டுவவெலாமுடுத்து
மேடைமாளிகையாதி வீட்டினிடையேகியே
வேறொருவருத்தமின்றி
யிரவுபகலிலம்மையர்கள் சையோகமாயினு
மெப்படிபிழைப்பதுரையா
யேகபரமிரண்டினொடு மூவுயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 9

முந்தனையமூரலும் பவளவாயின்மொழியு
முகத்திலகுபசுமஞ்சளு
மூர்ச்சிக்கவிரகசன் னதமேற்றவிருதும்ப
முலையினமணிமாலைநால

வைத்தெனைமயக்கியிரு கண்வலையைவீசியே
மாயாவிலாசமோக
வாரிதியிலாழ்த்திடும் பாழானசிற்றிடை
மடந்தையர்கள்சிற்றின்பமோ
புத்தமிர்தபோகம் புசித்துவிழியிமையாத
பொன்னாட்டும்வந்ததென்றாற்
போராட்டமல்லவோ பேரின்பமுத்தியிப்
பூமியிலிருந்துகாண
எத்தனைவிகாதம்வரு மென்றுசுகர்சென்றநெறி
யிவ்வுலகமறியாததோ
இகபரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 10

உன்னிலையுமென்னிலையு மொருநிலையெனக்கிடந்
துளறிடுமவத்தையாகி
யுருவுதான்காட்டாத வாணவமுமொளிகண்
டொளிக்கின்றவிருளென்னவே
தன்னிலைமைகாட்டா தொருங்கவிருவினையினாற்
றருவசுகதுக்கவேலை
தட்டழியமுற்றுமில் லாமாயையாதனாற்
றடித்தகிலபேதமான
முன்னிலையொழிந்திட வகண்டிதாகாரமாய்
மூதறிவுமேலுதிப்ப
முன்பின்னொடுகீழ்மே னடுப்பக்கமென்னுமன்
முற்றுமானந்தநிறைவே

பொன்னிலைமையார்ந்த வியல்புகூறருள்வெள்ள
மெந்நாளும்வாழிவாழி
சிற்பரமிரண்டினிலு முயிரினுக்குயிராகி
யெங்குநிறைகின்றபொருளே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சச்சிதானந்தசிவம்.

பாராதிககனப் பரப்புமுண்டோவென்று
படர்வெளியதாகியெழுநாப்
பரிதிமதிகாணுஞ் சுயஞ்சோதியாயன்று
பகிரண்டவுயிரெவைக்கும்
நேராகவறிவா யகண்டாகாரமேகமாய்
நித்தமாய்நிர்த்தொந்தமாய்
நிர்க்குணவிலாசமாய் வாக்குமனமணுகாத
நிர்மலானந்தமயமாய்ப்
போராதுநிற்றிநீ சும்மாவிருந்துதான்
பேரின்பமெய்திடாமற்
பொய்ம்மனதையண்டியே தாயிலாப்பிள்ளைபோற்
பித்தாகவோமனதைநான
சாதபடியறிவி லிருவிகற்பாங்கமாஞ்
சாசுவதநிட்டையருளாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 1

குடக்கொடுதுணைக்காதி கிக்கினையுடக்கூடி
கொள்ளல்போலைந்துபூதங்

...ஞ்சருங்கிலெச் சாலேகமொனபது
    தூலவுருடைபேனவைநாறும்
...க்கயிறுவென்னரம் பாவென்புதசையிறைச்
    மதவேள்விழாகடத்த
...க்கினறனைகந்தரை வென்னனிர்செநீர்கனிர்
    மலநீர்புனிரிறைக்கும்
...டக்குத்துருத்தியைக் கருமருந் தீங்கட்டை
    வெட்டவெட்டந்தளிர்க்கும்
வேட்கைமாமுறுகின்ற குடிகாட்டைமுடிவிலே
    மெய்போலிருந்துபொய்யாஞ்
ச...க்கைச்சடக்கெனச் சதமென்றெண்ணமாப்
    தானகிநிற்பதென்றே
...வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
    சச்சிதானந்தசிவமே. 2

பாகத்திறற்கனிகை பாடிப்படிக்கவோ
    பத்திநெறியில்லைவேத
...ர்பணைப்புறமென மேவர்செப்பறுவலைத
    பகரவோவிசையுமில்லை
போகத்திலேசிறந்து முயலவெனறற்றிக
    மொவ்வாதிவுண்வெறுக்கா
துயிர்வெறுத்திடவொக்கு மல்லாநகிரியைத
    ருபாயத்திறற்செய்யவோ
மோகத்திலேசிக்கு மொழியவில்லைபெய்ஞ்ஞான
    மோனத்திநிற்கவென்றன்

முற்றுதுபரிபாக சத்திகளனேகநின்
மூதறிவிலேயெழுந்த
தாகத்திலேவாய்க்கு மமிர்தப்ரவாகமே
தன்னந்தனிப்பெருமையே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 3

இமையளவுபோதையொரு கற்பகாலம்பண்ணு
மிவ்வுலகமெவ்வுலகமோ
வென்றெண்ணம்வருவிக்கு மாதர்சிற்றின்பமோ
வெள்ளினமகமேருவாக்கிச்
சுமையெடுமினென்றுதான் சும்மாடுமாயெமைச்
சுமைபாளுமாக்கிநாளுந்
துர்ப்புத்திபண்ணியுள நற்புத்தியாவையுஞ்
சூறையிட்டிந்த்ரஜாலல
அமையவொருகூத்துஞ் சமைந்தாடுமனமாயை
யம்மம்மவெல்லவெளிதோ
வருள்பெற்றபேர்க்கெலா மொளிபெற்றுநிற்குமீ
தருளோவலாதுமருளோ
சமயநெறிகாணத சாக்ஷிரூக்ஷமமாத்
தமியனேற்குளவுபுகலாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 4

இனியேதெமக்குனருள் வருமோவெனக்கருதி
யேங்குதெநெஞ்சமையோ

இன்றைக்கிருந்தாரை நாளைக்கிருப்பரென்
    றெண்ணவோ திடமில்லையே
அநியாயமாயிந்த வுடலைநா னென்றுவரு
    மந்தகற்காளாகவோ
வாதுக்கிசைந்துநான் கற்றதுங் கேட்டது
    மலையாய்ப் போதனன்றே
கனியேனு வரியசெங் கரும்பேனு மதிகருது
    கற்கண்டுகளினுங்
நல்லவர் நலந்தெப்பி னன்புசிந்துநான்
    கண்மூடி மௌனியாகித்
தனியேயிருப்பதற் கென்னாலே யெண்ணமிது
    சாமிநீயறியாததோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத் துவமான
    சச்சிதானந்தசிவமே. 5

மத்தமதகரிமுகிற் குலமென்ன நின்றிலகு
    வாயிலுடன்மதியகடுதோய்
மாடகூடச்சிகர மொய்த்தசந்திரகாந்த
    மணிமேடையுச்சிமீது
முத்தமிழ்முழக்கமுடன் முத்தநகையார்களொடு
    முத்துமுத்தாய்க்குலாவி
மோகத்திருந்துமென் போகத்தினிலின்று
    மூச்சைப்பிடித்தடைத்துங்
கைத்தலந்தகப்படை விரித்துப்புலிசிங்கமொடு
    கரடிநுழை நூழைகொண்ட

கானமலையுச்சியிற் குகையூடிருந்துமென்
    கரதலாமலகமென்னச்
சத்தமறுமோனநிலை பெற்றவர்களுள்ளவர்காண்
    சனகாதிமுனிவர்தன்றோ
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
    சச்சிதானந்தசிவமே. 6

கைத்தலம்விளங்குமொரு நெல்லியங்கனியெனக்
    கண்டவேதாகமத்தின்
காட்சிபுருஷார்த்தமதின் மாட்சிபெருமுத்திபத
    கருதினனுமானமாகி
யுத்திபலவாகிரு விகற்பமேயில்லையா
    லொன்றிரண்டென்னவொ
ணாதபடிநீயுமிலை நானுமிலையென்பதா
    முடிபாகநீயுண்டுநானுந்
சிந்தமுளநானில்லை யெனும்வாசனைநீபறிக்கை
    தெரியார்கடெரியவசமோ
செப்புகேவலநீதி பொய்ப்புரையல்லவோ
    சின்முத்திராக்கமரபிற்
சத்தமறிவேனையாண்ட குருமௌனிகையினூற்
    றமியனேற்குதவுபொருளே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
    சச்சிதானந்தசிவமே. 7

காயாதகாரமீது கல்லெனவிசின்றுமோ
    கடவுணியாங்களடியேங்

கர்மபந்தத்தினாற் சன்மபந்தம்பெறக்
கற்பித்ததுன்னதருளே
வாயாரவுண்டபேர் வாழ்த்துவதுநொந்தபேர்
வைவதுவுமெங்களுலக
வாய்பாடுநிற்கநின் வைதிகவொழுங்குநினை
வாழ்த்தினாற்பெறுபேறுதான்
ஆயாதுவெறுவரென முறையிட்டதற்பின்ன
ருளறுவதுகருமமன்று
மாயநெறியீதென்னி னுசிதநெறியெந்தநெறி
யுலகிலேபிழைபொறுக்குந்
தாயானகருணையு முனக்குண்டெனக்கினிச்
சஞ்சலங்கெடவருள்செய்வாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 8

இன்னம்பிறப்பதற் கிடமென்னினிவ்வுடல
மிறவாதிருப்பமூலத்
தெழுமங்கியமிர்தொழுகு மதிமண்டலத்திலுற
வென்னம்மைகுண்டலினிபாற்
பின்னம்பிறக்காது சேயெனவளர்த்திடப்
பேயேனைநல்கவேண்டும்
பிறவாதநெறியெனக் குண்டென்னினிம்மையே
பேசுகர்ப்பூரதீபம்
மின்னும்படிக்ககண் டாகாரவன்னிபால்
வினைபேனையொப்புவித்து

விட்டுநெறிகூட்டிடுதென மிகவுநன்றிவையன்றி
விவகாரமுண்டென்னிலோ
தன்னந்தனிச்சிறிய னாற்றிலேன்போற்றிவளர்
சன்மார்க்கமுத்திமுதலே
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 9

வேதாவையிவ்வணம் விதித்ததேதென்னினான்
வினைப்பகுதியென்பனந்த
வினைபேசவறியாது நிற்கவிலையானதால்
விளைந்ததான்மனதைநாடிப்
போதமேநிற்குமப் போதத்தைநாடிலோ
போதமுநிலைவிளக்கம்
பொய்யெனாதெய்வமறை யாவுமேநீயென்று
போக்குவரவறநிகழ்த்தும்
ஆதாரவாதேய முழுதுநீயாதலா
லகலமீதென்னையாட்டி
யாடல்கண்டவனுநீ யாடுகின்றவனுநீ
யருளுநீமௌனஞான
தாதாவுநீபெற்ற தாய்தந்தைதாமுநீ
தமருநீயாவுநீகாண்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
சச்சிதானந்தசிவமே. 10

கொந்தவிழ்மலர்ச்சோலை நன்னீழலிற்றங்
குளிர்தீம்புனற்கையள்ளிக்

கொள்ளுகினுமந்நீ ரிடைத்திளைத்தாடினுந்
    துளிர்சந்தவாடைமடவார்
வந்துலவுகின்றதென முன்றிலிடையுலவவே
    வசதிபெறுபோதும்வெள்ளை
வட்டமதிபட்டப் பகற்போலநிலவுதர
    மகிழ்போதும் வேலையமுதம்
விந்தைபெறவறுசுவையில் வந்ததென்னவமுதுண்ணு
    ம் வேளையினுமாலைகந்தம்
வெள்ளிலையடைக்காய் விரும்பிவேண்டியவண்ணம்
    விளையாடிவிழி துயிலினுஞ்
சந்ததமுநின்னருளை மறவாவரந்தந்து
    தமியேனைரக்ஷைபுரிவாய்
சர்வபரிபூரண வகண்டதத்துவமான
    சச்சிதானந்தசிவமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேசோமயானந்தம்.

பருமலர்ச்சோலைநெறி நன்னீழன்மலையாதி
    மன்னுமுனிவர்க்கேவலாய்
மந்த்ரமாலிகைசொல்லு மியமநியமாதியா
    மார்க்கத்தினின்றுகொண்டு
கருமருவுகாயத்தை நிர்மலமதாகவே
    கமலாசனத்திசேர்த்துக்
காலைப்பிடித்தனலை யம்மைகுண்டலியடிக்
    கலைமதியினூடுதாக்கி

பருதிவழியுதித்ததை யுலப்பின்றிநோக்கமா
ஞானவானமிர்தமயமாய்
பொன்னெடும்பீடமொன் றாயதெனும்பாக
முற்றிடவெனப்பினின்வல்லமை
சிறுவர்தம்முடக்கனிக்கென்றெனம்பரிந்து
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட அறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 1

இப்பிறவியெனுமோ ரிருட்கடலின்மூழ்கிநா
னெனுமோர்மகரவாய்ப்பட்
டிருவினையெனுந்திரையி னெற்றுண்டுபுற்புத
மெனக்கொங்கைவரிசைகாட்டுந்
துப்பிதழ்மடந்தையர் மயற்சண்டமாருதச்
சுழல்வந்துவந்தடிப்பச்
சோராதவாசையாங் கானாறுவானதி
சுரந்ததெனமேலுமார்ப்பக்
கைப்பரிசுகாரர்போ லறிவானவங்கமுங்
கைவிட்டுமதிமயங்கிக்
கள்ளவங்கக்காலர் வருவரென்றஞ்சியே
கண்ணருவிகாட்டுமெளியேன்
செப்பரியமுத்தியாங் கரைசேரவுங்கருணை
செய்வையோசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட அறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 2

தந்தைதாய் புத்ர மகவென் றாப்தவையெலாஞ்
  சந்தைகளிற்கூட்டமிதிலோ
சந்த்ரகல்லவணி மாடமாளிகைப் படை
  சதுரங்கசேனையுடனே
வந்தந்தர் வாழ்வுமோ ரிந்த்ரசாலக் கோலம்
  வஞ்சனை பொறாமை லோபம்
வைத்துபவபாங்கிருமி சேர்ந்தபடியண்டமோ
  வாஞ்சனையிலாதகனவே
யெந்தநாளுந்தரி யெனத் தேர்ந்து தேர்ந்துமே
  யிரவுபகலில்லாவிடத்
தேகமாயின்றநின் னருள்வெள்ளத்திலே
  யானென்பதறமூழ்கிச்
சிந்தைநான்றெளியாது சுழலும்வகையென்கொலோ
  தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
  தேசோமயானந்தமே. 3

ஆடாமலாய்ந்திட்ட பம்பரம்போல்வினை
  யடங்கிமனம்வீழுநேரே
யறியாமையாகின்ற விருளகல விருளொளியு
  மல்லாதிருந்தவெளிபோற்
கோடாதெனக்கண் டெனக்குணிறைசாந்தவெளி
  கூடியின்பாதிதமுங்
கூறுமனத்தேசரியை கிரியையின்முயன் றவநெறி
  கூடினோ ரெவல்லனியான்

சடாகவேயாறு வீட்டு விளிரப்பியே
யிலகிவளர்பிராணனென்னு
மிருந்திதியினைக்கட்டி யோகபரனுகாம
லேழைக்குடும்பனுகித்
கேடாதழிக்கவொரு மதிவந்ததென்கொலோ
தேட்டரியசத்தாகியென்
சிந்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 4

பாடாதுபாடிப் படித்தளவில்சமயமும்
பஞ்சுபடுசொல்லனிவனைப்
பார்மினோபார்மினோ வென்றுசபைகூடவும்
பரமார்த்தமிதுவென்னவே
ஆடாதுமாடிநெஞ் சுருகிநெக்காடவே
யமலமேயேகமேயெம்
மாதியேசோதியே யெங்குநிறைகடவுளே
யரசேயெனக்கூவிநான்
வாடாதுவாடுமென் முகவாட்டமுங்கண்டு
வாடாவெனக்கருணைநீ
வைத்திடாவண்ணமே சங்கேதமாவிந்த
வன்மையைவளர்ப்பித்ததார்
தேடாதுதேடுவோர் தேட்டற்றதேட்டமே
தேடரியசத்தாகியென
சிந்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 5

பிறவாத கருணைநட் பிரசாதனியாய்வந்து
பேசரியவாசியாலே
பேரின்பமன்னவைப் பணித்தனையென்பனொரு
பேரம்பலக்கடவுளாய்
அறிவாயிருக்கிடநாதவொலிகாட்டியே
யமுதப்ரவாகசித்தி
மருளினையகற்றுதிரு வம்பலமுமாகியென்
மண்டலைப்பிணைப்பினறுபயப்
முறிதானமிக்தனைக்கள் பாவழிகொளுந்தனைக்
கோலமாயசபாநலங்
கூடினபின் பொலியாய்ச் சும்மாவிருக்கநெறி
கூட்டினையெலாமிருக்கச்
சிறியனமயங்கிமிக வறிவின்மைபாவனை
தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 6

ஆராமெனநின்னைப் பொருந்தப்பெண்ணவென்
னறிவினைமயக்கவசமோ
வன்றகொடுமையெலாங் கருப்பவறைபோலவு
மடுக்கடுக்காவமைத்துப்
போரமனின்றபா ரொளியிலேமனவொளி
பிறங்குதலதொன்றினும்
பின்னமுறமருவாது நன்னயத்தாவினிப்
பேரின்பமுத்திநிலையுந்

நாராது நள்ளவும் போகாதுலைந்து
    தள்ளினும்போகேனியான்
ஈடையேதுமில்லையாண்டவனடிமையென்னுமிரு
    தன்மையிலுமென்வழக்குத்
தீராதுவிடுவதிலை நடுவானகடவுளே
    தேடரியசத்தாகியென
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. 7

கந்துகமதக்கரியை வசமாநடத்தலாங்
    கரடிவெம்புலிவாயையுங்
கட்டலாமொருசிங்க முதுகின்மேற்கொள்ளலாங்
    கட்செவியெடுத்தாட்டலாம்
வெந்தழலினிரதம்வைத் தைந்துலோகத்தையும்
    வேதித்துவிற்றுண்ணலாம்
வேறொருவர்காணாம லுலகத்துலாவலாம்
    விண்ணவரையேவல்கொளலாந்
சந்ததமுமிளமையோ டிருக்கலாமற்றொரு
    சரீரத்தினும்புகுதலாந்
சலமேனடக்கலாங் கனன்மேலிருக்கலாந்
    தன்னிகரில்சித்திபெறலாந்
சிந்தையையடக்கியே சும்மாவிருக்கின்ற
    திறமரிதுசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. 8

எல்லாமறிந்தவரு மேதுமறியாதவரு
மில்லையெனுமிவ்வுலகமீ
தேதுமறியாதவ னெனப்பெயர்தரித்துமிக
வேழைக்குளேழையாகிக்
கல்லாதவறிவிற் கடைப்பட்டநானன்று
கையினாலுண்மைஞானங்
கற்பித்தநின்னருளி னுக்கென்னகைம்மாறு
காட்டுவேன்குற்றேவனான்
அல்லார்ந்தமேனியொடு குண்டுகட்பிறையெயிற்
றுபாசவடிவமான
வந்தகாநீயொரு பகட்டாற்பகட்டுவ
தடாதடாகாசுநம்பாற்
செல்லாதடாவென்று பேசவாயதுதந்த
செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேசோமயானந்தமே. 9

மின்போலுமிடையொடியு மொடியுமெனமொழிநல்
பொன் மென்சிலம்பொலிகளார்ப்ப
வீங்கிப்புடைத்துவிழு சுமையன்னகொங்கைபடை
மினனார்கள் பின்னேவலா
என்போலலைந்தவர்கள் கற்றார்கள்கல்லார்க
ளிருவர்களிலொருவருண்டோ
வென்செய்கேனம்மம்ம வென்பாவமென்கொடுமை
யேதென்றெடுத்துமொழிவே

அன்பால்வியந்துருகி யடியற்றமரமென்ன
    வடியிலேவீழ்ந்துவீழ்ந்தெம்
மடிகளெயுமதடிமை யாங்களெனுநால்வருக்
    கறமாதிபொருளுரைப்பத்
தென்பாலினமுகவாகி யிடைவாரிருக்கின்ற
    செல்வமேசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. 10

புத்தமிர்தபோகமுங் கற்பகநிழலிற்
    பொலிவுறவிருக்குமியல்பும்
பொன்னுலகிலயிரா வதத்தேறுவரிசையும்
    பூமண்டலாதிக்கமும்
மத்தவெறியினர்வேண்டு மாலென்றுதள்ளவுமெ
    மாலுமொருசுட்டுமறவே
வைக்கின்றவைப்பாளின மௌனதேசிகனென்ன
    வந்தநின்னருள்வாழிகாண்
சுத்தபரிபூரண வகண்டமேயேகமே
    சுருதிமுடிவானபொருளே
சொல்லரியவுயிரினிடை யங்கங்குநின்றருள்
    சுரந்துபொழிகருணைமுகிலே
சித்திநிலைமுத்திநிலை விளைகின்றபூமியே
    தேடரியசத்தாகியென்
சித்தமிசைகுடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
    தேசோமயானந்தமே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிற்சுகோதயவிலாசம்.

காகமோடுகழு கலகைநாய்நரிகள்
    சுற்றுசோறிடுதுருத்தியைக்
காலிரண்டுநவ வாசலபெற்றுள
    காமவேணடனசாலையை
மோகவாசைமுறி யிட்டபெட்டியைமு
    மலமிருந்தொழுகுகேணியை
மொய்த்துவெங்கிருமி தத்துகும்பியை
    முடங்கலார்கிடைசரக்கினை
மாகவிந்த்ரதனு மினனையொத்திலக
    வேதமோதியகுலாலனா
வனையவெய்யசுடி காரனாயமன்
    வந்தடிக்குமொருமட்கலத்
தேகமானபொயை மெய்யெனக்கருதி
    யையவையமிசைவாடவோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
    சிற்சுகோதயவிலாசமே.

குறிகளோடுகுண மேதுமின்றியன
    லொழுகநின்றிடுமிரும்பனற்
கூடலின்றியது வாயிருந்தபடி
    கொடியவாணவவறைக்குளே
பறிவதேதுமற வறிவிலாமைமய
    மாயிருக்குமெனையருளினா
லளவிலாததனு கரணமாதியை
    யளித்தபோதுனையறிந்துநான்

பிறிவிலாதவண நின்றிடாதபடி
பலதிறங்களுருவெலாமாய்ப்
பெரியமாயையி லழுந்திநின்னது
பிரசாதநல்லருண் மறந்திடுஞ்
சிறியனேனுமுனை வந்தணைந்துசுக
மாயிருப்பதினி யென்றுகாண்
டெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே. 2

ஐந்துபூதமொரு மாயைமீதென
வடங்கவந்தபெரு வானமே
யாதியந்தநடு வேதுமின்றியரு
ளாய்நிறைந்தவொரு சோதியே
நொந்தகருப்பமுட லுருவமாதிகுறி
குணமிறந்துவளர் வஸ்துவே
துரியமேதுரிய முடிவிலாக்குணர்வு
தோன்றநின்றருள் சுபாவமே
யெந்தநாளுநடு வாகிநின்றொளிரு
மாதியேகருணை நீதியே
யெந்தையேயென விரைந்திரைந்துருகு
மெளியனேன்கவலை தீரவுஞ்
சிந்தையானதை யறிந்துநீயருள்
செய்யதானுமினி யுய்வனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதய விலாசமே. 3

ஐவரென்றபுல வேடர்கொட்டம
டங்கமர்க்கடவன்முட்டியா
டவிநின்றுமலை யருகினின்றுசரு
காதிதின்றுபனிவெயிலினுன்
மெய்வருந்துதவ மில்லைநற்சரியை
கிரியையோகமெனுமூன்றதாய்
மேவுகின்றசவு பானநன்னெறி
விரும்பவில்லையுலகத்திலே
பொயமுடங்குதொழில் யாதகற்குநல
சாரதித்தொழினடத்திடும்
புத்தியூகமறி வற்றமூகமிவை
பொருளெனக்கருதுமருளன்யான்
றெய்வநல்லருள் படைத்தவன்பரொடு
சேரவுங்கருணைகூர்வையோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 4

ஏகமானவுரு வானநீயருளி
னலனேகவுருவாகியே
யெந்தநாளகில கோடிசிர்ஷ்டிசெய
விசையுநாள்வரையநாண்முதல
ாகநாளது வரைக்குமுன்னடிமை
கூடவேசனனமானதோ
வனந்தமுண்டுநல சனனபீதிகளு
ளறியவேண்டுமெனவறியலா

மோகமாதிதரு பாசமானதை
யறிந்துவிட்டுனையுமென்னையுமெ
முழுதுணர்ந்துபக மானவின்பவெள
மூழ்கவேண்டுமிது வினறிப்ப
தேகமேகமுழி நாளுமோகமுழவின்
பின்னேயுய்யும்வகையுள்ளதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 5

நியமலக்கணமு மியமலக்கணமு
மாசனத்திவிதபேதமு
நெடிதுணர்ந்திரப பத்மபீடமிசை
நின்றிலங்குமசபானலத்
தியலறிந்தவர் மூலகுண்டலியைப
யினிதிறைஞ்சியவனருளினா
லெல்லையுற்றவர் சொருபமலவனெ
னெங்கள் மோனமதுமுறையிலே
வயமிகுந்துவரு மமிர்தமண்டல
மதிக்குளேமதியைவைத்துநாள்
வாய்மடுத்தமிர்த வாரியைப்பருகி
மன்னுமாரமிர்தவடிவமாய்ச்
செயமிருந்துவரு சித்தயோகநிலை
பெற்றவருஞானநெறிபடைவனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 6

[illegible]
[illegible]
தில்லையான் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
அறிவினை [illegible]
மன் [illegible]
மகிலமீதுரை வகுதிராடுதோ
[illegible]
சிறியேனையுநம தடிமையென் றனைத்
திருவுளத்தினிற் [illegible]
[illegible]
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 7

எவ்வுயிர்க்கிரங்கு முலகிலென் றுயி
ரெனக்குதைநந் தாருகிறன் னைடயா
யிதமுரைப்பவென தென் றயானையு
[illegible]
கல்லைபற்றநடை பயிலவன்பாடி
கண்டேதவருளின்வடிவமாக்
கண்டபாதையு மகண்ட [illegible]
[illegible]

பல்லவம்வம்புரை யொழித்தகண்டாகார
விழியுதிர்ப்பமொழிகுளறியே
பாடியாடியு ருடைந்துடைந்தெழுந்து
பரவையொத்தசைதலின்றியே
திவ்யவன்புருவ மாகியன்பரொடி
மின்பவீட்டினிலிருப்பனோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 8

மத்தர்பேயரொடு பாலர்தன்மையது
மருவியேதுரியவடிவமாய்
மன்னுதேசமொடு காலமாதியை
மறந்துநின்னடியரடியிலே
பத்தியாய்ச்செறிந்து நம்புமௌனியொரு
மையறந்தகிலமாயையைப்
பாருபாரென நடத்தவந்ததெண
பாரதத்தினுமிதுள்ளதோ
சுத்தநித்தவியல் பாகுமோவனது
விசுவமாயைநடுவாகவே
சொல்லவேண்டும்வகை நல்லநாதிகளு
சொல்லுமாயையினுமில்லையென்
சித்தமிப்படி மயங்குமோவருளை
நம்பினோர்கள்பெறுபேறிதோ
தெரிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 9

பன்முகச்சமய நெறிபடைத்தவரு
மியாங்களேகடவுளென்றிடும்
பாதகத்தவரும் வாததர்க்கமிடு
படிறருந்தலைவணங்கிடத்
தன்முகத்திலுயிர் வரவழைக்குமெய்
தருமனும்பகடுமேய்க்கியாப்த
தனியிருப்பவட நீழலூடுவளர்
சனகனாதிமுனிவோர்கடஞ்
சொன்மயக்கமது தீரவங்கைகொடு
மோனஞானமதுணர்த்தியே
சுத்தநித்தவரு ளியல்பதாகவுள
சோமசேகரகிர்பாலுவாய்த்
தென்முகத்தின்முக மாயிருந்தகோலு
மெம்முகத்தினும்வணங்குவேன்
னறிவதற்கரிய பிரமமேயமல
சிற்சுகோதயவிலாசமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகாரபுவனம்.

சி த ம் ப ர ர க சி ய ம்.

ஆகாரபுவனமின்பாகாரமாக
வங்ஙனேயொருமொழியால்கண்டாகார
யோகானுபூதிபெற்றவன்பராவிக்
குறுதுணையேயென்னளவுமுகந்தநட்பே

[illegible]
[illegible]
[illegible]
திருவானந்தமயத்தெளிக்குன்றே. 1

அன்பர்கள்[illegible]பராவென்று
[illegible]கெட்டாக்
[illegible]மேல்நாட்டார்
[illegible]
[illegible]வண்ணா
[illegible]கருத்திலைத்தாக்
[illegible]
கனிபலித்தானந்தக்கட்டிப்பெறே. 2

பெருமை[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]நின்ற
[illegible]
பத்தினையுங்கொடுத்துப்புகாதிருப்பே. 3

ஆசி[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

நாதாந்தமோனத்திலென்னவடவானீழற்
றன்னருட்சந்திரமௌலீதடக்கைக்கேற்க
வேதாந்தசித்தாந்தமாயெம்மனோர்கட்கும்
வெளியாகவைத்தவொன்றேவிமலவாழ்வே. 4

விரல்முகறகுருவாகிநூற்றெட்டாதி
வேதமெடுத்தெடுத்துரைத்தவிருத்திக்கேற்க
உவமையுமிலக்கணவடிவாயதுவும்போதா
தப்பாலுக்கப்பாலாயருட்கண்ணாகிச்
சமயமுடன்கலப்புமகிழ்தலுமியாங்காணத்
தண்ணருட்கெதமைக்காககுஞ்சாக்ஷிப்பெற்ற
பிழையளவுமபகாரமல்லால்வேறொன்
றியக்காநிர்க்குணைக்கடலாயிருந்தவொன்றே. 5

ஒன்றாகிப்பலவாகிப்பலவாக்கண்ட
வொளியாகிவெளியாகியுருவுமாகி
நன்றாகித்தீதாகிமற்றுமாகி
நாசமுடனுற்பத்திநண்ணாதாகி
நின்றாகிநானேயுமாய்மேலுமான
வெந்தையேயெம்மானேயென்றென்றேங்கித்
தனாறாகிக்கதறினார்க்குச்சேதாவாகிக்
கருத்தினில்வந்தருள்கூருங்கருணைவிண்ணே. 6

அருள்பழுத்தபழச்சுவையேகரும்பேதேனே
பாரமிர்தேயென்கண்ணேயரியவான

பொருளனைத்துந்தரும்பொருளைகருணைநீங்காப்
பூரணமாய்நின்றவொன்றேபுனிதவாழ்வே
கருதரியகருத்ததனுட்கருத்தாய்மேவிக
காலமுந்தேசமும்வகுத்துக்கருவியாதி
விரிவினையுங்கூட்டியுயிர்த்திரளையாட்டும் [ளோ
விழுப்பொருளேயான்சொலும்விண்ணப்பங்கே

விண்ணவரிந்திரன்முதலோர்நாரதாதி
விளங்குசப்தரிஷிகள்கனவீணைவல்லோ
ரெண்ணரியசித்தர்மனுவாதிவேந்த
ரிருக்காதிமறைமுனிவரெல்லாமிந்தக்
கண்ணகன்ஞாலம்மதிக்கத்தானேயுள்ளங்
கையினெல்லிக்கனிபோலக்காட்சியாகத்
திண்ணரியநல்லறிவாலிச்சமயத்தனேரு
செப்பரியசித்திமுத்திசேர்ந்தாரென்றும். 8

செப்பரியசமயநெறியெல்லாந்தந்தந்
தெய்வமேதெய்வமெனுஞ்செயற்கையான
அப்பரிசாளருமஃதேபிடித்தாலிப்பா
லடுத்ததந்நூல்களும்விரித்தேயனுமானத்தி
யொப்பவிரித்துரைப்பரிங்ஙன்பொய்மெய்யென்னா [ம்
வொன்றிலொன்றெனப்பார்ப்பதொவ்வாதார்க்கு
இப்பரிசாஞ்சமயமுமாயல்லவாகி
பரசமயமும்வணங்குமியல்பதாகி. 9

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 10

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 11

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] 12

காண்டல்பெறப்புறத்திருள்ளபடியேயுள்ளதுங்
காட்சிமெய்ந்நூல்சொலும்பதியாங்கடவுளொன்றே
கொண்டநெடுமையுமகலக்குறுக்குங்காட்டா
நிறைபரிபூரணவறிவாய்நித்தமாகி
வெண்டிருப்பொடுவெறுப்புச்சமீபந்தூரம்
விலகலுறுதலொன்றுமிலாவிகாரங்கள்
பூண்டவளவைகண்மனவாக்காதியெல்லாம்
பொருந்தாமலகப்புறம்புணர்க்கையாகி. 13

ஆகியசற்காரியவுலகத்துக்கேற்ற
வமலமாய்நடுவாகியனந்தசத்தி
போகமுறுமானந்தமயமதாகி
யுயிர்க்குயிராயெக்காலும்போதகாரிய
பாகவிருண்மாமைவினையுயிர்கட்கெல்லா
மொய்த்ததென்சொலுபகாரமுயற்சியாகப்
பாகமிகுமருளொருசத்திவந்து [கொல்.
பதிந்ததென்சொலொன்றாமப்பான்மையென்

நாமென்னுமோரகந்தையவாக்கும்வந்து
நலிந்தவுடனசகாயமைபநானையாகித்
தான்வந்துதொடருமத்தாலருந்தான்பஞ்
சாகரத்தினபெருமையவர்சாற்றவல்லார்
வானினறமுடனென்னுங்கரணமென்று
முள்ளென்றம்புறமென்றமொழியாநின்ற
வானென்னுங்காலென்றுந்தீயென்று
மண்ணென்றுமலையென்றம்வனமென்றும். 15

பலைமலையாங்காட்சிகண்காணுமையாதி
மறப்பென்றுநினைப்பென்றுமாயாவாரி
யலையலையாய்படிக்குமின்பதுன்பமென்று
மதைவிளைக்கும்வினைகளென்றுமதனைத்தீர்க்கத்
தலைபலவாஞ்சமயமென்றுந்தெய்வமென்றுஞ்
சாதகரென்றும்மதற்குச்சாக்ஷியாகக்
கலைபலவாநெறியென்றுந்தர்க்கமென்றுங்
கடலூறுநுண்மணலெண்ணிக்காணும்போதும்.

காணரியவல்லலெல்லாந்தானேகட்டுக்
கட்டாகவிளையுமதைக்கட்டோடேதான்
விண்ணினிற்கர்ப்பூரமலைபடுதீப்பட்ட
விந்தையெனக்காணவொருவிவேகங்காட்ட
வூணுறக்கமின்பதுன்பம்பேரூராதி
யொவ்விடவுமெனைப்போலவுருவங்காட்டிக்
கோணறவோர்மான்காட்டிமானையீர்க்குங்
கொள்கையெனவருண்மௌனகுருவாய்வந்து.

வந்தெனுடல்பொருளாவிமுன்றந்தன்கை
வசமெனவேயத்துவாமார்க்கநோக்கி
யைந்துபுலனைம்பூதங்கரணமாதி
யடுத்தகுணமத்தனையுமல்லையல்லை
யிந்தவுடலறிவறியாமையுநீயல்லை
யாதொன்றுபற்றினதனியல்பாய்நின்று
பந்தமறும்பளிங்கனையசித்துநீயுன்
பக்குவங்கண்டறிவிக்கும்பான்மையேயாம். 18

அறிவாகியானந்தமயமாயென்று
மழியாதநிலையாகியாதின்பாலும்
பிரியாமற்றன்னருளேகோயிலான
பெரியபரம்பதியதனைப்பெறவேவேண்டி
நெறியாகக்கூறுவன்கேளெந்தநாளு
நிர்க்குணநிற்குளம்வாய்த்துநீடுவாழ்க
செறிவானவறியாமையெல்லாநீங்க
சித்சுகம்பெற்றிடுகபந்தந்தீர்கவென்றே- 19

பந்தமறுமெய்ஞ்ஞானமானமோனப்
பண்பொன்றையருளியந்தப்பண்புக்கேதான்
சிந்தையிலைநானென்னும்பான்மையில்லை
தேசமில்லைகாலமில்லைதிக்குமில்லை
சேர்ந்ததில்லைநீக்கமில்லைபிரிவுமில்லை
சொல்லுமில்லையிராப்பகலாந்தோற்றமில்லை
அந்தமில்லையாதியிலைநடுவுமில்லை
அகமுமில்லைபுறமுமில்லையனைத்துமில்லை. 20

இல்லையில்லையென்னினொன்றாமில்லாதல்ல
வியல்பாகியென்றுமுள்ளவியற்கையாகிச்
சொல்லியதன்மையதாயொன்றென்னத்
தோன்றிநல்லோர்விழுந்துஞ்சொரூபமாகி
பல்லுயிர்பட்டப்பகல்போலவிளங்குமெல்லா
மனைவுமன்றிநடைபெறவன்னநிறைந்தானே
சொல்லவுண்டிங்குன்னையுந்தானாகக்கொண்டு
தேகமாய்ப்பேசாமலிருக்குந்தானே. 21

தானெனதன்மயமே யல்லாலொன்றைத்
    தலையெடுக்வொட்டாது தலைப்பட்டாங்கே
போனாலுங்கர்ப்பூரதீபம்போலப்
    போயொளிப்பதல்லாது புலம்வேறின்று
ஞானாகாரத்தினொடுஞேயமற்ற
    ஞாதுருவுநழுவாமனழுவிநிற்கு
மானாலுமிதன்பெருமையெவர்க்கார்சொல்வா
    ரதுவானலதுவாவரதுவேசொல்லும். 22

அதுவென்றலெதுவெனவொன்றடுக்குஞ்சங்கை
    யாதலினலதுவெனலுமறவேவிட்டு
மதுவுண்டவண்டெனவுஞ்சனகனாதி
    மன்னவர்கள்சுகர்முதலோர்வாழ்ந்தாரென்றும்
பதியிந்தநிலையெனவுமென்னையாண்ட
    படிக்குநிருவிகற்பத்தாற்பரமானந்த
கதிகண்டுகொள்ளவுநின்னருள்கூரிந்தக்
    கதியன்றியுறங்கேன்மேற்கருமப்பாரேன். 23

பாராதிவிண்ணனைத்துநியாச்சிந்தை
    பரியமடலாவெழுதிப்பாரத்துப்பார்த்து
வாராயோவெனப்ராணநாதாவென்பேன்
    வளைத்துவளைத்தென்னைநீயாவைத்துக்கொண்டு
பூராயமாமேலொன்றறியாவண்ணம்
    புண்ணாளர்போனெஞ்சம்புலம்பியுள்ளே

நீராளமாயுருகிக்கண்ணீர்சோர
 நெட்டுயிர்த்துமெய்மறந்தேநாற்கிலைபாய்நிற்பேன். 24

ஆயுமறிவாகியென்னைப்பிரியாவண்ணா
 யன்னைநீகட்பெற்றவன்பரைப்போலென்னத்
தேயுங்காலத்தமயத்தந்தெல்லைக்கிந்நாத்
 தெளிந்திடவந்தபராநந்தச்செவ்வைவாழ்வான்
காயமெனுநகரத்திடந்தக்கானங்
 கடந்துவெங்கேள்வினையுங்காணப்போவேன்
மாயமதம்போக்கிடந்துயரேன்மானின்
 மதிகதிரைமுன்னிலைப்பாதையுந்தேரே. 25

நேரேதானீயுமிகல்கோடாவண்ணா
 நித்தமையுமுகங்களாதிந்நிலைகைவைத்தாய்
ஆரெங்கவர்பெருமையென்னேனென்பே
 னடிக்கின்றகாற்றெநீயாராலேதான்
போராதேசுழல்கின்றவென்னேன்வந்து
 பெய்கின்றமுகிலகாளெம்பெருமானும்போற்
றாராளமாக்கருணைபொழியச்செய்யுந்
 தாதகவேணைனகதிச்சாற்றுமென்பேன். 26

கருதரியவிண்ணென நின்மெய்ந்நாகக்
 கலந்தநியபுனமுடிவின்காட்சியாக
வருதொருகினெப்படியிருக்குந்தொல்லாவென்பேன்
 மண்ணெனுமுடிவிலெல்லையந்நாக்கே

துரியவறிவுடைச் செடனீற்றிலுண்மை
சொல்லாதேசொல்லென்பனசுருதியேநீ
யொருவரைப்போலனைவருக்குமுண்மையாமுன்
னுரையன்றோவுன்முடிவைப்புரைநீயென்பேன். 27

உரையிறந்தபெருமைபெற்றாத்திரைக்கைநீட்டி
யொலிக்கின்றகடலேயிவ்வுலகெஞ்சூழக்
கரையுமின்றியுன்னைவைத்தாரியாரேயென்பேன்
கானகத்திற்பைங்கிளிகாள்கமலமேவும்
வரிசிறைவண்டினங்காள்கோகிலங்காடூது
மார்க்கமன்றேநீங்களிதுவரையிலேயும்
பெரியபரிபூரணமாம்பொருளைக்கண்டு
பேசியதுண்டோவொருகாற்பேசுமென்பேன். 28

ஒருவனவன்யானைகெடக்குடத்துட்செங்கை
யோட்டுதல்போலுனைப்பேதையுப்போடப்பை
மருவவிட்டுங்கர்ப்பூரமதனிற்றீபம்
வயங்கவிட்டுமைங்கியமுன்னிவருந்திநிற்ப
னருளுடையபரமென்றேவன்றுதானே
பானுனென்றமமெனக்கேயாணவாதி
பெருகுவினைக்கட்டென்றுமென்னறற்கட்டிப்
பேசியதன்றேயருளாற்பேசிற்றன்றோ. 29

அன்றுமுதலின்றவரைச்சனனகோடி
யடைந்தடைந்திங்கியாதனையாலழிந்துநல்லால்

இன்றைவரை முத்தியின்றே யெடுத்த தேக
மெப்போதோ தெரியாதே யிப்போதே தான்
நின்றமனக் கவலைகெடப் புலைநாயேனைத்
தொழும்புகொளச் சீகாழித் துரையே நாதா
சென்றிடவே பொருளைவைத்த நாவலோய் நற்
சிவனப்பா வென்றவருட் செல்வத் தேவே. 30

தேவர்தொழும் பாதவூர்த் தேவே யென்பால்
திருவுளத்தே மேவிச்சகத்தோர் முத்திக்
காவலுறச் சிவனென்றாக் குடனே வந்த
வரமேசுப்பா விருந்தன் னருளோர் சாரப்
பூவுலகில் வளரருணகிரியே மற்றைப்
புண்ணியர்காளோ வென்பெண் புரைபோன் றில்லை
வாவியப்போலுள்ள வறவுந் தானேநிற்பே
தேசியதாயர் கேட்டேவ யுரைக்குமுன்னே. 31

தெரியக்கட் பாரா தொன்றுனென்ன
வொருவரிலைபோ வெனவு முறைப்பன்றோ
பெதமே பாதங்கெட வொருபேசாமை
பிறவாதே காவலதுயிற் பெரியமோன
நாதனைருகாழு கைப்பார்க்க விச்சை
யென்றறேனென் றெனறே நானுவாக்கு
காதலர் குடசனியிலை யாரெனவாடிநின்றேன்
கருத்தறிந்து நாப்பதன்மேற் கடன்று மக்குஞூட். 32

காலமொடுதேசவர்த்தமானமாதி
கலந்துநின்றநிலைவாழிகருணைவாழி
மாலறவுஞ்சைவமுதன்மதங்களாகி
மதாதீதமானவருண்மரபுவாழி
சாலமிகுமெளியேனிவ்வழக்குப்பேசத்
தயவுவைத்துவளர்த்தவருட்டன்மைவாழி
ஆலடியிற்பரமகுருவாழிவாழி
யகண்டிதாகாரவருளடியார்வாழி. 33

திருச்சிற்றம்பலம்.

தேன்முகம்.

தேனமுகம் பிலிற்றும் பைந்தாட் செய்யபங்கயத் தின்மேவு, நான்முகத் தேவேநின்ற னாட்டிய வகில மாயை, கான்முயற் கொம்பே யென்கோ கானலம் புனலே யென்கோ, வான்முக முளரியென்கோ மற் றென்கோ விளம்பல வேண்டும். 1

வேண்டுவ படைத்தாய் நுந்தை விதிப்படி புரந் தானத்தைக், காண்டக வழித்தான முக்கட் கடவு டானிணையவாற்று, லாண்டவ னெவனோ வென்னவறி கிலா றகிலநீயே, யீண்டிய வல்லறீர வெம்மனோர்க்கி யம்பு கண்டாய். 2

கண்டன வல்ல வென்றே கழித்திடு மிறுதிக்கண் ணே, கொண்டது பரமா னந்தக் கோதிலாமுத்தியத் தாற், பண்டையிற் படைப்புங் காப்பும் பறந்தனமா

யை யோடே, வெண்டலை விழிகைகாலில் விளங்கிட
நின்றான் யாவன். 3

விளங்கவெண் ணீறுபூசி விரிசடைக் கங்கைதாங்
கித், துளங்குநன் னுதற்கண்டோன்றச் சுழல்வளிநெ
டுமூச் சாகக், களங்கமி லுருவந்தானே ககனமாய்ப்
பொலியப்பூமி, வளர்ந்ததா ளென்னவுள்ளமன்றென
மறையொன்றின்றி. 4

மறைமுழக் கொலிப்பத் தானே வரதமோ டப
யக் கைகண், முறைமையி னோங்க நாத முரசெனக்
கறங்க வெங்குங், குறைவிலா வணநிறைந்து கோதி
லா நடனஞ் செய்வா, இறையவ னெனலாமியார்க்கு
மிதயசம் மதமீதல்லால். 5

அல்லலாந் தொழில்படைத்தே யடிக்கடி யுருவெ
டுத்தே, மல்லன்மா ஞாலங் காக்க வருபவர்கடவுளெ
ன்னிற், றொல்லையாம் பிறவிவேலை தொலைந்திடா திரு
ளீங்காது, நல்லது மாயை தானு நானெனவந்து நிற்
கும். 6

நானென நிற்குஞான ஞானமன் றந்த ஞான,
மோனமா யிருக்க வொட்டா மோனமின் றுகமோ
தான், றேனென ருசிக்கு மனபாற் சிந்தைநைந்துரு
கும் வண்ணம், வானென நிறைந்தானந்த மாகடல்
விளைவதின்றே. 7

இன்றென விருப்போமென்னி னென்றுஞ் சூனியமா முத்தி, நன்றொடு தீதுமன்றி நாமுன்னே பெறுமவித்தை, நின்றது பெத்தந் தானே நிரந்தர முத்தியென்னி, னென்றொரு வரைநான்கேட்க வுணர்வில்லை குருவு மில்லை. 8

இல்லையென றிடினிப் பூமி யிருந்தவா றிருப்போமென்னி, னல்லவன் சாருவாக னன்சொலுநெறிக்கு வீணிற், றொல்லையே ஞகமாதி தொடுப்பதேன் மயக்கமேதிங், கொல்லைவந் திருமினென்ன வுறவுசெய் திடுவனந்தோ. 9

அந்தணர் நால்வர் காண வருட்குரு வாகிவந்த, வெந்தையே யெல்லாந் தானென் றியம்பின னென்னைப்படைத்த, தந்தைநீ யெம்மைக்காக்குந் தலைவனே நுந்தை யன்றோ, பந்தமில் சித்திமுத்தி படைக்கநின னருள்பாலிப்பாய். 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

பன்மாலை.

பன்மாலைத்திரளிருக்கத்தமையுணர்ந்தோர்
பாமாலைக்கேநீதான்பக்ஷமென்று
நன்மாலையாவெடுத்துச்சொன்னார்நல்லோர்
நலமறிந்துகல்லாதநானுஞ்சொன்னேன்
சொன்மாலைமாலையாக்கண்ணீர்சோரத்
தொண்டனேனென்னுநுந்துதித்துநிற்பே

னென்மாலையறிந்திங்கேவாவாவென்றே
யெனைக்கலப்பாய்திருக்கருணையெம்பிரானே. 1

கருணைமொழிசிறிதில்லேனீதனில்லேன்
கண்ணீர்கம்பலையென்றன்கருத்துக்கேற்க
வொருபொழுதும்பெற்றறியேனென்னையாளு
மொருவாவுன்னடிமைநானொருத்தனுக்கோ
விருவினையுமுக்குணமுங்கரணநான்கு
மிடர்செயுமைம்புலனுங்காமாதியாறும்
வரவரவுமேழைக்கோரட்டதான
மதத்தொடும்வந்தெதிர்த்தநவவடிவமன்றே. 2

வடிவனைத்துந்தந்தவடிவில்லாச்சுத்த
வான்பொருளேயெளியனென்மனமாமாயைக்
குடிகெடுக்கத்துசங்கட்டிக்கொண்டமோன
குருவேயென்றெய்வமேகோதிலாத
படியெனக்கானந்தவெள்ளம்வந்துதேக்கும்
படியெனக்குன்றிருக்கருணைபற்றுமாறே
யடியெடுத்தென்முடியிலின்னம்வைக்கவேண்டு
மடிமுடியொன்றில்லாதவகண்டவாழ்வே. 3

வாழ்வனைத்துமயக்கமெனத்தேர்ந்தேன்றேர்ந்த
வாறேநானப்பாலோர்வழிபாராமற்
றாழ்வுபெற்றிங்கிருந்தேனீதென்னபாவந்
தடையுற்றான்மேற்கதியுந்தடைபடாமே

யூழ்வலியோவல்லதுன்றன்றிருக்கூத்தோவிங்
கொருதமியேன்மேற்குறையோவுணாத்தாயின்னும்
பாழவதிப்படவெனக்குமுடியாதெல்லாம்
படைத்தளித்துத்துடைக்கவல்லபரிசினனே. 4

நானனிங்கெனுமகந்தையெனக்கேன்வைத்தாய்
நல்வினைதீவினையெனவேநடுவேநாட்டி
யூனருமுடற்சுமையென்மீதேன்வைத்தா
யுயிரெனவுமென்னையொன்றாயுள்ளேன்வைத்தா
யானமையாயகிலநிகிலபேத
மனைத்திலுள்ளுந்தானாகியறிவானந்தத்
தேனாகிப்பாலாகிக்கனியாய்க்கன்னற்
செழும்பாகாய்க்கற்கண்டாய்த்திகழ்ந்தவொன்றே.

ஒன்றியொன்றிநின்றுநின்றுமென்னையென்னை
யுன்னியுன்னும்பொருளனைநீயுன்பாலன்பா
னின்றதன்மைக்கிரங்கும்வைராக்கியனல்லே
னிவர்த்தியவைவேண்டுமிந்தநிலைனுக்கே
யென்றுமென்றுமிந்நெறியோர்குணமுமில்லை
யிடுக்குவார்கைப்பிள்ளையேதோயேதோ
கன்றுமனத்துடனுடுதழைதின்றுற்போற்
கல்வியுங்கேள்வியுமாகிக்கலக்குற்றேனே. 6

உற்றதுணைநீயல்லாற்பற்றுவேறுன்
றன்னேனென்பன்னுளுலகத்தோடியாடிக்

கற்றதுங்கேட்டதுமிதனுக்கேதுவாகுங்
கற்பதுங்கேட்பதுமமையுங்காணீத
நற்றுணையேயருட்டாயேயின்பமான
நாதாந்தபரம்பொருளேநாரணாதி
சுற்றமுமாய்நல்லன்பர்தமைச்சேயாகத்
தொழும்புகொள்ளுங்கனகனமேசோதிக்குன்றே.

குன்றுதழுவுருவாயருவாய்ஞானக்
கொழுந்தாகியறுசமயக்கூத்துமாடி
நின்றுயேமாயையெனுந்திரையைநீக்கி
நின்னையாரறியவல்லார்நினைப்போர்நெஞ்ச
மன்றுகவின்பக்கூத்தாடவல்ல
மணியேயென்கண்ணேமாமருந்தேநால்வர்க்
கன்றாலின்கீழிருந்துமோனஞான
மனமத்தசின்முத்திரைக்கடலேயமரரேறே. 8

திரையில்லாக்கடல்போலச்சலனந்தீர்ந்து
தெளிந்துருகும்பொன்போலச்செகத்தையெல்லா
கரையவேகனிந்துருக்குமுகத்திலேநீ [ங்
கனிந்தபரமானந்தக்கட்டியிங்நாள்
வரையிலேவரக்காணேனென்னற்கட்டி
வார்த்தைசொன்னற்சுகம்வருமோவஞ்சனேனை
யிரையிலேயிருத்திநிருவிகற்பமான
வின்பநிட்டைகொடுப்பதையாவெந்தநாளோ. 9

எந்தநாளுனக்கடிமையாகுநாளோ
வெந்நாளோகதிவருநாளெளியனேன்றன்
சிந்தைநாளதுவரைக்குமபங்கிற்றல்லாற் [சொற்
றெளிந்ததுண்டோமௌனியாய்த்தெளியவோர்
றந்தநாண்முதலின்பக்கால்சற்றல்லாற்
றடையறவானந்தவெள்ளந்தானேபொங்கி
வந்தநாளில்லைமெத்தவலைந்தேனுனை
மறவாவின்பத்தாலேவாழ்கின்றேனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

நினைவொன்று.

ஞானிகளிடம்பொருளேவல்.

நினைவொன்று நினையாம னிற்கினக மென்பார்
நிற்குமிட மேயருளா நிட்டையரு ளொட்டுந், தனை
யென்று மறந்திருப்ப வருள்வடிவா னதுமேற்றட்டி
யெழுந் திருக்குமின்பந் தன்மயமே யதுவாம், பினை
யொன்று மிலையந்த வின்பமெனு நிலயம் பெற்றாரே
பிறவாமை பெற்றார்மற்றுந்தான், மனையென்று மக
வென்றுஞ் சுற்றமென்று மசுத்த வாதனையாமாசை
யொழி மன்னொருசொற்கொண்டே. 1

ஒருமொழியே பலமொழிக்கு மிடங்கொடுக்கு மந்
தவொருமொழியே மலமொழிக்கு மொழிக்கு மென
மொழிந்த, குருமொழியே மலையிலக்குமற்றைமொழி
யெல்லாங் கோடின்றி வட்டாடல் கொள்வதொக்குந்

கண்டாய், கருமொழியிங் குனக்கில்லை மொழிக்கு மொழிருசிக்கக் கரும்பனையசொற்கொடுனைக் காட்டவுங் கண்டனைமேற், றருமொழியிங் குனக்கில்லை யுனைவிட்டு நீங்காத் தற்பரமா யானந்தப் பொற்பொதுவாய் நில்லே. 2

நில்லாத வாக்கைநிலை யன்றெனவே கண்டாய்நே யவருண் மெய்யன்றோ நிலையமதாநிற்கக், கல்லாதே யெனபடித்தாய் கற்றதெல்லா மூடங்கற்றதெல்லா மூடமென்றே கண்டனையு மன்று, சொல்லாலே பய னில்லை சொன்முடிவைத் தானே தொடர்ந்துபிடி மர்க்கடம்போற் றொட்டதுபற்றுநில், லெல்லாருமறிந் திடவே வாய்ப்பறைகொண்டடி நீயிராப்பகலில்லா விடமேயெமக்கிடமென் றறிந்தே. 3

இடம்பொருளே வலைக்குறித்து மடம்புகுநாயெ னவே யெங்கேநீ யகப்பட்டா யிங்கேநீவாடா, மடம் பெறுபாழ் நெஞ்சாலே யஞ்சாதே நிராசைமன்னிட மே யிடமந்தமாநிலத்தே பொருளுந், திடம்பெறவே நிற்கினெல்லா வுலகமும்வந் தேவல்செய்யுமிந்த நிலை நின்றோர் சனகன்முதன் முனிவர், கடம்பெறுமா மத யானை யென்னவுந் பார்க்கட்டான நிகளபந்தங்கட்ட விழப் பாரே. 4

பாராதி மண்டபெல்லாம் படர்[illegible] போத் மார்க்கண் போழுது விண்ணை[illegible] [illegible] யை காட்டாதே போராதே பொன்னுருமத் முன்னி இலையாதே யுள்ளபடி முழுபமேவா முள்ளபடி காதோ. 5

உள்ளபடி பொன்னடி மற்றுன்னைத் தொடர்ந்திட் டொக்கருத வேண்டாவித் காண்பதியாக்கு, கன்மமனத் துறவை விட்டொழிலாக் குறந்த துறவோர் கற்பித்த பொருட்படியே கண்டுபயனுற்று, வெள்ளவெளிக் கடன்மூழ்கிக் கிடைப்பவர் போருளாய் விரிவிமெடுத் தெடுத்து விள்ளவுள்ள விண்டு, கொள்ளைகொண்ட கள்வருங் கம்பயைப்பரீக்குஞ் சிட்டுஞ் சகமேபோலேணத் தம்பட்டமடிப்பே 6

அடியுருவ சுமையுரு பரவெளியேற் கொண்டாடித்துனிந் வானந்த சித்தமுண்டாகுமது; குடமுழுதும் பிறைக்கு பொருத்துறைவுமிக்க வெளித்தவோலிமல்லா என்னுதுங் குறைவிறைந் தற்றவே; விடிவு முதியபோல வருதேதாய்பெற்ற வித்தகரோடு கூடிவிளையாடலாகும்; பழமுழுதும் விண்முழுதுக்

தந்தானுங் களியாப் பாலருடனுன்மத்தர் பிசாசர் குணம்வருமே. 7

வரும்போமென் பனவுமின்றியென்று மொருபடித்தாய் வானுதி தத்துவத்தை விளங்கருந்தி வெளிபாமிரும்போகல் லோமரமோ வென்னுநெஞ்சைக் கனன்மே லிட்டமெழு காவுருக்குமின்ப வெள்ளமாகிக், கரும்போ கண்டோசீனி சருக்கரையோதேனே கனியமிர்தோ வெனருசிக்குங் கருத்தவிழ்ந்தோருணர்வா, ரரும்போ நன் மணங்காட்டும் காமரசங் கன்னி யறிவாளோவபக்குவர்க்கோ வந்நலந்தான் விளங்கும். 8

தானேயு மிவ்வுலக மொருமுதலுமாகாத்தன்மையினுறு படைத்தளிக்குந் தலைமையது வான, கோனுகமொருமுதலிங் குண்டெனவும் யூகங்கூட்டியதுஞ் சகமுடி விற்குலவுறுமெய்ஞ்ஞான, வானுகவம்முதலே நிற்குநிலை நம்மான் மதிப்பரிதாமெனமோனம் வைத்ததுமுன் மனமே, யானுனு மனஞ்சடமென்றழுங்காதே யுண்மை யறிவித்த விடங்குருவா மருளிலதொன்றிலையே. 9

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொன்னைமாதரை.

பொன்னைமாதரைப்பூமியைநாடிடே
னென்னைநாடியவென்னுயிர்நாதனே

யுன்னைநாடுவனுன்னருட்டுவெளி
தன்னைநாடுவன்றனனந்தனியனே. 1

தன்னதென்றுரைசாற்றுவனவெலா
நின்னதென்றனைநின்னிடத்தேதந்தே
னின்னமென்னையிடருறக்கூட்டினுற்
பின்னையுய்கிலனபேதையனுவியே. 2

ஆவியேயுனையானறிவாய்நின்று
சேவியேன்களச்சிந்தைதிறைகொடேன்
பாவியேனுளபான்மையைக்கண்டுநீ
கூவியாளெனையாட்கொண்டகோலமே. 3

கோலமின்றிக்குணமின்றிநின்னருட்
சீலமின்றிச்சிறியன்பிழைப்பனோ
வாலமுண்டுமமிர்துருவாய்வந்த
காலமெந்தைகதிநிலைகாண்பதே. 4

காணுங்கண்ணிற்கலந்தகண்ணேயுனைச்
சேணும்பாருந்திரிபவர்காண்பரோ
வாணும்பெண்ணுமதுவெனும்பான்மையும்
பூணுங்கோலம்பொருந்தியுணிற்கவே. 5

நிற்குநன்னிலைநிற்கப்பெற்றாரருள்
வர்க்கமன்றிமனிதரன்றேயையா
துர்க்குணக்கடற்சோங்கன்னபாவியேற்
கெற்குணங்கண்டெனபெயர்சொல்வதே. 6

சொல்லையுன்னித்துடித்ததலாலரு
ளெல்லையுன்னியெனையங்குவைத்திலேன்
வல்லைநீயென்னைவாவென றிடாவிடிற்
கல்லையாமிக்கருமிநடக்கையே. 7

கையுமெய்யுங்கருத்துக்கிசையவே
ஐயதந்ததற்கையமினியுண்டோ
பொய்யனேனசிந்தைப்பொய்கெடப்பூரண
மெய்யதாமின்பமென்றுவிளைவதே. 8

என்றுமுன்னையிதயவெளிக்குளே
துன்றவைத்தனனேயருட்சோதிநீ
நின்றதன்மைநிலைக்கென்னைநேர்மையா
நன்றுசீதறவைத்தநடுவதே. 9

வைத்தமேதகம்வருந்தவருந்திடும்
பித்தனருள்பெற்றுந்திடமிலேன்
சித்தமோனசிவசின்மயானந்தம்
வைத்தவையவருட்செம்பொற்சோதியே. 10

செம்பொன்மேனிச்செழுஞ்சுடரேயுழு
வம்பனேனுனைவாழ்த்துமதியின்றி
யிம்பர்வாழ்வினுக்கிச்சைவைத்தேன்மன
நம்பிவாவெனினென்கொலசெய்வதே. 11

செய்யுஞ்செய்கையுஞ்சிந்திக்குஞ்சிந்தையு
மையநின்னதென்றெண்ணுமறிவின்றி

வெய்யகாமவெகுளிமயக்கமாம்
பொய்யிலேசுழன்றேனென்னபுன்மையே. 12

புன்புலானரம்பென்புடைப்பொய்யுட
லன்பர்யார்க்குமருவருப்பல்லவோ
வென்பொலாமணியேயிறையேயித்தாற்
றுன்பமன்றிச்சுகமொன்றுமில்லையே. 13

இல்லையுண்டென்றெவர்பக்கமாயினுஞ்
சொல்லவோவறியாததொழும்பன்யான்
செல்லவேசெருந்திக்கறியேனெலாம்
வல்லநீயெனைவாழ்விக்கவேண்டுமே. 14

வேண்டுஞ்சீருண்மெய்யன்பர்க்கேயன்பு
பூண்டநானென்புலமறியாததேர்
வாண்டைநீயுன்னடியவனென்று
தூண்டுவேனன்றித்தொண்டனென்சொல்வதே. 15

எனக்குளேயுயிரென்னவிருந்தநீ
மனக்கிலேசத்தைமாற்றல்வழக்கன்றோ
கனத்தசீருட்காட்சியலாதொன்றை
நினைக்கவோவறியாதென்றநெஞ்சமே. 16

நெஞ்சுகந்துனைநேசித்தமார்க்கண்டர்க்
கஞ்சலென்றவருளறிந்தேயையா
தஞ்சமென்றுன்சரணடைந்தேனெங்குஞ்
செஞ்சவேநின்றசிற்சுகவாரியே. 17

வாரியேழுமலையும்பிறவுந்தான்
சீரிதானநின்சின்மயத்தேயென்று
ளாரிலேயுளவாவித்திரளதை
போரிலேனெனையாண்டவொருவனே. 18

ஒருவனென்னுளத்துள்ளுங்குறிப்பறிந்
தருள்வனோவெனையாளுடையண்ணலே
மருளனேன்பட்டவாதைகழிக்கிறை
பெருகுநாளினிப்பேசவிதியின்றே. 19

இன்றெனக்கன்பிழைத்திலனென்றே
யன்றுதொட்டெனையாளரசேயென்று
நின்றரற்றியநீலனைக்கைவிட்டான்
மன்றமெப்படிநின்னருள்வாழ்த்துமே. 20

வாழ்த்துநின்னருள்வாரம்வைத்தாலன்றிப்
பாழ்த்தசிந்தைப்பாதகனுய்வனோ
சூழ்த்துநின்றுதொழும்பரையாளநற்
தாழ்த்துமுக்கணருட்செம்பொற்சோதியே. 21

சோதியேசுடரேசுகமேதுணை
நீதியேநிரமேநிறைவேநிலை
யாதியேயுனையானடைந்தேனகம்
வாதியாதருள்வாயருள்வானையே. 22

வானைப்போலவிளைந்துகொண்டானந்தத்
தேனைத்தந்தெனைச்சேர்ந்துகலந்தமெய்ஞ்

ஞானந்தோய்வதைநாடுவனுன்னனு
ளீனப்பாழ்கெடவென்றிருப்பனே. 23

இரும்பைக்காந்தமிழுக்கின்றவாறெனத்
திரும்பிப்பார்க்கவொட்டாமற்றிருவடிக்
கரும்பைத்தந்துகண்ணீர்கம்பலைபெற
யரும்பச்செய்யெனதன்னையொப்பாருமே. 24

அன்னையப்பனென்றுவித்தன்னையெறுந்
தன்னையொப்பற்றசற்குருவென்பதென்
என்னைப்பூரணவின்பவெளிக்குளே
துன்னவைத்தசுடரெனத்தக்கதே. 25

தக்ககேள்வியிற்சார்ந்தநற்பூமியின்
மிக்கநாகவிளங்குமுதலொன்றே
யெக்கணுங்கொழுயானையும்பூத்துக்காய்த்
தொக்கனின்றபொன்றாய்நிறைவானதே. 26

ஆனமானசமயங்களாறுந்
தானமாய்நின்றுதன்மயங்காட்டிய
ஞானபூரணநாதனைநாடிய
ஈனனோனின்பந்தேக்கித்திளைப்பனே. 27

தேக்கியின்பந்திளைக்கத்திளைக்கவே
யாக்கமானெனக்கானந்தமாகியே
போக்கினேடுவரவற்றபூரணந்
தாக்கிநின்றவாதன்மயமாமதே. 28

அதுவென்றானுமதுவுமறநின்ற
முதியஞானிகண்மோனப்பொருளது
வெதுவென்றெண்ணியிறைஞ்சுவனேழையேன்
மதியுணின்றின்பவாரிவழங்குமே. 29

வாரிக்கொண்டெனைவாய்மடுத்தின்பமாய்ப்
பாரிற்கண்டவையாவும்பருகினை
யோரிறகண்டிடுமுமனகனவென
யாருக்குஞ்சொலவாயிலையையனே. 39

ஐயமற்றவதிவருணர்க்கெலாங்
கையிலாமலகக்கனியாகிய
மெய்யனேயிந்தமேதினிமீதுழல்
பொய்யனேற்குப்புகலிடமெங்ஙனே. 31

எங்ஙனேயுய்யயானெனதென்பதற்
றங்ஙனேயுன்னருண்மயமாகிலேன்
றிங்கள்பாதிதிகழப்பணியணி
கங்கைவார்சடைக்கண்ணுதலெந்தையே. 32

கண்ணிற்காண்பதுன்காட்சியைபார்த்தெழில்
பண்ணல்பூசைபகர்வதுமந்திர
மண்ணொடைந்தும்வழங்குயிர்யாவுமே
பண்ணலேநின்னருள்வடிவாகுமே. 33

வடிவெலாநின்வடிவெனவாழ்த்திடாக்
கடியனேனுமுன்காரணங்காண்பேறு

நெடியவானெனவெங்குநிறைந்தொளி
ரடிகளேயரசேயருளத்தனே. 34

அத்தனேயகண்டானந்தனேயருட்
சுத்தனேயெனவுன்னைத்தொடர்ந்திலேன்
மத்தனேன்பெறுமாமலமாயவான்
கத்தனேகல்வியாததுகற்கவே. 35

கற்றுமென்பலன்கற்றிடுநான்முறை
சொற்றசொற்கள்சுகாரம்பமோநெறி
நிற்றல்வேண்டுநிருவிகற்பச்சுகம்
பெற்றபேர்பெற்றபேசாப்பெருமையே. 36

பெருமைக்கேயிறுமாந்துபிதற்றிய
கருமிக்கையகதியுமுண்டாங்கொலோ
வருமைச்சீரன்பர்க்கன்னையொப்பாகவே
வருமப்பேரொளியேயுன்மனுந்தமே. 37

உன்மனிக்குமொளிர்பரஞ்சோதியாஞ்
சின்மயப்பொருளேபழஞ்செல்வமே
புன்மலத்துப்புழுவன்னபாவியேன்
கன்மனத்தைக்கரைக்கக்கடவதே. 38

கரையிலின்பக்கடலமுதேயிது
வரையினுன்னைவந்துகலந்திலே
னுரையிலாவின்பமுள்ளவர்போலவித்
தரையிலேநடித்தேனென்னதன்மையே. 39

மையுலாம்விழிமாதர்கடோதகப்
பொய்யிலாழும்புலையினிப்பூரைகாண்
கையிலாமலகக்கனிபோன்றவென்
னையனேயென்னையாளுடையண்ணலே. 40

அண்ணலேயுன்னடியவர்போலருட்
கண்ணினாலுனைக்காணவும்வாவெனப்
பண்ணினாலென்பசுத்துவம்போயுயும்
வண்ணமாகமனோலயம்வாய்க்குமே. 41

வாக்குங்கைக்குமௌனமௌனமென்
றேய்க்குஞ்சொற்கொண்டிராப்பகலற்றிடா
நாய்க்குமின்பமுண்டோநலடியரைத்
தோய்க்குமானந்தத்தூவெளிவெள்ளமே. 42

தூயதானதுரியவறிவெனுந்
தாயுநீயின்பத்தந்தையுநீயென்றாற்
சேயதாமிந்தச்சீவத்திரளன்றோ
வாயும்பேரொளியானவகண்டமே. 43

அகண்டமென்னவருமறையாகமம்
புகன்றநின்றன்மைபோதத்தடங்குமோ
செகங்களெங்குந்திரிந்துநன்போதத்தை
யுகந்தபெருனையொன்றுமுரையவே. 44

ஐயனையுனையன்றியொருதெய்வமா
கையினாற்றொழுங்கருத்தென்கண்டாய்

பொய்யனாகிலும்பொய்யுரையேன்சுத்த
மெய்யனாமுனக்கேவெளியாகுமே. 45

வெளியினின்றவெளியாய்விளங்கிய
வொளியினின்றவொளியாமுன்றன்னைநான்
றெளிவுதந்தகல்லாலடித்தேவென்று
களிபொருந்தவன்றோகற்றகல்வியே. 46

கல்லையுற்றகருத்தினர்கார்நிறத்
தல்லையொத்தகுழலினராசையா
லெல்லையற்றமயல்கொளவோவெழிற்
றில்லையிற்றிகழுந்திருப்பாதனே. 47

திருவருட்டெய்வச்செல்விமலைமக
ளொருவிருக்கின்றமேனியொருபரங்
குருவைமுக்கணெங்கோவைப்பணிநெஞ்சே
கருவிருக்கின்றகன்மமிங்கில்லையே. 48

கன்மமேதுகடுநரகேதுமேற்
சென்மமேதெனைத்தீண்டக்கடவதோ
வென்மனோரதமெய்தும்படிக்கரு
ணன்மைகூர்முக்கணாதனிருக்கவே. 49

நாதகீதனென்னாதன்முக்கட்பிரான்
வேதவேதியன்வெள்விடையூர்திமெய்ப்
போதமாய்நின்றபுண்ணியன்பூந்திருப்
பாதமேகதிமற்றிலைபாழ்நெஞ்சே. 50

மற்றுனக்குமயக்கமென்வன்னெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதலோனருள்
பெற்றபேரவரேபெரியோரெலா
முற்றுமோர்ந்தவர்மூதுரையத்தமே. 51

உரையிறந்துளத்துள்ளவிகாரமாந்
திரைகடந்தவர்தேடுமுக்கட்பிரான்
பரைநிறைந்தபரப்பெங்ஙனங்ஙனே
கரைகடந்தின்பமாகக்கலப்பனே. 52

கலந்தமுத்திகருதினுங்கெட்பினு
நிலங்களாதியுநின்றனைப்போலவே
யலந்துபோயினவென்னுமருமறை
மலர்ந்தவாய்முக்கண்மாணிக்கச்சோதியே. 53

சோதியாதென்னைத்தொண்டருட்கூட்டியே
போதியாதவெல்லாமெனப்போதிக்க
வாதிகாலத்திலுன்னடிக்காந்தவா
மேதுநான்முயன்றேன்முக்கணெந்தையே. 54

எந்தநாளைக்குமீன்றருடாயென
வந்தசீரருள்வாழ்கவென்றன்னுவேன்
சிந்தைநோக்கந்தெறிந்துகுறிப்பெலாந்
தந்துகாக்குந்தயாமுக்கணாதியே. 55

கண்ணகனறவிக்காசினியூடெங்கும்
பெண்ணொடாண்முதலாமெனும்பிறவியை

பொன்னை யாவரிதேதைப்புகதிபெறும்
என்னையாக் கண்பணிசெந் நாகாக்குமே. 56

காக்குநின்னருட்காட்சியல்லாலொரு
போக்குமில்லையென்புந்திக்கிலேசத்தை
நீக்கியாளுதிநின்பாமன்பினை
சாக்கபோழுக்கணைந்தமூர்த்தியே. 57

ஆனந்தங்கதிபொன்னவென்றுனைந்த
மோனத்தொசான்னமுறைநெறமுக்கணைங்
கோணிங்கித்தருநிப்பதனைவெறுந்
தீனன்செய்மைதிருவருட்செய்கையே. 58

கைபினைற்றொழுதேத்திக்கசிந்துள
மெய்யினையுனைக்காணவிருப்பினே
னையனையாசேயருளேயருட்
டையபொள்புறப்வாழ்சகநாதனே. 59

சகத்தின்வாழ்வைச்சதமெனவெண்ணிபே
மிகுத்ததீமைவினையவினைக்கின்றே
னகத்துளாரமுதாமையபின்முத்தி
சுகத்தினென்வந்துதேரய்வெதக்காலமே. 60

காலமூன்றுங்கடந்தொளிராநின்ற
சீலமேநின்றிருவருளாலிந்த்ர
சாலமாமிச்சகமெனவெண்ணினின
கோலநாடுதலென்றுகொடியனே. 61

கொடியவெவ்வினைக்கூற்றைத்துரந்திடு
மடிகளாம்பொருளேநினக்கன்பின்றிப்
படியிலேவெறுமைப்பற்றுகின்றேன்வெறு
மிடியினேன்கதிமேவும்விதியின்றே. 62

விதியையும்விதித்தென்னைவிதித்திட்ட
மதியையும்விதித்தம்மதிமாயையிற்
பதியவைத்தபசுபதிநின்னருட்
கதியையெப்படிக்கண்டுகளிப்பதே. 63

கண்டகண்ணுக்குக்காட்டுங்கதிரெனப்
பண்டுமின்றுமென்பானின்றுணர்த்திடு
மண்டனேயுனக்கோர்பதினாயிரந்
தெண்டனென்பொய்ம்மைதீர்த்திடல்வேண்டுமே. 64

வேண்டும்யாவுமிறந்துவெளியிடைத்
தூண்டுவாரற்றசோதிப்பிரானென்பாற்
பூண்டவன்பர்தம்பொற்பணிவாய்க்குமே
லீண்டுசன்மமெடுப்பனனந்தமே. 65

எடுத்ததேகமிறக்கமுனேயெனைக்
கொடுத்துநின்னையுங்கூடவுங்காண்பனோ
வடித்தபேரறிவாயறியாமையைக்
கெடுத்தவின்பக்கிளர்மணிக்குன்றமே. 66

குன்றிடாதகொழுஞ்சுடரேமணி
மன்றுளாடியபாதமலர்க்கமேவுனை

யன்றியார்துணையாருறவார்கதி
யென்றுநீயெனக்கின்னருள்செய்வதே. 67

அருளெலாந்திரண்டோர்வடிவாகிய
பொருளெலாம்வல்லபொற்பொதுநாதவென்
மருளெலாங்கெடுத்தேயுளமன்னலா
இருளெலாமிரிந்தெங்கொளித்திட்டதே. 68

எங்குமென்னையிகலுறவாட்டியே
பங்கஞ்செய்தபழவினைபற்றற்று
அங்கணுவுன்னடியிணையன்றியே
தங்கவேறிடமுண்டோசகத்திலே. 69

உண்டவர்க்கன்றியுட்பசியோயுமோ
கண்டவர்க்கன்றிக்காதலடங்குமோ
தொண்டருக்கெளியானென்றுதோன்றுவான்
வண்டமிழ்க்கிசைவாகமதிக்கவே. 70

மதியுங்கங்கையுங்கொன்றையுமத்தமும்
பொதியுஞ்சென்னிப்புனிதநின்பொன்னடிக்
கதியைவிட்டிந்தக்காமத்திலாழ்ந்தவென்
விதியைபெண்ணிவிழிதுயிலாதன்றே. 71

அன்றெனச்சொலவாமெனவற்புத
நன்றெனச்சொலநண்ணியநன்மையை
பொன்றெனச்சொனவொண்பொருளேயொளி
யின்றெனக்கருள்வாயிருளேகவே. 72

இருவரேபுகழ்ந்தேத்தற்கினியரா
மொருவரேதுணையென்றுணராய்நெஞ்சே
வருவரேகொடுங்காலர்கள்வந்தெதிர்
பொருவரேயவர்க்கென்சொல்புகல்வதே. 73

புகழுங்கல்வியும்போதமும்பொய்யிலா
வகமும்வாய்மையுமன்புமளித்தவே
சுகவிலாசத்துணைப்பொருடோற்றமாங்
ககனமேனியைக்கண்டனகண்களே. 74

கண்ணுணின்றவொளியைக்கருத்தினை
விண்ணுணின்றுவிளங்கியமெய்யினை
யெண்ணியெண்ணியிரவும்பகலுமே
நண்ணுகின்றவர்நான்றொழுந்தெய்வமே. 75

தெய்வமேவேறுளதென்பவர்சிந்தனை
நைவரென்பதுநற்பரதற்பர
சைவசிற்சிவனேயுனைச்சார்ந்தவ
ருய்வரென்பதும்யானுணர்ந்தேனுற்றே. 76

உற்றவேளைக்குறுதுணையாயிந்தச்
சுற்றமோநமைக்காக்குஞ்சொலாய்நெஞ்சே
கற்றைவார்சடைக்கண்ணுதல்பாதமே
பற்றதாயிற்பரசுகம்பற்றுமே. 77

பற்றலாப்பொருளேபரம்பற்றினு
லுற்றமாதவர்க்குண்மையைநல்குமே.

மற்றும்வேறுளமார்க்கமெலாமெடுத்
தெற்றுவாய்மனமேகதியெய்தவே. 78

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆரணம்.

ஆரணமார்க்கத்தாகமவாசி
யற்புதமாய்நடந்தருளுங்
காரணமுணர்த்துங்கையுநின்மெய்யுங்
கண்கண்மூன்றுடையவென்கண்ணே
பூரணவறிவிற்கண்டிலமதனாற்
போற்றியிப்புந்தியோடிருந்து
தாரணியுள்ளமட்டுமேவணங்கத்
தமியனேன்வேண்டிடத்தகுமே. 1

இடமொருமடவாளுலகனைக்கீந்திட்
டெவ்வுலகத்தையுமீன்றுந்
தடமுறுமகிலமடங்குநாளம்மை
தன்னையுமொழித்துவிண்ணெனவே
படருருசோதிக்கருணையங்கடலே
பாயிருட்படுகரிற்கிடக்கக்
கடனதோநினைப்புமறப்பெனுந்திரையைக்
கவர்ந்தெனைவளர்ப்பதுன்கடனே. 2

வளம்பெருஞானவாரிவாய்மடுத்து
மண்ணையும்விண்ணையுந்தெரியா
தளம்பெறுந்துரும்பொத்தாவியோடாக்கை
யானந்தமாகவேயலந்தேன்

களம்பெறுவஞ்சநெஞ்சினர்காணுக்
காட்சியேசாக்ஷியேயறிஞ
ருளம்பெறுந்துணையேபொதுவினினடிக்கு
முண்மையேயுள்ளவாறிதுவே. 3

உள்ளமேநீங்காவென்னைவாவாவென்
றலப்பிலாவான்ந்தமான
வெள்ளமேபொழியுங்கருணைவான்முகிலே
வெப்பிலாத்தண்ணருள்விளக்கே
கள்ளமேதுரக்குந்தூவெளிப்பரப்பே
கருவெனக்கிடந்தபாழ்மாயப்
பள்ளமேவீழாதென்னைக்கரையேற்றிப்
பாலிப்பதுன்னருட்பரமே. 4

பரம்பரமாகிப்பக்குவம்பழுத்த
பழவடியார்க்கருள்பழுத்துச்
சுரந்தினிதிரங்குந்தானகற்பகமே
சோதியேதொண்டனேனின்னை
யிரந்துநெஞ்சுடைந்துகண்டுயிலபெறும
லிருந்ததுமென்கணிலிருட்டைக்
கரந்துநின்கண்ணுற்றுயில்பெறலவேண்டிக்
கருதினேன்கருத்திதுதானே. 5

கருத்தினுட்கருத்தாயிருந்துநீயுணர்த்துங்
காரணங்கண்டுசும்மாதான்

மருத்தமுற்றிருக் கைக்கவிலெ துவென்னவர்
மருந்தே னென்மதிபின் னைடித்திப்பர
பொருத்தக் காருமுயிரையிணை பயவிராமை
ருகைகயிப்பன்னை ற்றெபனைக்குடி
பொருத்தப்பிர மேசாக்கவரய்மெனைவாச ற்குருவே
போற்றிமின் பொன்னடிப்போற்றே. 6

அழுகெடுமை தவமுருவொழுமை தவ
படர்ந்திடினிக்குணகைப்பு
ருடிபெறுமை தவபொருளெறுமை தவ
மொழிந்திடுற்சுகமனமாரையக்
குறிகட மென்புறமெரிபுறஞ்சற்
தணைமெனப்புன்னகைகாட்டிப்
படிமிசைமௌனிபாகிநீயாமப்
பாக்கியமென் செய்தேன்பரனே. 7

என்செயலின் றியாவுக்கன் செயலென்
றெண்ணறுமெய்யொருகாலம்
புன்செயலாமையமிக்கினனசெயலாம்
பொருத்துவேனவதொருகாலம்
பின்செயலாறுவிலக்கிட்டப்போல்
பித்தனென்னெனிடைமெறுகின்
றன்செயலாமுடித்திடவேண்டுமென்
சச்சிதானந்தசற்குருவே. 8

குருவுருவாகிமௌனியாய்மௌனக
கொள்கையைபுணர்த்தினைபதனாற்

உருவருவாய்த்தொகைக்கிளைபிரிந்தக்
காலமோபோய்ப்பொளகண்ட
திருவருளைநானுபவிக்கையுஞ்
சேருமோவாவலோமெத்த
வருவருவாகிபல்லவாய்ச்சமய
மளவிடாவானந்தவடிவே. 9

வடிவிலாவடிவமாய்மனதீதமாகுமா
மார்க்கமாய்நீக்கருஞ்சுகமாய்
முடிவிலாவீட்டின்வாழ்க்கைவேண்டுவார்க்குந்
மௌனமல்லால்வழியுண்டோ
படியருவாகலச்சின்மயப்புக்க
பசுங்கொம்பைபடக்கிப்போர்கல்லா
லிடபிலெயிருந்தவானந்தவரசே
பனபரைப்பருகுமாரமுதே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சொல்லற்கரிய.

சொல்லற் கரிய பரம்பொருளே மௌன நிதியே சுடர்க்கொழுந்தே. வெல்லற் கரிய மயவிவெல்லைவிட் டெங் கொளித்தா யாகெட்டேன். கல்லிற் பசியவா றிக்குங் கடலிற் பெரிய கடலடைத்து. மல்லிற் கரிய வஞ்சகனேற் கருளாக்கிலையோ வதியேனே. 1

அறிவிற் கறிவு தாரகமென் றறிந்தே யழியோடழி யாமை. தெரியிற் புதுதா தொர்படிக்காய் நின்றதில

ளுந் தெரியாது, ஆற்றற் றகண்ட நிராமயக் கோதில
முத்த ரென்னக் கூறும்படி, பிறிதற் றிருக்க வெண்டமை
பேசற் கினிநீ பேசாயே. 2

பேசா வறிது திகைப்பபேச பெற்றப் பிறைக்கப்
பொருளாற், றேசோ மயந்தந் தினிபொருகாற் சிந்தத்
திருவுந் திப்பாயோ, பாசா டவிபைக் கடந்தவன்பர்
பற்றுமகண்டப் பரப்பான, வீசா பொதுவி னடமாடி
பிறைமை ருகூறுபா வினவமுதே. 3

இன்பக் கடலிற் புகுந்திடினோ னிரவும் பகலுந் தோற்
றமு, லவையிற் கரைந்து கரைந் துருக வன்றை வைகே
யெனக்கேவிப், பின்புற்றழுந்தே யெனவிரிர் பெருக்
கிப் பெருக்கிப் பிக்காகிக், துன்பக் கடலின் டகல்
வேறே சொருபானந்தச் சுடர்க்கொழுந்தே. 4

கொழுந்து திகழ்வெண் பிறைச்சடிலக் கோவே
யன்றிற் சுத்தாடற், கெழுந்த சுடரே யிமயவளை
யென்றாய் கண்ணுக் கினியானே, தொழுந் தெய்வமுநீ
குருவுநீ துணைநீ தந்தைதாயுநீ, பழுந் துப்பனுநீ நன
மையுநீ யாவியாக்கை நீதானே. 5

தானே யகண்டா காரமயந் தன்னிலெழுந்து பொ
துநடஞ்செய், வானே மாயப் பிறப்பறுப்பான் வந்து
ன்னடிக்கே கரங்கூப்பித், தேனே யென்னைப் பருக

வல்ல தென்னாசமுடித சிலவேகம். கோவேபெறுந்
சொல் வினைதவிர் சொல்லா தென்றே கூறுமே.6

கூ குன்றா விடர்க்கவலைக் குமிழ்பக்கடத்துட் பேர
க்கதகு. மாறு மின்ற பாவியைக் கேவன் றமைத்த
வாகாதோ. நீர்மேனி முக்கண்ணுடை மேலாய்ப
யா னின்னிடை. யாறுயப் பெருதும் பெருங்கருணை
பரமேசவென்னை யாள்வானே 7

வானே முதலாம் பெரும்பூதம் வகுத்துப் பகுத்து
மாற்றவல்ல. கோனே யென்னைப் பார்க்குதொறுங் குறித்
தா யில்லையே கொடியேனைத். தானே படைத்தில லெ
ன்னபலன் றன்னைப் படைத்தாயுன்கருத்தை. நாயே
னென்றிக் கறியேனே நம்பினேன்கண் டருள்வாயே.8

கண்டார் கண்ட காட்சியுங் காணார் காணுங் கள்ள
மும். பண்டா ருயிர்க்கும் யாக்கையும் பலவாஞ் சமயப்
பகுதியும். பெண்டோரன் முக்கட் செம்மேனி பெய்
தாம் நினைந்தே பெய்வாரா. தொண்டாய்ப் பணிவரவர்
பணிநீ கூட்டிக் கொள்ள வேண்டாவோ. 9

கூட்டிப் பொதிதன் றிடுஞ் சுமையைச் சுமக்கவே
நிலையுஞ் சுமையாளாக். கூட்டிப் பிடித்து வினைவழியே
கூத்தாட்டிக்கவே நினைதருளாய்; வீட்டைக்கருதுமப்

பொரு ளெளிய முலக வியப்பனைத்து, மேட்டிக்
கட்டளைச் சொப்பனம்போ லெந்தா யிருந்த தென்
சொல்வேன். 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

வம்பனேன்.

வம்பனேன் கள்ளங் கண்டுமென்னருள் வெள்ள
ராய, அம்பரம்ப வேலை செய்யவென் றனைத்திங்
ஙனே கோளைநேர்; தம்பிரானே நீ செய்த தயவுக்கு
கைம்மாறன்றோ, வெம்பிரா னப்பிரு தப்பிரே
வினியான் றங் குறைவிலேனே. 1

குறைவிலா நிறையாய்ஞான கோதிலா னந்தவெ
ள்ளத் துறையிலே படிந்தழுங்கித் துனைந்தகா
னேறன்றாறா, அத்துறையிலே புணர்த்தி மேனன்மே
ன்மடா வைவா டந்த, நிறைவிலே புனைப்பிந்திய
திருக்கிலே னிருக்கிலேனே. 2

இருநிலமாதிகாத பீற்றா மிணைகடந்து பொருநி
லையாயதாய பேரொளிப் பிழம்பாய் நின்றங் காருக
ருமகண்டா னந்தக் கடவுளின் சாட்சிகாண வரு
கவென் றழைத்தாலன்றி வாழ்வுண்டோ வந்த
னேற்கே. 3

வந்தனை யழுக்காறுகி வைத்திடப் பாண்டமான,
நெஞ்சனை வலிதின் மேன்மை நினக்கு நெக்குருகப்

பண்ணி, யஞ்சலிசெய்யுங்கையு மருவிநீர் விழியுமாகக்,
கஞ்சமென் றிரங்கிக்காக்கத் தற்பராபரமுனக்கே. 4

உனக்குநா னடிமைகொண்டாகி யுன்னைக் கன்பு
செய்ய, வெனக்குநீ தோற்றி யஞ்சே லென்னுமா
றெந்தநாளோ, மனக்கிலே சங்கழிந்த மாதவர்க்கி
ரண்டற்றோங்குந், தனக்குவே றில்லையொன்றே சச்சி
தானந்தவாழ்வே. 5

வாழ்வென மயங்கி யென்னை வசஞ்செய்து மருட்
டும் பாழ்த்த, வூழ்வினைப்பகுதி கெட்டவுன்னையு
ங்கிட்டுமேனோ; தாழ்வெனுஞ் சமயநீங்கித் தமையு
ணர்ந்தோர்கட் கெல்லாஞ், சூழ்வெளிப் பொருளே
முக்கட் சோதியே பராபரமே. 6

ஏறுமாம் பரியா வாடை யிருங்கலை யம்பரமென்
று, நாறுநற் சாந்தநீறு நஞ்சமே யமுதாக்கொண்ட,
கூறருங் குணத்தே யன்றன் குரைகழல் குறுகின
ல்லா, லாறுமோ தாபசோப மகலுமோ வல்லற்றீனே. 7

தானமுந் தவமும் போகத் தன்மையு முணராவெ
ன்பான், ஞானமுந் தெவிட்டா வின்ப நன்மையுநல்
குவாயோ, பானலங் கவர்ந்த தீஞ்சொற் பச்சிளங்
கிள்ளைகாணா, வானவரிறைஞ்ச மன்றுள் வயங்கிய
நடத்தினோனே. 8

நடக்கிலெவ் வுலகையெல்லா நாதநீ நிறைந்த தன்
மை; கிடக் குடனறிந்தா னந்தத் தெள்ளமு தருந்தி
டாந்த; விடுக்கிற அனையகாம வேட்கையி லழுந்திமா
ழைபர்; நடக்கினை யெப்பென் றெண்ணித் தளர்வோ
தனியனேனே. 9

தனிவளர் பொருளேமாறாத் தண்ணருங் கருணை
யூத்த; இனியசுந் தகமேமுக்க ணெந்தையே யெனக்கென்
றின்றி; தனிபெருந் துடிலங்காட்டு நயனவேற் கரிய
மந்தல்; வனிதயர் மயக்கி லாழ்ந்து வருந்தவோ வம்ப
னேனே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

சி வன் செ ய ல்.

சிவன்செய லாலேயாதும் வருமெனத் தேறே
னந்தோ; பவந்தரு வினைகளெல்லா மகற்றிலே னாசை
யெள்ளேன்; தவர்ந்துகொண் டுழப்பவந்தக் கட்டிலே
பவப்பட்டவே, பவந்தனை யீட்டியீட்டப் பதைக்
கின்றேன், பாவியேனே. 1

பாவியே னினியென்செய்கேன் பரமனே பணிந்து
ன்பாதந்; தேவியென் விழிநீர்மல்கச் சிவசிவவென் று
தேம்ப, யாவியே நிறைவந்த வமுதமே யென்னை
க்காத, சாவிபோஞ் சமயத்தாழ்ந்து சகத்திடைத் தவி
ர்க்கின்றேனே. 2

இடைந்திடைந் தேங்கி மெய்புளகிப்ப வெழுந்தெ ழுந் தையநின் சரண மடைந்தன னினிநீ கைவிட லுனக்கே யபயமென் றஞ்சலி செய்துள், ளுடைந்து டைந் தெழுது சித்திரப்பாவை யொத்துநா னசைவற நிற்பத், தொடர்ந்துநீ யென்னையாட் கொள்ளுநா ளென் றோ சோதியே யாதிநாயகனே. 3

ஆதியாய்நடுவா யந்தமாய்பந்தம் யாவுமற்றகம்புற நிறைந்த, சோதியாய்ச்சுகமா யிருந்தவெம் பெருமான் றொண்டனேன் சுகத்திலே யிருக்கப், போதியா வென் ணங் கைவிடன் முறையோ புன்மையே னென்செய் கேன் மனமோ, வாதியா நின்ற தன்றியும் புலன்சேர் வாயிலோ தீயினுங் கொடிதே. 4

வாயிலோ ரைந்திற் புலனெனும்வேடர் வந்துவந் தென்னை யீர்த்துவெங் காமத், தீயிலே வெதுப்பி யுயிரொடுந் தின்னச் சிந்தைநைந் துருகிமெய்ம்மறந்து, நாயிலாச் சேய்போ லலைந்தலைப் பட்டேன் றுயினுங் கருணையா மன்று, ஞேயகமாகி யொளிவிடுமணியே நாதனே ஞா னவா ரிதியே. 5

ஞானமே வடிவாய்த் தேடுவாதேடு நாட்டமே நாட்டத்து ணிறைந்த, வானமே யெனக்கு வந்துவந் தோங்கு மார்க்கமே மருளர் தாமறியா, மோனமே முதலே முத்திநல் வித்தே முடிவிலா வின்பமே செய்யுந், தானமே தவமே நின்னைநா னினைந்தேன் றமியனேன் றனைமறப் பதற்கே. 6

மறமலி யுலக வாழ்க்கையே வேண்டும் வந்துநின் னன்பர்தம்பணியா, மறமதுகிடைக்கி னன்றியானந்த வற்புத நிட்டையி னிமித்தந், துறவதுவேண்டு மௌனியா யெனக்குத் தூயநல்லருடரி னின்னம், பிறவியும்வேண்டும் யானென திறகைப் பெற்றவர் பெற்றிடும்பேறே. 7

பெற்றவர் பெற்ற பெருந்தவக் குன்றே பெருகிய கருணைவா ரிதியே, நற்றவத் துணையே யானந்தக்கடலே ஞாதுரு ஞானஞே யங்க, ளற்றவர்க்கறுத நட்புடைக் கலப்பே யனேகமாய் நின்னடிக்கன்பு, கற்றது நு கேள்வி கேட்டது நின்னைக் கண்டிடும் பொருட்டன்றோ காணே. 8

அன்றுநால் வருக்கு மொழிநெறி காட்டு மன்புடைச் சோதியே செம்பொன், மன்றுண் முக்கண்ணுங் காளகண் டமுமாய் வயங்கிய வானமே யென்னுட், டுன்றுகூரிருளைத் துரந்திடுமதியே துன்பமு மின்பமுமாகி, நின்றவாதனையைக் கடந்தவர் நினைவோ நேசமே நின்பரம்யானே. 9

யானெனல் காணேன் பூரண நிறைவில் யாதினுமிருந்தபே ரொளிநீ, தானென நிற்குஞ் சமத்துற வெனைத் தன்னவ னாக்கவுந் தகுங்காண், வானெனவயங்கி யொன்றிரண் டென்னு மார்க்கமாநெறி தந்துமாறுந், தேனென ருசித்து ளன்பரைக் கலந்தசெல்வமே சிற்பர சிவமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னையொருவர்.

தன்னை யொருவர்க் கறிவரிதாய்த் தானே தானா யெங்குநிறைந், துன்னற் கரிய பரவெளியா யுலவா வமுதா யொளிவிளக்கா, யென்னுட் கலந்தா யானறியா திருந்தா யிறைவா வினியேனு, நின்னைப்பெறுமா றெனக்கருளா னில்லைக்கொடுக்க நினையாயோ. 1

நினையு நினைவுக் கெட்டாத நெறிபெற் றுணர்ந்த நெறியாளர், வினைமைக் கரைக்கும் பரமவின்ப வெள்ளப்பெருக்கே நினதருளான், மனைவி புதல்வ ரன்னைபிதா மாடுவீ டென் றிடுமயக்கந், தனையுமறநதிங் குனைமறவாத் தன்மைவருமோ தமியேற்கே. 2

வரும்போ ரொன்று மிருநிலைமை மன்னுமொருதன்மைத்தாகிக், கரும்போ கனியோ முக்கனியோ வென்னவென்னுட் கலந்துநலந், தரும்பே ரின்பப்பொருளோநின் றன்னை நினைந்து நெசகுருகே, னிரும்போகல்லோ மரமோவென் னிதயமியாதென் றறியேனே. 3

அறியுந் தரமோ நானுன்னை யறிவுக் கறிவாய் நிற்கையினாற், பிரியுந்தரமோ நீயென்னைப் பெம்மானே பேரின்பமதாய்ச், செறியும் பொருணீ நின்னையன்றிச் செறியாப் பொருளென் பெறும்பேற்றை, நெறிநின் றொழுக விசாரித்தா னினக்கோ வில்லை யெனக்காமே.

எனதென் பதும்பொய் யானெனல்பொய் யெல்லா மிறந்த விடங்காட்டு, நினதென்பதும் பொய் நீயெ

னல்பொய் நிற்கு நிலைக்கே நேசித்தேன், மனதென்
பதுமோ வென்வசமாய் வாராதைய நின்னருளோ.
தனதென்பதுக்கு மிடங்காணேன றமியேனெவ்வா
றுய்வேனே. 5

உய்யும் படிக்குன் றிருக்கருணை யொன்றைக்
கொடுத்தா லுடையாய்பாழும் பொய்யு மவாவுமழு
க்காறும் புடைபட்டோடு நன்னெறியா, மெய்யுமறிவு
பெறும்பேறும் விளங்கு மெனக்குன்னடியார்
பாற், செய்யும் பணியுங்கைகூடுஞ் சிந்தைத் துயருந்
தீர்ந்திடுமே. 6

சிந்தைத் துயரென் றொருபாவி சினந்து சினந்து
போர்முயங்க, நிந்தைக்கிடமாய்ச் சகவாழ்வை நிலை
யென் றுணர்ந்தே நிற்கின்றே, னெந்தப் படியுன்ன
ருள்வாய்க்கு மெனக்கெப் படிநீயருள் செய்வாய்.
பந்தத்துயரற் றவர்க்கெளிய பரமானந்தப் பழம்பொ
ருளே. 7

பொருளைப் பூவைப் பூவையரைப் பொருளென்
றெண்ணு மொருபாவி, யிருளைத் துரந்திட் டொளி
நெறியை, யென்னுட் பதிப்பதென் றுகொலோ, தெ
ருளத் தெருள வன்பர்நெஞ்சந் தித்தித் துருகத் தெ
விட்டாத, வருளைப் பொழியும் குணமுகிலே யறிவா
னந்தத் தாரமுதே. 8

ஆரா வமிர்தம் விரும்பினர்களறியவிடத்தை யமிர் தாக்கும், பேரானந்த சித்தனெனும் பெரியோயாவிக் குரியோய்கேள், காரா கிரக வலையி னிடைக்கட்டுண் டிருந்த கவலைகளெல்லா, மூரா லொருநாட் கையுணா வேற்றுண்டா லெனக்கிங்கொழிந்திடுமே. 9

எனக்கென் றிருந்த வுடல்பொருளும் யானுநின வென வீர்ந்தவண்ணு, மனைத்து மிருந்து மிலதாக வருளாய் நில்லா தழிவழக்காய், மனத்துட்புகுந்து மயங்கவுமென்மதிக்குட் களங்கம் வந்ததென்னே, தனக்கொன் றுவமை யறநிறைந்த தனியே தன்னந் தனிமுதலே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆசையெனும்.

ஆசையெனும் பெருங்காற்றூ டிலவம் பஞ்செனவுமன தலையுங்கால், மோசம்வரு மிதனாலே கற்றதுங்கேட்டதுந் தூர்ந்து முத்திக்கான, நேசமுநல் வாசமும்போய்ப் புலனாயிற் கொடுமைபற்றி நிற்பரந்தோ, தேசுபழுத் தருள்பழுத்த பராபரமே நிராசையின்றேற் றெய்வமுண்டோ. 1

இரப்பானங் கொருவனவன் வேண்டுவ கேட்டருள்செயன வேசற்றேதான், புறப்பான்ற னருணுடியிருப்பதுபோ லெங்குநிறைபொருளை கேளாய், மறப்பான்மை நெஞ்சினன்யான் வேண்டுவ கேட்டிரங்

டெனவே மௌனத் தோடந், தரப்பான்மை யருணி
றைவி லிருப்பதுவோ பராபரமே சகசநிட்டை. 2

சாட்டையிற் பம்பர சாலம் போலெலா
மாட்டுவா னிறையென வறிந்து நெஞ்சமே
கேட்டமொன் றறவருட் செயலி னிற்றியேல்
வீட்டறந் துறவற மிரண்டு மேன்மையே. 3

தனெஞ்ச நினைப்பொழியா தறிவிலிநான் ஞா
னமெனுந் தன்மைபேச, வுன்னெஞ்ச மகிழ்ந்தொரு
சொல்லுரைத்தனையே யதனையுந்நி புருகேனையா, வன்
னெஞ்சோ விரங்காத மரநெஞ்சோ விருப்புநெஞ்சோ
வைரமான, கன்னெஞ்சோ வலதுமண்ணுங் கட்டிநெ
ஞ்சோ வெனதுநெஞ்சங் கருதிற்றுனே. 4

வாழி சோபனம் வாழிநல் லன்பர்கள்
சூழ வந்தருட் டோற்றமுஞ் சோபன
மாழி போலருளையன் மௌனத்தா
லேழை யேன்பெற்ற வின்பமுஞ் சோபனம். 5

கொடுக்கின்றோர்கள்பாற் குறைவையா தியானெ
னுங் குதர்க்கம், விடுக்கின் றோர்கள்பாற் பிரிகிலா
துள்ளன்பு விடாதே, யடுக்கின் றோர்களுக் கிரங்கி
டுந்தண்டமி ழலங்க, றொடுக்கின் றோர்களைச்சோதி
யாததுபரஞ் சோதி. 6

உலக மாயையி லேவெளி யென்றனை யழல விட்ட
வினையை யுடையாயரு ளிலது பேரின்ப வீட்டினிலே
யென்னை யிருத்தி வைப்பதெக் காலஞ் சொல்லாயெழி
ழ். நிலக வாறுதற் பைந்தொடி கண்ணிலே தெக்க
காடகந்தெய்தல் யாக்கொளா. மனதிலாவினை நீக்கத்
துசங்கட்டு மப்புறின பருளானந்த சோதியே. 7

முன்னிலைச் சுட்டொழுகியெனப் பக்காறு செது
சேகாலன் பொழிக்கின்றனின். றன்னிலைமைக் காட்டா
தே யென்னைப் பொன்றாச் சூட்டாதே சாறுன் போந்த.
வந்நிலையே நிலைபதத நிலையிலே சித்திமுத்தி பலைதரத்
தோன்று. நன்னிலைமீதனாமிலை சுகமேன்றே நகர்மு
தலேலார் நாடினரே. 8

அக்காவிகப் பெறும்பொன் றவியாமல் யாவே
னும்பெ யகர்ரைத்தெபாடு. மக்கமதி யிலர்போல மனங்
கிடப்ப வின்னமின்னம் வருந்துவதேனோ. சக்தபரிபூ
ரணமாய் நின்மலமா யகண்டிதமாய்ச் சொருபானந்த.
சத்திகணீங் காதவனைத் தன்மயமா யருள்பழுத்துத்
தழைத்தவொன்றே. 9

தந்தை தாயுநீ யென்னுயிர்த் துணையுநீ சஞ்
சல மதுதீர்க்க. வந்தசேசிக வடிவுநீ யுனையலால்
மற்றொரு துணை காணே. னந்த மாதியு மலப்

பருஞ் சோதியே யாதியே யடியார்தஞ் சிந்தைமே
வியதாயுமா னவனெனுஞ் சிரகிரிப் பெருமானே. 10

காதி னோடலைய வரைந்துமேற் குமிழையுங் கறு
விவேள் கருநீலப், போருமோன்றிடுங் கண்ணியர்மே
யக்கிலெப்போதுமே தளரமன், மாதுகாதல் பங்க
னையபக்கனை யாடமா லிகைசூழ்ந் தேறுமேவிய
ராமநா யகன்றனைச் சிந்தைசெய் மடநெஞ்சே. 11

அண்டமுமாய்ப் பிண்டமுமா யளவிலாத வாரு
யிருக் கொருயிரா யமர்ந்தாயானும்; கண்டவரார்க்கெ
ட்டவரா ருன்றனுன்னைக் காண்பதல்லா லென்னறி
வாற்காணப் போமோ, வண்டுளப மணிமார்பன் புத
ல்வனொடு மனைவியொடிங் குடியிருந்து வணங்கப்போ
ற்றும், புண்டரிக புரத்தினி லுதாந்தமென்ன போதா
ந்த நடம்புரியும் புனிதவாழ்வே. 12

பொறியிற் செறிபைம் புலக்கனியைப் பத்திக்கா
ராற் புகுந்திழுத்து, மறுகிச்சுழலு மனக்குரங்குமா
ளாவளா விருப்பேனே; வறிவுக் கறிவாய்ப்பூரணமா
யகண்டானந்த மயமாகிப், பிறிவற் றிருக்கும் பெருங்
கருணைப் பெம்மானேயெம் பெருமானே. 13

உரையுணர் விறந்து தம்மை யுணர்பவ ருணர்வி
னூடே, கரையிலா வின்ப வெள்ளங் காட்டிடு மென்றே
லெல் லாரும், பரையெனுங் கிரணஞ் சூழ்ந்த பானு
வே நின்னைப்பற்றித். திரையிலா நீர்போற் சித்தந் தெ
ளிவனோ சிறியனேனே. 14

கேவல சகல மின்றிக் கிளரொளி மேலாயெங்கு, மே
விய வருளின் கண்ணாய் மேவிட மேலா மின்பந், தா
விடவின்பா திகத் தனியிடை யிருத்திவைக்க, தே
வெனு மௌனி செம்பொற் சேவடி சிந்தை செய்
வாம். 15

நேற்றுளா ரின்று மாளா நின்றன ரகனைக் கண்டு
ம், போற்றிலே னின்னை யந்தோ போக்கினேன் வீ
ணேகால, மாற்றிலே னகண்டானந்த வண்ணலே யா
வின்மாயைச், சேற்றிலே யின்னம் வீழ்ந்து திகைக்க
வோ சிறிய னேனே. 16

போத மென்பதே விளக்கொவ்வு மவித்தை
பொய்யிருளாந், தீதிலாவிளக் கெடுத்திரு டேடவுஞ்
சிக்கா, தாதலாலறி வாய்நின்ற விடத்தறியாமை, யே
துமில்லையென் றெம்பிரான் சுருதியே யியம்பும். 17

சுருதி யேசிவா கமங்களே யுங்களாற் சொல்லு,
மொரு தனிப்பொரு ளளவையீ தெனவாயுண்
டோ, மொரு திரைக்கட னுன்மண லெண்ணினும்

டகலக்; கருத வொட்டிடா நிறைபொரு ளளவையார் காண்பார். 18

மின்னைப் போன்றன வகிலமென் றறிந்துமெய்ப் பொருளா, முன்னைப்போன்ற நற்பரமபொருளில்லை யென் றோர்ந்து; பொன்னைப் போன்ற நின்போதங் கொண்டுன்பணி பொருந்தா; வென்னைப் போன்று ள வேழைய ரையனிங்கெவரே. 19

தாயுந் தந்தையு மெனக்குறு மாவதுஞ் சாற்றி
னாயு நீயுநின் னருளுநின் னடியரு மன்றே
பேய னேன்றிரு வடியிணைத் தாமரைபிடித்தே
னாய னேயெனை யாளுடை முக்கணை யகனே. 20

காந்தமதை யெதிர்காணிற் கருந்தாது செல்லுமந்தக் காந்தத்தொன்று, தேய்ந்துவிட லெங்கேதானங்கேதான் சலிப்பறவு மிருக்குமதுபோற்; சாந்தபதப் பாய்பொருளைப் பற்றுபொரு ளிருக்குமத்தாற் சலிக்குஞ் சித்தம்; வாய்ந்தபொரு ளில்லையெனிற் பேசாமை நின்றநிலை வாய்க்குமன்றே. 21

பொற்பு றுங்கருத் தேயக மாயதிற் பொருந்தக்,
கற்பின் மங்கைய ரென்விழி கதவுபோற் கவினச்;
சொற்ப னத்தினுஞ் சோர்வின்றி யிருந்தநான் சோர
ந்து; நிற்பதற்கிந்த விளைவந்த வாறென்கொ னிமலா

வந்த வாறிந்த வினைவழி பிறவென மதிக்கத் தந்த வாறன்பே யன்றனார் வினை யன்றித் தமியேன். நொந்த வாறுகண் டாங்கவ மிலைகற்றநானோ. வெந்த வாறினித் தப்பாது வுய்குவேனையே. ௨௩

சொல்லாலும் பொருளாலு மளவையாலுந் தொடரவொண்ணா வருணெறியைத் தொடர்ந்துநாடி. யெல்லாஞ் சமயமுந்தீ கமிருக்கவைத்தாய் நல்லார்நெஞ்சந் தெள்ளமுதே தவமேதேனே. வில்லாளி பாயுகைகொ டிமிரை யின்றிட் டெண்ணரிய பொருளுக்கு மியல்பே யென்னைக். கல்லாலின் கீழிருந்த செக்கர்மேனிக் கருப ணமே பரம்பரமே கைலைவாழ்வே. ௨௪

சாக்கிராதீதவெளியிற் கிரியம்புக்கும் சத்தாதி வசனாதி வாயுபத்தும். நீக்கமிலக்குக் காரணம் புருடனோடு நிறைநுழும் பார்க்கு நிலையுங்கண்டக். காக்கை சொப்பனந்தனில் வாயுபத்து மகிழ்த்தவசத் தோதிவச னாதியாக. கொக்குகாரணம் புருட னுடனேகூட றவவ வாகு பக்கைக்கா நண்ணியவாமே. ௨௫

சுழுத்தியிற்க பதத்திற்றி ராணன் சித்தத்தை சொல்லரியபுருடனுடன் மூன்றாகும். வழுத்தியதா பியிற் றுரியப் பிராணனோடு மன்னுபுரு டனுங்கூடவைந்தா கிற்கும். மழுக்கிடுமே லக்கணிற் றுரியாதீத மதனி

லடைய புருடனென்றி யபருதானப், பழுத்திடப் ழுளாறிவ ராக்கை யைத்திற் பாங்குபெறக் கருவிற்ற கும் பரிசுதானே. 26

இடத்தைக் காத்திட்ட சுவாவெனப் புன்புலாலு வுறக்கிச், சடத்தைக் காத்திட்ட நாயினே னுன்னை பாதுபகது, படத்தைக் காத்திட்ட வேடத்தால் விசே டமாய்வாழ், விடத்தைக் காத்திட்ட கண்டத்தெய் நின்னருள் வேண்டும். 27

வாதனைப்பழக்கத்தினென்மனமடங்கமனதகா
லோதலைத்திருமுறையுரைப்படிதொழிலுமளவா
பேதமம்மனமாயையென்றிடிற்கண்டவெல்லா
மாதாஞ்செயாப்பொய்யதற்கையுமுண்டாமோ. 28

ஐயவாதனைப் பழக்கமே மனநினைவதுதான், வை யகத்தினிற் பரம்பரை யாகினுமருவ, மெய்யினின்றொ ளிர் பெரியவர் சார்வுற்று விளங்கப், பொய்யதென்ப வைத பொருளிமெய் யுணர்தல போதம். 29

குலமிலான்குணங் குறியிலான் குறைவிலான் கொ டிதாம், புலமிலான் றனக் கென்னவோர் பற்றிலான் பொருந்து, மிலமிலான் மைந்தர் மனைவியில் லானென னவன்சந், சலமிலான் முத்தி தரும்பர சிவனெனத் தகுமே. 30

நடக்கைமன்னொன்றுடைத்தபோதோ வீக்கக் கருமம். நடக்கைப் பொய்யென விறந்தபோதோ சொலுந்தருமம். விடக்கை நல்லமிர் தாவுண்டு போற் பொது வெளிக்கே. நடக்கைக் காட்டிப்பென் செய்யை யு நடப்பிக்கு நலத்தோய். 31

நானெனவு நீயெனவு மிருதன்மை நாடாமல் வெகுண்மை. கானமருந் நிலையிதுவே சத்தியஞ் சத்திய மெனத் தமியனேற்கு. மோனகுரு வாகியுங்கை காட் டினையே திரும்பவு நான் முனைத்தாக்கொன்றி. மான தமோர்க் காமபுரிந்திங் கிளைத்தேனே பாக்கிதனே வந்த னேனே. 32

தன்மயஞ் சுபாவஞ் சுத்தந் தண்ணருள் வடிவஞ் சாந்த. மின்மய மான்வண்ட வெளியுரு வானபூர்த்தி. யென்மய மெனக்குக்காட்டா தெனைப்பகரிக்கவந்த, சின்மய மகண்டாகாரந் தனைநிறை நிக்கமூர்த்தம். 33

சிற்றறும்பன சிற்றறிவாளனே தெளிந்தான். மற் றறும்பென மலமெனப் பேரறிவாகிக். கற்றறும்பிய கேள்வியான் மதித்திடக்கதிச்சிர். முற்றறும்பிய மௌ னியாப் பரத்திடை முளைப்பான். 34

மயக்கு சிந்தனை தெளிவென விருநெறி வகுப்பா, னயக்கு மொன்றன்பா லொன்றிலை யெனனல வழக்

கே. யியக்கமுற்றிடு மயக்கத்திற் றெளிவுற வினிதாம்,
மயக்க மல்லதோர் தெளிவுடை யவர்க்கெய்தல் பண்
போ. 35

அருள்வடி வேழுமூர்த்த மவைகள்சோ பானமெ
ன்றே, சுருதிசொல் லியவாற்றாலே தொழுந் தெய்வ
மெல்லா மொன்றே, மருவொனாக் கில்லைமுன்பின் வரு
நெறிக் கிவ்வழக்குத், தெருளின்முன் னிலையா முன
னைச் சேர்ந்தியான் றெளிகின்றேனே. 36

எத்தனை பிறப்போ வெத்தனை யிறப்போ வெளிய
னேற் கிதுவரை யமைத்த, தத்தனை யெல்லா மறிந்த
நீ யறிவை யறிவிலி யறிகிலே னந்தோ, சித்தமும் வா
க்குந் தேகமுநினவே சென்மமு மினிப்பெறு வாற்று,
வைத்திடு கென்னை நின்னடிக் குடியா மறைமுடியி
ருந்தவான் பொருளே. 37

வான்பொருளாகி யெங்குநீ யிருப்ப வந்தெனைக்
கொடுத்து நீயாகா, தேன்பொருள் போலக் கிடக்கின்
றேன முன்னை யிருவினை யாதனையன்றோ, தீன்பொ
ருளான வமிர்தமே நின்னைச் சிந்தையிற் பாவனைசெய்
யு, நான்பொரு ளானேன னல்லனல் லரசே நானிறந்தி
ருப்பது நாட்டம். 38

நாட்டமூன் றுடைய செந்நிற மணியே நடுவுறு நா
யகவிளக்கே, கோட்டமில் குணத்தோர்க் கெளியநிர்க்

குணமே கோதிலா வமிர்தமே நின்னை, வாட்டமி னெஞ்சங் கின்னமாச் சோத்து வாய்மடுத் தருந்தினனங் கே, பாட்டளிநறவ முண்டயர்த் ததுபோற் பற்றயர்ந் திருப்ப தெந்நாளோ. 39

என்னுடை யுயிரே யென்னுளத் தறிவே யென்னுடையன்பெனு நெறியாய்க், கன்னன் முக்கனி தேனை கண்டமிர் தென்னக் கலந்தெனை மேவிடக் கருணை, மன்னிய வறிவே யுன்னைநான் பிரியா வண்ணமென மனமெனுங் கருவி, தன்னது வழியற் றென்னுழைக் கிடப்பத் தண்ணருள் வரமது வேண்டும். 40

திருச்சிற்றம்பலம்.

எனக்கெனச்செயல்.

எனக்கெனச் செயல் வேறிலையாவு மிங்கொருநின், றனக்கெனத்தகு முடல்பொரு ளாவியுந் தந்தேன், மனத்த கத்துள வழுக்கெலா மாற்றி யெம்பிரானி, நினைத்த தெப்படி யப்படி யருளுதனீ தம். 1

உளவெ ழுந்தெலா நின்செய லாமென வுணர்ந்தோர் களவி லாவந்த மளித்தனை யறிவிலாப் புன்மைக், கள வெனாயினேற் கிவ்வண மளித்தனை கருத்துக், கள ருந் தன்மையி னாரொடு புகலுவன் றந்தோய. 2

என்னைத் தானின்ன வண்ணமென் றறிகிலேனே யுந் தன்னைத் தானறிந்திடவாருள் புரிகிலேற்ற கோய்; என்னைத் தானின்ற வாருள்பெற்ற மாதவப் பெரியோர்; தன்னைத் தானிக ழாரென வாழ்த்துமா றெதுபோல். 3

வாதமின்றித் தனையழிவிலேனக் கண்புதானீட்டிய
காதலன் பார்க்கு அதிர்வேயி விதனைக் காட்டும்
போதநிக்கிய புண்ணிய வெண்ணருடபுலை
நாதத்தப்பா மனெனன்மா றாய்த்துமே வானிலைய. 4

வேதமெத்தனை யத்தனை சாத்திரம் விளம்பும்
பாதகநிக்கிய பரம்பர சிற்பர பரம
நாதத்தப்பர சிற்பர வடிவமாய் நடிக்கு
நீதநிற்குண நினையன்றி பொன்று நானினைப்பேன். 5

நெறிப்படாவப லவுமா யந்தத்த நெறிக்காத்; செற்றுங் கெய்வழும் பலபல வாகவந்தெரிந்தா; வறி யுந் தன்மையிற் காருண்ணை யறிந்தவ றிந்தோர்; பிறி யுந் தன்மையில் லாவதைக் கலக்கின்ற பெரியோய். 6

பெரிய வண்டங்க ளெத்தனை யமைத்ததிற் பிற க்கு மூரியபல்லுயி ரெத்தனை யமைத்ததற்கு றதி; வருவ தெத்தனை யமைத்தனை யமைத்தருள் வளர்க் கும் பரிய தத்துவ மெனக்கிந்த வண்ணமே னமைத் தாய். 7

கரைமேலிருந்துநின் காரணந் தன்னையே கருதி,
ஆரைரு பாதகர்க்கானந்த முதலின் பொன்றுமே. நு
னமிலா தபொய் வஞ்சனுக்கெந்தை நீர்க்குமையா. மனை
முலாமலர்ப் பதந்தரின் பாருளோர் மறுப்பார். 8

கன்னன முக்கனி கண்டுதேன் சருக்கரையமுது,
தென்னமுத்திற் கலந்தவர்க் கின்பமா யிருந்து,
மன்ன வத்தனின் வற்பதங் கிடைக்கெனவே. சொ
ன்னவர்க்கெது வாக்கைப்பா நிலியென் சொல
வேன். 9

தந்தைதாய்தமர் தகவெனு மவையெலாஞ் சகத்
திற். பந்தமா மெனவே யருமறை யாயினும்பகர்ந்த,
தொந்தை நீயென்னின் யானலவல்லவி லிருக்கிற். தி
வைதராவெனிக் தெவ்வனு முய்வணஞ்செப்பாய். 10

தூயவன் றன்னருள் வடிவினன் பொருமையைந்
றவமந்து. மெய்ய னென்றுனை யையனே யடைந்த
வன்மெக்க. சொய்ய னன்னிய வழியிலென்றுநாற
றா ருக்கும். பொய்யனென்றெனைப் புறக்கிடி னென்
செய்வேன் புகலாய். 11

ஒன்றதாய்ப்பல வாயுயிர்க் கிரட்டெலா முதலி.
யென்றதா யென்று முள்ளதா யெவற்றினு மிசைய,

னின்ற தாய்க்கே யின்றிடு மறிந்துமென் னெஞ்ச, மன்ற
றவின்ப வுருக்கொடு கடிந்திடின வாழ்வேன். 12

கலியி ருந்தருட் சகசமே பொருந்திடத் தமியேற்
கெளியராகுதல் கடனிது சமயமே னிதயக
கனிவு மப்படி யாயின தாதலாற் கருணைப்
புனித நீயுற் யாதலொன் றன்னதோ புகலாய். 13

திருந்து சீரடித் தாமரைக் கன்புதான் செய்யப்
பொருந்துமா னல்ல புன்மையந் செய்யதாள் பொ
ருந்தா, திருந்த நான்போந் தினிமையிணைத்தமோனெ
ன்றே; அருந்தவாவுடைப் பொருந்துமா னெந்ததாள
டிமை. 14

பிறைநு முன்றுமாய் நடுவுமாய் யாவினுமப் பெரிய,
தென்றுமத் தன்மையா யெவ்வுயிர்க் கிரையுமியக்கி,
யன்றும் தன்னருள் வடிவமே யுனக் கன்புவைத்
தாய்; தானறு பின்னமேன் யாமெனு மகைக்குதேயென்
சொல்லாய். 15

பின்னை மன்னபோய் வாழ்க்கையே நிலையெனமெ
ய்யா; முன்னை நான்படுந் தெய்வமை முப்பவனமுறை
யாய்; முன்னை வல்வினை வேரற முடித்தெனையுடை
யாத், தன்னைத் தன்னடி யார்க்கருள் புரிந்திடுந் தக்
கோய். 16

எப்பாரும் வெற்றுயிர்க் கிரங்கவென் றிறை
ஞ்சுதமுற் றம்பர் பிரார்த்து முனைகளைவா நடிக்கின்றுயுன
று. வம்பொன் மாமலர்ப் பதத்தைத் துணையென
வடிமை. நம்பி வெளினிற் புரப்பதெக் காலமோ சகி
லாய். 17

பாழ் பாழ்நின் றிரங்குகின்ற பதமலர் முடிமேற்
சூடி வாழ்ந்தவ ரடமலின வடியர்பால் சேர்ந்துபா.
ழடியே யிந்துவுலகத்தை மெய்யென நம்பித். தேய
வேனன்னெறுங் கிடைப்ப தென்னினிச் செய்வேன். 18

கனவு வஞ்சனை காமமென் றிவையெனக்கொட்டு
மனவு மாயையிங் காமெனக் கருத்தனைராயா
வுனனி லையெனக் குள்ளவா றுணர்த்தியுந் தயையை
யனுடமோம் பொன்மதி தளர்வின்றி வாழ்வேன். 19

வானநாயக வானவர்நாயக வளங்கூர். ஞானநா
யக நான்மறை நாயக நலஞ்சேர். மோனநாயக நின்னடி
க்கன்பின்றி முற்றுந். தினையுகம் வாடவோ வென்செ
ய்வேன் செப்பாய். 20

ஏதமற்றவர்க் கினியமே பொழிகின்ற வின்பப்
பாதக்கக்கருங் கன்மனங் கோயிலாப் பரிந்து
சூதக் கக்கனு பாதிநா மிச்சையேற் றென்றும்
வாதனைக்கிட மாயினே னெவ்வணம் வாழ்வேன். 21

தெளிவோ மைமயோ அறிகிலா னறிவிலான் சிறி
யன் மனிமி லாளிவன் றிருவருட் கயலென வறிந்
தோ, வெளிய னாக்கினை யென்செய்வே னென்செய்
வே னெல்லா, மொளியுமாய் நிறை வெளியுமா யாவு
மா முரவோய். 22

கண்ணி னுண்மணி யெனவே கொழுமன்பர் கரு
த்து, ளண்ணுகின றநின் னருளொளக் கெந்தநாண
ணுவே; மண்ணு னின்று மற்றுள்ளன பூதமுமாகிப்,
பெண்ணுமா ணுமா யல்லவாய் நிற்கின்ற பெரியோய்.

சகமெ லாந்தனி புரந்தனை தகவுடைத் தக்கோ.
ரகமெலா நிறைந் தானந்தமாயினை யனாதின். மகமெ
லாம்புரிந் தோரையும் வித்தனைமாறு; விகமெலாமெ
ளைப் பிறந்திடச் செய்ததே தெனக்காய். 24

ஏய்ந்தநல்லருள் பெற்றவர்க் கேகமா யெளியேன்.
வாய்ந்த பேரன்பு வார்க்கவுங் கருணைநீ வளர்ப்பாய்.
பாய்ந்த மாமறை யெத்தனை யத்தனை பகர்வாற். றேய்
ந்த பேர்கட்குந் தோன்றிலாத் தோன்றலாந் தாயோய்.

தக்கநின்னருட் கேள்வியோ சிறிதின்றித் தமியே
ன், மிக்கதெய்வமே நின்னின்ப வெள்ளத்தில் விழேபு,
தொக்க ருய்த்தந்தை மகவெனும் பாசக்கட்டுடனே,

தாக்க வொள்ளாத்தி னாழ்கினேற னென்செய்வான் மு
ணிந்தேதன். 26

பவம்புரிக்கிடுர் பாவிபெற் கருணையில பதிபத். தவ
ஞ்செயும்பாடி தவமெய் தருள்வடுதேகரும, மவம்புரிக்
கிடாக் கானந்த வமிர்தத்தை யவிக்க, சவங்கொடக்
குவத் திரையெற் கடலென மலத்தேதாய். 27

உற்றுணர்வதெகா பேல திலலையென றன்மெ,
பற்றலின்றன செக்கதின் னடியர்பான்பாவி, முற்று
மாயமாஞ் சகத்தைதமே மெய்யெனமுற்று, வற்றிருக
கிடக் தொழில்செய்வான்றனை சேராதென. 28

திருச்சிற்றம்பலம்.

மண்டலத்தின்.

மண்டலத்தின் மீதைபொருவன் தெய்தவித்தை
யேகா வெனவம் வாதாதி. பண்டமறை பரிக்கரிக்
கா யக்காத்தி னிருக்குமவதானாப்போல. வெண்டரு
கல்லகிளாண்ட கோடியைத்தன் னருள்வெளியி லிலக
வைத்துக். கொண்டுநின்ற வற்புதத்தை வெவாறு
நிச்சயிக்கக் கூடாவொன்றை. 1

ஒன்றிரண்டாய் விவகரிக்கும் விவகாரங் கடந்த
பூரம் பொருளே. வென்றவதெளிக தாப்பேசா மௌன

நியாயத்தைநிறை நிறைவைத்தன்னை, யன்றியொரு பொருளிலதா வெப்பொருட்குந் தான்முதலா யசல மாகி, யென்றுமுள்ள வின்பத்தைத் தண்ணென்ற சா ந்தபத வியற்கை தன்னை. 2

பதமூன்றுங் கடந்தவர்க்கு மேலான ஞானபதப் பரிசுகாட்டிச், சதமாகி நிராலம்ப சாக்ஷியதா யாரம் பத் தனமையாகி, விதம்யாவுங் கடந்த வித்தை யெ னுமிருளைக் கிண்டெழுந்து விமலமாகி, மதமாறுங் காணுத வானந்த சாகரத்தை மௌனவாழ்வை. 3

வாழ்வனைத்துந் தந்தவின்ப மாகடலை நல்லமிர்தை மணியைப் பொன்னைத், தாழ்வறவென் னுளத்திருந்த தத்துவத்தை யத்துவித சாரந்தன்னைச், சூழ்பெரும் பே ரொளியையொளி பரந்தபர வெளியை யினபச் சுகத்தைமாறு, வேழுலகுங் கலந்தின்றாய் நாளையா யென்றுமா மியற்கைதன்னை. 4

தன்னையறிந் தவர்தம்மைத் தானகச்செய்தருளுஞ் சமத்தைலோக, மின்னைநிகர்த் திடவறியாச் சொரூபா னந்தச் சுடரை வேதமாதி, யென்னையறி வரிதென் னச் சமயகோடிகளிடைய விடையறாத, பொன்னைவி ரித் திடுமுலகத் தும்பருமிம் பரும்பரவும் புனிதமெ ய்யை. 5

பரவிய பரிவாய பதுமெனலாய் நாமென்னலை ப்பாராளலும். விராவிநின்ற விசித்திரத்தை மையப் பதத்தினிருந்த விவேகத்தன்னை. பிரவுபகனினைப்பு மறப் பெறுங்கொத்தமறியார்க ளிதயம்வெளுக்க. சிரமென வாற் பராபரத்தை யானந்தநீங்காத சிதாகாசத்தை.

அத்துவித வனுபவத்தை யனந்தமறை யின்னமின்ன மறிவோமென்று. நித்தியத்தை நிராமயத்தை நிர்க்குணத்தைத் தன்னருளா னினைவுகூர்ந்தோர், வை த்துவைத்துப் பார்ப்பவரைக் காணுக வெங்கணும் வளர்ந்துங் காக்குஞ்; சித்தினைமா தாவெளியைத் தன்மயமா மானந்தத் தெய்வத்தன்னை. 7

தன்னிலே தானாகி நினைந்துகனிந் தமிழ்ந்து சுக சமாதியாகப், பொன்னிலே பணிபோலு மாயைதரு மனமெனும் புரைகடந்தார், என்னிலே யான்பிழை ப்பே னெனக்கினியா ருன்போல்வா ரில்லையில்லை, யுன் னிலோ திருவருளுக் கொப்பாவா யென்னுயிர்க்கோ ருறவுமாவாய். 8

உறவுடலை யெடுத்தவரிற் பிரமாதி யேனுமுனை யொழிந்து தள்ளற், கறவுமரி தரிதன்றோ விகபரமு முன்னையன்றி யாதுண்டோ. வறிதிலுன்னை யசத் தென்னல் வழக்கன்று சத்தெனவும் வாழ்த்துவே

னென், சிறுமைகெடப் பெருமையினின் சென்மதே
யத்தினினீ செல்லல்வேண்டும். 9

வேண்டியநா ளென்னோடும் பழகியநீ யெனைப்பிரி
ந்த விசாரத்தாலே, மாண்டுகிடக் கினுமந்த வெல்லை
யையும் பூரணமா வணக்கஞ் செய்வே, னண்டகுரு
மௌனிதன்னு லியானெனதற் றவனருண னுவேன்
பூவிற், காண்டகவெண் சித்திமுத்தி யெனக்குண்டா
முன்னாலென் கவலைதீர்வேன். 10

தீராத வென்சனன வழக்கெல்லாந் தீருமிந்தச்
சனனத்தோடே, யாரேனு மறிவரிய சீவன்முத்தியுண்
டாகு மையவையோ, காரேனுங் கற்பகப்பூங் காவே
னுமுனக்குவமை காட்டப் போமோ, பாராதியாக
வெழு மண்டலத்தி னின்மகிமை பகரலாமோ. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயப்புலி.

பாயப் புலிமுன் மான்கன்றைக் காட்டும்படியகில,
மாயைப் பெரும்படைக் கேயிலக் காவெனை வைத்
தனையோ, நீயெப் படிவகுத் தாலுநன்றேநின் பெரு
ங்கருணை, தாயொத் தடியாக்கருள் சச்சிதானந்த தற்
பரமே. 1

தற்பரமாஞ் சிற்பரமாகி மன்றந் தனினடித்து, நிற்
பரம் போருகன மால்பணி நீதரென் னெஞ்சகமாங்,

தற்பரந் தாங்குக் கரைந்திட வாஞெத்த காட்சி நல்குும், பொற்பர மாயென் வினைக்கருந்தாதைப் பொடிசெய்ததே. 2

செய்யுந் தவஞ்சற்று மில்லாத நானுன் றிருவடிக்கே, கொய்யும் புதுமல ரிட்டுமெய்யன்பர் குழாத்துடனே, கையுஞ் சிரமிசைக் கூப்பிநின்ருடிக் கசிந்துருகி, யுய்யும் படிக்கருள் செய்வதென்ருே புலியூரத்தனே. 3

அத்தனைச் சிற்றம்பலவனை யென்னுயிராகிநின்ற, சுத்தனைச் சுத்த வெளியா னவனைச் சுகவடிவா, நித்தனை, நித்த நிராதாரமாகிய நின்மலனை, எத்தனைநாள் செல்லு மோமன மேகண் டிறைஞ்சுதற்கே. 4

கண்டா ருளத்தினிற் காலூன் றிப் பெய்யுங்கருணைமுகி, லண்டார் புரத்துக்கு மன்பர் வினைக்குமசனிதன்னைக், கொண்டாடி ஞர்முனங் கூத்தாடுமத்தன் றன் கோலமெல்லாம், விண்டாலம்மாவொன் றுங் காணுது வெட்ட வெறுவெளியே. 5

வெளியான நீயென் மனவெளி யூடு விரவினையா, வொளியாருங் கண்ணு மிரவியும் போனின் றுலாவுமன்கா, ணளியாருங் கொன்றைச் சடையாட வம்புலியாடக்கங்கைத், துளியாட மன்று ளடாடு முக்கட்சுடர்க்கொழுந்தே. 6

கொழுந்தா துறைமலர்க் கோதையர் போகக்கு ளாகடல், லழுந்தாத வண்ணநின் பாதப்புணை தந்தருள்விடுகின்றே, யெழுந்தா தரவுசெ யெய்பெருமானெனநின்றிரைஞ்சிநின்றேன், தொழுந்தாதையே வெண்பொடிப்பூத்த மேனிச் சுகப்பொருளே. 7

சுகமாறு ஞானந் திருமேனி யாகவே கொண்டா தங்க, ளகம்பொற கோயி லெனமகிழ்ந்தே மனாளாடியகற், பகமேயுன பொன்னடி நீழல்கண் டாவனநிப் பாவிக்கிந்தச், செகமாயை யானவருங் கோடை நீங்குந திறமிலையே. 8

நீங்கா துயிருக் குயிராகநின்ற நின்னையறிந்தே, தூங்காமற் றூங்கினல் லாதெ னெனக்குச் சுகமுமுண்டோ, வோங்கார மாமைந் தெழுத்தாற் புவனத்தையுண்டு பண்ணிப், பாங்கா நடத்தும் பொருளே யகண்ட பரசிவமே. 9

சிவமாகி நான்முகக் கோவந்த மாமறை செப்புகின்ற, நவமா யிலங்கிய வொன்றே யிரண்டற்ற நன்மைபெறு, தவமேதருமைம் புலப்பொறிக்கே யெனனறிவுபொல்லாப், பவமே விளைக்க வெனவேறுவெளிமானெனப் பாய்ந்ததுவே. 10

ஆமெனத் திலங்கு சமயங்க ளாறுக்கு மாழ்கடலாய, விரிப்பரந்தபரமான வானந்தவெள்ளமொன்று,

தேறித் தெளிந்து நிலைபெற்ற மாதவர்சித்தத்திலே; யூறிப் பரந்தண்ட கோடியெல்லா நின்றுலாவியதே.

நடக்கினு மோடினு நிற்கினும் வேறொரு நாட்டமின்றிக், கிடக்கினுஞ் செவ்வி திருக்கினு நல்லருட் கேள்வியிலே; தொடக்குமென் னெஞ்சமனமற்ற பூரணத் தொட்டிக்குளே, முடக்குவன்யானபரமானந்த நித்திரை மூடிடுமே. 12

என்னைத தென்னிய நெஞ்சே துயரொழி யென்னிரண்டு, கண்ணை யுறங்குறங் கென்னுணை முக்கட் கருணைப்பிரான், றன்னார் கருணை மௌனத்தினன் முத்தி சாதிக்கலா, நன்னைத தொன்றில்லையெல்லா நலமு நமக்குளவே. 13

நானென் றொருமுத லுண்டென்ற நான்றலை நாணவென்னுட், டானென்றொருமுதல் பூரணமாகத் தலைப்பட் டொப்பி, லானந்தந் தந்தென் னறிவையெல் லாமுண் டவசநல்கி, மோனந் தனைவிளைத்தாலினி யாது மொழிகுவதே. 14

தானந் தவஞ்சற்று மில்லாத நானுண்மை தானறிந்து, மோனம் பொருளெனக் கண்டிடச் சற்குருமோனனுமாய்த், தீனன் றனக்கிங் கிரங்கினையேயினிச் சிந்தைக்கென்று, மானந்தந் தானல்லவோபரமேசச்சிதானந்தமே. 15

எனக்கோர் சுதந்தர மில்லையப்பாவெனக் கெய்ப்பில் வைப்பாய், மனக்கோ தகற்றும்பரம்பொருளே யென்னை வாழ்வித்திட, நினக்கேபரநின்னை நீங்காத பூரண நீள்கருணை, தனக்கே பரமினிச் சும்மாவிருக்கத் தகுமென்றுமே. 16

இடம்பெறு வீடுமின் னார்செல்வ சக்கமு மிருநிதியு, முடம்பைவிட் டாருயிர் போம்போதுகூடி யுடனவருமோ, மடம்பெறு மாயை மனமே யினியிங்குவா மௌனி, திடம்பெற வைத்த மௌனஞ் சகாயஞ்செறிந்துகொள்ளே. 17

நாற்றச் சடலத்தை யொன்பது வாசனடைமனை யைச், சோற்றுப் பசையின்ன மும்மலபாண்டத்தொடக் கறையை, யாற்றுப் பெருக்கன்ன கன்மப்பெருக்கை யடர்கிருமிச், சேற்றைத் துணையென்ற நாய்க்குமுன் போகதி சேர்வதுவே 18

பொய்யா ருலக நிலையல்ல மானற் புனலெனவே, மெய்யாவறிந்தென்ன வென்னுலிதன்னை விடப்படுமோ, கையான் மௌனந் தெரித்தேகல்லா னிழற்கண்ணிருந்த, வையாவப் பாவென் னரசேமுக் கண்ணுடையாரமுதே. 19

ஆரா வமுதென மோனம் வகித்துக்கல் லானிழற் கீழ்ப், போராது நால்வருடன் வாழ்முக்கண்ணுடை

ப்பேராசே, நீரா யுருகவுள் ளன்புதந்தே சுகநிட்டை
யைநீ. தாரா விடினென் பெருமூச்சுத் தானந்தனஞ்
செயனே. 20

வாயுண்டு வாழ்த்த மௌனஞ்செய் போதுமௌ
னவருட், டாயுண்டு சேயென்ன வென்னைப் புரக்கச்ச
தானந்தபா, நீயுண்டு நின்னைச் சரண்புக நானுண்டெ
ன்னெஞ்சமையா, தீயுண்டிருந்த மெழுகலவோ கதி
சேவதற்கே. 21

கல்லா லெறிந்துங்கை வில்லா லடித்துங்கனிமது
ரச். சொல்லாற் றுதித்துநற் பச்சிலை தூவியுந்தொ
ண்டரின, மெல்லாம் பிழைத்தன ரன்பற்ற நானினி
யேதுசெய்வேன், கொல்லா விரதியர் நேர்நின்றமுக்
கட் குருமணியே. 22

முன்னிலைச் சுட்டொழி நெஞ்சேநின் போதமுளை
க்கிலையோ, பின்னிலைச் சனனம் பிறக்குங்கண் டாயிந்
தப் பேய்த்தனமேன். றன்னிலையே நில்லு தானே
தனிச்சச்சி தானந்தமா. நன்னிலை வாய்க்குமெண் சித்
தியுங் காணு நமதல்லவே. 23

சொல்லான் மௌன மௌனமென்றே சொல்லிச்
சொல்லிக் கொண்ட, தல்லான் மனமறப்பூரண நிட்
டையி லாழ்ந்த துண்டோ, கல்லாத மூடனினியெ
ன்செய் வேன்சகற் காரணமாம், வல்லாளனைமௌ
ன சதானந்த மாகடலே. 24

ஆரணமாகம மெல்லா முரைத்த வருண்மௌன, காரண மூலங்கல் லாலடிக் கேயுண்டு காணப் பெற்றேற் பாரணங்கோடு சுழுனைஞ்சமாகியபாதரச, மாரணமாய்விடு மென்சித்தி முத்தியும் வாய்த்திடுமே 25

சித்தமவுனி வடபான் மவுனிநந் நீபகுண்ட, சுத்தமவுனியெனுமூவருக்குந் தொழும்புசெய்து, சத்தமவுன முதன்மூன்று மௌனமுந்தான் படைத்தே, நித்த மவுனமல்லாலறியேன் மற்றை நிட்டைகளே.

கண்டே னினதரு ளவ்வருளாய் நின்று கண்டபடி தெல்லா, முண்டேயதுவு நினதாக்கி னேனுவட்டாத வின்ப, மொண்டேயருந்தி யிளைப்பாறி னேனல்ல முத்திபெற்றுக், கொண்டேன் பராபரமே யெனக் கேதுங் குறைவில்லையே. 27

மேற்கொண்ட வாயுவுங் கீழ்ப்பட மூலத்து வெந் தழலைச், சூற்கொண்ட மேகமெனவுமை நின்றுசொரி வதையென, ஞற்கண்டதன்று மௌனோபதேசியளிக் கையினிப், பாற்கண்டு கொண்டனன் மேலேயமிர்தம் பருகுவனே. 28

சொல்லாற் றொடர்பொரு ளாற்றொட ராப்பரஞ் சோதிநின்னை, வல்லாளர்கண்டவழிகண்டிலேன் சக மார்க்கத்திலுஞ், செல்லாதென் சிந்தை நடுவே கிட—

ந்து திகைத்து விம்மி, யல்லா துபக லானதும் வாய்
விட் டரற்றுவனே. 29

அறியாத வென்னை யறிவாய் நீயென் றகம்புறமும்,
பிறியா தறிவித்த பேரறி வாஞ்சுத்தப் பேரொளியோ,
குறியாத வானந்தக் கோவே வமுதருள் குன்
றியோ, சிறியேன் படுந்துயர் கண்டுகல்லானிழற் சே
ர்ந்ததுவோ. 30

எல்லா முதவு முனையொன்றிற் பாவனை யெனுந்
ரெய்து, புல்லா யினுமொரு பச்சிலையாயினும் போட்
டிறைஞ்சி; நில்லேனல் யோக நெறியுஞ்செயேனரு
ணீதியொன்றுங், கல்லேனெவ்வாறு பரமே பரகதி
காண்பதுவே. 31

ஒன்றாக தெரிந்திட வில்லையென் னுள்ளத்தொரு
வினைக், கென்றுந் தெரிந்த வினையவைகே ளிரவு
ம்பகலுங்; குன்றுங் குழியும் வனமுமலையுங் குரைக
டலு; மன்று மனையுமனமாதிகத்துவ மாயையுமே. 32

பழுதுண்டு பாவையர் மோகவி காரப்பரவையி
டை, விழுகின்ற பாவிக்குந் தன்னருட்புணையை வியந்
தளித்தான், றெழுகின்ற வன்ப ருளங்களிகூரத்துல
கருமன்ற, லெழுகின்ற வானந்தக் கூத்தனென்கண்
மணி யென்னப்பனே. 33

அழுக்கார்ந்த நெஞ்சுடையே னுக்கையா நின்னரு
ள் வழங்கி, னிழுக்காகு மென்றெண்ணியோ விரங்காத
வியல்பு கண்டாய்; புழுக்காத லாகிவிழி நீர்பெருக்கிய
புத்தரெனுங், குழக்காணநின்று நடமாடுந் தில்லைக்
கொழுஞ்சுடரே. 34

ஆலம்படைத்த விழியார்கண் மால்கொண் டவர்
செயின்ற, சாலம்படைத்துத் தளர்ந்தனையேயென்
றுந் தண்ணருள்கூர், கோலம் படைத்துக் கல்லால
டிக் கீழ்வைகுங் கோவுக்கனபாங், காலம்படைக்கத்
தவம்படை யாதெனகொல் கன்னெஞ்சமே. 35

சும்மாவிருக்கச் சுகஞ்சுகமென்று சுருதியெல்லாம்,
யம்மா நிரந்தரஞ் சொல்லவுங் கேட்டறிவின்றியே,
பெம்மான் மௌனி மொழியையுந் தப்பியென் பே
தைமையால், வெம்மாயக் காட்டி லலைந்தேனந்தோ
வென் விதிவசமே. 36

தினமே செலச்செல்வாழ்நாளு நீங்கச் செகத்தி
ருள்சொற், பனமேயெனவெளி கண்டேயிருக்கவும்
பாசபந்த, வினையே துணையென் றிருந்தோ நமன்வரி
னென்செய்குவோ, மனமே நம்போல வுண்டோசுத்த
மூடரிவ்வையகத்தே. 37

கடலைத் தனைமலை யெத்தனை யத்தனை கன்மமு
தற், குடலைத் தனையத் தனைகட னுண்மண லொக்

குமிந்தச், சடலத்தை நான்விடுமுன்னே யுனைவந்து சாரவிருட், படலத்தை மாற்றப் படாதோ நிறைந்த பராபரமே. 38

நினையு நினைவு நினையன்றி யில்லை நினைத்திடுங்கா ல், வினையென் றொருமுத னின்னையல்லாது வினையா துண்டோ, தனையுந் தெளிந்துன்னைச் சார்ந்தோர்க ளுள்ளச்செந் தாமரையா, மனையும்பொன் மன்றுற நின்றாடுஞ் சோதி மணிவிளக்கே. 39

உள்ளத் தையுமிங் கென்னையுநின் கையினிலெப் புவித்துங், கள்ளத்தைச் செய்யும் வினையால் வருந் தக் கணக்குமுண்டோ, பள்ளத்தில் வீழும் புனல் போற் படிந்துன் பரமவின்ப, வெள்ளத்தின் மூழ்கினா ர்க்கே யெளிதாந்தில்லை வித்தகனே. 40

கள்ளம் பொருந்து மடநெஞ்சமேகொடுங் காலன் வந்தா, லுள்ளன் பவர்கட்குண் டோவில்லையோ மு கின்றவன்னை, வள்ளம் பொருந்து மலரடி நாணமன் றுடுமின்ப, வெள்ளச் செம்பாதப் புணையுமன் றாந் கதி வேறில்லையே. 41

தன்மயமான சுபாவத்தினை யென்னத் தலைப்படிங் கான், மின்மயமான சகப்பா ரனைத்தினை வெளியி லுய்த்த, சின்மய முத்திரை கைமெய்யாகு

தெளிக்கசெந்தே, னின்ப வெள்ளமெல்லா நிறை
க்க நிராமயமே. 42

ஆயுங் கலையுந் தெரிந்துங் காண்டற் கரியவனைத்,
தோயும் படிக்குக் கருணைசெய் வாய்சுகநாள் பெரு
கே, தாயும் பிதாவுந் தமருங் குருவுந் தனிமுதலு
மாயும் பரையுமென் றேயுணர்ந் தேனிறை யின்பமே. 43

அன்றும் பகலு முணர்வே யுமையை யென்று,
சொல்லுஞ் சொல்லினைத் தெரிந்துமெல்லுந் தகிப்பா
ர்கண்மனைக், கல்லாய கனாக்கு மெலையுறவாத கருணை
வெள்ளமாக, செல்லும் பொழுதுனை யே செல்லுமோ
ந்தச் சிற்சுகத்தே. 44

எல்லாஞ் சிவன்செய லென்றறிந் தாலவ னின்ன
ருளே, யல்லாற் புகலிடம் வேறுமுண் டோவவ னன்றி
யில்லா நிலையுண் டுயுமி யெழுந்த நிலையுடைக்கினி
லுநிற், பொல்லா மயக்கத்தி லாழ்ந்தாய் தெளிவையு
னெஞ்சமே. 45

ஒளியே யொளியி லுணர்வே யுணர்வி லுறைவுறை
பொன்றுந், தனியே தனிக்குத் தகுந்த கருத்தைக் கை
னாக்கொண்ட, வெளியே வெளியின் விளைவதே யன
லிருந்தனில், தெளியேன் தெளிந்தனைப் போற்றிடே
னென்ன செய்குவனே. 46

மறக்கின்ற தன்மை யிறக்கவொப் பாகு மனமே தோன்றிற் பிறக்கின்ற தன்மை பிறக்கவொப்பாகு மிப்பேப்பிறவி, யிறக்கின்ற வெல்லைக் களவில்லையே யிந்தச் சன்மமல்ல, றுறக்கின்ற நாளெந்த நாள் பரமேநின் றொழும்பனுக்கே. 47

காட்டியவந்தக் கரணமு மாயையிக் காயமென்று, கூட்டிய கோலமு நானெனப்பாகத் துறையிதனு ணைட்டய நான்றனக் கென்றே றறிவற்ற கானிவற்றைக், கூட்டிநின் றூட்டினையேபர மேநல்ல கூத்திதுவே. 48

பொல்லாத மாமர்க் கடமன மேயெனைப்போ லடுத்த, வெல்லாவற்றை யும்பற்றிக் கொண்டனையே யென்னை நின்மயமா, நில்லா யருள்வெளி நீநாணிற் போனருனிட்டையொரு, சொல்லாற்பதிந்து பரிபூரணானந்தந் தோய்குவனே. 49

வாராய்நெஞ் சேயுன்றன் றன்மார்க்கம்யாவையும் வைத்துக்கட்டிங், காரா படிக்கடி சுற்றுகின் றாயுன் னவலமதிக், கோரா யிரம்புத்தி சொன்னானு மோர்கிலையோகெடுவாய், பாராயுனைக் கொல்லுவேன் வெல்லுவே னருட்பாங்கு கொண்டே. 50

மாதத்திலேயொரு திங்களுண்டாகி மடிவதைநின், போதத்திலேசற்றும் வைத்திலையே வெறும்பு

ன்னைநெஞ்சே, பேதத்தி லேதர்க்க வாதத்திலே விள
ங்காதவிர்த்து நாதத்திலையடங்காதந்த வானபொரு
ளுடைக்கொள்ளே. 51

எங்கும் விபரித துணர்வா யுனக்கென் னிதயத்
துன்பே தவதுந் துயரந் தெரியாத வண்ணந்தடை
செய்தநா, ளெக்கன்றுமைந்தன் றெருந்துயரப்பாராக்
கலைகடந்து போக்குங் கருணைக் கடலேசம்பூரண
போதத்தனே. 52

வையகமாதர் சகத்தையும் பொன்னையு மாயைமய
ல், மெய்யையு மெய்யென்ற வென்னறிவுயார்க்கும் விவே
கத்தையும் மையமில்லாவிட்டையு மெய்ந்நூலையும் பொ
ய்ய தாகவென்றும், பொய்யர்க்கட்டையே விடுவிக்கு
ன்றெப்பொரி பூரணமே. 53

அரியுங் கனிபோற் கருணை பாமெருந் தயவுற
வேன், தெளியும் படிக்கப் படிக்க வாலுறந் திக்கி
க்குமோ, வொளியுங் கருணையு மாறாத வின்பமுமோ
ருருவாய், வெளிவந் தடியர்களிக்க நின்றிடும் விழுப்
பொருளே. 54

அடையார் புரஞ்செற்ற தேவேதின் பொன்னடிக்
கன்புசற்றும், படையாத வென்னைப்படைத்திருதப்
பாரிற் படர்ந்தவினைத், தடைபாற்றலைவிட்டு நெஞ்
சட புண்ணைகத் தளரவைத்தா, புடையா புடையபடி
பன்றி யானசெய்த தொன்றில்லையே. 55

ஆடின் கறங்குந் திரிகையும் போல வலைந்தலைந்து, காடுங் கரையுந் திரிவதல் லாலுன் கருணைவந்து, கூடும் படிக்குத் தவம்புரியாத கொடியனேன், தேடும் பொருளென்ன செய்வாய் பரானந்தசிற்பரனே. 56

கற்றவர் பலபல கேள்விகள் கேட்டுங் கறங்கென லே. சுற்றமெனுந்தொழிற் கற்றைசெற் றின்பத்தாகேறவி வென்றும். குற்றந் துறந்து குணமே விரிவாய்ப் பட்டடக்கைகிய. முற்றும் அகிலமெல்லாம் கொண்டாய் சுத்த மூடநெஞ்சே. 57

நீயென வென்னை வேறில்லை யென்று நினைவருளா க். தாயென வேவ அருளாமென்று தகித்தடைமைப், பேயெனக் காத்தின் பிரா னெனின்றிருவருளுக், கே யென செய்யுமைக் காலமென நத்த வேண்டு பனே. 58

ஆக்கிரம் வந்தவர் போலவே யாமனோகதிட. கா க்கிரக் கந்தென்னை யென்னைப்போலுங் கருணைவை த்தில், யாக்கிர முன்னின் றுனைக்கிலை யேயென றையினான், சாக்கிரஞ் சொன்னபடி மியமாதியுஞ் சாதிப்பனே. 59

திருச்சிற்றம்பலம்.

உடல்பொய்யுறவு.

நேரிசைவெண்பா.

உடல்பொய் யுறவாயி னுண்மையுற வாகக்
கடவாரார் தண்ணருளே கண்டாய்-திடமுடனே
உற்றுப்பார்மோன னொருசொல்லே யுண்மைநன்றாப்
பற்றிப்பார் மற்றவெல்லாம் பாழ். 1

பாராதி பூதமெல்லாம் பார்க்குங்கா லப்பரத்தின்
சீராக நிற்குந் திறங்கண்டாய்-நேராக
நிற்குந்திருவருளி னெஞ்சேயா நிற்பதல்லாற்
கற்குநெறி யாதினிமேற் காண். 2

மெய்யான தன்மை விளங்கினால் யார்க்கேனும்
பொய்யான தன்மை பொருந்துமோ-வையாவே
மன்னு நிராசையின்னம் வந்ததல்ல வுன்னடிமை
யென்னுநிலை யெய்துமாறெனே. 3

அறியாமை மேலிட் டறிவின்றி நிற்குங்
குறியேற் கறிவென்ற கோலம்-வறிதேயா
னீயுணர்த்த நானுணரு நேசத்தா லோ வறிவென்
றேயெனக்கோர் நாம மிட்டதே. 4

ஏதுக்குச் சும்மா விருமனமே யென்றுனக்குப் [கு
போதித்தவுண்மை யெங்கேபோகவிட்டாய் - வாதுக்
வந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போல் வாதாடினையேயுன்
புந்தியென்ன போதமென்ன போ. 5

சகமனைத்தும் பொய்யெனவே தானுணர்ந்தாற்றுக்க
சகமனைத்தும் பொய்யன்றோ சோரா-திகபரத்தும்
விட்டுப்பிரியாத மெளனவத்துவிதக்
கட்டிகளுளாவதன்றோ காண். 6

கற்கண்டோ தேனோ கனிரசமோ பாலோவென் [டு
சொற்கண்டாதென்னநான்சொல்லுவேன் - விற்கண்
வானமதி காண மௌனிமௌனத்தளித்த
ஞானமதி லூறு மமிர்தம். 7

கேட்டலுடன் சிந்திதல்கேடிலாமெய்த்தெளிவால்
வாட்டமறு மற்பவநோய் மாறுமோ-நாட்டமுற்று
மெய்யான நிட்டையினை மேவினர்கட் கன்றோதான
பொய்யாம் பிறப்பிறப்பும் போம். 8

மாயா சகத்தை மதியாதார் மண்முதலா
மேயான தத்துவத்தி லெய்துவரோ-நேயானு
பூதிநிலை நிற்கப் பொருந்துவாக என்னவர்த
நீதியையே போற்றனமே நீ. 9

இகமுழுதும் பொய்யெனவே யேய்ந்துணர்ந்தா லாங்கே, மிகவளர வந்தவருண் மெய்யே-யகநெகிழப், பாரீ ரொருசொற் படியே யனுபவத்தைச், சேரீ ரதுவே திறம். 10

ஆரணங்க ளாகமங்க ளியாவுமேயானந்த, பூரணமே யுண்மைப் பொருளென்னுங்-காரணத்தை, யோராயோ வுள்ளுள்ளே யுற்றுணர்ந்தவ் வுண்மையினைப், பாராயோ நெஞ்சே பகர். 11

நேராயம் மௌனநிலை நில்லாமல் வாய்பேசி
யாரா யலைந்தீர்நீ ராகெடுவீர் - தேரீர்
திரையுந் திரையுநதிச் சென்னியனை நாவாற்
கரையுங் கரையுமனக் கல். 12

அற்ப மனமே யகிலவாழ் வத்தனையுந், சொற்ப
னங்கண் டாயுண்மை சொன்னேனைன் - கற்பனைபோ
ன், றில்லாவிடத்தே யெனையா மையா வைத்திருக்கக்,
கல்லாய்நி தானோர் கவி. 13

ஏதுந்திருவருளி னிச்சையா மென்றென்றெப்,
போதும் பொருந்தும் புனிதர்பாற் - றீதுநெறி; செ
ல்லுமோ செல்லாதே செல்லுமிடமினபமலாற், சொ
ல்லுமோ வேதந் தொணி. 14

கல்லேறுஞ் சில்லேறுங் கட்டியே யம்போலப்,
சொல்லேறப் பாழ்க்க தொளைச் செவிகொண் - டல்
லேறு, நெஞ்சனென்ன நிற்கவைத்தாய் நீதியோ தற்பர
மே, வஞ்சனல்லே னீயோ தி 15

அப்பொருளே மான்மாவு மாரணநூல் சொன்னப
டி, தப்பிலாச் சித்தொன்றுஞ்-சாதியினை லெப்பாலுமுந்,
தேரிற் றுவிதஞ் சிவாகமமே சொல்லுநிட்டை, யாரு
மிடத் தத்துவித மாம். 16

வேத முதலாய் விளங்குஞ் சிவவடிவாம்
போத நிலையிற் பொருந்தாம - லேதமிகு

போகாதி யல்லலிலே மூழ்கினையே நெஞ்சேயித்
தேகாதி மெய்யோ தெளி. 17

நோக்கற் கரிதான நுண்ணியனா மோனநிலை,
யாக்கற் குபாயஞ் சமைத்தபிரான் - காக்குமுயி, ரத்
தன்னைக்கு நானாமை யாதலினா லானனென்றேன், நித்
தனைக்கும் பேசவிட மில். 18

ஒன்றுமற நிற்கவென் றுணர்த்தியநம் மோனகுரு,
தன்றனைத்தா ளெப்பழுதுந் தாழ்வாழ்க - வென்றென்றே,
திங்களைத்துங் கைகுவிக்குஞ் சின்மயராந் தன்மையர்
க்கே கைக்குவரு மின்பக் கனி. 19

மனத்தாலும் வாக்காலு மன்னவொண்ணா மோன,
வினத்தாரே நல்ல வினத்தார் - கனத்தபுகழ்; கொண்
டவரு மன்னவரே கூறரிய முத்திநெறி, கண்டவரு
மன்னவரே காண். 20

கண்ணொளியே மோனக் கரும்பே கவலையறப்,
பண்ணொளிக்கு முள்ளொளியாம் பான்மையினை - ந
ண்ணிடவுன் சித்த மிரங்கிலதென் சித்தந்தெளியா
லோ, நித்தனைக்கு மாதரவு மில். 21

அறியாமை சாரி னலுவா யறிவா
நெறியான போததுவாய் நிற்குங் - குறியாற்
சகசத் தருளுணர்த்தத் தானுணரா நின்ற
விதமுற் றறிவெனும்பேர் மெய். 22

குருலிங்க சங்கமமாக் கொண்டதிரு மேனி, கருவொன்று மேனிநம்பாற் காட்டா-தருளென்று, கண்டவர்க்கே யானந்தங் கண்டுகொளலாமலது, கொண்டவர்க்கிங் கென்ன கிடைக்கும். 23

புலியி னதளுடையான் பூதப் படையான், பலியிரந்து மெல்லாம் பரிப்பான் - மலிபுனல்சேர், பொன்முடியான் முக்கட் புனிதன் சரண்புகுந் தோர்க்கென் முடியா தேதுமுளதே. 24

சொல்லுக் கடங்காச் சுகப்பொருளை நாமெனவே, யல்லும் பகலு மரற்றுவதென்-னல்லசிவ, ஞானமயர் பெற்றோர்களுமில்லை யென்பரந்தோ, மோனமயமான முறை. 25

ஐயா வருணகிரி யப்பா வுனைப்போல, மெய்யாக வோர்சொல் விளம்பினர்யார்-வையகத்தோர், சாற்றரிதென் றேசற்றார் தன்னையாய் முக்கணெந்தை, நாற்றிசைக்குங் கைகாட்டினான். 26

காதற்றப் போனமுறி கட்டிவைத்தா லாவதுண்டோ, தீதற்ற காயமுமச் செய்கையே - போதமாய், நிற்பரல்லா லிச்சகத்தி னேரார்க ளோரிடினுந், தற்பரமாக் கண்டிருப்பார் தாம். 27

வெள்ளங் குலாவுசடை வெள்ளக்கருணையினால், கள்ளங் குலாவுவஞ்சக் கள்ளனே-னுள்ளத்தி, லில்லையென்று லன்னவன்று னெங்கும் வியாபகத்தானல் லவென்றுஞ் சொல்ல வழக்காம். 28

தத்துவப்பேயோடே தலையடித்துக் கொள்ளாமல், வைத்த வருண்மோன வள்ளலையே-நித்தமனபு, பூரணக்கருதுநெஞ்சு போற்றக் கரமெழும்புங், காணத்துடிக்குமிரு கண். 29

தொலலைவினைக் கீடாய்ச் சுழல்கின்ற நானொருவ, னெல்லையிலா நின்கருணை யெய்துவனோ - வல்லவனா, மோன குருவே முழுதினையுந் தானுணர்ந்த, ஞான குருவே நவில். 30

மூன்றுகண்ணு முத்தொழிலா மும்முதலா மூவுல குந், தோன்றக் கருணைபொழி தோன்றலே - யீன்ற வன்னை, தன்னைப்போ மோலன்பு தழைத்தோயொரு தெய்வ, முன்னைப்போ லுண்டோ வுரை. 31

நேசிக்குஞ் சிந்தை நினைவுக்குளுன்னை வைத்துப், பூசிக்குந் தானிறைந்து பூரணமா-யோசித்து, நின்றதலலான் மோனு நிருவிகற்ப நிட்டையிலே, யென்றுவருமோவறி யேனே. 32

அறிவி லறியாமை யற்றறிவாய் நின்று, பிறிவறவா னந்தமயம் பெற்றாக் - குறிபவிழ்ந்தா, லன்றைக் குடல்வேண் டேனையாவிவ் வாக்கையையே, யென்றைக் குமே வேண்டுவனே யான். 33

உடலைப் பழித்திங் குணவுங் கொடாமல், விடவி டவே நாடுவரோ மெய்ம்மைப் - படபடென, வேண்டு வேனிந்தவுடன் மெய்யுணராப் பொய்யனா; ணண்ட நீ தானேயறி. 34

அறியாயோ வென்னையுநீ யாண்டநீ சுத்த, வெறி யாய் மயங்கவுமேன் விட்டாய்-நெறியயங்கிக், குன்று ஞ்செடியுங் குறுகுபோ லையாவோ, கன்றுகெட்டாற் றாயருகே காண். 35

ஏதுக் குடற்சுவை கொண் டேனிருந்தே னையனே, யாதிக்க மோனவருட் டாயே - சோதியா, மன்ன நிரு விகற்ப வானந்த நிட்டையிலே, பின்னமற நில்லாது பின். 36

பின்னு முடற்சுவையாய்ப் பேசும் வழக்கதனா
லென்னபல னாமுற் றிருந்தோமே-யன்னதனா
லானந்தந் தானேதா னாகுமெய்ம் மையமேனே
யேனிந்தத் துன்ப மினி. 37

துன்பக் கடலிற் றுளைந்தெல்லாந் தீர்ந்ததே
யின்பக் கடலி லிருமென்ன-வன்பிற்

கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணாறு விட்டாட்ட
விரைந்து வருமானந்த மே. 38

கரைந்து கரைந்துருகிக் கண்ணீரா றாக
விரைந்தே நிருவிகற்ப மெய்த-நிரந்தரமு
மென்னையே சிந்திக்க நீ கொடுத்தாய் போதுநா
னென்னை முழுதுங் கொடுத்தேனே. 39

அல்லும் பகலுமெப் பண்புடனே தானிருக்கக்
கல்லு முருகாதோ கன்னெஞ்சே-பொல்லாத
காப்புவழி யேனிலைந்தாய் சந்ததமு நீயிறந்த
வெப்பிலே யானந்தமே. 40

கொடுத்தேனே யென்னைக் கொடுத்தவுட னின்ப
மடுத்தேனே நீரிழி வாய்ந்தே-படுத்தேனே
பெற்றேனே பெற்றுப் பிழைத்தேனே சன்மமல்ல
விற்றேனே யேழையடி யேன். 41

பெருமைப் பிறவாமை பேசாமை யாயிருக்கக்
கற்றோர் மொழியுரைக்கக் காரியமேன்-சற்றேனு
நீக்கற்ற வின்ப நிலைபொருந்தி பேசற்ற
வாக்கற்றாற் பேசுமோ வாய். 42

காலன் றனையுதைத்தான் காமன் றனையெரித்தான்
பாலன் பசிக்கிரங்கிப் பாற்கடலை-ஞாலமெச்சப்
பின்னை நடக்கவிட்டான் பொருளை நாடாதார்க்
கென்னே நடக்கை யிது. 43

வின்னாருவி யானைமேல் விளங்குவைபோ லெயிரன்றி
கன்னாருவி வெள்ளமொடு கைகூப்பித்-தன்னையிழந்
தெள்ளமே யானந்த வெற்பே யெனத் தொழுவோ
ருள்ளமே ஞானவொளி. 44

பிள்ளைமதிச் செஞ்சடையான் பேசும் பெருமை
யிறைவன், கள்ளவிழும் பூங்கொன்றைக் கண்ணியா-
னுள்ளபடி, கல்லாலின் கீழிருந்து கற்பித்த தேசி
சன, மெய்யொரு பீடுறவே. 45

புல்லைந்துந் தானே பொசுக்கிச் சிந்தை
யலமந் தாழுறு மடமை-கலைந்த
சித்தான மான சிவமேன் சேவடியே
பித்தாறு ஞான்மோ பிறப்பு. 46

நிறைகுடத்தா னீர்கொண்டே செய்யபா போன
முறையுணர்ந்தார் பாதை முயல்வார்-நிறையணிக்க
மிக்கதை மாயமேல் விக்கத்தை வேதியனை
செக்கரணி மேனியனைச் செப்பு. 47

தூங்கமழு மானுடையாய் சூலப்படையுடையாய்;
திங்களணி செஞ்சடையாய் சேவுடையாய் - மங்கை
யொருபாலுடையாய் செங்கட் பணிபாயென் சென
னியின்மேற் காலுடையாய் நீயே கதி. 48

இனிய கருணைமுகி லெம்பிரான் முக்கட்
கனிபழித்த வாரியின்பக் கட்டி-தனிமுதலை

னித்தன் பரம னிமலனிறை வாய்நிறைந்த
சுத்தனமக் கென்றுந் துணை. 49

நீதியாய்க் கல்லாலி னீழலின்கீ ழேயிருந்து
போதியா வுண்மையெல்லாம் போதித்தான் - ஓதிற்
சனகாதி யாய தவத்தோர்க்கு ஞான
தினகரனு மோன சிவன். 50

தேகச் செயறுனுஞ் சிந்தையுடனே குறையிற்
போகநிலை ஞானிகளுக் கொப்புவதோ - போகநிலை
யல்லலிலே வாழ்வாரோ வப்பனே நீபற்று
வெல்லையிலே சும்மா விரு. 51

சும்மா விருக்கச் சுகமுதய மாகுமே
யிம்மாயா யோகமினி யேனடா - தம்மறிவின்
சுட்டாலே யாகுமோ சொல்லவொண் டாங்கண்ட
நிட்டா சிறுபிள்ளாய் நீ. 52

நீபற்ற வந்நிலையே நிட்டையதி னீயிலையோ
வாபற்றவனே மயங்காதே - போயத்
திருந்தாலு நீபோகா யென்றுமுள்ளாய் சும்மா
விருந்தாலே யின்பமுண்டு வா. 53

வாவாவென் றின்பம்வர வழைக்குங் கண்ணாரோ
டாவாவென் றேயழுத வப்பனே - நீவாடா
வெல்லா நமக்கெனவே யிந்தனையே யிந்தபடி
நில்லா யதுவே நினை. 54

தில்லாப் பொருளை நினையாதே நின்னையுள்ளோர்
சொல்லாப் பொருட்டிரளைச் சொல்லாதே-கல்லாத
சிந்தை குழைந்துசுகஞ் சேரகுருவருளால்
வந்தவழி நல்ல வழி. 55

வழியிதென்று மல்லா வழியிதென்றுஞ் சொல்
லிற், பழிபழியா நல்லருளாற் பார்த்தோர் - மொழி
யனைத்தே, பெற்றிருக்கச் சொன்னவன்றே யெங்கும்
பெருவெளியாம், பார்த்தவிடமெல்லாநீ பார். 56

பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப்பிள்
ளையைப்போ, லாருந் துறக்கை யரிதரிது-நேரே, மன
த்துறவு மப்படியே மாணவிவற்றி, னுனக்கிசைந்த
வாறென்றே யோர். 57

ஓராமலே பொருகா ளுண்மை யுள்ளொளியைப்
பாராம லுள்ளபடி பார்த்திருந்தால்-வாராதோ
பத்துத் திசையும் பரந்தெழுந்தா னந்தவெள்ளந்
தத்திக் கரைபுரண்டு தான். 58

தானான தன்மைவந்து தாக்கினா லவ்விடத்தே
வானாதி மாயை வழங்காதோ-நானாகே
ளென்னுள்ளே தோன்றா வுறவாகி நின்றதென
வென்னுள்ளே யென்று மிரு. 59

என்னையுன்னை யின்னதிது வென்னுமை னிற்குநிலை
தன்னையரு ளனற தருணத்தி-லன்னைபெற்ற

பிள்ளைக்குஞ் சொல்லாத பெற்றிகண்டா யையனே
யுள்ளத்தி னுள்ளே யுணர். 60

சொன்னவர்தா நிட்டை தொகுத்திரா நிட்டையிலே
மன்னினவர் போதியார் மாமௌனன்-றன்னுள்
விருப்பாகக் கைகாட்டி மிக்கவட நீழ
விருப்பா னிருவிகற்பத் தே. 61

இந்த நிருவிகற்பத் தெந்தை யிருக்கநிட்டை
சிந்தைநீ தேறாய் செகமனைத்தும்-வந்ததொடர்
பாடுகெட வன்றோவோர் பாத்திரத்துக் காடலில்லா
லாடுவதே னாட்டு மவன். 62

அவனே பரமு மவனே குருவு
மவனே யகில மனைத்து-மவனே தா
மானவரே சொன்னா லவரே குருவெனக்கு
நானவனாய் நிற்பதெந்த நாள். 63

நாளவங்கள் போகாம னாடோறு நந்தமையே
யாளவந்தார் தாளின்கீழாட்புகுந்தாய்-மீளவுன்னைக்
காட்டாம னிற்குங் கருத்தறிந்தா னெஞ்சேயுன்
னாட்டானா னையமில்லை யால். 64

யான்றானெனலறவே யின்பநிட்டை யென்றருளைக்
கோன்றா னுரைத்தமொழி கொள்ளாயோ-தோன்றி
யிழுக்கடித்தாய் நெஞ்சேநீ யென்கலைகள் சோர
வழுக்கடிக்கும் வண்ணார் போலாய். 65

எங்குஞ் சிவமே யிரண்டற்று நிற்கினெஞ்சே
தங்குஞ் சுகநீ சலியாதே-பங்கிங்கென்
றெண்ணாதே பாழி லிறந்து பிறந்துழலப்
பண்ணாதே யானுன் பரம். 66

மெய்யைப்பொய் யென்றிடவு மெய்யனையாப்
பொய்ந்நெஞ்சே, பொய்யைநதான் மெய்யெனவும்
போகுமோ-வையமறத், தன்மயத்தை மெய்யெனவே
சார்ந்தனையேலானந்த, மென்மயமுநின்மயமுமே. 67

பூங்கா வனநிழலும் புத்தமுதுஞ் சாந்தபதம்
வாங்காத வானந்த மாமழையு-நீங்காவாஞ்
சொல்லிறந்துமாண்டவர்போற் றாமௌனபூமியிறு
னில்லை யெனநின்ற விடம். 68

இடம்வான நல்லபொரு ளின்பமெனக்கேவ
லடங்காக் கருவி யனைத்து-முடனுதவ
மந்தார தாருவென வந்து மவுனகுரு
தந்தானோர் சொற்கொண்டு தான். 69

தானந் தவஞானஞ் சாற்றரிய சித்திமுத்தி
யானவைபெல் லாந்தாமே யாகுமே-மோனகுரு
சொன்னவொரு சொல்லாற் சுகமாயிருமனமே
யின்னமயக்க முனக்கேன். 70

உன்னை யுடலையுறு பொருளைத் தாவெனவே
யென்னை யடிமைக் கிருத்தினான்-சொன்னவொரு

சொல்லை மறவாமற் சொருபந்தா னெஞ்சேயுன்று
லில்லை பிறப்ப தெனக்கே. 71

எனக்குமுனக்குமுற வில்லையெனத் தேர்ந்து
நினைக்கவரி தானவின்ப நிட்டை-தனைக்கொடுத்தே
யாசான் மவுனி யளித்தானெஞ் சேயுனையோர்
காசா மதியேனுன் காண். 72

ஆனந்த மோனகுரு வாமெனவே யென்னறிவின்
மோனந் தனக்கிசைய முற்றியதாற்-றேனுந்து
சொல்லெல்லா மோனந் தொழிலா தியுமோன
மெல்லாநன் மோன வடிவே. 73

எல்லாமே மோனநிறை வெய்துதலா லெவ்விடத்து
நல்லார்கண் மோனநிலை நாடினார்-பொல்லாத
நானெனவிங் கொன்றை நடுவேமுளைக்க விட்டு நா
னேனலைந்தேன மோனகுருவே. 74

மோன குருவளித்த மோனமே யானந்த
ஞான வருளுமது நானுமது-வானதி
நின்ற நிலையுமது நெஞ்சப் பிறப்புமது
வென்றறிந்தே னானந்த மே. 75

அறிந்தவறி வெல்லா மறிவன்றி யில்லை
மறிந்தமன மற்ற மவுனஞ்-செறிந்திடவே
நாட்டினா னானந்த நாட்டிற் குடிவாழ்க்கை
கூட்டினான் மோன குரு. 76

குருவாகித் தண்ணருளைக் கூறுமுன்னே மோன
வுருநீ டுயிர்பொருளு மொக்கத் - தருதியென
வாங்கினையே வேறுமுண்மை வைத்திடவுங் கேட்டி
யீங்கொருவ ருண்டோ வினி. [டவு

இனிய கருப்புவட்டை யென்னுவி லிட்டா
னனியிரத மாறாது நானுந்-தனியிருக்கப்
பெற்றிலேன்மோனம் பிறந்தவன்றே மோனமல்லாற்
கற்றிலே னேதுங் கதி. 78

ஏதுக்குஞ் சும்மா விருநீயென வுரைத்த
சூதுக்கோ தோன்றாத துணையாகிப்-போதித்து
நின்றதற்கோ வென்னையா நீககிப் பிரியாமற்
கொன்றதற்கோ பேசாக் குறி. 79

குறியுங் குணமுமறக் கூடாத கூட்டத்
தறிவறிவாய் நின்றுவிட வாங்கே-பிறிவறவுஞ்
சும்மா விருத்திச் சுகங்கொடுத்த மோன நினபாற்
கைம்மாறு நானொழிதல் காண். 80

நான்றா னெனுமயக்க நன்னுங்கா லென்னானை
வான்றா னெனநிறைய மாட்டாய்நீ-யூன்றாமல்
வைத்தமவு னத்தாலே மாயை மனமிறந்து
துய்த்துவிடு ஞான சுகம். 81

ஞானநெறிக் கேற்றகுரு நண்ணரிய சித்திமுத்தி
தானந் தருமந் தழைத்தகுரு-மானமொடு

தாயெனவும் வந்தென்னைத் தந்தகுரு வென்சிந்தை
கோயிலென வாழுங் குரு. 82

சித்துஞ் சடமுஞ் சிவத்தைவிட வில்லையென்ற
நித்தன் பரமகுரு நேசத்தாற்-சுத்தநிலை
பெற்றோமே நெஞ்சே பெரும்பிறவி சாராமற்
கற்றோமே மோனக் கரு. 83

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஏசற்றவந்நிலை.

கொச்சகக்கலிப்பா.

ஏசற்றவந்நிலையேயெந்தைபரிபூரணமாய்
மாசற்றவானந்தவாரிவழங்கிடுமே
பூசற்சுழல்போலுலகநெறிவாதனையாற்
பாசத்துட்செல்லாதேபல்காலும்பாழ்நெஞ்சே. 1

பாழாகியண்டப்பரப்பையெல்லாம்வாய்மடுத்து
மாழாமலின்பத்தழுந்தப்படியாயோ [போல்
தாழாயோவெந்தையருட்டாட்கீழ்நெஞ்சேயெனைப்
வாழாதுவாழ்ந்தழியாவண்ணமிருப்பாயே. 2

இருப்பாயிருந்திடப்பேரின்பவெளிக்கேநமக்குக்
குருப்பார்வையல்லாமற்கூடக்கிடைத்திடுமோ
வருட்பாய்நமக்காகவாளவந்தார்பொன்னடிக்கீழ்
மருட்பேயர்போலிருக்கவாகண்டாய்வஞ்சநெஞ்சே. 3

வஞ்சமோபண்டையுளவாதனையாணியலைந்து
கொஞ்சமுற்றுயுன்னைக்குறைசொல்லவாயுமுண் [டோ
வஞ்சலஞ்சலென்றிரங்குமானந்தமாகடற்கீழ்
நெஞ்சமேயென்போலநீயமுந்தவாராயோ. 4

வாராவரவாய்வடநிழற்கீழ்வீற்றிருந்த
பூராயநம்மைப்புலப்படுத்தவேண்டியன்றே
வோராயோநெஞ்சேயுருகாயோவுற்றிருந்து
பாராயோவவ்வுருவைப்பார்க்கநிறைவாய்விடுமே. 5

வாயாதோவின்பவெள்ளம்வந்துன்வழியாகப்
பாயாதோநானும்பயிராய்ப்பிழையேனே
வோயாமலுன்னியுருகுநெஞ்சேயங்நிலைக்கே
தாயானமோனனருள்சந்திக்கவந்திடுமே. 6

வந்தவரவைமறந்துலகாய்வாழ்ந்துகன்ம
பந்தமுறவுன்னைப்படிப்பிக்கக்கற்றவர்யா
ரிந்தமதிபேனுனக்கிங்கென்மதிகேளென்னலே
சந்ததநெஞ்சேபரத்திற்சாரினின்பமுண்டாமே. 7

இன்பமயமாயுலகமெல்லாம்பிழைப்பதற்குன்
னன்புநிலையென்பாரதுவுநினையன்றியுண்டோ
வன்புலத்தையோரினருட்கொப்பாவாய்நெஞ்சேநீ
தென்புலத்தாரோடிருந்துசெய்பூசைகொண்டருளே.

அருளேயோராலயமாவானந்தமாயிருந்த
பொருளோடியானிருக்கப்போயொளித்தநெஞ்சேநீ
மருளார்முயற்கோடோவான்மலரோபேய்த்தேரோ
விருளாரநீயுறைந்ததெவ்விடமோகாணேனே. 9

எவ்விடத்தும்பூரணமா மெந்தைபிரான் றன்னரு
ளே, யவ்விடத்தேயுன்னைநெஞ்சே யாராயிற்கண்டி-
லேனே, யவ்விடத்துமாயையிலே மாண்டனையோவவ்
விடமுஞ்; செவ்விடமேநீயுஞ் செனனமற்றுவாழி
யவே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

காடுங்கரையும்.

காடுங் கரையு மனக்குரங்கு கால்விட்டோடவத
ன்பிறகே, யோடுந் தொழிலாற் பயனுளதோவொன்
றாய்ப் பலவா யுயிர்க்குயிரா, யாடுங் கருணைப் பரஞ்
சோதி யருளைப் பெறுதற்கன்புநிலை, தேடும் பருவ
மிதுகண்டீர் சேரவாருஞ்செகத்தீரே. 1

சைவசமயமேசமயஞ் சமயாதீதப்பழம்பொருளை
க், கைவந்திடவேமன்றுள்வெளிகாட்டு மிந்தக்கருத்
தைவிட்டுப், பொய்வந் துழலுஞ் சமயநெறி புகுத
வேண்டா முத்திதருந், தெய்வ சபையைக் காண்ப
தற்குச் சேரவாருஞ் சகத்தீரே. 2

காகமுறவு கலந்துண்ணக் கண்டீ ரகண்டாகார சிவ, போக மெனும்பே ரின்பவெள்ளம் பொங்கித் ததும்பிப் பூரணமா, யேக வுருவாய்க் கிடக்குதைய் யோவின்புற் றிடநா மினியெடுத்த, தேகம் விழுமுன புசிப்பதற்குச் சேரவாருஞ் செகத்தீரே. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

எடுத்ததேகம்.

கட்டளைக்கலிப்பா.

எடுத்த தேகம் பொருளாவி மூன்றுநீ யெனக் கொன்றில்லை யெனமோன நன்னெறி, கொடுத்த போது கொடுத்ததன் றோபினுங் குளறி நானென் றுகூத்தாட மாயையை, விடுத்தவா றுங்கண்ணீரொழு கம்பலை விலகு மாறுமென் வேட்கைப்ர வாகத்தைத், தடுத்தவாறும் புகலாய் சிரகிரித் தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே. 1

நோயும் வெங்கலிப் பேயுந் தொடரநின் னூலிற் சொன்ன முறையிய மாதிநான், றோயும் வண்ணமெனைக்காக்குங் காவலுந்தொழும்பு கொள்ளுஞ்சுவாமியு நீகண்டா, யோயுஞ்சன்ம மினியஞ் சலஞ்சலென் றுலகங் கண்டு தொழவோருருவிலே, தாயுந்தந்தையு மானேப் சிரகிரித் தாயுமான தயாபர மூர்த்தியே. 2

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகமேலாம்.

முகமெலாங்கணீர் முத்தரும்பிடச் செங்கைமுகிழ்ப்ப, வகமெலாங்குழைந் தானந்தமாகநல்லறிஞ, ரிகமெலாந்தவ மிழைக்கின்றாரென்செய்கோவேழை, சகமெலாம்பெற நல்லருளுதரமாச் சமைந்தோய். 1

திருச்சிற்றம்பலம்.

திடமுறவே.

கொச்சகக்கலிப்பா.

திடமுறவே நின்னருளைச் சேர்த்தென்னைக் காத்தாளக், கடனுனக்கென்றெண்ணி நின்னைக்கைகுவித்தோ னலனே; வடைவுகெட்ட பாழ்மாயை யாழியிலே யின்னமலலற், படமுடியா தென்னுவிப் பற்றேபராபரமே. 1

ஆராமைகண்டிங்கருட்குருவாய்நீயொருகால்
வாராயோவந்துவருத்தமெல்லாந்தீராயோ
பூராயமாகவருட்பூரணத்திலண்டமுதற்
பாராதிவைத்தபதியேபராபரமே. 2

வாழாதுவாழவுனைவந்தடைந்தோரெல்லாரு
மாழாழியென்னவருளாறுரைமுக்காற்றோ
டேழாயெனவுலகமேகமினிநானொருவன்
பாழாகாவாறுமுகம்பார்நீபராபரமே. 3

உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்தென்னையாட்டுகின்ற
கள்ளக்கருணையையான்காணுந்தரமாமோ

வெள்ளத்தைமாற்றிவிடக்குண்பார்நஞ்சூட்டும்
பளளத்தின்மீன்போற்பதைத்தேன்பராபரமே. 4

வாவிக்கமலமலர் வண்டாய்த் துவண்டு துவண்,
டாவிக்கு ணின்றவுனக் கன்பு வைத்தார்க்கஞ்சலெ
ன்பாய், பூவிற்கும் வான்கடையிற் புல்விற்போர்போ
லவொன்றைப், பாவிக்க மாட்டேன பதியே பரா
பரமே. 5

விண்ணுறுவெற்பின்விழுந்தாங்கெனமார்பிற்
கண்ணுறுபாய்ச்சிடுமெனகாதல வெள்ளங்கண்டிலை
தண்ணுறுசாந்தபதத்தற்பரமேநால்வேதப் [யோ
பண்ணுறுமின்பப்பதியேபராபரமே. 6

கூடியநின்சீரடியார்கூட்டமென்றோவாய்க்குமென
வாடியவெனனெஞ்சுமுகவாட்டமுநீகண்டிலையோ
தேடியநின்சீரருளைத்திக்கனைத்துங்கைகுவித்துப்
பாடியநான்கண்டாய்பதியேபராபரமே. 7

நெஞ்சத்திநூடேநினைவாய்நினைவூடு
மஞ்சலெனவாழுமெனதாவித்துணைநீயே
சஞ்சலமாற்றினையினிமேற்றாய்க்குபசாரம்புகன்று
பஞ்சரிக்கநானார்பதியேபராபரமே. 8

பத்திநெறி யாக வுனைப்போற்றிப் பரவசமா
முத்திநெறி நின்னா டருமுடையென் றுணர்கிலேன்
சித்திநெறிக் கென்னடியேன் சிறுமையாற் செலவெய்யும்
சுத்திநெறிக் கென்னருள்வ தெப்போ பராபரமே. 9

கண்டறிவேன் கேட்டறிவேன் காட்டியிலே நானெனத்த
பகை. கொண்டறிவேன் முத்தி குறிக்குந்தாருமுன்
மே. தொண்டறிவாய் வேதமுமே யன் சொல்லிற்
னின் றெனவே யெல்லாம், பண்டறிவாய் நீயே பர
ாப்பராபரமே. 10

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னை.

கட்டளைக்கலிப்பா.

தன்னையறிந்தவர்க் குள்ளது யாதொன்று
மன்னைப்பொருளென வேவழமாய்த்தெத்தே
பொன்னைப்புனைவது போலுமனைவென வே
பெண்ணைக்கொள்ளத் திருத்திட்டென்னையலைக்கண்டாயே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆக்கை.

ஆக்துவைமாயையாவிரண்டு மின்னலறைமாய
த்துவைவிக்கவிலலை மீனைப்பொறிமறைப்புமாற்றிப்
போக்கொலிவரவின் றிப்பளி தகலருள்ளா னக்கத்
தாக்கைத் தொள்ளப வெருகச்சிதானந்த வாழ்வே. 1

திருச்சிற்றம்பலம்.

கற்புறுசிந்தை.

கற்புறுசிந்தைமாதர்கணவரையன்றிவேறோ
ரிற்புறத்தவரைநாடார்யாங்களுமின்பவாழ்வுந்
தற்பொறியாகநல்குந்தலைவனின்னலதோர்தெய்வம்
பொற்புறக்கருதோங்கண்டாய்பூரணானந்தவாழ்வே. 1

முருந்திளநகையார்பாரமுலைமுகந்தழுவிச்செவ்வாய்
விருந்தமிர்தெனவருந்திவெறியாட்டுக்காளாய்நாளு
மிருந்தலோகாயதப்பேரினத்தனாயிருந்தவேழை
பொருந்தவுங்கதிமேலுண்டோபூரணானந்தவாழ்வே. 2

தீதெலாமொன்றும்வனமை செறிந்திருட்படலம்
பாதகசிந்தைபெற்றபதகனுனபாதநீழ [போர்த்த
லாதரவடையவுள்ளனபருள்கிலையாயின்மற்றியார்
போதனைசெய்யவல்லார்பூரணானந்தவாழ்வே. 3

நாதனைநாதாதீதநண்பனைநடுவாய்நின்ற
நீதனைக்கலந்துநிற்கநெஞ்சமேநீவாவென்றால் [ர்க்க
வாதனைபெருக்கியென்னை வசஞ்செய்துமனந்துன்மா
போதனைசெய்தனன்றோபூரணானந்தவாழ்வே. 4

எண்ணியவெண்ணமெல்லா மிறப்புமேற்பிறப்புக்
காசை, பண்ணியென்னறிவையெல்லாம் பாழாக்கி
யெனைப்பாழாக்குந், திண்ணியவினையைக் கொன்று

சிறியனை யுய்யக்கொண்டாற், புண்ணியமினக்கேய
ன்றோ பூரணானந்தவாழ்வே. 5

பத்திநீபத்திக்கானபலனுநீபலவார்சொல்லுஞ்
சித்திநீசித்தர்சித்தித்திறமுநீதிறமார்மோன
முத்திநீமுத்திக்கானமுதலுநீமுதன்மையான
புத்திநீயெனக்கொன்றுண்டோ பூரணானந்தவாழ்வே.

தாயினுமினியநின்னைச் சரணென வடைந்தநா
யேன், பேயினுங்கடையனாகிப் பிதற்றுதல்செய்தனன்
றோ; தீயிடைமெழுகாய்நொந்தேன் றெளிவிலேன்
வீணேகாலம்; போயினதாற்றகில்லேன் பூரணானந்த
வாழ்வே. 7

திருச்சிற்றம்பலம்.

மலைவளர்காதலி.

பதியுண்டுநிதியுண்டுபுத்திரர்கண்மித்திரர்கள்
பக்கமுண்டெக்காலமும்
பவிசுண்டுதவிசுண்டுதிட்டாந்தமாகயம
படரெனுந்திமிரமணுகாக்
கதியுண்டுஞானமாங்கதிருண்டுசதுருண்டு
காயசித்திகளுமுண்டு
கறையுண்டகண்டர்பாலம்மைநின்னருளிற்
கருத்தொன்றுமுண்டாகுமே

ணதியுண்டகடலெனச்சமயத்தையுண்டபர
ஞானவானந்தவொளியே
நாதாந்தரூபமேவேதாந்தமோனமே
நானெனுமகந்தைதீர்த்தென்
மதியுண்டமதியானமதிவதனவல்லியே
மதுசூதனன்றங்கையே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 1

தெட்டிலேவலியமடமாதர்வாய்வெட்டிலே
சிற்றிடையிலேநடையிலே
சேலொத்தவிழியிலேபாலொத்தமொழியிலே
சிறுபிறைநுதற்கீற்றிலே
பொட்டிலேயவர்கட்டுபட்டிலேபுனைகந்த
பொடியிலேயடியிலேமேற்
பூரித்தமுலையிலேநிற்கின்றநிலையிலே
புந்திதனைநுழையவிட்டு
நெட்டிலேயலையாமலறிவிலேபொறையிலே
நின்னடியர்கூட்டத்திலே
நிலைபெற்றவன்பிலேமலைவற்றமெஞ்ஞான
ஞேயத்திலேயுனிருதாண்
மட்டிலேமனதுசெலநினதருளுமருள்வையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 2

பூதமுதலாகவேநாதபரியந்தமும்
பொய்யென்றெனைககாட்டியென்
போதத்தினடுவாகியடியீறுமில்லாத
போதபூரணவெளிக்கு
ளேதுமறநில்லென்றுபாயமாவைத்துநினை
வெல்லாஞ்செய்வல்லசித்தர்
பின்பவுருவைத்தந்தவன்னையேநின்னையே
யெளியேன்மறந்துய்வனோ
வேதமுதலானநல்லாகமத்தன்மையை
விளக்குமுட்கண்ணிலார்க்கு
மிக்கநின்மகிமையைக்கேளாதசெவிடர்க்கும்
வீறுவாதம்புகலுவாய்
வாதரோயாளர்க்குமெட்டாதமுக்கணுடை
மாமருந்துக்கமிர்தமே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெணுமையே. 3

மிடிப்பிட்டவாழ்க்கையாலுப்பிட்டகலமெனவு
மெய்யெலாமுள்ளுடைந்து
வீறிட்டசெல்வர்தந்தலைவாயில்வாசமாய்
வேதனைகளுறவேதனுந்
துடிபிட்டவெவ்வினையையேவினன்பாவிநான்
றொடரிட்டதொழில்களெல்லாந்
துண்டிட்டசாண்கும்பியின்பொருட்டாயதுன்
றொண்டர்பணிசெய்வதென்றோ

வடிவிட்டசெந்தமிழி னருமையிட்டாருரி
லரிவையோர்பரவைவாயி
லம்மட்டுமடியிட்டு நடைநடந்தருளடிக
ளடியீதுமுடியீதென
வடிவிட்டமறைபேசுபச்சிளங்கிள்ளையே
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண்மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. 4

பூரணிபுராதனிசுமங்கலைசுதந்தரி
புராந்தகித்ரியம்பகியெழிற்
புங்கவிவிளங்குசிவசங்கரிசகஸ்ரதள
புட்பமிசைவீற்றிருக்கு
நாரணிமனாதீத நாயகிகுணாதீத
நாதாந்தசத்தியெனறுன
ஞமமுச்சரித் திடுமடியர்நாமமே
நானுச்சரிக்கவசமோ
வாரணிசடைக்கடவு ளாரணியெனப்புகழ
வகிலாண்டகோடியீன்ற
வன்னைபெயின்னையுங் கன்னியெனமறைபேசு
மானந்தரூபமயிலே
வாரணியுமிருகொங்கைமாதர்மகிழ்கங்கைபுகழ்
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. 5

பாகமோ பெறவில்லை பாடவறியேனால்
பரிபாகம்வரவுமனதிற்
பண்புமோ சற்றுமிலை நியமமோ செய்திடப்
பாவியேன்பாபரூப
தேகமோ திடமில்லை ஞானமோ கனவிலுஞ்
சிந்தியேனபேரின்பமோ
சேரவென முற்கன்ன மனதுமோ பெத்தவுஞ்
சிந்திக்குதென்செய்குவேன்
மோகமோ மதமோ குரோதமோ லோபமோ
முற்றுமாற்சரியமோ தான்
முதிர்விட்டெனைக்கொள்ளு நிதியபோ டெடவெளின்
மூசுவரிவண்டுபோல
மாகமோ டவம்வல்ல னெனையாளவல்லையோ
வளமருவுதேவையரசே
வரைராஜ னுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. 6

தாளேறுநாசபோல் வினையேறவெப்பெறுந்
தொக்கினுட்சிக்கினாளுஞ்
சுழலேற்றுகாற்றிடை யழலேறுபஞ்செனச்
சூறையிட் டறிவையெல்லா
நாளேறநாளேற வார்த்திகமெனுங்கூற்றி
னட்டபெறவன் றடைந்து
நயனங்களற்றதோ ரேறுபோலவே
நானிலந்தனிலலையவோ

வேளேறுதந்தியைக் கனதந்தியுடன்வென்று
விரையேறுமாலைசூடி
விண்ணேறுமேகங்கள் வெற்பேறிமறைவுற
வெருட்டியகருங்கூந்தலாய்
வாளேறுகண்ணியே விடையேறுமெம்பிரான்
மனதுக்கிசைந்தமயிலே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே. 7

பூதமொடுபழகிவள ரிந்திரியமாம்பேய்கள்
புந்திமுதலானபேய்கள்
போராடுகோபாதி ராக்ஷசப்பேய்களென்
போதத்தையூடழித்து
வேதனைவளர்த்திடச் சதுர்வேதவஞ்சன்
விதித்தானிவ்வல்லலெல்லாம்
வீழும்படிக்குனது மௌனமந்த்ராதிக்ய
வித்தையைவியந்தருள்வையே
நாதவடிவாகிய மஹாமந்த்ரரூபியே
நாதாந்தவெட்டவெளியே
நற்சமயமானபயிர் தழைபவருமேகமே
ஞானவரானந்தமயிலே
வாதமிடுபரசமயம் யாவுக்குமுணர்வரிய
மகிமைபெருபெரியபொருளே
வரைராஜனுக்கிருகண் மணியாயுதித்தமலை
வளர்காதலிப்பெண்ணுமையே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகிலாண்ட நாயகி.

சந்தவிருத்தம்.

வட்டமிட்டொளிர்பிராணவாயுவெனு
    நிகளமோடுகமனஞ்செயு
மனமெனும்பெரியமத்தயானையையெள்
    வசமடக்கிடின்முமண்டலத்
திட்டமுற்றவளராஜயோகமிவ
    னேயோகமெனவறிஞர்புகழவே
யெமையேனுலகிலீடுவாழ்வினினி
    யிங்கிதற்குமனுமானமோ
பட்டவர்த்தனர்பராவுசக்ரதர
    பாக்யமானசுகயோகமும்
பரகாவியகவித்வநான்மறை
    பாராயணஞ்செய்மதியுகமும
மட்டசித்தியுநலன்பருக்கருள
    விருதுகட்டியபொன்னன்னமே
அண்டகோடிபுகழ்காவைவாழுமகி
    லாண்டநாயகியெனம்மையே. 1

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெரியநாயகி விருத்தம்.

காற்றைப்பிடித்துமட்கரகத்தடைத்தபடி
    கனமப்புனற்குளுறாங்
கடைகெட்டநவவாயில்பெற்றபசுமட்கலக்
    காயத்துளேயிருத்திச்

சோற்றைச்சமைத்திபேந்தித்துவைக்கத்
தூக்கிக்குண்மதுவென்னவே
றுள்ளித்தாடித்தென்னமோருபெற்றேனைநூட்
டோயபோய்ச்சல்செய்து
சாற்றைப்பதித்தமெதனஞானமாம்பயிரதனை
நாட்டிப்புலப்பட்டியு
மேனைநிப்பூமெனுங்காமன்றன்னின்று
நாடுசிவபோகமான
பேற்றைப்பகுத்தருளியென்னையாளவல்லையோ
பெரியவகிலாண்டகோடி
பெற்றநாயகிபெரிய கயிலைநாதர்மருவு
பெரியநாயகியம்மையே. 1

திருச்சிற்றம்பலம்.

தந்தைதாய்.

தந்தைதாய் மகவுமனை யொழுக்கை யாக்கை
சகமனைத்து மௌனியரு டழைத்தபோதே
யிந்திரசா லங்கனவு கான னீரா
யிருந்ததுவே யிவ்வியற்கை யென்னேயென்னே. 1

என்னைநான் கொடுக்கவொருப் பட்டகால
மியாதிருந்தென் னெதுபோயென் னென்னைநீங்கா
வன்னைபோ லருள்பொழியுங் கருணைவாரி
யானந்தப் பெருமுகிலே பரமே சொல்வாய். 2

அரசேநின் றிருக்கருணை யல்லா தொன்றை
யறியாத சிறியேனா னதனான் முத்திக்
கரைசேரும் படிக்குனருட் புணையைக் கூட்டுங்
கைப்பிடியே கடைப்பிடியாக கருத்துட்கண்டேன். 3

கண்டேனிங் கென்னையுமென் றன்னையுநீங்காக்
கருணையுநின் றன்னையுநான கண்டேன கண்டேன்
விண்டேனென் றென்னைப்புறம்பாத் தள்ளவேண்டாம்
விண்டதுநின் னருட்களிப்பின் வியப்பாலன்றோ. 4

ஓவென்ற சுத்தவெளி யொன்றே நின்றிங்
குயிரையெல்லாம் வம்மினென வுவட்டாவின்பத்
தேவென்ற நீகலந்து கலந்துமுத்தி
சேர்த்தனையேற் குறைவாமோ செகவிலாசம். 5

செகத்தையெல்லா மணுவளவுஞ் சிதறா வண்ணஞ்
சேர்த்தணுவில் வைப்பையணுத் திரளையெல்லா
மகத்துவமாப் பிரமாண்டமாகச் செய்யும்
வல்லவா நீநினைந்த வாறேயெல்லாம். 6

சொல்லாலே வாய்துடிப்ப தல்லா னெஞ்சந்
துடித்திருக ணீரருவி சொரியத் தேம்பிக்
கல்லாலே யிருந்தநெஞ்சுங் கல்லான்முக்கட்
கனியேநெக் குருகிடவுங் காண்பேன் கொல்லோ. 7

திருச்சிற்றம்பலம்.

பெற்றவட்கே.

பெற்றவட்கேதெரியுமந்தவருத்தம்பிள்ளை
பெறாப்பேதையறிவாளோபேரானந்த
முற்றவர்க்கேகண்ணீர்கம்பலையுண்டாகு
முறாதவரேகன்னெஞ்சமுடையராவார். 1

ஆவாவென்றழுதுதொழுங்கையராகி
யப்பனேயானந்தவடிகளேநீ
வாவாவென்றவர்க்கருளுங்கருணையெந்தாய்
வன்னெஞ்சர்க்கிரங்குவதெவ்வாறுநீயே. 2

நீயேயிங்கெளியேற்குந்தாகமோக
நினைவுடேனின்றுணர்த்திநிகழ்த்தலாலே
பேயேற்குந்தனக்கெனவோரன்புமுண்டோ
பெம்மானேயின்னமன்புபெருகப்பாராய். 3

பாராயோவென்றுயரமெல்லாமையா
பகருமுன்னேதெரியாதோபாவியேன்முன்
வாராயோவின்னமொருகாலானாலு
மலர்க்காலென்சென்னிமிசைவைத்திடாயோ. 4

வைத்திடுங்காலைப்பிடித்துக்கண்ணின்மார்பில்
வைத்தணைத்துக்கொண்டுகையால்வளைத்துக்கட்டிச்
சித்தமிசைப்புகவிருத்திப்பிடித்துக்கொண்டு
தியக்கமறவின்பசுகஞ்சேர்வதென்றோ. 5

சேராமற்சிற்றினத்தைப்பிரித்தெந்நாளுந்
திருவடிப்பேரினத்துடனேசேராவண்ண
மாராகநாளலைந்தேனரசேநீதா
னறிந்திருந்துமாயையிலேனழுந்தவைத்தாய். 6

வைத்தபொருளுடலாவிமூன்றுநின்கை
வசமெனவேயான்கொடுக்கவாங்கிக்கொண்டு
சித்தமிசைப்புகுந்ததுதான்மெய்யோபொய்யோ
சிறியேற்கிங்குளவுரையாய்திகையாவண்ணம். 7

திகையாதோவெந்நாளும்பேரானந்தத்
தெள்ளமுதமுதவாமற்றிவலைகாட்டி
வகையாகவலக்கழித்தாயுண்டுடுத்து
வாழ்ந்தேனுனிரண்டுகானமாடுபோலே. 8

மாடுமக்கள்சிற்றிடையார்செம்பொனுடை
வைத்தகனதனமேடைமாடகூடம்
வீடுமென்பாற்றொடர்ச்சியோவிடைவிடாமன்
மிக்ககதிவீடன்றோவிளங்கல்வேண்டும். 9

விளங்கவெனக்குள்ளேவிளங்காநின்ற
வேதகமேபோதகமேவிமலவாழ்வே
களங்கரகிதப்பொருளேயென்னைநீங்காக்
கண்ணுதலேநாதாந்தகாட்சிப்பேறே. 10

நாதமேநாதாந்தவெளியேசுத்த
ஞாதுருவேஞானமேஞேயமேநல்

வேதமேவேதமுடிவானமோன
வித்தையிங்கென்னையினிவிட்டிடாதே. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

கல்லாலின்.

கல்லாலினீழறனிலொருநால்வர்க்குங்
கடவுணீயுணர்த்துவதுங்கைக்காட்டென்றாற்
சொல்லாலேசொலப்படுமோசொல்லுந்தன்மை
துரும்புபற்றிகடலகடக்குந்துணிபேயன்றே. 1

அன்றோவாமோவெனவுஞ்சமயகோடி
யத்தனையும்வெவவேறாயாற்றநேரே
நின்றாயேநினைப்பெருமாறெவ்வாறுங்கே, னின்ன
ருள்கொண்டறிவதலலாநெறிவேருண்டோ. 2

நெறிபார்க்கினின்னையன்றியகிலம்வேறோ
நிலநீர்தீக்கால்வானுநீயலாத
குறியாதுமில்லையென்றால்யாங்கள்வேறோ
கோதையொருகூறுடையாய்கூறாய்கூறாய். 3

கூறாயவைம்பூதச்சுமையைத்தாங்கி
குணமிலாமனமெனும்பேய்க்குரங்கின்பின்னே
மாறாதகவலையுடன்சுழலவென்னை
வைத்தனையேபரமேனின்மகிமைநன்றே. 4

நன்றெனவுநதீதெனவுமெனக்கிங்குண்டோ
நானுகிநீயிருந்தனியாயஞ்சற்றே

யின்றெனக்குவெளியானாலெல்லாம்வல்ல
விறைவாநின்னடியருடனிருந்துவாழ்வேன். 5

வாழ்வெனவுந்தாழ்வெனவுமிரண்டாப்பேசும்
வையகத்தார்கற்பனையாமயக்கமான
பாழ்வலையைக்கிழித்துதறிச்செயல்போய்வாழப்
பரமேநின்னானந்தப்பார்வையெங்கே. 6

எங்கேயெங்கேயருளென்றலமயிரந்தா
னேழையிவனெனவுமெண்ணியிச்சைகூரு
மங்கேயெங்கேயெளிவந்தென்னையாண்ட
வாரமுதேயுனைக்காண்பானலந்துபோனேன். 7

போனநாட்கிரங்குவதேதொழிலாவிங்ஙன்
பொருந்துநாளத்தனையும்போக்கினேனென்
ஞானநாயகனேநின்மோனஞான
நாட்டமுற்றுவாழ்ந்திருக்குநாளெந்நாளோ. 8

நாட்பட்டகமலமென்னவிதயமேவு
நறுந்தேனேதுன்மார்க்கநாரிமார்கண்
வாட்பட்டகாயமிந்தக்காயமெனறோ
வன்கூற்றமுயிர்பிடிக்கவருமந்நீதி. 9

நீதியெங்கேமறையெங்கேமண்விண்ணெங்கே
நித்தியருமவர்களெங்கேநெறிதப்பாத
சாதியெங்கேயொழுக்கமெங்கேயாங்களெங்கே
தற்பரநீயின்றுமொன்றைச்சமைப்பதானால். 10

ஆனாலும்யானெனதிங்கற்றவெல்லை
யதுபோதுமதுகதிதானல்லவென்று
போனாலும்யான போவனல்லான்மோனப்
புண்ணியனேவேறுமொருபொருளைநாடேன். 11

பொருளேநின்பூரணமேலிட்டகாலம்
போக்குவரவுண்டோதற்போதமுண்டோ
இருடனுவல்லால்வெளிதானுண்டோ
வின்பமுண்டோதுன்பமுண்டோயாமங்குண்டோ.

உண்டோநீபடைத்தவுயிர்த்திரளிலென்போ
லொருபாவிதேகாதியுலகம்பொய்யாக்
கண்டேயுமெள்ளளவுத்துறவுமின்றிக
காசினிக்குளலைந்தவரார்காட்டாய்தேவே. 13

தேவரெல்லாந்தொழச்சிவந்தசெந்தாண்முக்கட்
செங்கரும்பேமொழிக்குமொழிதித்திப்பாக
மூவர்சொலுந்தமிழ்கேட்குந்திருச்செவிக்கே
மூடனேன்புலம்பியசொன்முற்றுமோதான். 14

முற்றுமோவெனக்கினியானந்தவாழ்வு
மூதறிவுக்கினியாய்நின்முளரித்தாளிற்
பற்றுமோசற்றுமில்லையையோவையோ
பாவிபடுங்கட்கலக்கம்பார்த்திலாயோ. 15

பார்த்தனவெல்லாமழியுமதனாற்சுட்டிப்
பாராதேபார்த்திருக்கப்பரமேமோன
மூர்த்திவடிவாயுணர்த்துங்கைக்காட்டுண்மை
முற்றியெனதல்லல்வினைமுடிவதென்றே. 16

என்றுளைநீயன்றுளம்யாமென்பதென்னை
விதுநிற்கவெல்லாந்தாமில்லையென்றே
போன்றிடச்செய்வல்லவனீயெமைப்படைக்கும்
பொற்புடையாயென்னினதுபொருந்திடாதோ. 17

பொருந்துசகமனைத்தினையும்பொய்பொய்யென்று
புகன்றபடிமெய்யென்றேபோதரூபத்
திருந்தபடியென்றிருப்பதன்றேயன்றே
யெம்பெருமான்யான்கவலையெய்தாக்காலம். 18

காலமேகாலமொருமூன்றுங்காட்டுங்
காரணமேகாரணகாரியங்களில்லாக்
கோலமேயெனைவாவாவென்றுகூவிக், குறைவற
நின்னருள்கொடுத்தாற்குறைவோசொல்லாய். 19

சொல்லாயதொகுதியெல்லாங்கடந்துநின்ற
சொரூபானந்தச்சுடரேதொண்டனேனைக்
கல்லாகப்படைத்தாலுமெத்தநன்றே
கரணமுடனுறவுகலக்கமாட்டேன். 20

கலங்காதநெஞ்சுடையஞானதீரர்
கடவுளுனைக்காணவேகாயமாதி
புலங்காணர்நானொருவன்ஞானம்பேசிப்
பொய்க்கூடுகாத்ததென்னபுதுமைகண்டாய். 21

கண்டிலைபோயான்படும்பாடெல்லாமூன்று
கண்ணிருந்துந்தெரியாதோகசிந்துள்ளன்பர்

தொண்டரடித்தொண்டனன்றோகருணைநீங்காச்
சுத்தபரிபூரணமாஞ்சோதிநாதா. 22

சோதியா யிருட்பிழம்பைச் சூறையாடுந், தூவெ
ளியே யெனைத் தொடர்ந்து தொடர்ந் தெந்நாளும்,
வாதியா நின்றவினைப் பகையைவென்ற, வாழ்வேயிங
குனைப்பிரிந்து மயங்குகின்றேன். 23

மயக்குறுமென் மனமணுகாப் பாதைகாட்டி, வல
வினையைப் பறித்தனையே வாழ்வே நானென், செயக்
கடவேன் செயலெல்லா நினதேயென்று, செங்கைகு
விப் பேனல்லாற் செயல்வேறில்லை. 24

வேறுபடுஞ் சமயமெல்லாம் புகுந்து பார்க்கின,
விளங்குபரம் பொருளேநின் விளையாட் டல்லான்,
மாறுபடுங் கருத்தில்லை முடிவின் மோன, வாரிதியின
தித்திரள்போல் வயங்கிற்றம்மா. 25

அம்மாவீ ததிசயந்தா னன்றோவன்றோ, வகண்ட
நிலை யாக்கியென்னை யறிவாம்வண்ணஞ், சும்மாவேயி
ருக்கவைத்தா னையா வாங்கே, சுகமயமா யிருப்பதல்
லாற் சொல்வானென்னே. 26

என்னேநான் பிறந்துழலவந்தவாறிங், கெனக்கெ
னவோர்செயலிலையே யேழை யென்பான், முன்னே

செய் வினையெனவும் பின்னேவந்து, மூளும்வினை
யெனவும்வர முறையேனெந்தாய். 27

தாயான தண்ணருளைநிரம்பவைத்துத்
தமியேனைப்புரவாமற்றள்ளித்தள்ளிப்
போயானதென்கொலையாவேகதேசம்
பூரணத்துக்குண்டோதான்புகலல்வேண்டும். 28

புகலரிய நின்விளையாட் டென்னே யெந்தாய்; புன்
மையறி வுடைய வென்னைப் பொருளாப்பண்ணி யிக
ல்விளைக்கு மலமாயை கன்மத்தோடே, யிடருறவுஞ்
செய்தனையே யிரக்க மீதோ. 29

இரக்கமொடுபொறையுநீதலறிவாசார
மில்லேனுனல்லோர்களீட்டங்கண்டாற்
கரக்குமியல்புடையேன்பாழ்நெஞ்சமெந்தாய்
கருந்தாதோவல்லுருக்கோகரியகல்லோ. 30

திருச்சிற்றம்பலம்.

பராபரக்கண்ணி.

சீராருந்தெய்வத் திருவருளாம்பூமிமுதற்
பாராதியாண்ட பதியேபராபரமே. 1

கண்ணாரக்கண்டோர் கருப்பொருள்காணாமலருள்
விண்ணூடிருந்தவின்ப வெற்பேபராபரமே. 2

சிந்தித்தவெல்லாமென் சிந்தையறிந்தேயுதவ
வந்தகருணை மழையேபராபரமே. 3

ஆராவமுதேயரசேயா னந்தவெள்ளப்
பேராரேமோனப் பெருக்கேபராபரமே. 4

ஆரறிவாரென்ன வனந்தமறைபேலமிடும்
பேரறிவேயின்பப் பெருக்கேபராபரமே. 5

உரையிறந்தவன்பருளத் தோங்கொளியாயோங்கிக்
கரையிறந்தவின்பக் கடலேபராபரமே. 6

எத்திக்குந்தானாகி யென்னிதயத்தேயூறித்
தித்திக்குமானந்தத் தேனேபராபரமே. 7

திக்கொடுகீழ்மேலுந் திருவருளாம்பொற்பறிந்தோர்
கைக்குள்வளர்நெல்லிக் கனியேபராபரமே. 8

முத்தேபவளமேமொய்த்தபசும்பொற்சுடரே
சித்தேயென்னுள்ளத் தெளிவேபராபரமே. 9

கண்ணேகருத்தேயென் கற்பகமேகண்ணிறைந்த
விண்ணேயானந்த வியப்பேபராபரமே. 10

வாக்காய்மனதாய் மனவாக்கிறந்தவாபாற்
றாக்காதேதாக்குந் தனியேபராபரமே. 11

பார்த்தவிடமெல்லாம் பரவெளியாய்த்தோன்ற
வொரு, வார்த்தைசொல்லவந்த மனுவேபராபரமே.

வானந்தமண்ணினந்தம் வைத்துவைத்துப்பார்க்
கவெனக், கானந்தந்தந்த வரசேபராபரமே. 13

அன்பைப்பெருக்கியென தாருயிரைக்காக்கவந்த
வின்பப்பெருக்கே யிறையேபராபரமே. 14

வானமெல்லாங்கொண்ட மௌனமணிப்பெட்ட
கத்துக், கானபணியான வணியேபராபரமே. 15

ஓடுமிருநிதியு மொன்றாகக்கண்டவர்க
ணாடும்பொருளான நட்பேபராபரமே. 16

சித்தநினைவுஞ் செய்யுஞ்செயலுநீயெனவா
முத்தமர்கட்கான முரசேபராபரமே. 17

போதாந்தபுண்ணியர்கள் போற்றிசய போற்றியெ
னும், வேதாந்தவீட்டில் விளக்கேபராபரமே. 18

முத்தாந்தவீதி முளரிதொழுமன்பருக்கே
சித்தாந்தவீதிவருந் தேவேபராபரமே. 19

ஈனந்தருமுடலை யென்னதியானென்பதற
வானந்தவெண்டிடலந்தேன்பராபரமே 20

என்புருகிநெஞ்சநெக்குவிம்மிக் கரைந்துகரைந்
தன்புருவாய்நிற்க வலைந்தேன்பராபரமே. 21

சுத்தநிறைவாய்ச் சுகப்பொருந்தில்லையென்
சித்தந்தெளியாதென் செய்வேனே பராபரமே. 22

பாருலகுபூதி பார்க்கிலெல்லாமென்பயக்கந்
தேறுமிதென்சொல்லாய் சிவமேபராபரமே. 23

தாகமுறத்தென்பதிட்டை தாராயெனைக்கெடுவேன்
மோகமிழுத்திடுமென் செய்வேன்பராபரமே 24

அப்பாவென் னொப்பில்லையப்பே யாற்றுகிலேன்
பொறுத்தியென நூ. செப்பவுந்தன் னல்வேறிறன் செய்
வேனபராபரமே. 25

உற்றதுமென்னவிவு முட்சுருதி போற்சசியாள்
பற்றுமின்பந்தந்திலேயே பையபராபரமே. 26

சொல்லாடக்காச் சுகக்கடலில்வாய்மடுக்கி
னல்லாதென்றாக மறுமோபராபரமே. 27

பாராயோவென்னைமுகம் பார்த்தொருகா லென்கவ
லை. தீராயோவாய்திறந்து செப்பாய்பராபரமே. 28

ஓயாதோவென்கவலை யுள்ளேயானந்தவெள்ளம்
பாயாதோவையா பகராய்பராபரமே. 29

ஓகோவுனைப்பிரிந்தா ருள்ளங்கல்லிலைத்த
பாகோமெழுகோ பகராய்பராபரமே. 30

கூர்த்தவறிவத்தனையுங் கொள்ளைகொடுத்துன்னரு
ளைப், பார்த்தவனானென்னைமுகம் பாராய்பராபரமே.

கடலமுதேதேனேயென் கண்ணேகவலைப்
படமுடியாதென்னைமுகம் பார்நீபராபரமே. 32

உள்ளமறிவா யுழப்பறிவாய்நானேழை
தள்ளிவிடின்மெத்தத் தவிப்பேன்பராபரமே. 33

கன்றினுக்குச்சேதா கனிந்திரங்கல்போலவெனக்
கென்றிரங்குவாய்கருணை யெந்தாய்பராபரமே. 34

எண்ணாதவெண்ணமெலா மெண்ணியெண்ணிப்பே
தைநெஞ்சம், புண்ணாகச்செய்ததினிப் போதும்பரா
பரமே. 35

ஆழித்துரும்பெனவே யங்குமிங்குமுன்னடிமை
பாழிற்றிரிவதென்ன பாவம்பராபரமே. 36

கற்றவறிவாலுனைநான் கண்டவன்போற்கூத்தாடிற்
குற்றமென்றென்னெஞ்சே கொதிக்கும்பராபரமே.

ஐயோவுனைக்காண்பா னாசைகொண்டதத்தனையும்
பொய்யோவெளியாப் புகலாய்பராபரமே. 38

துன்பக்கண்ணீரிற் றுளைந்தேர்க்குன்னைநினைந்
தின்பக்கண்ணீர்வருவ தெந்நாள்பராபரமே. 39

வஞ்சனையும்பொய்யுமுள்ளே வைத்தழுக்கா றுமுள
று, நெஞ்சனுக்குமுண்டோ நெறிதான்பராபரமே.

பாசம்போய்நின்றவர்போர் பாராட்டியானுனு
மோசம்போனேனான் முறையோபராபரமே. 41

நன்றறியேன்தீதறியே னென்றுநின்றவனு
ரென்றறியேனானேழை யென்னேபராபரமே. 42

இன்றுபுதிதன்றே வெளியேன்படுந்துயர
மொன்றுமறியாயோ வுரையாய்பராபரமே. 43

எத்தனை தான்சன்மமெடுத் தெத்தனை நான்பட்டது
ய, ரத்தனையுநீயறிந்த தன்றோபராபரமே. 44

இந்தநாட்சற்று மிரங்கிலையேற்கலன்வரு
மந்தநாட்காக்கவல்லா ரார்காண்பராபரமே. 45

உற்றுற்றுநாடி யுளமருண்டபாவியைநீ
சற்றிரங்கியாளத் தகாதோபராபரமே. 46

எள்ளளவுநின்னைவிட வில்லாவெனைமயக்கிற்
றள்ளுதலாலென்னபலன் சாற்றாய்பராபரமே. 47

பாடிப்படித்துலகிற் பாராட்டிநிற்பதற்கோ
தேடியெனையடிமை சேர்த்தாய்பராபரமே. 48

சொன்னத்தைச் சொல்வதல்லாற் சொல்லறமே
லென்சொல்லுறுதிக் கென்னத்தைச்சொல்வே னெளி
யேன் பராபரமே. 49

சொல்லும்பொருளுமற்றுச் சும்மாவிருப்பதற்கே
யல்லும்பகலுமெனக் காசைபராபரமே. 50

நேசநிருவிகற்ப நிட்டையல்லாலுன்னடிமைக்
காசையுண்டோநீயறியா தன்றேபராபரமே. 51

துச்சனெனவேண்டாமித் தொல்லுலகி லெல்லாங்கண்
டச்சமிகவுடையே னையாபராபரமே. 52

கண்ணாவானோவுருவைக் கைகுவியாராயினந்த
மண்ணோர்நட்பை மதியேன்பராபரமே. 53

கொல்லாவிரதங் குவலயமெல்லாமோங்க
வெல்லார்க்குஞ்சொல்லுவதென் னிச்சைபராபரமே.

எத்தாற்பிழைப்பேனோ வெந்தையேநின்னருட்கே
பித்தானென்மெத்தவுநான் பேதைபராபரமே. 55

வாயிற்பேசா மௌனத்தைவைத்திருந்தாந்
தாயிலார்போனான் றளர்ந்தேன்பராபரமே. 56

அன்னையிலாச்சேய்போ லலக்கணுற்றேன்கண்ணே
யென்னகத்திற்றாய்போ லிருக்கும்பராபரமே. 75

உடற்குவினைக் கீடுயிரை யுண்டாக்கி னீசெய்தியால்
மற்றறிவோ மென்பதெல்லா மாயை பராபரமே. 58

பொய்யவகை மெய்யுறவென்று போதிப்பார்
சொற்கேட்டோ, தன்னிடமுந் தோன்றிடா மெய்க்கண்ணிலை
பராபரமே. 59

என்னையறிந் தென்னையுமுன் னன்பருடனே யுய்ய
உன்னைத் திருக்கருணை வையாய் பராபரமே. 60

நாட்டாதே யென்னையொன்றி லுட்கண் திறந்தருள்
காட்டாதே யென்னாசை கண்டாய் பராபரமே. 61

உன்னைவிரைந் தன்னியரை நம்பியோ மெய்யுமிலை யென்னை
பன்னிவைத்துப் பின்னைமருட் கஞ்சோதி பராபரமே. 62

பாழுறைக் கென்றே நானும் படுக்கவோ வாடு
வாவென்றுக் குத்தருளென் வாழ்வே பராபரமே. 63

வாத்தியத்தின் மேலே மறவாக் கிடைத்ததுச
சித்திகளென்ன தருள் செய்வாய் பராபரமே. 64

எவ்வுயிரு மென்னுயிர்போ லெண்ணி யிரங்கவுநின்
தெய்வவருட் கருணை செய்வாய் பராபரமே. 65

வெட்ட வெளிப்பேதையன்யான் வேறாகவொன் றறியேன், சிட்டருடன் சேரானந்தந் தெண்டன்பரா பரமே. 66

இரவுபகலற்றவிடத் தேகாந்தயோகம்
வரவுந்திருக்கருணை வையாய்பராபரமே. 67

மால்காட்டிச்சிந்தை மயங்காமனின்றசுகக்
கால்காட்டிவாங்காதே கண்டாய்பராபரமே. 68

எப்பொருளுநீயெனவே யெண்ணிநான்றானென்றுந
வைப்பையறியாநிலையா வையாய்பராபரமே. 69

சும்மாவிருப்பதுவே சுட்டற்றபூரணமென்
றெம்மாலறிதற் கெளிதோபராபரமே. 70

முன்னொடுபின்பக்க முடியடிநாப்பண்ணறநின்
தன்னொடுநாநிற்பதென்றோ சாற்றாய்பராபரமே. 71

மைவண்ணந்தீர்ந்த மௌனிசொன்னதெவ்வண்ண
மவ்வண்ணநிட்டை யருளாய்பராபரமே. 72

வித்தன்றியாதும் விளைவதுண்டோநின்னருளாஞ்
சித்தன்றியாங்களுண்டோ செப்பாய்பராபரமே. 73

ஆங்காரமற்றான் னறிவானவன்பருக்கே
தூங்காததூக்கமது தூக்கும்பராபரமே. 74

சிந்தையவிழ்ந்தவிழ்ந்து சின்மயமாநின்னடிக்கே
வந்தவர்க்கேயின்பநிலை வாய்க்கும்பராபரமே. 75

சொல்லாடாவூமரைப்போற் சொலவிறந்துநீயாகி
னல்லாலெனக்குமுத்தி யாமோபராபரமே. 76

பேச்சாகாமோனம் பிறவாமுளைத்ததென்றற்
கார்சாச்சுமேற்பயனுண் டாமோபராபரமே. 77

கெட்டியென்றான் னன்பர்மலங் கெட்டயர்ந்தோ
ர்பூரணமாந், தொட்டிலுக்குட் சேய்போற்றுயின்றார்
பராபரமே. 78

காட்டவருளிருக்கக் காணாதிருண்மலத்து
நாட்டமெனக்குவர னன்றோபராபரமே. 79

எத்தன்மைக்குற்ற மியற்றிடினுந்தாய்பொறுக்கு
மத்தன்மைநின்னருளு மன்றோபராபரமே. 80

எத்தனையோதேர்ந்தாலு மென்னாலே யின்பமுண்
டோ, சித்துருவேயின்பச் சிவமேபராபரமே. 81

பண்ணொடுவிண்காட்டி மறைந்துமறையாவருளைக்
கண்ணொடுகண்ணாகவென்று காண்பேன்பராபரமே.

பஞ்சரித்துநின்னைப் பலகாலிரந்ததெல்லா
மஞ்சலெனும்பொருட்டே யன்றோபராபரமே 83

எங்கெங்கேபார்த்தாலு மெவ்வுயிர்க்குமவ்வுயிரா
யங்கங்கிருப்பதுநீ யன்றோபராபரமே. 84

அனைத்துமாய்நின்றாயே யான்வேறோநின்னை
நினைக்குமாறெங்கே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 85

நின்போதத்தாலே நினைப்புமறப்புமென்றா
லென்போதமெங்கே யியம்பாய்பராபரமே. 96

ஒன்றைநினைந்தொன்றைமறந் தோடுமனமெல்லாநீ
யென்றறிந்தாலெங்கே யியங்கும்பராபரமே. 87

கொழுந்திலவயிரமெனக் கோதறவுள்ளன்பி
லழுந்துமவர்க்கேசுகமுண் டாகும்பராபரமே. 88

பற்றும்பயிர்க்குப் படர்கொழுந்துபோற்பருவம்
பெற்றவர்க்கேநின்னருடான் பேறாம்பராபரமே. 89

யோகியர்க்கேஞான மொழுங்காம்பேரன்பாக
தாகியரும்போகமுன்னே சார்ந்தோர்பராபரமே. 90

அல்லும்பகலு மறிவாகிநின்றவர்க்கே
சொல்லும்பொருளுஞ் சுமைகாண்பராபரமே. 91

எச்சிலென் றுபூவையிகழ்ந்தோர்க்குனைப்போற்றப்
பச்சிலையுங்கிள்ளப் படுமோபராபரமே. 92

அந்தக்கரண மடங்கத்துறப்பதுவே
யெந்தத்துறவினுநன் றெந்தாய்பராபரமே. 93

தன்னையறிந்தாற் றலைவன்மேற்பற்றலது
பின்னையொருபற்றுமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 94

அன்பாற்கரைந்துகண்ணீ ராறுகண்டபுண்ணியருக்
குன்பால்வரவழிதா னுண்டோபராபரமே. 95

தன்னையறிந்தருளே தாரகமாநிற்பதுவே
யுன்னையறிதற் குபாயம்பராபரமே. 66

கற்றகலையானிலைதான் காணுமோகாண்பதெல்லா
மற்றவிடத்தேவெளியா மன்றோபராபரமே. 97

கண்மூடிக்கண்விழித்துக் காண்பதுண்டோ நின்னரு
ளாம், விண்மூடினெல்லாம் வெளியாம்பராபரமே. 98

நேரேநினதருளென் னெஞ்சைக்கவரினென்றும்
பாரேன்சுகமும் படைப்பேன்பராபரமே. 99

வான்காணவேண்டின் மலையேறலொக்குமுன்னை
நான்காணப்பாவனைசெய் நாட்டம்பராபரமே. 100

வாதனைவிட் டுன்னருளின் மன்னினல்லால்வேறொரு, சாதனைதானுண்டோநீ சாற்றாய்பராபரமே.

பாரகமும்விண்ணகமும் பற்றுகிற்பதருட்
டாரகத்தைப்பற்றியன்றோ சாற்றாய்பராபரமே. 102

விளக்குந்தகளியையும் வேறென்றார்நின்னைத்
துளககமறச்சீவனென்று சொல்வார்பராபரமே. 103

பாரதிநீயாப் பகர்ந்தாலுமெனவே
பாராயுஞ்சிவனுநீ யாங்காண்பராபரமே. 104

பொய்யைப்பொய்யென் றறியும்போதத்துக்காதர
வென், மெய்யருளேயன்றோ விளம்பாய்பராபரமே. 105

வருவான்வந்தேனெனல்போன் மன்னியபிரபஞ்ச கத்தை, தெரிவாக்கில்லையென்ற தீரம்பராபரமே.

மாயாசகமில்லையென் மற்றெனக்கோர்பற்றுமில்லை
நீயேநானென்றுவந்து நிற்பேன்பராபரமே. 107

வானாதிநீயெனவே வைத்தமறையென்னையுநீ
தானாகச்சொல்லாதோ சாற்றாய்பராபரமே. 108

வெள்ளக்கருணைமத வேழமாநின்னருட்கென்
கள்ளக்கருத்தே கவளம்பராபரமே. 109

வண்டாய்த்துவண்டு மௌனமலரணைமேற்
கொண்டார்க்கோவின்பங் கொடுப்பாய்பராபரமே.

மாயைமுதலாம்வினைநீ மன்னுயிர்நீயன்னுயிர்தேர்ந்
தாயுமறிவானதுநீ யன்றோபராபரமே. 111

என்னறிவும்யானுமென தென்பதுவுமாமிவைக
ளின்னவையேயன்றோ னிகழ்த்தாய்பராபரமே. 112

பாரறியாதண்டப பரப்பறியாதுன்பெருமை
யாரறிவார்நானோ வறியேன்பராபரமே. 113

அண்டமனைத்திலுமா யப்பாலுக்கப்பாலுங்
கொண்டனின்னையாரறிந்து கொள்வார்பராபரமே.

ஒப்புயர்வொன்றின்றி யொலிபுகர்மோனவட்டக்
கப்பலுக்காம்வான்பொருணீ கண்டாய்பராபரமே.

என்போலெளியவரு மெங்கெங்கும்பார்த்தாலு
முன்போலவலியவரு முண்டோபராபரமே. 116

பார்க்கினண்டபிண்டப் பரப்பனைத்து நின்செயலே
யார்க்குஞ்செயலிலையே யையாபராபரமே. 117

ஒன்றேபலவே யுருவேயருவேயோ
வென்றேயழைப்பதுன்னை யென்றோபராபரமே. 118

செப்புவதெல்லாஞ்செபநான் சிந்திப்பதெல்லாநின்
றைப்பிறியானமெனவோர்ந்தேன்பராபரமே. 119

ஆரிருந்தென்னூர்போ யென்னூரமுதாநின்னருளின்
சீரிருநதாலுப்வேன் சிவமேபராபரமே. 120

வஞ்சகமன்வாதனைக்கும் வன்பிறவிவேதனைக்கு
மஞ்சியுனையடைந்தே னையாபராபரமே. 121

எந்தப்படியுன் னிதயமிருந்ததெமக்
கந்தப்படிவருவ தன்றோபராபரமே. 122

எந்தெந்தநாளு மெனைப்பிரியாதென்னுயிராய்ச்
சிந்தைகுடிகொண்டவருட் டேவேபராபரமே. 123

அஞ்சலஞ்சலென்றடிமைக் கப்போதைக்கப்போது
நெஞ்சிலுணர்த்து னிறைவேபராபரமே. 124

என்னையுன்றன் கைக்களித்தார் யாவரென்னைபா
லைகொடுத்துப், பின்னையுன்னூற் பெற்றநலம் பேசேன்
பராபரமே. 125

வாய்பேசாவூமையென வைககவென்றோநீமௌனத்
தாயாகவந்தருளைத் தந்தாய்பராபரமே. 126

தன்னைத்தந்தென்னைத் தடுத்தாண்டனின்கருணைக்
கென்னைக்கொண்டென்னபல னெந்தாய்பராபரமே.

மார்க்கண்டர்க்காக மறலிபட்டபாட்டையுன்னிப்
பார்க்கினன்பர்க்கென்ன பயங்காண்பராபரமே.

சுட்டியுணராமற் றுரியநிலையாய்வெளியில்
விட்டநின்னையாரே வியப்பேன்பராபரமே. 129

சூதொன்றுமின்றியென்னைச் சும்மாவிருக்கவைத்தா
யீதொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே. 130

வாயொன்றும்பேசா மௌனியாய்வந்தாண்ட
தேயொன்றும்போதாதோ வின்பம்பராபரமே. 131

என்றுமிருந்தபடிக் கென்னையெனக்களித்த
தொன்றும்போதாதோ வுரையாய்பராபரமே. 132

எண்டிசைகீழ்மேலான வெல்லாம்பெருவெளியாக்
கண்டவிடத்தென்னையுநான் கண்டேன்பராபரமே.

பித்தனையேதுமறியாப் பேதையனையாண்டவுனக்
கெத்தனைதான்றெண்ட மிடுவேன்பராபரமே.

தாயர்கர்ப்பத்தூடனமுந் தண்ணீருந்தந்தருளு
நேயவுனையாரே நினையார்பராபரமே. 135

விரிந்தமனமொடுங்கும் வேளையிறைகப்
பரந்தவருள்வாழி பதியேபராபரமே. 136

சிந்தைபோய் நானெனல்போய்த் தேக்கவின்ப
மாமழையை, வந்துபொழிந்தனைநீவாழிபராபரமே.

தந்தேனே போர்வசனந் தந்தபடிக்கின்பமுமாய்
வந்தேனேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. 138

மண்ணும்விண்ணும்வந்து வணங்காவோ நின்ன
ருளைக், கண்ணுறவுட்கண்டவரைக் கண்டாற் பரா
பரமே. 139

என்றுங்கருணைபெற்ற வின்பத்தபோதனர்போற்
சென்றசென்றதிக்கனைத்துஞ் செல்லும்பராபரமே.

ஆடுவதும்பாடுவது மானந்தமாகநின்னைத்
தேடுவதுநின்னடியார் செய்கைபராபரமே. 141

பொங்கியநின் றண்ணருளைப் புட்கலமாய்ப் பெற்
றவர்கட், கெங்கெழுந் தென்ஞாயி றியம்பாய் பரா
பரமே. 142

பாலரொடுபேயர்பித்தர் பான்மையெனநிற்பதுவே
சீலமிகுஞானியர்தஞ் செய்கைபராபரமே. 143

உண்டுடுத்துப்பூண்டிங் குலகத்தார்போற்றிருந்
தொண்டர்விளையாட்டே சுகந்தாண்பராபரமே.

கங்குல்பகலற்றதிருக் காட்சியர்கண்கண்டவழி
யெங்குமொருவழியே யெந்தாய்பராபரமே. 145

காயநிலையல்லவென்று காண்பாருறங்குவரோ
தூயவருட்பாறுத் தொடாவார்பராபரமே. 146

அப்புமுப்பும்போன்ற வாவிக்யபரானந்தர்தமக்
கொப்புவமைசொல்லவும்வா யுண்டோபராபரமே.

சித்தந்தெளிந்து சிவமானோரெல்லோர்க்குங்
கொத்தடிமையான குடிநான்பராபரமே. 148

தம்முயிர்போ லெவ்வுயிருந்தானென்று தண்ணருள்கூர், செம்மைபருக் கேவலென்று செய்வேன் பராபரமே. 149

விண்ணுக்கும்விண்ணாகி மேவுமுனக்கியான்பூசை
பண்ணிநிற்குமாறு பகராய்பராபரமே. 150

நெஞ்சகமேகோயி னினைவேசுகந்தமன்பே
மஞ்சனநீர்பூசைகொள்ள வாராய்பராபரமே. 151

கெட்டவழியாணவப்பேய் கீழாகமேலான
சிட்டருனைப்பூசை செய்வார்பராபரமே. 152

கால்பிடித்துமூலக் கனலைமதிமண்டலத்தின்
மேலெழுப்பிற்றேகம் விழுமோபராபரமே. 153

பஞ்சசுத்திசெய்துநின்னைப் பாவித்துப்பூசைசெய்
தால், விஞ்சியஞானம் விளங்கும்பராபரமே. 154

அன்பர்பணிசெய்யவென்னை யாளாக்கிவிட்டுவிட்டா
லின்பநிலைதானேவந் தெய்தும்பராபரமே. 155

மூர்த்திதலந்தீர்த்த முறையாற்றொடங்கினர்க்கோர்
வார்த்தைசொலச் சற்குருவும்வாய்க்கும்பராபரமே.

விரும்புஞ்சரியைமுதன் மெய்ஞ்ஞானநான்கு
மரும்புமலர்காய்கனிபோ லன்றோபராபரமே. 157

தானந்தவந்தருமஞ் சந்ததமுஞ்செய்வர்சிவ
ஞானந்தனையணைய நல்லோர்பராபரமே. 158

சொன்னத்தைச் சொல்லித் துடிக்கின்றவாணவப்
பேய்க்கு, கின்னல்வருவதெந்நாளெந்தாய்பராபரமே.

இன்றோவிருவினைவந் தேறியதுநானென்றோ
வன்றோவிளைந்ததன்றோ வாற்றேன்பராபரமே. 160

எவ்வணமுந்தானின்னைவிட வில்லையென்றல்பான்
முனமே, பண்ணவினையேது பகராய்ப்பராபரமே. 161

என்னையின்னதென்றறிய வேழைக்குமாகெடுவேன்
முன்னைவினைக்கூடன் முறையோபராபரமே. 162

அறியாநான்செய்வினையை யையாநீகூட்டுங்
குறியேதெனக்குளவு கூறாய்பராபரமே. 163

என்னைக்கெடுக்க விசைந்தவிருவினைநோய்
தன்னைக்கெடுக்கத் தகாதோபராபரமே. 164

வல்லமையேகாட்டுகின்ற மாமாயைநாளொருவ
னில்லையெனிலெங்கே யிருக்கும்பராபரமே. 165

முக்குணத்தாலெல்லா முளைக்கப்பிரகிருதிக்
கிக்குணத்தைநல்கியதா ரெந்தாய்பராபரமே. 166

ஆற்றப்படாதுதுன்ப மையவென்னாலென்மனது
தேற்றப்படாதினியென் செய்வேன்பராபரமே. 167

பூராயமாய்மனதைப் போக்கவறியாமலேயோ
பாராயலைந்தே னரசேபராபரமே. 168

சினமிறக்கக்கற்றாலுஞ் சித்தியெல்லாம்பெற்றாலு
மனமிறக்கக்கல்லார்க்கு வாயேன்பராபரமே. 166

மார்துக்குவந்தெதிர்த்த மல்லரைப்போற் பாழ்த்தம
ன, மேதுக்குக்கூத்தாடு தெந்தாய்பராபரமே. 170

சூதாடுவார்போற் றுவண்டுதுவண்டுமனம்
வாதாடினென்னபலன் வாய்க்கும்பராபரமே. 171

கொள்ளித்தேள்கொட்டிக் குதிக்கின்றபேய்க்குரங்காய்க், கள்ளமனந் துள்ளுவதென் கண்டாய் பராபரமே. 172

வந்ததையும்போனதையும் வைத்துவைத்துப்பார்த்திருந்தாற், சிந்தையிதமகிதஞ் சேரும்பராபரமே

ஏறுமயிர்ப்பாலமுணர் விந்தவிடயங்களொருப் பாறெனவுநன்று வறிந்தேன்பராபரமே. 174

பொறிவழியேயேழை பொரியாயுழல்வதுநின் னறிவின்விதித்தவிதி யாமோபராபரமே. 175

பாசசாலங்களெல்லாம் பற்றுவிடஞானவைவாள் வீசுநாளெந்நாள் விளம்பாய்பராபரமே. 176

எந்தவுடலேனு மெடுத்தவுடனல்லதென்று சிந்தைசெயவந்ததிறஞ் செப்பாய்பராபரமே. 177

பொய்யெல்லாமொன்றாய்ப் பொருந்திவைத்தபொய்யுடலை, மெய்யென்றேன்மெய்யாய் விடுமோபராபரமே. 178

மின்னனையபொய்யுடலை மெய்யென்றுநம்பிவைப்போர் நின்னைமறக்கை நெறியோபராபரமே. 179

நித்தியமொன்றில்லாத நீர்க்குமிழிபோன்றவுடற் கித்தனைதான்றுன்பமுண்டோ வென்னேபராபரமே

தேகமிருமென்றுசடர் தேம்புவதென்னித்திரையி
னாகமறிந்தாற்பயந்தா னுண்டோபராபரமே. 181

வேதச்சுமையா வெடுப்பாரெடுத்தவுடற்
சேதமுறின்யாதுபின்னே செல்லும்பராபரமே. 182

தோற்பாவைநாலாட் சுமையாகுஞ்சிவனென்றிங்
கார்ப்பாலெடுத்ததெவ ராலேபராபரமே. 183

ஞாலத்தைமெய்யெனவே நம்பிநம்பிநாளுமென்றன்
காலத்தைப்போக்கியென்ன கண்டேன்பராபரமே.

பொய்யுலகவாழ்க்கைப் புலைச்சேறிவாதனைநின்
மெய்யருளின்மூழ்கின் விடுங்காண்பராபரமே. 185

நூலேணிவிண்ணேற நூற்குப்பருத்திவைப்பார்
போலேகருவிநன்னூற் போதம்பராபரமே. 186

சின்னஞ்சிறியார்கள் செய்தமணற் சோற்றையொக்
கு, மன்னுங்கலைஞான மார்க்கம்பராபரமே. 187

வாசகஞானத்தால் வருமோசுகம்பாழ்த்த
பூசலென்றுபோமோ புகலாய்பராபரமே. 188

கேட்டதையேசொல்லுங் கிளிபோலநின்னருளி
னட்டமின்றிவாய்பேச னன்றோபராபரமே. 189

வெளியாயருளில் விரவுமன்பர்தேக
மொளியாய்ப்பிறங்கியது முண்டோபராபரமே. 190

காலமொருமன்றுங் கருத்திலுணர்ந்தாலுமதை
ஞாலந்தனக்குரையார் நல்லோர்பராபரமே. 191

கொல்லாவிரதமொன்று கொண்டவரேநல்லோர்மற்
றல்லாதார்யாரோ வறியேன்பராபரமே. 192

இல்லாதகாரியத்தை யிச்சித்துச்சிந்தைவழிச்
செல்லாமைநல்லோர் திறங்காண்பராபரமே. 193

ஏதுவந்துமேதொழிக்குமென்னதியாவென்றோர்கள்
போதந்தனைக்கண்டே புலந்தோர்பராபரமே. 194

ஆயிரஞ்சொன்னாலு மறியாதவஞ்சநெஞ்சப்
பேயரொடுகூடிற் பிழைகாண்பராபரமே. 195

மாயமயக்கொழிந்தாற் மற்றொன்றைநாடுவரோ
நேயவருளிலினி னிற்பார்பராபரமே. 196

நித்திரையிற்செத்தவினை நேருமுடற்கிச்சைவையாச்
சத்தர்களேநல்ல வறிவோர்பராபரமே. 197

எந்நெஞ்சமேனுமிரங்குமேநின்னருட்குக்
கன்னெஞ்சமுளரோ காட்டாய்பராபரமே. 198

பக்குவமாகியின்பம் வாயாதிருக்கலந்தாற்
சிந்தைமயங்காதோவென் செய்வேன்பராபரமே. 199

தேடினேன் றிக்கனைத்துந் தெண்டனிட்டேன் சிந்தைநைந்து, வாடினே னென்மயக்க மாற்றாய் பராபரமே. 200

மடமையினு மொன்றை மறந்தன்றோ வென்னை
யடிமைகொளல்வேண்டு மரசேபராபரமே. 201

காலபயந்தீரவின்பக் கற்பகமே யென்றெழுந்த
மாலைவளர்த்தனையே வாழிபராபரமே. 202

நீர்ப்புற்புதமாய் நினைவருட்கேநின்றறியப் [மே.
பார்ப்பதல்லால் வேறொன்றைப் பாரேன்பராபர

நீர்க்குமிழிபோலென்னினைவுவெளியார்க்கரையைப்
பார்க்குமிடமெல்லா மென்பார்வைபராபரமே. 204

ஆடிப்போய்ப்பம்பரம்போ லாசையுடனெங்குழனைத்
தேடிப்போய்கின்றேனென் செய்வேன்பராபரமே.

வேதாந்தஞ்சித்தாந்தம் வேறென்னார்கண்களிக்கு
நாதாந்தமோன நலமேபராபரமே. 206

ஆனந்தமானநின்னை யன்றியொன்றையுன்னாத
மோனந்தமியேற்கு முத்திபராபரமே. 207

ஏதுக்குமுன்னைவிடவில்லையென்றுமென் கருத்தைச்
சோதிக்கவேண்டாநான் சொன்னேன்பராபரமே.

முத்தியிலுந்தேகமிசை மூவிதமாஞ்சித்திபெற்றோ
ரெத்தனைபேரென்றுரைப்ப தெந்தாய்பராபரமே.

நீயன்றிநானார் நினைவாரென்னெஞ்சகமார்
தாயன்றிச்சூலுமுண்டோ சாற்றாய்பராபரமே. 210

அங்கமேநின்வடிவ மானசுகர்கூப்பிடநீ
யெங்குமேனென்ற தென்னேபராபரமே. 211

கொள்ளைவெள்ளத் தண்ணருண்மேற் கொண்டு சுழித்தார்த்திழுத்தால், கள்ளமனக் கப்பலெங்கே காணும் பராபரமே. 212

எக்கலையுங்கற்றுணர்ந்தோ மென்றவர்க்குஞ் சம்மதஞ்சொல், வக்கணையாலின்பம்வருமோபராபரமே.

கல்லெறியப்பாசி கலைந்துநன்னீர்காணுநல்லோர்
சொல்லுணரின்ஞானம்வந்து தோன்றும்பராபரமே.

நின்னைப்புணர்ந்தோர்கடமை நிந்தித்தபேயறிஞ
ரென்னகதிபெறுவா ரெந்தாய்பராபரமே. 215

என்னறிவாலென்னலற்றோ ரெங்கிருந்துபார்க்கினு
சன்னிதியாநீபெரிய சாமிபராபரமே. [நின்

சோற்றுத்துருத்திச் சுமைசுமப்பக்கண்பிதுங்கக்
காற்றைப்பிடித்தலைந்தேன் கண்டாய்பராபரமே. 217

உள்ளபடியொன்றையுரைக்கினவர்க்குள்ளுறவாய்க்
கள்ளமின்றியன்பாய்க் களிப்பேன்பராபரமே. 218

அடுத்தவியல் பாகவொன்றை யான்பகர்வதல்
லாற்றொடுத்தவொன்றையான்வேண்டிச் சொல்லேன்
பராபரமே. 219

உள்ளபடியாதொருவ ரொன்றையுன்னிப்பேசிலே
யோ, துள்ளியிளங்கன்றாய்த் துடிப்பேன்பராபரமே.

எல்லாருமின்புற் றிருக்கநினைப்பதுவே
யல்லாமல்வேறொன் றறியேன்பராபரமே. 221

முன்னாண்மெய்ஞ்ஞான முனிவர்தவமீட்டுதல்போ
லிந்நாளிற்காணவெனக் கிச்சைபராபரமே. 222

நன்மமென்பதெல்லாங் கரிசறவேமெய்ஞ்ஞான
தன்மநிலைசார்ந்ததன்பர் தன்மைபராபரமே. 223

கண்டுயிலாதென்னறிவின் கண்ணூடே காட்சிபெற
மண்டியபேரொளிநீ வாழிபராபரமே. 224

நானைதன்மையென்று நாடாமனுடைவின்ப
வானுகிநின்றனீ வாழிபராபரமே. 225

அகத்தூடணுவணுவா யண்டமெல்லாந்தானுய்
மகத்தாகிநின்றனீ வாழிபராபரமே. 226

காரகமாங்கர்ப்பவறைக் கண்ணூடுமென்கண்ணை
வாரம்வைத்துக் காத்தனீவாழிபராபரமே. 227

பிறந்தோர்தந்தேசமென்பார் பூமியைப்போராடி
யிறந்தோருந்தம்மதெனபா ரென்னேபராபரமே. 228

மூர்த்தியெல்லாம் வாழியெங்கண் மோனகுருவா
ழியருள், வார்த்தையென்றும் வாழியன்பர் வாழிபரா
பரமே. 229

சொல்லும்பொருளுந் தொடராவருணிறைவிற்
செல்லும்படிக்கருணீ செய்தாய்பராபரமே. 230

இற்றைவரைக்குள்ளாக வெண்ணரியசித்திமுத்தி
பெற்றவர்களெத்தனைபேர் பேசாய்பராபரமே. 231

நாடுநகருநிசா னுட்டியபாளயமு
மீடுசெயுமோமுடிவி லெந்தாய்பராபரமே. 232

தேடுந்திரவியமுஞ் சேர்ந்தமணிபெட்டகமுங்
கூடவருந் துணையே கூறாய்பராபரமே. 233

தேடாதுதேட்டினரே செஙகைத்துலாக்கோல்போல்
வாடாச்சமனிலையில் வாழ்வார்பராபரமே. 234

நீராய்க்கசிந்துருகி நெட்டுயிர்த்துநின்றேனைப்
பாராததென்னோ பகராய்பராபரமே. 235

உள்ளபொருளாவி யுடன்மூன்றுமன்றேதான்
கொள்ளைகொண்டநீயென் குறைதீர்பராபரமே. 236

ஆழ்ந்தாயேயிவ்வுலகி லல்லலெல்லாந்தீர்ந்தருளால்
வாழ்ந்தாயேயென்றனைநீ வாழிபராபரமே. 237

தாராவருளையெல்லாந் தந்தெனையுநின்னருளில்
வாராயோவென்றனைநீ வாழிபாராபரமே. 238

ஆசையுன்மீதல்லா லருளறியவேறுமொன்றிற்
பாசம்வையேனின்கருணைப் பாங்காற்பராபரமே.

ஆதியந்தநீகுருவா யாண்டதல்லானின்னையன்றிப்
போதனையுமுண்டோ புகலாய்பராபரமே. 240

தானாகவந்துதடுத் தாண்டெனையின்ப
வானாகச்செய்தவின்ப வானேபராபரமே. 241

பற்றற்றிருக்குநெறி பற்றிற்கடன்மலையுஞ்
சுற்றநினைக்குமனஞ் சொன்னேன்பராபரமே. 242

படிப்பற்றுக்கேள்வியற்றுப் பற்றற்றுச்சிந்தைத்
துடிப்பற்றார்க்கன்றோ சுகங்காண்பராபரமே. 243

சத்தாகிநின்றோர் சடங்கள்விலிங்கமென
வைத்தாருமுண்டேயென் வாழ்வேபராபரமே. 244

சித்தநிருவிகற்பஞ் சேர்ந்தாருடற்றீபம்
வைத்தகர்ப்பூரம்போல் வயங்கும்பராபரமே. 245

ஆதிகாலத்திலெனை யாண்டனையெயிப்பானிற்
போதியெனினெங்கேநான் போவேன்பராபரமே.

நாவழுத்துஞ் சொன்மலரோ நாளுந்திகழும் பொன்மலரோ, தேவையுனக் கின்னதென்று செப்பாய் பராபரமே. 247

கன்னறரும்பாகாய்க் கருப்புவட்டாய்க்கற்கண்டா
யின்னமுதாயென்னு ளிருந்தாய்ப்பராபரமே. 248

சிற்பரமேதற்பரமே தெய்வச்சுருதிசொன்ன
வற்புதமேமோனமே யறிவேபராபரமே. 249

அறிவிப்பானீயென்றுலோர்புலங்கடந்த
நெறிநிற்பார்யாரே நிகழ்த்தாய்பராபரமே. 250

அந்தக்கரணமெனு மாகாதபேய்களென்னை
வந்துபிடித்தாட்ட வழக்கோபராபரமே. 251

ஐவரொடுங்கூடாம லந்தரங்கசேவைதந்த
தெய்வவறிவே சிவமேபராபரமே. 252

அருளாகிநின் றசுக மாகாமலையோ
விருளாகிநிற்க வியல்போபராபரமே. 253

அன்பரெல்லாமின்ப மருந்திடவும்யாமொருவன்
றுன்புறுதனன்றோநீ சொல்லாய்பராபரமே. 254

சந்ததமுநின்கருணை சாற்றுவதல்லால்வேறு
சிந்தையறியேனுன் சித்தம்பராபரமே. 255

நானெனக்குளறு நாட்டத்தாலென்னைவிட்டுப்
போனாலுமுன்னைவிட்டுப் போகேன்பராபரமே. 256

இக்காயம்பொய்யென்றோ ரீட்டத்துனக்கபயம்
புக்காருருண்டோ புகலாய்பராபரமே. 257

தானேதல்பூரணமே சாருமிடமுண்டியிரும்
வானதியுமொழுங்காய் மனனும்பராபரமே. 258

உன்னுமனங்கர்ப்பூர வுண்டைபோலேகரைய
மின்னுமானந்த விளக்கேபராபரமே. 259

நாட்பட்டலைந்த நடுக்கமெல்லாந்தீரவுனக்
காட்பட்டுந்துன்பமெனக் காமோபராபரமே. 260

பாவிபடுங்கண்கலக்கம் பார்த்துமிரங்கா திருந்தா
லாவிக்குறுதுணையா ரையாபராபரமே. 261

நின்னிறைவே தாரகமாய் நின்றுசுகமெய்தாம
லென்னிறைவே பாவித்த தென்னே பராபரமே. 262

நின்னைச்சரண்புகுந்தா னீகாக்கல்வேண்டுமல்லா
லென்னைப்புறம்விடுத லென்னே பராபரமே. 263

மாறாத துன்பமெல்லாம் வந்துரைத்தா னின்செவியி
லேறாதவாறே தியம்பாய்பராபரமே. 264

விஞ்சுபுலப்பாடனைத்தும் வீறுதுன்பஞ்செய்யவந்த
வஞ்சுபுலவேடருக்கு மாற்றேன்பராபரமே. 265

கன்னங்கரியநிறக் காமாதிராட்சசப்பேய்க்
கென்னையிலக்காகவைத்த தென்னேபராபரமே. 266

சித்திநெறிகேட்டல் செகமயக்கஞ்சென்மமற
முத்திநெறிகேட்டன் முறைகாண்பராபரமே. 267

சிந்தைசிதையச் சிதையாதவானந்த
மெய்ந்நிலையையாலெந் தெய்தும்பராபரமே. 268

கூர்ந்தவறிவாலறியக் கூடாதெனக்குரவன்
றேர்ந்தபடிதானே திரிந்தேன்பராபரமே. 296

பத்தரருந்தும் பரமசுகம்யானருந்த
வெத்தனைநாள்செல்லு மியம்பாய்பராபரமே. 270

தீரத்திறைற்றுறவு சேராமலிவ்வுலகிற்
பாரத்தனம்பேசல பண்போபராபரமே. 271

இந்தவெளியினையுண் டேப்பமிடப்பேரறிவாத்
தந்தவெளிக்கேவெளியாய்ச் சார்ந்தேன்பராபரமே.

உணர்த்துமுனைநாடா துணர்ந்தவையேநாடி, யி
ணைக்குறுமென்னேழைமைதானென்னேபராபரமே.

உண்டுபோலின்று முலகைத்திரமெனவுட்
கொண்டுநான்பெற்றபலன் கூறாய்பராபரமே. 274

உள்ளபடியாதுமென வுற்றுணர்ந்தேனக்கணமே
கள்ளமனம்போனவழி காணேன்பராபரமே. 275

சித்தமவுனஞ் செயல்வாக்கெலாமவுனஞ்
சுத்தமவுனமென்பாற் றோன்றிற்பராபரமே. 276

எண்ணில்பலகோடியுயி ரெத்தனையோவத்தனைக்கு
ங், கண்ணிற்கலந்தவருட் கண்ணேபராபரமே. 277

எனக்கினியாருன்போலு மில்லையென்றல்யானு
முனக்கினியானாகா வுளவேன்பராபரமே. 278

அண்டபிண்டங் காணென்ன கரும்புறமுமென்றாக்
கண்டுவென்னை மேகைக்க காலம்பராபரமே. 279

எத்தனைபோ கோடியெடுத் தெடுத்துக்கொள்ளுவுக்
சித்தமிரங்கிலையென் செய்வேன்பராபரமே. 280

அன்றுந்தகாதவர்க்கு மன்புதாமேயுடைத்த
தொன்றுந்தவார்க்கருமையாக் குன்றோபராபரமே.

அப்பனென்றுமன்னை யென்றயாரிப்பனென்றுள்ளே
செப்புவதுமன்னிலையின் றேகாண்பராபரமே. [illegible]

கட்டிக்கனமுமர்த்தக் காலர்வருந் தொழித்த
வெட்டித்தலைபோ விளங்காய்ப் பராபரமே. 283

பேசாதமோனநிலை பெற்றன் பருந்துள்ளம்
வாசமிகோரத்தான் வாய்த்துப்பராபரமே. 284

கற்பதுங்கேட்டதுங் கல்லவழிப்பதிசித்தி
பெற்றுமின்பமுண்டோ சொல்லாய்ப்பராபரமே. 285

கண்டவடிவெல்லாங் கரைக்கின்றவஞ்சனம்போ
லண்டமெல்லாமின்னருளை யன்றோபராபரமே. 285

தன்செயலாலொன்றுமில்லை தானென்றறிவாவி
நின்செயலாய்நில்லா நினைவேன்பராபரமே. 287

கொலைகளவு கட்காமங் கோபம்விட்டாலன்றோ
மலையிலக்கா நின்னருடான் வாய்க்கும்பராபரமே. 288

தன்னையறி யாதசடந் தன்னைநீ நீத்துவிட்டா
லுன்னையறி வேனது நன்றே பராபரமே. 289

ஒன்றிரண்டென் றுன்னு முணர்வுமெழுந் துள்ளபடி
யென்றுமென்னை யையா விறைநீயே பராபரமே. 290

கருத்துடையார் கருத்திற் கனாவொளிபோற்
றிருவிருந்தவா சுகம்பராபரமே. 291

பொய்குவிக்கு நெஞ்சனருட் பொற்பயிர் நிற்குவளை
த்துங் கைகுவிக்கு நிற்பதெங்கள் வல்லபராபரமே.

அத்துவிதமான வருளனுபவமே
சுத்தநிலைபத்திலோர் சொல்வார்பராபரமே. 293

வைத்தசலம்பின் பன்பே பொறுமையினைக்
கெத்தனைபோதித்துமென்னெஞ் சேற்காய்பராபரமே.

பட்டற்றுத் தேகமற்றுப் போதுமென்னை நின்னருள்க்
காட்டத் தகாதோவென் கண்ணே பராபரமே. 295

சொக்கிப் பதார்த்தச் [illegible]
[illegible] பராபரமே. 296

அழுக்காற்று வெஞ்சின மழுக்கியே புன்மனத்தை
விழுக்காற்று [illegible] மெய்த்தாய் பராபரமே. 297

தேகாதி பொய்யெனவே தேர்ந்தவர்க் [illegible]
[illegible] பராபரமே. 298

சாதனை [illegible] தற்போதக் [illegible]
போதனை [illegible] பராபரமே. 299

ஒன்றா [illegible]
சென்ற [illegible] பராபரமே. 300

சித்திக்கு [illegible]
பத்திக் [illegible] பராபரமே. 301

என்றைக்கு [illegible]
கன்றைப் [illegible] கதைகாண் பராபரமே. 302

குற்றக் குறை [illegible]
[illegible] பராபரமே. 303

ஒருநிறை [illegible] முன்னைக் [illegible]
[illegible] பராப
ரமே. 304

செத்துவந்தாலெழுநீர் சற்றுங்கவலையறு
மக்களொடுமனைவிதன்னைக் கைவிடுபராபரமே. 305

பிடித்ததையே தாபிக்கும் போராளர்க்கைத்
படித்துத்துறக்கவல்லா ர்யார்காண்பராபரமே. 306

நேசத்தாலின்ப நினைக்கு நினைவுடையார்
ஆசைக்கடலி லழுந்தார்பராபரமே. 307

கள்ளாதுகட்டினையுங் காமியமோகமொருசொற்
கொள்ளாதக்காலுமன்றே கூறாய்பராபரமே. 308

சென்றவிடமெல்லாந் திருவருளே தாயமைய
நின்றவர்க்கேயானந்த நிட்டைபராபரமே. 309

நீடிருக்குநில்லா நித்யசுகாரப்பரம
ஞானப்பொருளுன்னைவந்து சார்ந்தேன்பராபரமே. 310

வாதனைக்கத்துவமாய் மன்னிநின்றகாரணநீ
நானுகிநிற்பதெந்த நாளோபராபரமே. 311

காட்டத்திலங்கி கடையவந்தாலென்னவன்று
நாட்டத்தினூடிவந்த நட்பேபராபரமே. 312

நித்திரையாய்த்தானே நினைவயர்ந்தானித்தநித்தஞ்
செத்தபிணமானதெங்கள் செய்கைபராபரமே.

இவ்பரிட்டை யெய்தாமல் யாதெனினுந் தொல்
றமனந், துன்புறுதல் வன்பிறவித் துக்கம்பராபரமே.

பொய்யகலமெய்யான போதநிலைகண்டோர்க்கோ
ரையமில்லையையமில்லை யையாபராபரமே. 315

மந்திரத்தையுன்னி மயங்காதெனக்கினியோர்
தந்திரத்தைவைக்கத் தகாதோபராபரமே. 316

விண்கருணைபூத்ததென்ன மெய்யுயிர்க்குயிராய்த்
தண்கருணைதோன்றவரு டாய்பராபரமே. 317

தன்மயமாய்நின்றநிலை தானேதானாகின்றோ
னின்மயமாயெல்லா நிகழும்பராபரமே. 318

ஏங்கியிடையுநெஞ்ச மேழைமைநீ வாவென்றே
பாங்குபெறச்செய்வதுன் மேற்பாரம்பராபரமே.

ஆண்டநின்னைநீங்கா வடிமைகள்யாமானக்கற்
பூண்டதென்னகல்லப் புகலாய்பராபரமே. 320

எங்குநீயென்றா லிருந்தபடி யெய்தாம
லெங்குமிங்குமென்றலைய லாமோபராபரமே. 321

கற்குமாறுண்டு களிக்கவல்லவுன்னருளி
னிற்குமாறுதந்தாண்டோ நீதான்பராபரமே. 322

அண்டபகிரண்ட மடங்காதநின்வடிவைக்
கண்டவரைக்கண்டாற் கதியாம்பராபரமே. 323

[illegible]
[illegible] 324

[illegible]
[illegible] 325

[illegible]
[illegible] 326

[illegible]தானந்தமான சகசநிருவிகற்ப
[illegible] 327

அ[illegible]
[illegible]
[illegible]பராபரமே. 328

[illegible]
[illegible] 329

[illegible]
[illegible] 330

[illegible]
[illegible] 331

[illegible]
[illegible] 332

டண்ணீர்மையாலே மயங்காதுன் கையாலென்
கண்ணீர் துடைக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே. 333

உள்ளதுணரா வுணர்விலிமாபாவியென்று
மெள்ளமெள்ளக் கைநெகிழ விட்டாய்பராபரமே.

எல்லாநினதுசெய லென்றெண்ணு மெண்ணமுநீ
யல்லாலெனக்குளதோ வையாபராபரமே. 335

பந்தமயக்கிருக்கப் பற்றொழிந்தேனென் றுளறு
மிந்தமயக்க மெனக்கேன்பராபரமே. 336

காட்சியெல்லாங் கண்ணைவிடக் கண்டதுண்டோ
யாதினுக்கு; மாட்சியுன தருளையன்றோ பராபரமே

எட்டுத்திசையுமொன்றா யின்பமாய்நின் றவுன்னை
விட்டுப்பிரியவிடர் வேறோபராபரமே. 338

பிரியாதுயிர்க்குயிராய்ப் பின்னமறவோங்குஞ்
செறிவேயறிவே சிவமேபராபரமே. 339

ஏதேதுசொன்னாலு மெள்ளளவுநீயிரங்காச்
சூதேதெனக்குளவு சொல்லாய்பராபரமே. 340

கற்பனையாய் பாடுகின்றேன் கண்ணீருங் கம்பலை
யுஞ்; சொற்பனத்துங் காணேனென் சொல்வேன்பரா
பரமே. 341

வெம்பொன்றாநீங்கா மனதிறப்பமாறுப்பே
நன்பொன்றாம்போது மெனக்கேபராபரமே. 342

ஏதுந்தெரியா வெளியேனைவாவென நின்
போதநிலைகாட்டிற் பொறாதோபராபரமே. 343

ஓராமலெல்லா மொழிந்தேற்குன்றெய்வவரு
ளாராதிருக்கத் தகுமோபராபரமே. 344

மோனந்தருஞான மூட்டியெனக்குவட்டா
வானந்தவாழ்க்கையருளாய்பராபரமே. 345

வாடுமுகங்கண்டென்னை வாடாமலேகாத்த
நீடுங்கருணை நிறையேபராபரமே. 346

புந்தியினானின்னடியைப் போற்றுகின்றமெய்யடியார்
சிந்தையிறப்போநின் றியானப்பராபரமே. 347

உனக்குவமையாக்கருணை யுள்ளவரும்வன்மைக்
கெனக்குவமையானவரு மில்லைபராபரமே. 348

தாயிருந்தும்பிள்ளை தளர்ந்தாற்போலெவ்விடத்து
நீயிருந்துநான்றளர்ந்து நின்றேன்பராபரமே. 349

வாயாற்கிணறுகெட்ட வாறேபோல்வாய்பேசிப்
போனார்க்கின்பமுண்டோ பேசாய்பராபரமே. 350

பாவிமனந்தானிலைத்துப் பயமின்றிச்சோர்பவிர்த்தச்
சீவனுக்கார்போதந் தெரித்தார்பராபரமே. 351

இன்பநிருவிகற்ப மின்றேதானென்றெனிலோ
துன்பம்பொறுப்பரிதுசொன்னேன்பராபரமே. 352

கற்குநிலைகற்றாற் கருவியவிழாதருளா
னிற்குநிலைகற்பதுவெந்நாட்பராபரமே. 353

காச்சச்சுடர்விடும்பொற் கட்டிபோனின்மலமாய்ப்
பேச்சற்றவரே பிறவார்பராபரமே. 354

பற்றொழிந்துசிந்தைப் பதைப்பொழிந்துதானேதா
னற்றிருப்பதென்றைக் கடியேன்பராபரமே. 355

உருவெளிதான்வந்தவுருத்தமர்க்கல்லாலினமுக்
குருவழிநின்றோர்க்குமுண்டோ கூறாய்பராபரமே.

தேகமியாதேனுமொரு சித்திபெறச்சீவன்முத்தி
யாகுநெறிநல்லநெறி யையாபராபரமே. 357

உலகநெறிபோற்சடல மோமலுயிர்முத்தி
யிலதெனல்பந்த வியல்பேபராபரமே. 358

பரமாப் பரவெளியாப் பார்ப்பதல்லான்மற்றெவர்
க்குந், திரமேதுமில்லைநன்றாத்தேர்ந்தேன்பராபரமே.

தேறியெனின்னைத் தேடுமுன்னே யெய்தினட
மாறிலானந்த மாவென்பராபரமே. 360

உள்ளங்குழைய வுடற்குழைய வுள்ளிருந்த
கள்ளங்குழையவென்று காண்பேன்பராபரமே. 361

பட்டப்பகல்போலப் பாழ்த்தசத்த தமோவினெல்லா
ம், வெட்டவெளியாக விளங்கும்பராபரமே. 362

பார்க்கினுறும் பொற்கிடந்த பார்ந்த சிந்தையாலி
னென்னை, யார்க்குநச்சரியிடலா மையாபராபரமே.

பாட்டுக்கோவன்பினுக்கோ பத்திக்கோவன்பர்தங்க
ணீட்டுக்கெல்லாந் தாங்கி நின்றாய்பராபரமே. 364

முத்தாந்தவித்தே முளைக்குநிலையாமெழுந்த
சித்தாந்தமார்க்கச் சிறப்பேபராபரமே. 365

உன்றிவெளியா யுறங்காத பெருமானா
யென்னாவிக்குள்ளே யிருந்தாய்பராபரமே. 366

தத்துவமெல்லா மகன்ற தன்மையர்க்குச் சின்மயமா
நித்தமுத்தசுத்த நிறைவேபராபரமே. 367

உள்ளக்கொதிப்பகல வுள்குளிரவானந்த
வெள்ளமலர்க்கருணை வேண்டும்பராபரமே. 368

என்னைப்புரப்பதரு ளின்கடனென் றுன்னடி
நின்னிற்பணியறிவே நிற்கைபராபரமே. 869

தானேயாநன்னிலையைத் தந்தவருளானந்த
வானேமனாதீத வாழ்வேபராபரமே. 370

பண்ணுதிபூதமெல்லாம் வைத்திருந்த நின்னிறை
வைக், கண்ணாரக்கண்டு களித்தேன்பராபரமே. 371

அறியாமையிற்றெதன் றறிவித்தவன்றேதான்
பிறியாவருணிலையும் பெற்றேன்பராபரமே. 372

தீதெனவுநன் றெனவுந் தேர்ந்துநான் றேர்ந்தபய
மேதுநடக்கவொட்டா தென்னேபராபரமே. 373

கண்டவறிவகண்டா காரமெனமெய்யறிவிற்
கொண்டவர்க்கேமுத்தி கொடுப்பாய்பராபரமே. 374

ஈறுகவல்வினைநா னென்னுமையின்பசுகப்
பேறும்படிக்கடிமை பெற்றேன்பராபரமே. 375

பெற்றாரனுபூதி பேசாதமோனநிலை
கற்றாருனைப்பிரியார் கண்டாய்பராபரமே. 376

நீயேநானென்று நினைப்புமறப்புமறத்
தாயேயனையவருட் டந்தாய்பராபரமே. 277

சஞ்சலமற்றெல்லாநீ தானென் றுணர்ந்தேனென்
னஞ்சலியுங்கொள்ளா யரசேபராபரமே. 378

பூதமுதனைவரை பொய்யென்றமெய்யரெல்லாங்
காதலித்தவின்பக் கடலேபராபரமே. 379

வாக்குமன மொன்றுபட்ட வார்த்தையல்லால்வெ
வ்வேறுய்ப, போக்குடைய வார்த்தை பொருந்தேன்
பராபரமே. 380

வன்மையின்றியெல்லாமதித் துணர்வாய்க்கமெகடு
வேன், றன்மையொன்றுந் தோயாத் தடையோபரா
பரமே. 381

பத்தர்சித்தர்வாழிபரி பக்குவர்கள்வாழிசெங்கோல்
வைத்தவர்கள்வாழிகுரு வாழிபராபரமே. 382

கல்லாதனைனுங் கற்றுணர்ந்தமெய்யடியார்
சொல்லாலேநின்னைத் தொடர்ந்தேன்பராபரமே.

சொல்லிறப்பச் சற்குருவாய்த் தோன்றிச்சுகங்
கொடுத்த, நல்லுரைக்கே கொத்தடிமை நான்காண்
பராபரமே. 384

முத்திக்குவித்தான மோனக்கரும்புவழி
தித்தித்திடவிளைந்த தேனேபராபரமே. 385

நித்திரையும்பாழ்த்த நினைவுமற்றுநிற்பதுவோ
சுத்தவருணிலைநீ சொல்லாய்பராபரமே. 386

மண்ணுமறிகடலு மற்றவையெல்லாமுன்
கண்ணிலிருக்கவுநான் கண்டேன்பராபரமே. 387

மூட்டிவைத்துவஞ்சப் பொறிவழியேயென்றனைநீ
யாட்டுகின்றதேதோ வழியேன்பராபரமே. 388

பொய்யுணர்வா யிந்தப் புழுக்கூட்டைக் காத்திருந்
தேனுய்யும்வகையு முண்டோ பராபரமே. 389

திருச்சிற்றம்பலம்.

பைங்கிளிக்கண்ணி.

அந்தமுடனாதி யளவாமலென்னறிவிற்
சுந்தரவான்சோதி துலங்குமோ பைங்கிளியே. 1

அகமேவுமண்ணுக்கென் னல்லலெல்லாஞ்சொல்லிச்
சுகமானநீபோய்ச் சுகங்கொடுவா பைங்கிளியே. 2

ஆவிக்குளாவியெனு மற்புதனார்சிற்சுகந்தான்
பாவிக்குங்கிட்டுமோ சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே. 3

ஆருமறியாமலெனை யந்தரங்கமாகவந்து
சேருமப் பிறைக்குச் செப்பிவா பைங்கிளியே. 4

ஆறான கண்ணீர்க்கென் னங்கமங்கமானதையுங்
கூறிநிதந் தன்னை குதலைமொழிப் பைங்கிளியே. 5

இன்பருளவாடையமுக்கேறுமெமக்கண்ணல்சுத்த
வம்பரமாமாடை யளிப்பானோ பைங்கிளியே. 6

உன்னுடனொன்றிரண்டென் றோராமல்விட்டுநேர்
சொன்னானையவ்வகை சொல்லாய்நீ பைங்கிளியே.

ஊருமிலார் பேருமிலா ருற்றார்பெற் றாருடனே
யாருமிலா ரென்னை யறிவாரோ பைங்கிளியே. 8

ஊரைப்பா ராமலெனக் குள்ளகந்து நாயகனைச்
சீரைப்பார்த் தார்க்கருணை செய்வாரோ பைங்கிளியே.

ஒன்றுவிழுமிறையோனை யென்றென்று
நின்றநிலையெல்லா நிகழ்த்தாய்நீ பைங்கிளியே. 10

எந்தமடலூடு மெழுதாவிறையுடைமைச் சிந்தையுட
னாவெழுதிச் சேர்ப்பேனோ பைங்கிளியே. 11

கண்ணுண்மணிபோலின்பங் காட்டியெனைப்பிரிந்த
திண்ணியருமின்னாள்வந்து சேர்வாரோ பைங்கிளியே.

ஏடாமலர்சூடே னெம்பெருமான் பொன்னடியாம்
வாடாமலர்முடிக்கு வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. 13

கல்லேன்மலரேன் கனிந்தவன்பே பூசையென்ற
நல்லோர்பொல்லாவெனையு நாடுவாரோ பைங்கிளியே.

கண்டதனைக்கண்டு கலக்கந்தவிரெனவே; விண்ட—
பெருமானையுநான் மேவுவனோபைங்கிளியே. 15

காணாதகாட்சி கருத்துவந்துகாணாமல்
வீணாள்கழித்து மெலிவேனோபைங்கிளியே. 16

காந்தமிரும்பைக் கவர்ந்திழுத்தாலென்னவருள்
வேந்தனெனையிழுத்து மேவுவனோபைங்கிளியே. 17

காதலால்வாடினதுங் கண்டனையேயெம்மிறைவர்
போதரவாயின்பம் புசிப்பேனோபைங்கிளியே. 18

கிட்டிக்கொண் டன்பருண்மை கேளாப்பல்வடி-
கொள், பட்டிக்குமின்பமுண்டோ சொல்லாய்நீபை
ங்கிளியே. 19

கிட்டீரோய்நெஞ்சிற் கிளர்வார்தழுவவென்று
னெட்டீராவரவர் நேசமென்னோபைங்கிளியே. 20

கூறுங்குணமுமில்லாக் கொள்கையினேன்கவலை
யாறப்படிந்து மணவாரோபைங்கிளியே. 21

சின்னஞ்சிறியேன்றன் சிந்தைகவர்ந்தாரிறைவர்
தன்னந்தனியே தவிப்பேனோபைங்கிளியே. 22

தெய்வமருந்தைத் தெளிவித்தென்னையாள
வந்தகுருநாதனருள் வாய்க்குமோ பைங்கிளியே. 23

சொல்லிறந்துநின்ற சுகரூபப்பெம்மானை
யல்லும்பகலும் பணிவேனோ பைங்கிளியே. 24

தற்போதத்தாலே தலைகிழதாகவைய்
னற்போதவின்புவர நாட்செலுமோ பைங்கிளியே. 25

தன்னையறியுந் தருணந் தனிற்றலைவ, னென்னைய
றியாதவன்னை யெங்கொளித்தான் பைங்கிளியே. 26

தாங்கரிய மையலெல்லாந் தந்தென்னை விட்டன்னரு
ளாம். பாங்கியைச்சேர்ந்தாரிருந்துப் பண்போபோன்
பைங்கிளியே. 27

தாவியதோர் மர்க்கடமாந் தன்மைவிட்டே யாண்
டவிட்டுத், தோவியப்போனிற்கவென்னை யுன்றதோ
பைங்கிளியே. 28

தீராக்கருவழக்கைத் தீர்வைவிட்டென்னையினிப்
பாரேருதாண்டானைப் பற்றுவதே பைங்கிளியே. 29

தூங்கிவிழித்தென்னபலன் றூங்காமற்றூங்கி நிற்
குப், பாங்குகண்டாலன்றோ பலன்காண்பேன் பைங்
கிளியே. 30

தொல்லைக்கவலை தொலைத்துத்தொலையாத
வெல்லையிலாவின்பமய மெய்துவனோ பைங்கிளியே.

நன்னெஞ்சத் தன்பரெல்லா நாதனைச்சேர்ந் தின்
பணைந்தார், வன்னெஞ்சத் தாலேநான் வாழ்விழந்
தேன் பைங்கிளியே. 32

நானேகருதின்வர நாடார்சும்மாவிருந்தாற்
றானேயனைவரவர் தன்மையன்றோ பைங்கிளியே. 33

நீர்க்குமிழிபோன்றவுட னிற்கையிலேசாசுவதஞ்
சேர்க்கவழிபாபற் றிகைப்பேனோ பைங்கிளியே. 34

நெஞ்சகத்தில்வாழ்வார் நினைக்கின்வேறென்றனை
யார், வஞ்சகத்தா ரல்லரவர் மார்க்கமென்றோ பைங்
கிளியே. 35

பன்முத்திரைச்சமயப் பாழ்படக்கல்லாலடிவாழ்
சின்முத்திரையரசைச் சேர்வேனோ பைங்கிளியே. 36

பச்சைகண்டநாட்டிற் பறக்குமுனைப்போற்பறந்தே
னிச்சையெல்லா மண்ணாற்கியப்பிவா பைங்கிளியே. 37

பாசபந்தஞ்செய்த துன்பம் பாராமலெம்பிறைவ
ராசைதந்த துன்பமதற் காற்றேனோ பைங்கிளியே. 38

பாராசைபற்றிறையைப் பற்றறநான்பற்றிநின்ற
பூரணமெல்லாம் புகன்றவா பைங்கிளியே. 39

பேதைப்பருவத்தே பின்தொடர்ந்தென் பக்குவமுன், சோதித்தவண்ணலந்து தோய்வாரோ பைங் கிளியே. 40

பைப்பணிமேற்றுயின்றோன் போற்றப் பார்பூத்தபைங்கோ புமேசர், மெய்ப்பணிசெயநாடத் திகைத்தேனே பைங் கிளியே. 41

பொற்கூடத்தாண்டு புலப்புலனெறியொப்பிறைவர்
மெய்க்கூடுசென்றுவிளம்பிலோ பைங்கிளியே. 42

பொய்ப்பணி வென்றென்னைப் பொருளாக்கிய அண்ணலென்பான், மெய்ப்பணியுந் தந்தருளான் செய்வனோ பைங்கிளியே. 43

பண்ணுறங்கும் விண்ணுறங்கு மற்றுள வெல்லாமு றங்கும், கண்ணுறங்கேனெம்பிறைவர் காதலாற் பைங் கிளியே. 44

மட்டுப்படாதபக்கமெல்லாந் தீரவென்னை, கெட்டவெளிவிட்டுலண்ணான் செவ்வனோ பைங்கிளியே.

மாலையைத்தொடுத்தென்னை வளர்த்திரையாய்ப் பண்ணினதி
யாம், மாலையினைத்தில்விட்ட பாவமென்றே பைங்
கிளியே. 46

பொய்யினைப் பற்றவுழ்த பெத்தனுண்டம்மண்
ணறந்து; மெய்யினைத்தீர்க்க மருந்துமுண்டோ பைங்
கிளியே. 47

மேலும்பஞ்ச வண்ணமுற்றாய் விண்சிறையா யல்லை
லுற்றாய்; பாவிபஞ்சவண்ணம் பகர்ந்தாயோ பைங்கி
ளியே. 48

வாய்திறவா வண்ணமென்னை வைத்தான்பார்க்கெ
ன்றாயமரை; நீதிறவாச்சொல்லி விசாரங்காண் பைங்
கிளியே. 49

வாட்டப்படாதாளின் வுன்பங்கையாலே
காட்டிக்கொடுத்தானைக் காண்பேனோ பைங்கிளியே.

வாராமைவாக வந்தருளுவோனருக்கென்
பேராசையெல்லாம் போயப் பேசினாய் பைங்கிளியே.

வின்னையர்தம் பாலமுதம் வேய்ந்தார பாகடுரை
ண்பார்; பன்னிரெதிப்பன்னைனையல் பார்த்தாயோ
பைங்கிளியே. 52

விண்ணுள் வளியடங்கி வேறற்றதென்னவருட்
கண்ணுளடங்கிடவுங் காண்பேனோ பைங்கிளியே. 53

விண்ணோர் நிலவுதவழ் மேடையி லெல்லாருமுற,
மண்ணான வீட்டிலென்னை வைத்ததென்னோ பைங்
கிளியே. 54

உள்ளத்தினுள்ளே யொளித்திருந்தென் கள்ள
மெல்லாம், வள்ளலறிந்தாலெனக்கு வாயுமுண்டோ
பைங்கிளியே. 55

ஆகத்தைநீத்துமுன்னே யாவித்துணைவரைநான்
முகத்தின் வண்ணந் தழுவுவனோ பைங்கிளியே. 56

தானேசுபாவந் தலைப்படநின்றுன்ஞான
வாஞனவரும் வருவாரோ பைங்கிளியே. 57

கள்ளத்தலைவரவர் கைகாட்டிப்பேசாம
லுள்ளத்தில்வந்த வுபாயமென்னோ பைங்கிளியே. 58

திருச்சிற்றம்பலம்.

எந்நாட்கண்ணி.

தெய்வவணக்கம்.

நீர்பூத்தவேணி நிலவெறிப்பமன்றாடுங்
கார்பூத்தகண்டனையான் காணுநாளெந்நாளோ. 1

பொன்னுருமன்றன்மணிப் பூவைவிழிவண்டுசுற்ற
மென்னாமுகினைல மிச்சிப்பதெந்நாளோ. 2

நீக்கிமலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத் தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. 3

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரம்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித் திருக்கறப்பதெந்நாளோ. 4

வெஞ்சேலெனும்விழியார் வேட்கைநஞ்சுக் கஞ்சின
ரை, யஞ்சேலெனுங்கைக் கபயமென்பதெந்நாளோ.

ஆறுசமயத்து மதுவதுவாய்நின் றிலங்கும்
வீறுபரைதிருத்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ. 6

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றளை யாங்காண்பதெந்நாளோ. 7

ஆதியந்தங்காட்டா தகண்டிதமாய்நின் றுணர்த்தும்
போதவடிவாமடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ. 8

கங்கைநிலவுசடைக் காட்டானைத் தந்தையெனு
ம், புங்கவெண்கோட்டானைபதம் புந்திவைப்பதெந்
நாளோ. 9

அஞ்சுமுகங்காட்டாம லாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரணச்சேவடியை சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ.

தந்தையிருதாளணிந்துத் தம்பிரானுற் சேர்ந்த
வெந்தையிருதாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

குருமரபின் வணக்கம்.

தூய்யகரமலரார் சொல்லாற்சொன்ன வுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசை யாமணைவதெந்நாளோ. 1

சிந்தையினுக்கெட்டாத சிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்திபடிக்கீழ்க்குடியாய் நாமணைவதெந்நாளோ. 2

எந்தைசனற்குமர ஞாதிபெருமைபாட்டிக்கொள்வான்
வந்ததவத்தினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ. 3

பொய்கண்டார்காணாப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருண் மேவுநாளெந்நாளோ. 4

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பாரிவிருத்தமாகவுண்மை, சா
தித்தார்பொன்னடியைத் தாம்பணிவதெந்நாளோ. 5

சிற்றம்பலமன்னுஞ் சின்மயராந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூறுநாளெந்நாளோ. 6

குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக, ளி
றைமலர்த்தாட்கன்புபெற்று நாமிருப்பதெந்நாளோ.

நீக்கிமலக்கட்டறுத்து நேரேவெளியிலெம்மைத்
தூக்கிவைக்குந்தாளைத் தொழுதிடுநாளெந்நாளோ. 3

கருமுகங்காட்டாமலென்றுங் கர்ப்பூரப்வீசுந்
திருமுகமேநோக்கித் திருக்கறப்பதெந்நாளோ. 4

வெஞ்சேலெனும்விழியார் வேட்கைநஞ்சுக் கஞ்சிலா
ரை, யஞ்சேலெனுங்கைக கபயமென்பதெந்நாளோ.

ஆறுசமயத்து மதுவதுவாய்நின் றிலங்கும்
வீறுபரை திருத்தாண் மேவுநாளெந்நாளோ. 6

பச்சைநிறமாய்ச்சிவந்த பாகங்கலந்துலகை
யிச்சையுடனீன்றாளை யாங்காண்பதெந்நாளோ. 7

ஆதியந்தங்காட்டா தகண்டிதமாய்நின் றுணர்ந்துப்
போதவடிவாமடியைப் போற்றுநாளெந்நாளோ. 8

கங்கைநிலவுசடைக் காட்டானைத் தந்தைபெறு
ம், புங்கவெண்கோட்டானைபதர் புந்திவைப்பதெந்
நாளோ. 9

அஞ்சுமுகங்காட்டாம லாறுமுகங்காட்டவந்த
செஞ்சரனைச்சேவடியை சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ.

தந்தையிருதாடுணித்துத் தம்பிரான்றாள்சேர்ந்த
செந்தையிருதாளிணைக்கே யின்புறுவதெந்நாளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தருமையின் வணக்கம்.

துய்யகரமலராற் சொல்லாமற்சொன்னவுண்மை
யையனைக்கல்லாலரசை யாமணைவதெந்நாளோ. 1

சிந்தையினுக்கெட்டாத சிற்சுகத்தைக்காட்டவல்ல
நந்தியடிக்கீழ்க்குடியாய் நாமணைவதெந்நாளோ. 2

எந்தைசனற்குமா ரனதிபெமையாட்கொள்ளான்
வந்ததவத்தினரை வாழ்த்துநாளெந்நாளோ. 3

பொய்கண்டார்காணாப் புனிதமெனுமத்துவித
மெய்கண்டநாதனருண் மேவுநாளெந்நாளோ. 4

பாதிவிருத்தத்தாலிப் பார்விருத்தமாகவுண்மை சா
தித்தார்பொன்னடியைத் தான்பணிவதெந்நாளோ. 5

சிற்றம்பலமென்னுஞ் சின்மயமாந்தில்லைநகர்க்
கொற்றங்குடிமுதலைக் கூறுநாளெந்நாளோ. 6

குறைவிலருண்ஞானமுதல் கொற்றங்குடியடிக ணி
றைமலர்த்தாட்கன்புபெற்றுநா மிருப்பதெந்நாளோ.

நாளவங்கள்போகாம லென்னெறியைக்காட்டியெனை
யாளவந்தகோலங்கட் கண்டுலைவைப்பதெந்நாளோ. 8

என்னறிவையுள்ளடக்கி யென்போல்வருமவுனி
தன்னறிவுக்குள்ளேநான் சாருநாளெந்நாளோ. 9

ஆறுளொன்றைநாடினதற் காறுமுண்டாமென்
றெமக்குக், கூறுமவுனியருள் கூடுநாளெந்நாளோ. 10

நில்லாமனின்றருளை நேரேபாரென்றவொரு
சொல்லான்மவுனியரு டோற்றுநாளெந்நாளோ. 11

வைதிகமாஞ்சைவ மவுனிமவுனத்தளித்த
மெய்திகழ்ந்தென்னல்லல் விடியுநாளெந்நாளோ. 12

வாக்குமனமற்ற மவுனிமவுனத்தருளே, தாக்கவே
மென்னல்லலெல்லாந் தட்டழிவதெந்நாளோ. 13

திருச்சிற்றம்பலம்.

அடியார்வணக்கம்.

வெட்டாந்தந்திர்த்துக்காள் வேந்தன்றிருஞான
சம்பந்தனையருளாற் சாருநாளெந்நாளோ. 1

ஏரின்சிவபோக மிங்கிவர்க்கேயென்னவுழ, வாரங்
கொள்செங்கையர் தாள்வாரம்வைப்பதெந்நாளோ. 2

மித்திரைறயென்றறிந்து பேதைபற்றாதனுப்பு
நித்தகமிந்தச்சரத்தர் மெய்ப்புகழ்வதெந்நாளோ. 3

போதவூர்நாடறியப் புத்தர்தமைவாதில்வென்ற
வாதவூரையனன்பை வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. 4

ஓட்டோடிடன்பற்றின்றி யுலகைத்துறந்தசெல்வப்
பட்டினத்தார்பத்ரகிரி பண்புணர்வதெந்நாளோ. 5

கண்டதுபொய்யென்றகண்டா காரசிவ மெய்யென
வே, விண்டசிவவாக்கியர்தாள் மேவுநாளெந்நாளோ.

சக்கரவர்த்தி தவராசயோகியெனு
மிக்கதிருமூலனருள் மேவுநாளெந்நாளோ. 7

கந்தரநுபூதிபெற்றுக் கந்தரநுபூதிசொன்ன
வெந்தையருணை யிருக்குநாளெந்நாளோ. 8

எண்ணரியசித்த ரிமையோர்முதலான
பண்ணவர்கள்பத்தருடன் பாலிப்பதெந்நாளோ. 9

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாக்கையைப்பழித்தல்.

சுக்கிலமுநீருஞ் சொரிமலமுநாறுமுடற் புக்குழ
லுழலும்வாஞ்சையினிப்போதுமென்பதெந்நாளோ. 1

நீர்க்குமிழிபோலுமைக்கு நின்றநூலில்லாமெய்
பார்க்குமிடத்திதன்மேற் பற்றறுவதெந்நாளோ. 2

காக்கைநரிசெந்நாய் கழுகொருநாட்கிரையாம்
தேக்குமிருக்காயுடலிச்சைச் சீயென்பதெந்நாளோ. 3

செங்கிருமிபாதி செனிக்கின்றென்பு மூளையிவை
பிச்செனுமுடலென்னு மிழுக்கொழிவதெந்நாளோ. 4

தத்துவர்கொண்டாடுமுவர் தாமாய்வாழ்கின்ற கூ
டைப் பித்தனெனலாற்பிதற்றொழிவதெந்நாளோ.

உளதென்றெண்ணாத வுணர்த்துமறைதவிட்டு வே
றுளனென்றபாவிதலை யறுவதெந்நாளோ. 6

வெள்ளிலைமேதகன் விதித்தவிந்த்ரசாலவுடன்
மாயைவிடாபாரமயக்கொழிவதெந்நாளோ. 7

ஆங்காரநீங்கினன்றோ சிகாமிவ்வுடலில்
வாழ்க்கைபெறும்பேற்றை மதிக்குநாளெந்நாளோ. 8

மும்மலச்சேறுனை முழுக்கும்பிபாகமெனு
மிம்மலகாயத்து னிகழ்ச்சிவைப்பதெந்நாளோ. 9

நாற்றச்சுகாட்டி ளவையாமிதபெற்றமாத்
தேராற்றுக்கருத்தி சமையெப்பதெந்நாளோ. 10

உருவிருப்பவுள்ளோதா ஞானமலக்கெணி. பருவ
ருப்பு வாழ்க்கைப்பக்கள் டஞ்சுமகாவென்றாளோ. 11

திருச்சிற்றம்பலம்.

மாதரைப் பழித்தல்.

மெய்ப்பிசாசத்தெல்லாக்கயந்தனான்மறைத்தாய்
பொய்ப்பிசாசக்காயமாம் புலையொழிவதெந்நாளோ. 1

திண்ணியபெண்ணென்றசப்பறவை சிக்கறுக்காட்டுஞ்
சன்னிலைப்போர்மாயக் கடக்குநாளெந்நாளோ. 2

கண்டுமொழிப்பேசிமனக் கண்டுகொண்டு கைவிலை
மாக்கொண்டுவிடுமாதர்போய்க் கூத்தொழிவதெந்
நாளோ. 3

காமனைவென்றிருண்ட கண்வலையைவீசினர்
மாயமறக்கருணை கண்ணுறுநாளெந்நாளோ. 4

கண்களிவென்புளை காப்பக்கருமையிட்ட
பெண்களையறப்பிப் பிழைக்குநாளெந்நாளோ. 5

வீங்கித்தளர்ந்து விழுமுலைபார்மேல்வீழ்ந்து
ஏங்குமதன்சோகமைத் துடைக்குநாளெந்நாளோ.

கச்சிருக்குங்கொங்கை கரும்பிருக்குமின்பமற்றுக்
கைச்சிருக்குமாதர் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 7

பச்சென்றகொங்கைப் பசப்பிப்பாழானமய
லச்சென்றற்கருணை நண்ணுநாளெந்நாளோ. 8

உந்திச்சுழியா லுளத்தைச்சுழித்தகன
தந்தித்தனத்தார் தமைமறப்பதெந்நாளோ. 9

தட்டுவைத்தசேலைப்பூங் கொய்சகத்திற் சிக்கையெல்லாங், கட்டிவைக்கு மாயமின்றி கட்டழிவதெந்நாளோ. 10

ஆழாழியென்ன வளவுபடாவஞ்சநெஞ்சப்
பாழானமாதர்மயற் பற்றொழிவதெந்நாளோ. 11

தூயபனித்திங்கள் சுடுவதெனப்பித்தேற்று
மாயமடவார் மயக்கொழிவதெந்நாளோ. 12

ஏழைக்குறும்புசெயு மேந்திழையார் மோகமெனும்
பாழைக்கடந்து பயிராவதெந்நாளோ. 13

விண்டுமொழிகுளறி வேட்கைமது மொண்டுதருந் தொண்டியர்கள் கட்கடையிற் சுற்றொழிவ தெந்நாளோ. 14

மெய்யிற்சிவப்பிறக்க மேவுமின்பம் போன்மாதர், பொய்யிலின் பின்றென்று பொருந்தாநா ளெந்நாளோ. 15

திருச்சிற்றம்பலம்.

தத்துவமுறைமை.

ஐம்பூதத்தாலே யலக்கழிந்தோடாமற
வெம்பூதநாதனரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. 1

சந்தமுறுகலாம்புலனிற் சஞ்சரித்தகள்வரெனும்
சித்தாபயந்தீர்ந்து பிழைக்குநாளெந்நாளோ. 2

நாளும்பொறிவழியை நாடாதவெண்ணமெமை
யாளும்பொறியா லருள்வருவதெந்நாளோ. 3

வாக்காதியானகன்ம மாயைதப்பல்வீண்காலம்
போக்காம லுண்மை பொருந்துநாளெந்நாளோ. 4

மணமானவானரக் கைம்மாலையாகாம
லெனையாளடிகளடி யெய்துநாளெந்நாளோ. 5

வேட்டைப்புலப்புலையர் மேவாதவெண்ணமனக்
காட்டைத்திருத்திக் கரைகாண்பதெந்நாளோ. 6

உந்துபிறப்பிறப்பை யுற்றுவிடாதெந்தையருள்
வந்துபிறக்க மனமிறப்பதெந்நாளோ. 7

புத்தியெனுந்துத்திப் பொறியரவின்வாய்த்தேரை
யொத்துவிடாதெந்தையருளோங்குநாளெந்நாளோ.

ஆங்காரமென்னுமத யானைவாய்ப்பிற்கரும்பா
யேங்காமலெந்தையரு ளெய்துநாளெந்நாளோ. 9

சித்தமெனும்பௌவத்திரைக்கடலில்வாழ்துரும்பாய்
நித்தமலையாதருளி னிற்குநாளெந்நாளோ. 10

வித்தியாதத்துவங்க ளேழும்வெருண்டோடச்
சுத்தபரபோகத்தைத் துய்க்குநாளெந்நாளோ. 11

சுத்தவித்தை யேமுதலாத் தோன்றுமோ ரைந்து வகைக்; தத்துவத்தை நீங்கியருள் சாருநாளெந் நாளோ. 12

பொல்லாதகாமப் புலைத்தொழிலிலென்னறிவு
செல்லாமனன்னெறியிற் சேருநாளெந்நாளோ. 13

அடிகளடிக்கீழ்க்குடியா யாட்வாழாவெண்ணங்
குடிகெடுக்கும்பாழ்மடிமைக் கூடொழிவதெந்நாளோ.

ஆனபுறக்கருவி யாறுபத்துமற்றளவும்
போனவழியுங்கூடப் புன்முளைப்பதெந்நாளோ. 15

அந்தகனுக்கெங்குமிரு ளானவாறுவறிவில்
வந்தவிருள்வேலை வடியுநாளெந்நாளோ. 16

புன்மலத்தைச் சேர்ந்துமல போதம்பொருந்துதல்போய்; நின்மலத்தைச் சேர்ந்துமல நீங்குநாளெந் நாளோ. 17

கண்டுகண்டுந்தெருக் கலக்கமெல்லாந்தீர்வண்ணம்
பண்டைவினைவேரைப் பறிக்குநாளெந்நாளோ. 18

பைங்கூழ்வினைதான் படுசாவியாகவெமக்
கெங்கோன்கிரணவெயி லெய்துநாளெந்நாளோ. 19

குறிந்தவிதமாதியார் கூடிர்வினையெல்லாப்
வெறுந்தவித்தார் வண்ணமருள் வந்திடுநா ளெந்நாளோ.

சந்தேகமேயாதி சாக்காரமுசபேசறும்
வெந்தபொரியாகவென்றன் மேவுநாளெந்நாளோ. 21

தேகமுதலென்காத் திரண்டொன் றுய்ந்தின்றிலகு
மோகமிதுமாயை முடியுநாளெந்நாளோ. 22

சக்கமுதலாத் தழைக்கிங்கெமக் குணர்த்துஞ்
சுத்தமாமாயை தொடக்கறுமெந்நாளோ. 23

எம்மைவினையை யிறைமைப்பாற்காட்டாத
வம்மைதிரோதை பகலுநாளெந்நாளோ. 42

நித்திரையாய்வந்து நினைவழிக்குங்கேவலமாஞ்
சத்துருவைவெல்லுஞ் சமர்த்தறிவெந்நாளோ. 25

சன்னல்பின்னலான சகலமெனுங் குப்பையிடை
முன்னவன்ஞானக்கனலைமூட்டுநாளெந்நாளோ. 26

மாபாவிகார மலமொழிசுத்தாவத்தை
தோபாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 27

திருச்சிற்றம்பலம்.

தன்னுண்மை.

உடற்பிறியுமென்னுமந்த வூழெல்லாந்தீரத்
திடப்பெறவேயொண்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 1

செம்மையறிவாலறிந்து தேகாதிக்குள்ளிசைந்த
வெம்மைப்புலப்படவே யாமறிவதெந்நாளோ. 2

தத்துவமாம்பாழ்த்த சடவுருவைத்தான்சுமந்த
சித்துருவாமெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 3

பஞ்சப்பொறியையுயி ரென்னுமந்தப்பஞ்சமறச்
செஞ்சவேயெம்மைத் தெரிசிப்பதெந்நாளோ. 4

அந்தக்கரணமுயி ராமென்றவந்தரங்க
சிந்தைக்கணத்திலெம்மைத் தேர்ந்தறிவதெந்நாளோ.

முக்குணத்தைச்சீவனென்னு மூடத்தைவிட்டரு
ளா; லக்கணமேயெம்மை யறிந்துகொள்வதெந்
நாளோ. 6

காலையுயிரென்னுங் கலதிகள்சொற்கேளாமற்
சீலமுடனெம்மைத் தெளிந்துகொள்வதெந்நாளோ. 7

வான்கொடுத்துத்தேடு மதிகேடர்போலவெமை
நான்கெடுத்துத்தேடாம னன்கறிவதெந்நாளோ. 8

திருச்சிற்றம்பலம்.

அருளியல்பு.

ஈனந்தருநா டிதுநமக்குவேண்டாமென்
றானந்தநாட்டி லவதரிப்பதெந்நாளோ. 1

பொய்க்காட்சியான புவனத்தைவிட்டருளா
மெய்க்காட்சியார்புவன மேவுநாளெந்நாளோ. 2

ஆதியந்தங்காட்டாம லம்பரம்போலேநிறைந்த
நீதியிலருட்கடலைச் சேருநாளெந்நாளோ. 3

எட்டித்திசைக்கப்பாலெங்கும்பெருகிவரும், வெட்ட
வெளியின்றனிற்றின் மெய்தொட்டுவதெந்நாளோ. 4

ஆதாரமென்ற சுருதியெல்லாம்போலவிடு
மீதானமானவெற்றை மேவுநாளெந்நாளோ. 5

வெந்துவெடிக் கின்றசிந்தை வெப்பகலத்தண்ணரு
ளாய், வந்துபொழிகின்றமழைகாண்பதெந்நாளோ. 6

சூரியர்கள்சந்திரர்க டோன்றாப்பரஞ்சோதிப்
பூரணதேயத்திற் பொருந்துநாளெந்நாளோ. 7

கன்றுமனவெப்பக் கலகமெலாந்தீரவருட்
டென்றல்வந்துவீசுவெளி சேருநாளெந்நாளோ. 8

கட்டுநமன்செங்கோல் கடாவடிக் குங்கோலாக
வெட்டவெளிப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ. 9

சாலக்கபாடத் தடைதீரவெம்பெருமா
ஞானக்கமண்டபத்து ளோடுநாளெந்நாளோ. 10

விண்ணவன்றுளென்னும் விரிநிலாமண்டபத்திற்
றண்ணீரருந்தித் தளர்வொழிவதெந்நாளோ. 11

வெப்பபுவிபார்த்து விழித்திருந்தவல்லலறத்
துப்பவருளிற் றுயிலுநாளெந்நாளோ. 12

வெப்பபிறவிவெயில் வெப்பமெலாம்விட்டகல
லையனடிநீழ லணையுநாளெந்நாளோ. 13

வாதைப்பிறவி வினைகடலைநீந்தவையன்
பாதப்புணையிணையைப் பற்றுநாளெந்நாளோ. 14

ஈனமில்லா மெய்ப்பொருளை யின்மையிலேகாண வெளி, ஞானமெனுமந்தரத்தை நான்பெறுவதெந்நாளோ. 15

எல்லாமிறந்தவிடத் தெந்தைநிறைவார்வடிவைப்
புல்லாமற்புல்லிப் புணருநாளெந்நாளோ. 16

சடத்துக்குயிர்போலெமக்குந் தாயுயிராய்ஞான
நடத்துமுறைகண்டுபணி நார்விடுவதெந்நாளோ. 17

எக்கணுமாந்துன்ப விருட்கடலைவிட்டருளாம்
மிக்ககரையேறி வெளிப்படுவதெந்நாளோ. 18

திருச்சிற்றம்பலம்.

பொருளியல்பு.

கைவிளக்கின் பின்னேபோய்க் காண்பார்போல் மெய்ஞ்ஞான, மெய்விளக்கின் பின்னேபோய் மெய் காண்ப தெந்நாளோ. 1

கேடில்லாசுபாசமெல்லாங் கீழ்ப்படவுந்தானேமே
லாடுஞ்சுகப்பொருளுக் காட்படுவதெந்நாளோ. 2

ஆலத்தைநீக்கி யமுதுடைமைவகையாக்
காலத்தைக்கப்பாலைக் காணுநாளெந்நாளோ. 3

நீக்கப்பிரியா நிலைக்கமறக்கூடாப்
போக்குவரவற்ற பொருளணைவதெந்நாளோ. 4

அண்டருக்கு மெய்ப்பில்லைப் பாருமதைப்பெ
ன்னகத்திற் கண்டுகொண்டின்று களிக்குநாளெந்
நாளோ. 5

காட்டுந்திருவருளைக் கண்ணுறக்கண்டுபர
வீட்டின்பமெய்ப்பொருளை மேவுநாளெந்நாளோ. 6

நானெனுந்தன்மை நழுவிப்பெயுயிர்க்குந்
தானெனுண்மைதன்னைச் சாருநாளெந்நாளோ. 7

சிந்தைமறந்து திருவருளாய்நிற்பவர்பால் [ளோ.
வந்தபொருளெம்மையுந்தான் வாழ்விப்பதெந்நா

எனக்குளென்னைப்போ லெங்குந்தனியேகமா
யுள்ளவொன்றையுள்ளபடி யோருநாளெந்நாளோ. 9

அருவுருவமெல்லா மகன்றதுவாயான
பொருளமக்குவந்து புலப்படுவதெந்நாளோ. 10

ஆரணமுங்காணு வகண்டிதாகாரபரி
பூரணவந்தத்தமைப் பொருந்துநாளெந்நாளோ. 11

சத்தொடுசித் தாகித் தயங்கியவா னந்தபரி
சுத்தவகண் டசிவந் தோன்றுநா ளெந்நாளோ. 12

எங்கெங்குப் பார்த்தாலு மின்புருவா யீக்கமின்றித்
தங்குந் தனிப்பொருளைச் சாருநா ளெந்நாளோ. 13

அடிமுடிகாட் டாதசுத்த வப்பரமாஞ் சோதிக்
கடுவெளிவந் தென்னைக் கலக்குநா ளெந்நாளோ. 14

ஒன்றனையுங் காட்டா வுளத்திருளைச் சூறையிட்டு
நின்றபரஞ் சோதியுட னிற்குநா ளெந்நாளோ. 15

எந்தச்சமய மிசைந்துமறி வூடறிவாய்
வந்தபொருளைப்பொருளா வாஞ்சிப்ப தெந்நாளோ. 16

எவ்வாறிருந்துற் றுணர்ந்தார் யாவரவர் தமக்கே
யவ்வாறாய்நின் றபொருட் கன்புவைப்ப தெந்நாளோ.

பெண்ணாணலியெனவும் பேசாமலென்னறிவின்
கண்ணூடேநின் றவொன்றைக் காணுநா ளெந்நாளோ.

நினைப்புமறப்புமற நின்றபரஞ்சோதி
தனைப்புலமாவென்னறிவிற் சந்திப்ப தெந்நாளோ. 19

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தவியல்பு.

பேச்சுமூச்சில்லாத பேரின்பவெள்ளமுற்று
நீச்சிநிலைகாணா னிற்குநா ளெந்நாளோ. 1

சுந்தர்க்கொளிர்த்தோர் தெளிவிற்றெளிவான
சந்ததசுகக்கடலுட் டோயுநாளெந்நாளோ. 2

சிற்றின்பமுண்டீர் சிதையவளந்தங்கடல்போன்
முற்றிப்பரிவெள்ளமெனை மூடுநாளெந்நாளோ. 3

எல்லையில்பேரின்பமப மெப்படியென்றோர் தமக் குச் சொல்லறியாவூமர்கள்போற் சொல்லுநா ளெந் நாளோ. 4

அண்டாண்டகோடி யனைத்துமுகாந்தவெள்ளங்
கொண்டதெனப் பேரின்பங் கூடுநாளெந்நாளோ. 5

ஆதியந்தமில்லாத வாதிபராசிவெனுஞ்
சோதியின்பத்தாடே துலையுநாளெந்நாளோ. 6

சாலோகமாதி சைக்கியமும்விட்டகப்பான்
மேலானஞானவின்ப மேவுநாளெந்நாளோ. 7

தற்பரத்தினுள்ளேயஞ் சாலோகமாதியெனும்
பொற்பநிர்க்கானந்தம் பொருந்துநாளெந்நாளோ. 8

உள்ளத்தினுள்ளே தானூறுஞ்சிவானந்த
வெள்ளத்துள்வந்து விடாய்தீர்வதெந்நாளோ. 9

கன்னலுடன்முக்கனியுங் கற்கண்டுசீனியுமாய்
மன்னுமின்பவாரமுதை வாய்மடுப்பதெந்நாளோ. 10

மண்ணாடுமூன்ற மயக்கமெல்லாந்தீர்ந்திடவும்
விண்ணாடெழுந்தசுக மேவுநாளெந்நாளோ. 11

கானற்சலம்போன்ற கட்டுரைப்பொய்த்திர
வானமுதவாவி மருவுநாளெந்நாளோ. 12

தீங்கரும்பென்றாலினியா தின்றாலினிப்பனபோற்
பாங்குறும்பேரின்பம் படைக்குநாளெந்நாளோ. 13

புண்ணியபாவங்கள் பொருந்தாமெய்யன்பரெல்லா
நண்ணியபேரின்பசுக நாமணைவதெந்நாளோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்புநிலைமை.

தககரவிக்கண்ட சரோருகம்போலென்னிதய
மிககவருள்கண்டு விகசிப்பதெந்நாளோ. 1

வானமுகில்கண்ட மயூரபட்சிபோலவையன்
ஞானநடங்கண்டு நடிக்குநாளெந்நாளோ. 2

சந்திரனைநாடுஞ் சகோரபட்சிபோலறிவில்
வந்தபரஞ்சோதியையாம் வாஞ்சிப்பதெந்நாளோ. 3

குத்திரமெய்ப்புற்றகத்துக் குண்டலிப்பாம் பொன்றாட்டுஞ், சிந்தனையென்னண்ணற் றெரிசிப்பதெந் நாளோ. 4

அந்தரத்தேநின்றாடு மானந்தக்கூத்தனுக்கென்
சிந்தைதிறைகொடுத்துச் சேவிப்பதெந்நாளோ. 5

கள்ளனிவனென் றுமெள்ளக் கைவிடுதல் காரியமோ
வள்ளலேயென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. 6

விண்ணுடர்காணு விமலாபரஞ்சோதி
பண்ணவாவாவென் றரற்றுநாளெந்நாளோ. 7

ஏதேதுசெய்தாலு மென்பணிபோய்நின்பணியா
மாதேவாவென்று வருந்துநாளெந்நாளோ. 8

பண்டுங்காணேனென் பழப்பொருளையின் றுமுன்னைக்
கண்டுங்காணேனெனவுங் கைகுவிப்பதெந்நாளோ. 9

பொங்கேதமான புழுக்கமெல்லாந்தீரவிப்ப
மெங்கேயெங்கேயென் றிரங்குநாளெந்நாளோ. 10

கடலின்மடைகண்டதுபோற் கண்ணீராறாக
வுடல்வெதும்பிமூர்ச்சித் துருகுநாளெந்நாளோ. 11

புலர்ந்தேன்முகஞ்சருகாய்ப் போனேனிற்காணா
வலந்தேனென்றேங்கி யழுங்குநாளெந்நாளோ. 12

புண்ணீர்மையாளர் புலம்புமாபோற்புலம்பிக்
கண்ணீருங்கம்பலையுங் காட்டுநாளெந்நாளோ. 13

போற்றேனென் றாலுமென்னைப் புந்திசெய்யும்
வேதனைக்கிங், காற்றேனாற்றேனென் றரற்றுநா ளெந்
நாளோ. 14

பொய்ம்முடங்கும் பூமிசைபோட்டலறப்பூங்கமலர்
மைசமுடங்கநான்சனனக் கட்டறுவதெந்நாளோ. 15

கற்குணத்தைப் போல்றவஞ்சக் காரர்கள் கைக்கொளாமல், நற்குணத்தார் கைகொடுத்து நான்பிரிவதெந்நாளோ. 16

தட்டழிமாமாயைச் சுழனீக்கியந்தரமே
விட்டனைபோவென்று வியக்குநாளெந்நாளோ. 17

திருச்சிற்றம்பலம்.

அன்பர்நெறி.

அத்துவாவெல்லா மடங்கச்சோதிக்கடியர்
சித்துருவாய்நின்றோர் தெளிவறிவதெந்நாளோ. 1

மூச்சற்றுச்சிந்தை முயற்சியற்று மூதறிவாய்ப், பேச்சற்றோர் பெற்றதொன்றைப் பெற்றிடுநாளெந்நாளோ. 2

கோட்டாலையான குணமிறந்தநிர்க்குணத்தோர்
தேட்டாலேதேடுபொருள் சேருநாளெந்நாளோ. 3

கெடுத்தே பசுத்துவத்தைக் கேடிலாவானந்த மடுத்தோரடுத்தபொருட்கார்வம்வைப்பதெந்நாளோ. 4

கற்கண்டாலோடுகின்ற காக்கைபோற்பொய்ம்மாயர், சொற்கண்டாலோடுமன்பர் தோய்வறிவதெந்நாளோ. 5

மெய்த்தகுலங்கல்விபுனை வேடமெல்லாமோடவிட்ட
சித்தரொன்றுஞ்சேராச் செயலறிவதெந்நாளோ. 6

குற்றச்சமயக் குறும்படர்ந்துதற்போத
மற்றவர்கட்கற்றபொருட் கன்புவைத்ததெந்நாளோ.

தர்க்கமிட்டுப்பாழாஞ் சமயக்குதர்க்கம்விட்டு
நிற்குமவர்கண்டவழி நேர்பெறுவதெந்நாளோ. 8

வீறியவேதாந்தமுதன் மிக்ககலாந்தவரை [ளோ
யாறுமுணர்ந் தோருணர்வுக் கன்புவைப்ப தெந்நா

கண்டவிடமெல்லாங் கடவுண்மய மென்றறிந்து, கொண்டநெஞ்சர் நேயநெஞ்சிற் கொண்டிருப்பதெந்நாளோ. 10

பாக்கியங்களெல்லாம் பழுத்துமனம்பழுத்தோர்
நோக்குந்திருக்கூத்தை நோக்குநாளெந்நாளோ. 11

எவ்வுயிருந் தன்னுயிர்போ லெண்ணுந் தபோதனர்கள், செவ்வறிவைநாடிமிகச் சிந்தைவைப்பதெந்நாளோ. 12

திருச்சிற்றம்பலம்.

அறிஞநறை.

இருநிலனைத்தீயாகி யென்றதிருப்பாட்டின், பெருநிலைபைக் கண்டணைந்து பேச்சறிவ தெந்நாளோ.

அற்றவர்கட்கற்றசிவ னாமென்றவத்துவித
முற்றமொழிகண்டருளின் மூழ்குநாளெந்நாளோ. 2

தானென்னைமுன்படைத்தா னென்றதகவுரையை
நானென்னுமுண்மைபெற்றுநாமுணர்வதெந்நாளோ.

என்னுடைய தோழனுமாமென்ற திருப்பாட்டி
னன்னெறியைக்கண்டுரிமை நாஞ்செய்வதெந்நாளோ.

ஆருடனே சேரு மறிவென்றவவ்வுரையைத்
தேரும்படிக்கருடான் சேருநாளெந்நாளோ. 5

உள்ளினுள்ளுமென்ற வுறுமொழியாலெவ்விதயந்
தன்னிலுன்னிநன்னெறியைச் சாருநாளெந்நாளோ.

நினைப்பறவேதானினைந்தே னென்றநிலைநாடி
யனைத்துமாமப்பொருளி லாழுநாளெந்நாளோ. 7

சென்றுசென்றே யணுவாய்த் தேய்ந்து தேய்ந்
தொன்றாகி நின்றுவிடுமென்றநெறி நிற்குநா ளெந்
நாளோ. 8

ஆதியந்தமில்லா வரியயரஞ்சோதியென்ற
நீதிமொழிகண்டதுவாய் நிற்குநாளெந்நாளோ. 9

பிறிதொன்றிலாசையின்றிப் பெற்றிருந்தேனென்ற
நெறியுடையான்சொல்லினிலைநிற்குநா ளெந்நாளோ.

திரைபற்றநீர்போற் றெளிவெனக்கேர்ந்த
வுரைபற்றியுற்றங் கொடுக்குநாளெந்நாளோ. 11

அறிவாவெளியி லவிழ்ந்தெதுவென்ற
நெறியாமுறையுணர்ந்து நிற்குநாளெந்நாளோ. 12

எனக்குநீயென்று மியற்கையாய்ப்பின்னு
முனக்குநானென்ற வுறுதிகொள்வதெந்நாளோ. 13

அறிவையறிவதுவே யாதும்பொருளென் றுரைத்த
சொன்னவுண்மையினைப் பொருநாளெந்நாளோ. 14

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிற்குநிலை.

பண்ணினிசைபோலப் பரமன்பரனின்றநிலை
எண்ணரியருளாகி யிருக்குநாளெந்நாளோ. 1

அறிவோடறியாமை யற்றறிவினூடே
குறியிறந்துவந்து கூடுநாளெந்நாளோ. 2

சொல்லான்மனத்தாற் றொடராச்சர்பூரணத்தி
னில்லாநிலையாய் நிலைநிற்பதெந்நாளோ. 3

செங்கதிரின்முன்மதியந் தேசடங்கிநின்றிடல்போ
லெங்கணனார்தாளி லடங்குநாளெந்நாளோ. 4

வாறாடடங்கும் வளிபோலவின்புருவாங்
கோறாடடங்குங் குறிப்பறிவதெந்நாளோ. 5

செப்பரியதண்கருணைச் சிற்சுகனார்பூரணத்தி
லப்பினிடையுப்பா யணையுநாளெந்நாளோ. 6

தூயவறிவான சுகரூபசோதிதன்பா ற
நீயினிருப்பென்னத் திகழுநாளெந்நாளோ. 7

தீதணையாகர்ப்பூர தீபமெனநானகண்ட
சோதியிடனொன்றித் துரிசருவதெந்நாளோ. 8

ஆராருங்காணாத வற்புதனார்பொற்படிக்கிழ்
நீரார்நிழல்போ னிலாவுநாளெந்நாளோ. 9

எட்டாத்தொலைபாத வெந்தைபிரான்சந்நிதியில்
பட்டப்பகல்விளக்கா பண்புறுவதெந்நாளோ. 10

கருப்புவட்டையாய்மடித்துக் கண்டார்நாப்போல
விருப்புவட்டாவின்புருவை மேவுநாளெந்நாளோ. 11

துச்சப்புலனாற் சுழலாமற்றண்ணருளா
லுச்சிக்கதிர்ப்படிக மொவ்வுநாளெந்நாளோ. 12

இம்மாநிலத்தி லிருந்தபடியேயிருந்து
சும்மாவருளைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 13

தானவனுந்தன்மையெய்தித் தண்டமெனவண்ட
மெங்கு, ஞானமதயானை நடத்துநாளெந்நாளோ. 14

ஒன்றிரண்டு மில்லதுவா யொன்றிரண்டுமுள்ளது
வாய், நின்றசமத்துநிலை நேர்பெறுவதெந்நாளோ. 51

பாசமகலாமற் பதியிற்கலவாமல்
மாசில்சமத்துமுத்தி வாய்க்குநாளெந்நாளோ. 16

சிற்றறிவுமெள்ளச் சிதைந்தெம்மான் பேரறிவை
யுற்றறியாவண்ணமறிந் தோங்குநாளெந்நாளோ. 17

தந்திரத்தைமந்திரத்தைச் சாரினவையாமறிவென்
றெந்தையுணர்வேவடிவா யெய்துநாளெந்நாளோ. 18

போக்குவரவற்றவெளி போணிறைந்தபோதனிலே
நீக்கமறக்கூடி நினைப்பறுவதெந்நாளோ. 19

காண்பானுங்காட்டுவதுங் காட்சியுமாய்நின்றவந்நா
வீண்பாவம்போயதுவாய் மேவுநாளெந்நாளோ. 20

வாடாதேநாளுவாய் மாயாதபெங்கோனை
நாடாதநாடி நலம்பெறுவதெந்நாளோ. 21

ஆடலையேகாட்டியெம் தாடலொழித் தாண்டான்
பொற்றாடலைமேற்சூடித் தழைக்குநாளெந்நாளோ.

மேலொடுகீழில்லாத வித்தகனார் தம்முடனே
பாலொடுநீர்போற்கலந்து பண்புறுவதெந்நாளோ. 23

அறியாதறிந்தெமையா ளண்ணலைநாமாகக்
குறியாதவண்ணங் குறிக்குநாளெந்நாளோ. 24

ஓராமன்மந்திரமு மூலன்றனைப்பரனைப்
பாராமற்பார்த்துப் பருகுநாளெந்நாளோ. 25

ஊன்பற்றுமென்னை றிறவுபற்றும்பூரணன்பால்
அன்பற்றலக்கண்டேபோன் மருவுவதெந்நாளோ. 26

ஆண்டான்மவுனி யளித்தறிவாலறிவைத்
தாண்டாமற்றாண்டித் துலங்குநாளெந்நாளோ. 27

ஆணவத்தோடத்துவித மானபடிமெய்ஞ்ஞானத்
தாணுவினோடத்துவிதஞ் சாருநாளெந்நாளோ. 28

திருச்சிற்றம்பலம்.

நிலைபிரிந்தோர் கூடுதற்குபாயம்.

கன்மநெறிதப்பிற் கடுநரகென்றெந்நாளுந்
நன்மைதருஞானநெறி நாடலைவதெந்நாளோ. 1

ஞானநெறிதானெ நழுவிடினுமப்பதத்து
வானமுக்திக்குமென வன்புறுவதெந்நாளோ. 2

பன்மார்க்கமான பலவிடைபட்டேனுமொரு
சன்மார்க்கங்கண்டு துலங்குநாளெந்நாளோ. 3

அத்துவிதமென்ற வங்கியப்பொற்கண்டுணர்த்து
சுத்தசிவத்தைத் தொடருநாளெந்நாளோ. 4

கேட்டன்முதனான்காலே கெடிலாநாற்பதமும்
வாட்டமறவெமக்கு வாய்க்குநாளெந்நாளோ. 5

இன்னதியானென்பதற வெவ்விடமுமென்றுசான்
றன்னிதியாக்கண்டுநிட்டை சாதிப்பதெந்நாளோ. 6

நாம்பிரமமென்று னறிவேயொன் றுண்டாமா
நம்பியெல்லாமொன்றாய்த் திகழுநாளெந்நாளோ. 7

முச்சகமேயாதி முழுதுமகண்டாகார
சச்சிதானந்தசிவன் தானென்பதெந்நாளோ. 8

எவ்வடிவும்பூரணமா மெந்தையுருவென்றிசைந்த
அவ்வடிவுக்குள்ளே யடங்குநாளெந்நாளோ. 9

சித்தத்தெல்லாஞ் சிவபூரணமாக
அத்தித்துவமூழ்த்தி வணங்குநாளெந்நாளோ. 10

தாங்கியபார்விண்ணாதி தாயனைத்துக்கினியா
பொங்குமிபோகவுணர் வுற்றிடுநாளெந்நாளோ. 11

ஆசனமூர்த்தங்க ளறவகண்டாகாரசிவ
பூசைசெய்வாசை பொருந்துநாளெந்நாளோ. 12

அஞ்செழுத்தினுண்மை யதுவானவப்பொருளை
நெஞ்சழுத்தியொன்றாகி நிற்குநாளெந்நாளோ. 13

அவ்வப்போ வெவ்வுயிரு மானபிரான் றன்னடிமை
யெவ்வுயிருமென்றுபணி யாஞ்செய்வதெந்நாளோ. 14

தேசிகர்கோலத் திறம்பவுள்ளத்தமைத்து
வாசிகொடுக்க மகிழுநாளெந்நாளோ. 15

குருலிங்கசங்கமமாக் கொண்டதிருமேனி
யருண்மயமென்றன்புற் றருள்பெறுவதெந்நாளோ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

காண்பேனென்கண்ணி.

சிந்தைக்குக்கோதாந் தெவிட்டாவமுதமென
முந்திக்கனிதான் பொருந்திடவுங்காண்பேனே. 1

கேவலத்தினின்கிடந்த கீழ்ப்படாதின்பவருட்
காவலன்பாலொன்றிக் கலந்திடவுங்காண்பேனே. 2

துரியங்கடந்தவொன்றே பூரவெளியாய்நின்ற
பெரியநிறைவையுநான் பெற்றிடவுங்காண்பேனே.

மாசற்றவன்பர்நெஞ்சே மாடகபெட்டகமாத்
தேசுற்றமாமணியின் றேசினையுங்காண்பேனே. 4

மாயாவிகார மலமகலவெந்தைபிரா
னேயானுபூதி நிலைபெறவுங்காண்பேனே. 5

பொய்யுலகும் பொய்யுறவும் பொய்யுடலும் பொய்யெனவே, மெய்யனிலை மெய்யெனவேமெய்யுடனே காண்பேனே. 6

ஊற்றுப்பட்டென்ன மாயாமனப்படலங்
காற்றினுறு பஞ்சாக் கண்டுடையக்காண்பேனோ. 7

உள்ளும் புறம்பு மொருபடித்தாய்நின்றசுகங்
கொள்ளும்படிக்கிறைநீ கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. 8

காட்டுகின்ற நூற்கட் கருப்பொருளிதேயென்
றீட்டமெல்லாந்தீர வுனை நாடவுங்காண்பேனோ. 9

தூங்காமற் றூங்கிச் சுகப்பெருமானின்னிறைவி
னீங்காமனிற்கு நிலைபெறவுங்காண்பேனோ. 10

வாதவூராளிதனை வான்கருணைப்பால்விழுங்கும்
போதவுருவேறனின் பொன்னமையுங்காண்பேனோ. 11

சாட்டையிலாப் பம்பரம்போலாடுஞ்சடசால
வாட்டமறவெங்கைசுத்த ஞானவெளிகாண்பேனோ. 12

மன்றிலொளிர்வைர மரகதஞ்சேர்மாணிக்கக்
குன்றேநின்றுதிர்க்குங் கூடுபெறவுங்காண்பேனோ. 13

பொய்யென் றறிந்துமெமைப் போகவொட்டாதை
யனிந்து, மையங்கணசமயக்கமாற்றிடவுங்காண்பேனோ.

தா [illegible]
[illegible] காண்பேனே. 15

எ [illegible]
[illegible]
காண்பேனே. 16

எள்ளத்தனையு மிரக்கமிலாவன்பாவி
[illegible] காண்பேனே. 17

வ [illegible]
[illegible] காண்பேனே. 18

தொ [illegible]
[illegible] காண்பேனே. 19

[illegible]
[illegible] காண்பேனே. 20

ப [illegible]
[illegible] காண்பேனே. 21

ஆ [illegible]
[illegible] காண்பேனே. 22

இ [illegible]
[illegible] காண்பேனே. 23

உள்ளினின் றுணர்ந்த முலைப்பாலைவொல்லாமறந்தின்
பண்ணின்றதாக்கவருள் சார்ந்திடவுங்காண்பேனோ.

ஓங்கருங்கொடுங்கவுரைநுணர்வு தோன்றினைக்
கிடப்படிக்கிறைகி கூட்டிடவுங்காண்பேனோ. 25

வாக்காலமனத்தால் மதிப்பரிபாயபின்னருள்
நோக்காமனைக்கிருந்து நன்னுதியுங்காண்பேனோ. 26

இடைப்புகுங்குழுவினை விளக்காய்ப்பெனின்னருளை
மடைப்புக்குள்ளே மறைக்கக்காண்பேனோ. 27

நித்தமாயொன்றுமை யிழந்தையப்பிக்குமையத
சுத்தவொளிமி வெளியாய்த் தோன்றிடவுங் காண்
பேனோ. 28

தன்னிறைந்தபேரா னந்தத்தலைவன் தன்னை
வென், தன்னிறைந்தபாவை வொழிந்திடவுங் காண்
பேனோ. 29

அந்தாமிலா வருளாயானந்த
சிந்தைவெனக்குளருள் செய்திடவுங்காண்பேனோ. 30

வினைபிறந்திறந்து வேசற்றதையுறந்
காணொணிறைந்தின் கருணைபெறக்காண்பேனோ. 31

சட்டையொத்த விவ்வுடலைத் தள்ளுமுன்னே யா
ன்சுகச, நிட்டையைப் பெற்றையா நிருவிகற்பங்காண்
பேனோ. 32

எல்லாந்தெரியுமிறைவா வென்னல்லலெல்லாஞ்
சொல்லாமுனீதான் றெரிந்திரங்கக்காண்பேனோ. 33

அண்டபகிரண்ட மனைத்துமொருபடித்தாக் [னோ.
கண்டவர்கள்கண்டதிருக் காட்சியையுங் காண்பே

ஊனிருந்த காயமுட னிருப்பவெந்தை நின்பாலே
வானிருந்த தென்னவுநான் வந்திருக்கக் காண்
பேனோ. 35

தினைப்பத்தனையுந் தெளிவறியாப்பாவியே, னினை
விற்பரம்பொருணீ நேர்பெறவுங்காண்பேனோ. 36

துன்பமெனுந் திட்டனைத்துங் குறையிடவையா
வே. யின்பவெள்ளம்வந்திங் கெதிர்ப்படவுங் காண்
பேனோ. 37

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆகாதோவென்கண்ணி.

கல்லாதநெஞ்சங் கரைந்துருகவெத்தொழிற்கும்
வல்லாய்நின்னின்பம் வழங்கிலாகாதோ. 1

என்னையறிய வொணக்கறிவாய்நின்னருளின்
றன்னையறிந்தின்பமலர்ந் சாரவைத்தாலாகாதோ. 2

பொய்ம்மையோனை புரைதீரவெங்கையின்ப
மெய்ம்மைவந்து தன்னைவிழுங்கவைத்தாலாகாதோ.

பட்டிலார்சிற்சுகமாம் வாழ்வேநின்னின்பமயம்
கிட்டிப்பொய்யானருந்தித்தேக்கவைத்தாலாகாதோ.

அத்தாநின்பொற்றுணையடிக்கேயனுதினமும்
பித்தாக்கியின்பம் பெருகவைத்தாலாகாதோ. 5

மெல்லியலார்போக விழற்கிறைப்பேயாரின்
னெல்லையிலானந்தநல மிசசித்தாலாகாதோ. 6

சுட்டறுகாவென்னுடனந்து நறியிட்டானந்தமயக்
கட்டறுகாநின்னைக் கலக்கவைத்தாலாகாதோ. 7

சோதிபெருந்தாக்கு சுகவடிவேதூவெளியே
ஆதிபநின்னை யறியவைத்தாலாகாதோ. 8

நேரஞ்சிற்றம்பலனே நின்மலனேநின்னடிக்கே
வாசஞ்செயவிரங்கி வாவென்றலாகாதோ. 9

என்னறிவுக்குள்ளே யிருந்ததுபோலையாவே
நின்னறிவுனினுடனுய்யா னிற்கவைத்தாலாகாதோ.

ஆதிப்பிரானேயென் னல்லிருளகலச்
சோதிப்பிரகாசமயந் தோன்றுவித்தலாகாதோ. 11

ஆசைச்சுழற்கடலி லாழாமலையாநின்
நேசப்புணைத்தா ணிறுத்தினலாகாதோ. 12

பாசநிகளங்களெல்லாம் பஞ்சாகச்செஞ்செவே
யீசவெனவாவென் றிரங்கினலாகாதோ. 13

ஓயாவுள்ளன்பா யுருகிவாய்விட்டரற்றிச்
சேயாகியெந்தைநின்னைச் சேரவைத்தலாகாதோ.

ஆதியார் வாழ்வா யகண்டிதமாய்நின்றபரஞ்
சோதிநீயென்னைத் தொழும்பனென்றலாகாதோ.

விண்ணூரக்கண்ட விழிபோற்பரஞ்சோதி
கண்ணூரநின்னிறைவைக் காணவைத்தலாகாதோ.

சேராமற்சேர்ந்துநின்று சின்மயமென்மயத்தைப்
பாராமற்பாரெனநீ பக்ஷம்வைத்தலாகாதோ. 17

கண்ணாடிபோலவெல்லாங் காட்டுந்திருவருளா
உண்ணாடியையா வுருகவைத்தலாகாதோ. 18

மூலவிருள்கால்வாங்க மூதறிவேதான்றவருட்
கோலவெளியாகவெந்தை கூடுவித்தலாகாதோ.

சாற்றரியவின்பவெள்ளந் தாக்குமதின் மூழ்கி
யூற்றமுறு மென்னைவதி யுள்ளமையொ ரான்றலைகாண்டே.

மைகயுக் குவிக்கிரண்டு கண்ணருவி பெய்பவரு
கோயிலின் மட்டுமே யுடைமைகின் றலைகாண்டா. 21

திருச்சிற்றம்பலம்.

இல்லையோவென்கண்ணி.

ஏதுக்கரியா தெனைமறைத்த தவக்கிருளை
நாதுநீக்கவொரு ஞானவிளக்கில்லையோ. 1

பனியற்றிநின்ற பகைதப்பவென் கண்ணுள்ளன்
பனிபொத்த சோதியின்ப வாரியெனக்கில்லையோ. 2

அப்பாலறிவகற வெப்பொருமினியாதுமின்றிச்
சும்மாவிருக்கவொரு சூத்திரந்தானில்லையோ. 3

தாய்மருங்கடையாமே தைதாநின்னின்பயம்
வாய்க்கும்படிபணியோர் மந்திரந்தானில்லையோ. 4

ஊனைநிற்கு முணர்வைமறந்தையாநீ
தானைநிற்கவொரு தந்திரந்தானில்லையோ. 5

அல்லும்பகலு மகண்டவடிவேயுனைநான்
புல்லும்படியெனக்கோர் போதந்தானில்லையோ. 6

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேண்டாவோவென்கண்ணி.

கண்டவடிவெல்லாநின் காட்சியென்றே கைகுவித்
துப்; பண்டுமின்று நின்றவென்னைப் பார்த்திரங்க
வேண்டாவோ. 1

வாதனையோடாடு மனப்பாம்புமாயவொரு
போதனைதந்தையா புலப்படுத்தவேண்டாவோ. 2

தன்னையறியத் தனியறிவாய்நின்றருளு
நின்னையறிந்தென்னறிவை நீங்கிநிற்கவேண்டாவோ.

அள்ளக்குறையா வகண்டிதானந்தமெனும்
வெள்ளமெனக்கையா வெளிப்படுத்தவேண்டாவோ.

அண்டனேயண்டமுதேயென்னுருயிரே; தொ
ண்டனேற்கின்பந் தொகுத்திரங்கவேண்டாவோ. 5

பாராதேநின்று பதையாதேசும்மாதான்
வாராயெனவும் வழிகாட்டவேண்டாவோ. 6

திருச்சிற்றம்பலம்.

நல்லறிவேயென்கண்ணி.

எண்ணிறைந்த மென்மைபடைத் தெவ்வுயிர்க்கு
மவ்வுயிராய்க், கண்ணிறைந்தசோதியைநாங் காணவோ
நல்லறிவே. 1

சித்தானநாமென்சடத்தை நாமென்னவென்றாஞ்
சத்தானவுண்மைதனைச் சாரவாநல்லறிவே. 2

அங்குமிங்குமெங்குநிறை யற்புதனார்பொற்பறிந்து
பங்கயத்துள்வண்டாய்ப் பயன்பெறவாநல்லறிவே.

நான்றானென்னவிந்தக் காசினிவாழ்வுந்தனையுந்
தோன்றவருள்வெளியிற் றோன்றவாநல்லறிவே. 4

திருச்சிற்றம்பலம்.

பலவகைக்கண்ணி.

என்னபேசேகேட்டிலையோ வென்செயலோ வேதுமிலை
தன்னரசநாடாகித் தத்துவங்கூத்தாடிடவே. 1

பண்டொருகானின்பாற் பழக்கமுண்டோ வெந்
தைதனைக் கண்டொருகாற்போற்றக் கருத்துங்கரு
தியதே. 2

வேறு.

கண்டனவேகாணுமன்றிங் காணுவோ காணவென்
கொண்டறிவேனெந்தைதனைக் கூடுங்குறிப்பினையே. 3

கல்லாலடியிலிவர் கற்பகமேயென்னாளோ
பொல்லாவினைக்குப் பொருத்தந்தான்சொல்லாயே. 4

தப்பிதமொன்றின்றிபதா தாணைநிற்கவென்னை
செப்பியதுமல்லாலென் சென்னியதுதொட்டனையே.

வேறு.

பாசாணநெஞ்சினிவ னஞ்சனென்றேயொப்பிறந்து
பேசாமௌனம் பெருமான்படைத்ததுவே. 6

கற்பதெல்லாம் கற்றேமுக் கண்ணுடையாய் நின்
பணியாய் நிற்பதுகற்றன்றேநிருவிகற்பமாவதுவே.

முன்னைவினைகள்ப முயன்றனிவனென்றே
மென்னளவிலெந்தா யிரங்காதிருந்ததுவே. 8

வேறு.

நெஞ்சகம்வேறாகி நினைக்கூடவெண்ணுகின்ற
வஞ்சகனுக்கின்பமெந்தாய் வாய்க்குமாறெவ்வாறே.

வேறு.

பள்ளங்கடோறும் பரந்தபுனல்போலுலகி
லுள்ளம்பரந்தா லுடையாயென்செய்வேனே. 10

முன்னினைக்கப்பின்மறைக்கு மூடவிருளாகெடுவே
னென்னினைக்கவென்மறக்க வெந்தைபெருமானே.

வல்லாளா போனாநின் வான்கருணையென்னிடத்தே
இல்லாதே போனா லெவ்வண்ணமுய்வேனே. 12

வேறு.

வாக்குமனமு மவனமுற வெந்தைநின்னை
நோக்குமவனமிந்த நாலறிவினுண்டாமோ. 13

ஒன்றாய்ப்பலவா யுலகமெங்குந் தானேயாய்
நின்றாயையாவென்னைநீ நீங்கற்கெளிதாமோ. 14

ஆவித்துணையே யருமருந்தேயென் றனைநீ
மேவியழைத்தின்பங் கொடுத்தாற்குறைவாமோ. 15

எத்தனையோ நின்விளையாட் டெந்தாய்கே ளிவ்வளவென், றத்தனையுமென்னா லறியுந்தரமாமோ. 16

தேடுவார்தேடுஞ் சிவனேயோ நின்றிருந்தாள்
கூடுவான்பட்டதுயர் கூறற்கெளிதாமோ. 17

வேறு.

பற்றினைப் பற்றுமெந்தாய் பற்றுவிட்டாற்கேவ லத்தி, னுற்றுவிடு நெஞ்சமுனை யொன்றிநிற்பதெப்படியோ. 18

ஒப்பிலாவொன்றேநின் னுண்மையொன்றுங் காட்டாமற், பொய்ப்புவியை மெய்போற் புதுக்கிவைத்ததென்னேயோ. 19

காலால்வழிநடக்குங் காலத்தேகண்முன்னோக்காற்
போலேயெனதறிவிற் போக்கறிவாய்நில்லாயோ. 20

தன்னாலேநடக்குஞ் சடசாலப்பூமிமிசை
யென்னாலேசெயலென்னை யிறையாகாட்டாயோ. 21

வேறு.

திங்களமுதாநின் றிருவாக்கைவிட்டாசை
பொங்குவிடயனைய பொய்ந்நூல்புலர்புலவேனோ. 22

உன்னையுன்ன வென்னையெடுத் துள்ளிழுத்து நின்
னிறைவை, யின்னமின்னங்காணா லெந்தாய் கழல்
வேனோ. 23

ஆராவமுதனைய வானந்தவாரியென்பாற்
றாராமலையாநீ தள்ளிவிடவந்ததென்னே. 24

திருச்சிற்றம்பலம்.

நின்றநிலை.

நின்றநிலைபேநிலையாவைத்தானந்த
நிலைதானேநிருவிகற்பநிலையுமாகி
யென்றுமழியாதவின்பவெள்ளந்தேக்கி [தோ.
யிருக்குமெனைத்தொடர்ந்து தொடர்ந்திழுக்குமந்
இருக்காதிமறைமுடியுஞ்சிவாகமத்தி
னிதயமுங்கைகாட்டெனவேயிதயத்துள்ளே

ஒருக்காலேயுணர்ந்தவர்கட்கெக்காலுந்தா
னொழியாதவின்பவெள்ளமுலவாநிற்கும். 2

கற்றதுங்கேட்டதுந்தானேயேதுக்காகக்
கடபடமென்றுருட்டுதற்கோகல்லாலெம்மான்
குற்றமறக்கைகாட்டுங்கருத்தைக்கண்டு
குணங்குறியற்றின்பநிட்டைகூடவன்றோ. 3

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாடுகின்றபனுவல்.

பாடுகின்றபனுவலோர்க
டேடுகின்றசெல்வமே
நாடுகின்றஞானமன்றி
லாடுகின்றவழகனே. 1

அல்லனென்றுநின்னையே
பத்திசெய்துபனுவலால்
பித்தனின்றுபேசவே
வைத்ததென்னவாரமே. 2

சிந்தையன்புசேரவே
யைந்துநின்னைநாடினேன்
வந்துவந்துளின்பமே
தந்திரங்குதானுவே. 3

அண்டரண்டம்யாவுநீ
கொண்டுநின்றகோலமே

தொண்டர்கள்நெரிசலிர்
கண்டநெஞ்சுகரையுமே. 4

அன்னைபோலவருள்மிகுந்த
மன்னுஞானவரதனை
என்னையேயெனக்களித்த
பின்னையாறுநினைவனே. 5

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

ஆதியுமந்தமுமாகி எனக்
கானந்த மாயறி வாய்நின் றிலங்குஞ்
சோதியொளியாய்த்தோன்றி அவன்
சொல்லாதவார்த்தையைச்சொன்னாண்டி தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 1

சொன்னசொல்லேதென்றுசொல்வேன் என்னைச்
சூதாய்த் தனிக்கவே சும்மா விருத்தி
முன்னிலை யேதுமில் லாதே சுக
முற்றச்செய்தேயென்னைப் பற்றிக்கொண்டாண்டி.
சங்கர சங்கர சம்பு. 2

பற்றியபற்றறவுள்ளே தன்னைப்
பற்றச்சொன்னான்பற்றிப் பார்த்தவிடத்தே

பெற்றதை பேதென் றுசொல்வேன் சற்றும்
போதக காரியப் பேசினான் தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 3

பேசா விதிப்பைகள் பேசிச் சுத்தப்
பேயங்க ளாகிப் பிதற்றித் திரிந்தேன்
ஆசா பிசாசைத் துரத்தி ஐய
னடியிணைக் கீழே யடக்கிக்கொண் டாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 4

அடக்கிப் புலனைப் பிரித்தே ஆல
ஞகிய மேனியி லென்னை வளர்த்தேன்
மடக்கிக்கொண் டானென்னைத் தன்னுட் சற்றும்
வாய்ப்பேசா வண்ண மரபுஞ்செய் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 5

மரபைக் கெடுத்தனன் கெட்டேன் இந்த
வாய்விட்டுச் சொல்லிடின் வீடுவெனக் கில்லை
கரவு புருடனு மல்லன் என்னைக்
காக்குந் தலைமைக் கடவுள்காண் மின்னே
சங்கர சங்கர சம்பு. 6

கடலின் மடைவிண்ட தென்ன இரு
கண்களு மானந்தக் கண்ணீர் சொரிய
உடலும் புளகித மாக என
துள்ள முருக வுபாயஞ்செய் தாண்டி
சங்கர சங்கர சம்பு. 7

உள்ளது மில்லது மாய்முன் உற்
றுணர்வது வாயுன் னுளங்கண்டதெல்லாம்
கள்ளனைச் சொல்லியென் னையன் என்னைத்
தானாக்கிக் கொண்ட சமர்த்தைப்பார் தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 8

பாராதி பூதநீ யல்லை உன்னிப்
பாரிந்தி ரியங்க ரணநீ யல்லை
யாரா யுணர்வுநீ யென்றான் ஐய
னன்பா யுரைத்தசொல் லானந்தந் தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 9

அன்பருந் தன்பான மெய்யன் ஐயா
றைந்த மோன னருட்குரு நாதன்
தன்பாதஞ் சென்னியில் வைத்தான் என்னைத்
தானறிந் தேன்மனந் தானிறந் தேனே
சங்கர சங்கர சம்பு. 10

இறப்பும் பிறப்பும் பொருந்த எனக்
கெவ்வண்ணம் வந்ததென் றெண்ணியான்பார்க்கின்
மறப்பு நினைப்புமாய் நின்ற வஞ்ச
மாயா மனத்தால் வளர்ந்தது தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 11

மனமாந்த கல்லாலெனக் கன்றே தெய்வ
மௌன குருவாகி வந்ததைக் காட்டி.

பாசநாம் பணியற மாற்றி - அவ
வின்னருள் வெள்ளத் திருத்தினான் நாதன்,
சங்கர சங்கர சம்பு. 12

அருளாலே யெவையும்பா ரென்றான் - அத்தை
யறியாதே சுட்டியென் னறிவாலே பார்த்தேன்
இருளான பொருள்கண்ட தல்லால் - கண்ட
வென்னையுங் கண்டில னென்னேடி தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 13

என்னையுந் தன்னையும் வேறா - உள்ளத்
தெண்ணாத வண்ண மிரண்டற நிற்கச்
சொன்னது போலவே சொல்லி - அந்தச்
சொல்லால் விளைந்த சுகத்தையென் சொல்வேனோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 14

வினையுஞ் சிவானந்த பூமி - அந்த
வெட்ட வெளிதன்னில் நாட்டி லிருந்தால்
நினைவைக் கிளைத்தாயின் பார்த்தேன் - ஐயன்
நினையன்றி வேறொன்றுங் காணேனெடி தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 15

கண்டார் கண்டப்புரிர் வாழ்க்கை - இரு
கண்காண வங்குங் கண்டோந் தயிரும்
கொண்டார்போற் பேசுறும் போதும் - இதற்
குண்டோ நிலைமெத்த வுண்டுமோ தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 16

தலைமேது மறியாத வென்னைச் சுத்த
நாதாந்த மோனமாக் கட்டிக் கொண்டு
அலைமேது மில்லாம லெல்லாம் வல்லான்
அருளாலென் றலைமீது தாக்கினைச் செழுமி
சங்கர சங்கர சம்பு. 17

தாக்குநல் லானந்த சோதி அணு
தன்னிற் சிறியவெனைத் தன்னருளாற்
போக்கு வரவற் றிருக்கும் அந்த
பூரண மாக்கினான் புதுமைகாண் மின்னே
சங்கர சங்கர சம்பு. 18

அங்கி யனிக்குத் தடைக்குந் தொழி
லக்கினை வைத்ததென் றக்கனைப் பெறும்
தாக்கற நிற்குஞ் சமர்த்தன் அந்த
சாட்சியைச் சிந்திக்கத் தக்கது தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 19

சிந்தை பிறந்தது மாங்கே ஆங்கே
சிந்தை பிறந்து தெளிந்தது மாங்கே
எந்த நிலைகளு மாங்கே கண்ட
வொன்று மிரண்டற் றிருந்தது மாங்கே
சங்கர சங்கர சம்பு. 20

ஆங்கென்ற வீங்கென்ற முன்போ தாதி
தானந்த சோதி யகண்ட வடிவாய்

தூங்கி யிறைந்துநா கண்டாற் — பின்னை
சொல்லென்றென் றிரண்டென் றுரைத்திடப் போமோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 21

என்று மழியுஞ் சகாயம் — இந்த
தேக மிதுமெய்யென் றிருந்தீ ருலகீர்
ஒன்று மறியாத நீரோ — பர
னெல்லாந் தாற்சொல்ல வந்தாரைக் கண்டோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 22

உண்டோ நமைப்போல வஞ்சர் — பர
மூறித் தருப்பு முடலைமெய் யென்று
கொண்டோ ரிழைப்பதென் னையோ — அருட்
கோலத்தை மெய்யென்று கொள்ள வேண்டாமோ
சங்கர சங்கர சம்பு. 23

வேண்டா விருப்பும் வெறுப்பும் — ஆக
வில்லைக்க தால்விளை யுஞ்சனனம்
ஆண்டா னுரைத்த படியே — சற்ப
மனையா யிருந்துகொள் ளறிவாகி நெஞ்சே
சங்கர சங்கர சம்பு. 24

அறிவை யறியில்லை யோ ஐயோ — என்னை
யாரென் றறியாத வங்கதத்தில்
மறிதோ மந்தியிற் சிக்கி — உன்னை
மான்பொரு போர்க்கவோ வந்தேனென் றோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 25

வந்த வரவை மறந்து மிக்க
மாதர்பொன் பூமி மயக்கத்தி லாழும்
இந்த மயக்கை யறுக்க எனக்
கெந்தைமெய்ஞ்ஞான வெறிவாள்கொடுத்தான்
சங்கர சங்கர சம்பு. 26

வாளாருங் கண்ணியர் மோகம் படை
வாதைக் கனலை வளர்க்குமெய் யென்றே
வேளா னவனுமெய் விட்டான் என்னின்
மிக்கோர் துறக்கை விதியன்றோ தோழி
சங்கர சங்கர சம்பு. 27

விதிக்கும் பிரபஞ்ச மெல்லாம் நந்து
வெயில்மஞ்ச ளென்னவே வேதாகமங்கள்
மதிக்கு மதனை மதியார் அவர்
மார்க்கந்தன் மார்க்கஞ்சன் மார்க்கமோமானே
சங்கர சங்கர சம்பு. 28

துன்மார்க்க மாதர்மயக்கம் மனத்
தூயர்க்குப் பற்றாது சொன்னேன் சனகன்
சன்மார்க்க நீதிதிட்டாந்தம் அவன்
ஞானந்த மான சதானந்த னன்றே
சங்கர சங்கர சம்பு. 29

அன்றென்று மாமென்று முண்டோ எனக்
கானந்தம் வேண்டி னறிவாகிச் சற்றே

நின்றாற் றெரியு மெனவே
நீதியெம் மாதி நிகழ்த்தினன் றோழி

சங்கர சங்கர சம்பு - சிவ
சங்கர சங்கர சங்கர சம்பு.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அகவல்.

திருவருண்ஞானஞ்சிறந்தருள்கொழிக்குங்
குருவடிவாய குறைவிலாநிறைவே
நின்றவொன்றாநின்மலவடிவே
குன்றாப்பொருளே குணப்பெருங்கடலே
யாதியுமந்தமுமானந்தமயமாஞ்
சோதியேசத்தேதொல்லையிலாமுத்தே
சீர்மலிநெய்யைத்திருவருளதேற்
பார்முதலண்டப்பரப்பெலாநிறாவி
யண்டாமுதலாமெண்டருநால்வகை
எழுபிறவியிற்றுழாதோங்கு
மனந்தயோனியினம்பெறமல்க
வணுமுதலசலமானவாக்கையுங்
கணமுதலளவிற்கற்பகாலமுங்
கன்மப்பகுதித்தொன்மைக்கிடா
விமைப்பொழுதேனுந்தமக்கெனவறிவிலா
வேழையுயிர்த்திரள்வாழவமைத்தனை
எவ்வுடலெடுத்தாரவ்வுடல்வாழ்க்கை

இன்பநிலைவைத்தன்பரிசேயெனர்
பெரியரன்னவுறுதிமையிற்கொள்க
வாதராயக்காதலுமமைத்திட்
டேகமின்றியேதேகநானென்ன
வற்றவேபோலப்பிரயாணமியக்கிக்
காலருட்கன்மழுக்கட்டிக்காட்டியே
மேலுகாருமேமேதகுசுவர்க்கரும்
மாயறவுருக்களைபெனுர்வண்ணா
வண்மைபாக்காதலிற்சமயகோடி
யார்பொருளாதிதிறம்பநின்லிற்
குருவாயவர்க்கிபொருவர்போலினைவரும்
தக்கநிலைபெறுத்திமுடிவை
வாதத்தாங்கூறும்பொதநால்கரு
நிறையிற்காட்டிபெருமைளின்பிரயக்க
வக்கங்குநின்றனேபெங்குமாகிச்
சமயாதீதத்தன்மையாகி
இமையோர்முதலியயாவருமுனிவரு
தம்மைக்கொடுத்திட்டெம்மையாளிலவ
வேசற்றிருக்கமாசற்றஞான
நலமுங்காட்டினைஞானமிலைந்து
நிலையுங்காட்டுதனின்னருட்கடனே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

[illegible]

தனனத் தனன தந்த தனனத் தனன தந்த
தனனந் தனன தந்த — தன தன தான
தனனத் தனன தந்த தனனத் தனன தந்த
தனனந் தனன தந்த — தன தன தான
தனனத் தனன தந்த தனனத் தனன தந்த
தனனந் தனன தந்த — தன தன தான
— தான தன தன தான தனது.

அரு[illegible] [illegible] [illegible]
அ[illegible] [illegible] — [illegible]
கு[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] — [illegible]
அ[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] — [illegible]
— [illegible] ( )

அ[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] — [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] — [illegible]
அ[illegible] [illegible] [illegible]
அ[illegible] — [illegible]
— பா[illegible]. (வ)

இ[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] — [illegible]

முனைசெகன் பதமுமன்றி யிகசெகன் பதமுமன்றி
உலகந் தொழுஞானிநிற்க—மயன்முதலோர்கள்
வாருந கவலைகொண்டு சமயங் களில்விழுந்து
சுழலும் பொழுதிரங்கி—யருள்செய்யுமாறு
—கூறரியசுகமானவைப்பே. ()

எனசெகன் பகைகரிசுட்ட வறிவிற் றிரளினின்ற
பற்றொன் றொளிவிளங்க—முப்பயமுதாக
வறியப் தாமுமன்று பிரியுந் தாமுமன்று
வசாந் சாமிரண்டு—மொருபடியாகி
நாதசத் தநிறைந்த சொருசிக் தனிமிறந்த
செகமக் கலைசுபங்கொள்—சுகமுடனாகும்
—யாதுபரமெந்தநாடியறிநீ. (௨)

மருவங் குலவுகின்ற சடைமங் கையொடுதொடங்கு
சுடந் தனிவிழுந்து—கெடுவினைவாகி
வலையின் புடைமறிக்க மடியென் றவசமுன்றி
அசனந் திரமுமன்றி—மவரிதழுறல்
பருதுந் தொழிலிணங்கி யிரவும் பகலுமின்சொல்
பகருங் படைதவிர்க்க—துயலழகாக
—மாலைவகைபலசூடிப்புடனே. ()

பதுமந் தனையிசைந்த முலையென் றதையுதந்து
வரிவண் டெனவுழன்று—தவிசெனவாடுஞ்

சிறுங்கொண் டொளிசெம்பு பூணைதன் டைகண்முழுக்கு
மொரசிகன் றெனமெழுந்து—செவிகொளாதசி
பாகமஞ் சரிமின்னிபக்த மலமுங் கிடமுகுந்து
பவளஞ் சிடவிமறந்தி—அரிமைபரிஞாடு
—காவின்பிசைமுறு குழபமபளாய். (௪௩)

மருவுங் கெருவர்வந்து கதிபென் பகதமறந்து
மதகள் மதிபொங்க—விரமைபதான
வளிபுன் டகைவகைந்து விரக்கொண் டுறவினந்து
கரதஞ் சுகமிதன்று—பரமயமாகி
மருவுங் கொழுநின்பிரிந் நு தினமுந் தினமும்விஞ்சி
வளருட் பிறைநிறைந்த—பமுமதிசோர
—வளமபரிதன மேனிதிகைபபாய். ( )

வைபதாய் படவெழுந்து பிணிபுங் கிமிகிபென்று
வரவுந் தெயபவரிந்து—விருமனுமாகி
அனமுந் தொறுகலின்றி விழிபுந்தடைக ளின்ற
முழுமுங் கலைகளின்று—சரிசெயனாடி
மலைமின் புறவிருந்த வினர்முங் குலைகுலைந்து
மலைந்து செயவிருகன்ட—யமன்வரும்வேளை
—எது நினை பரிகாரமனமே. (௩)

ஆக பாடல் - 1452.

தாயுமானசுவாமிகள்பாடல்

முற்றிற்று.

அருள்வாக்கிய அகவல்.

ஸ்ரீமத் தாயுமானசுவாமிகளுடைய

மாணாக்கராகிய

அருளையரென்பவர்

மெய்ப்படு சுவாமிகளைத் துதிசெய்தது.

திருவளர் கருணைச் சிவானந்தப் பூரண
பொருளை நமசிவாய பொருள்களிச்சித்து
கலைக்குருவே தாமயமாடகடக்கும்
பலகலை நீக்கிப் பரிக்கருள் பராபரம்
கண்ணுங் கருத்துங் கதிரொளிபோல
நண்ணிடுமனத்துள்ளியாநன்மை
பொன்றப்பலவாபொற்பிலாமோனக்
குன்றப்பிறைக்குறைப்பெருங்குன்றா
மண்ணையும் புனலையும் வெளியையுங் கனலையும்
விண்ணையும்படைக்கிக்கிளரிக்கும்
பங்கமனைத்தையும் பற்படநறிபெண்
சிந்தையுட்புகுந்தெழுந்தடாச்சோதி
விள்ளொணாதனா விளங்கியமேலா
கொள்கொண்டென்னைக் குறைவிலா நிறைய
காட்டாமறைமலர்க்காளினைப்பவர்க்குக்
கட்டாவின்பங்காட்டியபதிநிலை
வாக்கான்மனக்கான்மதிக்கிடனரிதென
நோக்காதிருக்கநோக்கிய நோக்க
மாகியயாவுமாயகண்டமாயகண்ட
சோதியாய்நிறைந்துதுலங்கியதோற்றம்

பரவெளிதன்னிற்பதிந்தவென்னுளத்தின்
விரவிவிரவிமேற்கொளும்வெள்ளஞ்
சுட்டுக்கடங்காச்சோதியடியார்
மட்டுக்கடங்கும்வான்பெருங்கருணை
யெல்லைக்கடங்காவேகப்பெருவெளி
தில்லைப்பொதுவிற்றிருநடத்தெய்வம்
வாதவூரெந்தையைவரிசையாய்விழுங்கும்
போதவூர்மேவுகர்ப்பூரவிளக்குச
சுகரையகண்டத்தூவெளியெல்லாந்
திகழவேகாட்டுஞ்சின்மயசாக்ஷி
செழுந்தமிழப்பரைச்சிவலிங்கமாகி
விழுங்கிப்ஞானவித்தகவேழ
மெழிற்றருபட்டினத்திறைவரையென்று
மழிவிலாவிலிங்கமாக்கியவனாதி
சாந்தபூமிதண்ணருள்வெள்ள
மார்ந்தநீழலசையாக்ககனம்
பரவுவார்நெஞ்சிற்பரவியமாட்சி
யிரவுபகலற்றவேகாந்தக்காட்சி
யாட்சிபோலிருக்குமகிலந்தனக்குச்
சாக்ஷியாயிருக்குந்தாரகத்தனிமுத
லாணும்பெண்ணுமலியுமல்லாததோர்
தாணுவாய்நின்றசத்தாந்தனிச்சுட
ரெள்ளுமெண்ணெயுமெப்படியப்படி
யுள்ளும்புறம்புமுலாவியவொருபொரு
ளளவிலாமதந்தொறுமவரவர்பொருளென

வளநிறைந்திருக்குமொருபெரும்பணதி
துளஅபனப்பெய்துழக்கத்தர்க்கக்
கொள்ளுமொனவார்கொடுத்திமெரச
பெரியபேறுபெசாப்பெருமை
யரியவரிமையளவிலாவளவு
துரியநிறைவுதோன்றுவகிதம்
விரியுநல்லன்புவிளைத்திடும்விளை
கிராப்பிணியாஞ்செனனமறுக்க
வாராவரவாய்வந்தசஞ்சீவி
யாலைக்கரும்புபாதமுதக்கட்டிநீர்
சோலைக்கனிபலாச்சுளைகதலிக்கனி
பாங்குறுமாங்கனிபாறேன்சருக்கரை
யோங்குகற்கண்டுசேர்த்தொன்றக்கூட்டி
யருந்தியரசமெனவுநிர்சமாதியிற்
பொருந்தியவின்பப்பொழிசிற்சோதய
மெங்கணுநிறைந்தவியல்பினனெனக்குச்
செங்கையால்விளங்கத்தெரித்தபெட்புத்தேசிகன்
தன்னையறிவித்துத்தற்பரமாகி
யென்னுளத்திருந்தருளேகநாயக
னடிமுடியில்லாவரும்பொருடனக்கு
முடியடியிதுவெனமொழிந்திடுமுதல்வன்
மெய்யலான்மற்றவைமெய்யலவெல்லாம்
பொய்யெனவற்றெனப்புன்னகைபுரிந்தோ
னருளும்பொருளுமபேதமாயிருந்து
மிருதிறமென்னுமியலுமுண்டென்றே

மாறுபாடருந்துன் படைத்துறத் தெளிப்படும்
பொருள்பயந்தனை பொருந்தியென் றுரைத்தோன்
அத்தாத் திருவெந்தின் மைப்புந்தனை
பொற்கவர்ப்பாதத் தாண்டிகைக் கொள்ளுரைத்தோ
ஐயைமாருவீட்டைந் தருள்தென்னை
பாசரு நேக்கை பாதுகாப்பு மையுரைத்தோன்
பொன்பயர் பூவாலய்ந் திருக்குகழுந்தும்
கண்பார்விடாதெனக் காட்டுப்பொவ்வா
ஆனந்தநிலையெனுமுறு தலானமை
மணாலமைதனைமுப்பந்திலிதனைத்தோ
வில்லறுத்திருந்தாரிதையாடக்கிய
வல்லவன்று கையமைத் தோகியென் றோன்
ஆறையுறத்திருந் தாந்தும் பணர்த்துவித்தோன்
நறவவைகைபுரிய சந்தானியென் றோ
விறவாபனைதானிறக்கவுனாதிப்
புறவாவரந்தரும் பேரறிவாள
வரந்தனைதருவாரலீனந்தைதாபியக்கந்
கருத்தாபமைபயின்றேற்றுமென்றுரைத்தோ
விருப்பமயக்கவினைந்ததிலழுத்தார்
பொருளருட்டேராதைப் பொற்பெனப்புகன்றோன்
வீறுசிவமுநல்லினாப் பியபடியே
பாறுமைதியென்றுதிருக்குதைப் போல்
கொல்லாவிரதந்துவைப்பத் தோக்க
வெல்லாப் பெறலினென்றொப்பிய தயாநிதி
கருப்பமுந்தானமுந் தவமும்புரிபவர்க்

துரிசையாவரோடுறவுகலப்பவன்
றன்னுயிர்போலத்தரணியின்மருவிய
மன்னுயிரனைத்தையும்வளர்த்திடும்வேந்தன்
களவுவஞ்சனைகள்செய்கருமிகடமக்குந்
தெளிவெந்துறவருள்செய்திடுந்திறத்தோன்
தான்பெறும்பேறுசகமெலாம்பெறவே
வான்பெருங்கருணைவழங்கியமாரி
தஞ்சமென்றடைந்ததாபதர்தம்மை
யஞ்சலென்றருளுமறிஞர்சிகாமணி
சிவகோடிகளுஞ்சித்தர்கோடிகளும்
யாவரும்புகுடியாவையுமுணர்ந்தோன்
யானெனதென்னுவிறைவனெம்பெருமான்
முனைவனாகியதலைவனெங்கோமா
னருணகிரியார்க்காறுமுகன்சொலும்
பொருளலமல்லதுபொருளெனமதியான்
பூதமுதலாப்பொலிந்திடுநாத
பேதமுங்கடந்தபெருந்தகைமூர்த்தி
மூலாதாரமுதலாயுள்ள
மேலாதாரமும்வெறுவெளிகண்டவன்
மண்டலமூன்றிலுமன்னியவுருவிலுங்
கண்டவையத்திலுங்கடவுளாய்நின்றோன்
பகர்சமயந்தொறும்பரமேயிருந்து
சுகநடம்புரியுந்தொழிலெனச்சொன்னோன்
பேதவபேதபேதாபேத
போதமிதுவெனப்புகன்றிடும்புண்ணிய

ஞானாசானெனவேயாற்றிடுமனுபவஞ்
சதுர்வேதாந்தத்தன்மையென்றுரைத்தே
னல்லும்பகலுமறிவானோர்க்குச்
சொல்லும்பொருளுஞ்சுவையெனச்சொன்னோர்
அருணைகுருவாஞ்சுவாமிநாயகற்கெனி
னதிகமெய்ஞ்ஞானமல்லவோவென்றே
னேசபோகத்துறுநிருபரெல்லாந்தேர்ந்
மிராசயோகத்திறையிராசபோகத்தான்
பொறுமைதெளிவுபுனிதவாசார
மறுவிலாவண்மைவாய்மியற்கை
தண்ணமர்சாந்தந்தயங்கியசீர்த்தி
யெண்ணெண்கலைபயிலிணையிலாக்கல்வி
நல்லவிரக்கநடுநிலைசத்திய
மில்லையென்னுமெலவர்க்குந்தருங்கொடை
நற்குணமெல்லாநண்ணியபெருந்தகை
சிற்குணவாரிதிருவருட்செல்வன்
கரமேலெடுத்துக்கருத்துறவணங்கிப்
பரமேயுனக்குப்பரமெனப்பகர்ந்தோ
னாலடிமேவுமரசினையடுத்தே
சீலமெய்ஞ்ஞானந்தெளிந்தனனெனவஞ்
சித்தமௌனிதிடசித்தமாக
வைத்தநிலையின்வளர்ந்தனனெனவு
மூலன்மரபின்முளைத்தமௌனிதன்
பாலன்யானெனவும்பரிவொடும்பகர்ந்தோன்
வடமொழியியற்கையின்மகிமையையுணர்ந்து

திடமுறு முப்பொருட் டிறத்தையுந் தெளிந்து
கண்டுந் தெள்ளாக் கனிரச மென்னக்
கண்டமிர் தாரிகன்னைப் பொழிந்து
சித்தியு முத்தியுந் திறந்தருள் கொழிக்கு
நித்திய நிரஞ்சன நிராலம்ப நிறைவைப்
டம்ப நாடம்பம் பளிக்கெழுந் தன்பா
லாடையு மாற்றியுஞ் சக்குழை வெய்திய
முடலங் குழைய வுரோமஞ் சிலிர்ப்பப்
படபடென் றுள்ளம் பதைத்துப் பதைத்துப்
பாங்குற நெட்டுயிர்ப் பாகிப் பனிக்
தேங்கி யேங்கி யிரங்கி யிரங்கி
பொங்கப் பொங்கப் பொலபொலெனக் கசிந்து
போர்க்களி றிகளி மைப்பருமின் றிச்
சோர்ந்து சோர்ந்து துவண்டு துவண்டுபொய்
பார்க்கவன் போடவே முற்றடிக்கடி
மண்ணடிக் குறவே யுருகப் பேசற்றுக்
கண்ணமர் பொறியுங் கழுகழுக் கிடவே
புளகப் புறப்பு மொருமித் தருக்கி
வெள்ளநீர் போல்விழி நீர்பெருகக்
கன்றுபசுவைக் கருதிக் கதறிச்
சென்றுசென் றெழுத் திகைப்பது போல
வெம்பு நெக்குடைபவி ருகரங் குவித்துப்
புன்புலால் யாக்கைபொருக்கா தினியென
வுணர்ந்துணர்ந் தன்பாயுவகை மேற்கொண்டினிக்
கணப்பிரிபேனெனக் கருதிபேகுவித்துக்

திருவுருவெல்லாந்திருநீறிலங்க
விருகரநளினய்யன்முடிகுவித்துப்
பூரணசந்திரன்போலொளிகாட்டுங்
காரணவதனங்கவின்குறுவெயர்வுற
விளநிலாவெனவேயிலங்கியசிறுநகை
தளதளவென்னத்தயங்கியெழில்பெற
வித்தன்மையெல்லாமிசைந்துமிவனருள்
சித்தெனச்சிவகதிசேர்ந்தவருரைப்பட
பாத்திரமாடப்பரிவுடனுடிச
சாத்திரங்காட்டித்தயவுசெய்தருளுநர்
வல்லவனெனமென்னுயிர்க்காக
வெல்லையிலன்பனிவனெனவிளங்கி
யீனவுலகத்தியற்கைபொய்யென்றே
ஞானனுன்மெய்யெனநவின்றினிதிரங்கிக்
கேவலசகலங்கீழ்ப்படமேலாய்
மேவருஞ்சுத்தமெய்யினைநல்க
வருமேயுருவுகொண்டவணியில்வந்த
பொருளேயிவனெனப்பொலிந்திடும்புனிதன்
சைவஞ்சிவனுடன்சம்பந்தமென்பது
மெய்வளர்ஞானம்விளக்குமென்றிசைத்தோன்
கதிர்விழியொளிபுறக்கலத்தல்சித்தாந்த
விதிமுறையாமெனவிளம்பியமேலோன்
முடிவினிலாகமமுறைமையினுண்மையை
யடியரைக்குறித்துரைத்தருளியவண்ணல்
சிதம்பரநேர்மைதிறமாவுரைத்திறை

பதாப்பாவெனப்பகர்பரமமெய்ஞ்ஞானி
முத்திபஞ்சாக்கரமுறைமையிலயிக்கியஞ்
சத்தியமிதுவெனச்சார்ந்தவர்க்குரைத்தோ
னஞ்செழுத்துள்ளேயனைத்தையுங்காட்டியென்
னெஞ்சழுத்தியகுருநீதிமாதவ
னெல்லாநிறைந்தவிறைவன்செயலெனக்
கல்லாவெனக்குங்கருணைசெய்கடவுள்
குருவருளாலேகூடுவதல்லாற்
றிருவருளன்றெனத்தெரிந்திடவுரைத்தோன்
குருவுருவருளெனக்கொண்டபின்குறையாப்
பொருண்மயமாமெனப்புகன்றிடுபோத
னைந்தமூர்த்திகளையுமொழிற்குருவடிவெனச்
சிந்தையிற்றியக்கறுத்தோர்ந்தவர்க்குரைத்தோன்
சதாசிவமென்றபேர்தான்படைத்ததுதா
னேதாவதேதபொருளென்றெடுத்தெடுத்துரைத்
கல்லானனென்னல்கவர்ந்திடச்செய்தவ [தோன்
னெல்லாம்வல்லசித்தெம்மிறையென்றே
னெவ்வுயிர்தோறுமிறைமேவியதிறஞ்
செவ்விபாரம்படிசெப்பிடுமென்றே
னெவ்வணமெவரெவரிசைத்தனரவரவர்க்
கவ்வணமாவெனம்மானெனவறைந்தோ
னொருபாலனுக்கேயொருசிவனுட்படின்
வருமடியார்திறம்வழுத்தொணாதென்றோன்
சிவனடியாரைச்சிவனெனக்காண்பவ
னவனவன்சிவனேயென்றெடுத்துரைத்தோன்

விருப்புவெறுப்பினைவேரறப்பரித்துக்
கருப்புகாதென்னைக்காத்தருள்செய்தோ
னிருசொல்லுரையாதியானின்பமெய்த
வொருசொல்லுரைத்தவுயர்குணபூதர
னத்துவாமார்க்கமாறையுமகற்றித்
தத்துவாதீதத்தன்மைபெத்தந்தோன்
றிருமகண்மருவியதிகழ்வளமறைசையில்
வருமுணர்வாளன்பருளிலாமனத்தா
னெண்ணியவெண்ணமெல்லாந்தெரிந்தெனக்குற்
றண்ணருள்செய்தவன்றாயுமானவ
னொருமொழிபகர்ந்தவுதவியாலவன்ற
னிருபதம்போதிறைஞ்சிவாழ்த்துவனே.

அருள்வாக்கிய அகவல்-முற்றிற்று.

இக்கொச்சகங்கள் ஓர்பழைய பிரதியில் வண்ணத்தின்
இடைஇடையில் காணப்படுகின்றன.

கொச்சகம்.

தத்துவம்வேறென்னைவேறாக்கியருடந்ததிலே
உற்றுணர்வும்வேண்டாவென்றோரிரண்டுமொன்றினையும்
நித்தியமென்றேகாட்டிநில்லாமனில்லெனவே
தத்துவத்தோடொத்துவிதந்தருந்தாயுமானவனே. 1

நந்தமதென்றெண்ணிநலிந்திடவுடல்வேறாக்கி
வந்தபொருளுன்னதல்லவென்றெனதுவல்லமையும்
உந்தனக்கன்றெல்லாநமதென்றேயுட்புகுந்த
தந்தையுநீமற்றுமருளாந்தாயுமானவனே. 2

பந்தாடுமாபோற்பதிந்துகருப்பட்டேற்குச்
சிந்தாமணியாய்ச்செகந்தனிலே தீவகம்போல்
வந்தான்மறைசைநகர்மற்றுமோர்மெய்கண்ட
சந்தானத்தானத்தவத்தாயுமானவனே. 3

தன்னைத்தானென்றினையுங் காட்டாதபேரிருளின், உன்னை
த்தான் கண்ணிலர்போ லொன்றாகித்தானுழன்ற, என்னைத்
தானிவ்வணமென் றெண்ணறியா வேழையென்றே, தன்னைத்
தான் றந்தாண்டான் றளித்தாயுமானவனே. 4

திடக்குப்பையாடரவஞ்செங்கட்கேழற்கோ
டுடுக்குப்பைத்தேயுயர்மறைசைவந்தெழுந்தே
விடக்குப்பைகோலால்விளங்கியபொய்மெய்யெனவாழ்
சடக்குப்பையென்றுதவிர்த்தான்றாயுமானவனே. 5

புகப்பட்டான்வல்லிருளின்பொல்லாதவேழாம்
பகப்பட்டானீங்காப்பரப்பானதீவினையின்
அகப்பட்டான்மாடாவிகாரவடவியெனுஞ்
சகப்பட்டானென்றிரங்கியாண்டான்றாயுமானவனே. 6

கஞ்சநெறிகாணாதகாரணமேயன்பருக்காப்
பஞ்சவன்முன்சேரப்பரிமேலெழுந்தபரம்
மஞ்சுலவுஞ்சோலைபயின்மாமறைசைவந்தோக்கித்
தஞ்சமென்றார்கஞ்சலெனவாடாயுமானவனே. 7

மனக்கவலைதீர்த்தென்மயக்கவிகற்பங்களெல்லாம்
உனக்கலவென்றெவ்வொன்றாய்வேறாக்கியொன்றுமற
நினைக்கவரிதானவின்பநிட்டையிதென்றேயுரைத்தான்
தனக்குவமையில்லானெனக்குமருட்டாயவனே. 8

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடலகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகண்ட	114	அண்டபகிரண்டம்	288
அகத்தா	232	அண்டபகிரண்டமு	5
அகமேவு	250	அண்டபிண்	238
அகரவு	14	அண்டமனை	219
அங்கமே	230	அண்டமுடி	54
அங்கிங்	1	அண்டமுமா	137
அங்குமிங்	293	அண்டரண்டகோ	278
அங்கை	14	அண்டரண்டம்	267
அஞ்சலஞ்	220	அண்டருக்கு	271
அஞ்சுமுக	258	அண்டனே	292
அஞ்செழு	283	அண்ணலே	114
அடக்கிப்புல	299	அதுவென்று	93
அடிகளடி	266	அதுவென்று	112
அடிமுடிகா	272	அத்தனென்	297
அடிமுடியு	105	அத்தனே	112
அடியெனு	123	அத்தனைச்	154
அடுத்தவி	231	அத்தாநி	289
அடையார்	165	அத்தாவி	287
அண்டபகிரண்ட	242	அத்துவா	276

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அத்துவித	282	அருளெலா	119
அத்துவிதமா	239	அருளேயோ	184
அத்துவிதம்	136	அருள்பழு	87
அத்துவிதவத்	2	அருள்வடி	113
அத்துவிதவனு	152	அல்லலாந்	98
அந்தகனு	266	அல்லவெல்	243
அந்தகாரத்	7	அல்லும்பகலும	216
அந்தக்கரணை	217	அல்லும்பகலுமக	201
அந்தக்கரணமு	268	அல்லும்பகலுமு	173
அந்தக்கரணமெ	235	அல்லும்பகலும்	174
அந்தமுட	250	அவனன்றி	56
அந்தணர்	99	அவனே	178
அந்தரத்	274	அவ்வுயி	283
அந்தோவீத	89	அழுக்காற்று	240
அப்பனென்	238	அழுக்கார்ந்த	161
அப்பாவென்	209	அளியுங்கனி	165
அப்புமுப்பு	223	அள்ளக்குறை	292
அப்பொருளு	169	அறிந்தவறி	180
அம்மாவீ	205	அறியாதறி	281
அரசேசன்	198	அறியாதவெ	160
அருமறையின்	12	அறியாநா	225
அரும்பொனே	52	அறியாமைசா	170
அருவுருவ	271	அறியாமைமே	167
அருவென்பன	307	அறியாமையீ	248
அருளாகி	235	அறியாயோ	173
அருளாலெ	301	அறியாவறி	279

பாட்டு.	பக்கம்.
[illegible]	149
சக்கரவர்த்தி	261
சந்[illegible]	248
சஞ்சிதமே	267
சடத்துளுயிர்	270
சட்டை	288
சத்தமுதலாத்	267
சத்தமுதலாம்	264
சத்தாகிலின்	234
சத்தொடுசித்	272
சந்ததமுநின்	235
சந்ததமுமெய	6
சந்ததமும்	32
சந்திரனை	274
சருகுசல	27
சன்மார்க்க	89
சன்னல்பின்	267
சா	
சாக்கிரமா	140
சாட்டையிலா	285
சாட்டையிற்	135
சாதனை	240
சாதிகுலம்	11
சாலக்கபாட	269
சாலோக	273
சாற்றரிய	291

பாட்டு.	பக்கம்.
சி	
சிட்டர்க்கெ	256
சித்தங்குவி	234
சித்தநினைவு	208
சித்தந்தெளிந்து	223
சித்தந்தெளிந்தோ	273
சித்தமனவு	273
சித்தமவுனி	159
சித்தமெனும்	265
சித்தான	293
சித்துஞ்சட	182
சித்தநெறி	236
சிந்தனை	222
சிந்திக்குந்	240
சிந்திக்குந்தோ	284
சிந்தித்த	283
சிந்தித்தவெ	207
சிந்தைசிதை	236
சிந்தைத்	133
சிந்தைபிற	302
சிந்தைமயக்	243
சிந்தைமரு	253
சிந்தைமறந்	271
சிந்தைய	215
சிந்தையன்	297
சிந்தையி	259

பாட்டு.	பக்கம்.
சிந்தையுமெ	243
சிவமாதி	155
சிவன்செய	129
சிற்பரமே	234
சிற்றம்பல	259
சிற்றரும்	142
சிற்றறிவு	281
சிற்றின்ப	273
சினமிறக்க	225
சின்னஞ்சிறியா	227
சின்னஞ்சிறியே	252
சீ	
சீராருந்தெய்	206
சு	
சுகமாகு	155
சுக்கிலமு	261
சுட்டழகா	289
சுட்டியுள	221
சுத்தமு	44
சுத்தவறி	209
சுத்தவித்தை	266
சும்மாவிருக்	161
சும்மாவிருந்	176
சும்மாவிருப்	214
சுருதியே	138
சுழுத்தி	140

பாட்டு.	பக்கம்.
சூ	
சூட்டியென	126
சூதாடுவார்	221
சூதானமென்	269
சூதொன்று	221
சூரியர்கள்	269
செ	
செகத்தை	198
செங்கதிரின்	279
செங்கிருமி	262
செப்பரியன	88
செப்பரியத	279
செப்புவ	220
செம்பொன்	108
செம்மையறி	267
செய்யுஞ்செ	108
செய்யுந்தவ	154
சென்றவிட	241
சென்று	278
சே	
சேராமற்	200
சேராமற்சே	290
சை	
சைவசமய	184
சொ	
சொல்லற்கரி	124

பாட்டு.	பக்கம்.
சொல்லடா	215
சொல்லாய	204
சொல்லாலட	209
சொல்லாலும்	140
சொல்லாலே	198
சொல்லாற்	159
சொல்லான	58
சொல்லான்ம	279
சொல்வான்மௌ	158
சொல்லிறந்து	253
சொல்லிறப்	249
சொல்லிப்ப	240
சொல்லுக்கட	171
சொல்லுஞ்	241
சொல்லும்	212
சொல்லும்பொ	232
சொல்லையுன்	108
சொன்னசொ	298
சொன்னத்	211
சொன்னத்தை	224
சொன்னவர்	178
சோ	
சோதியா	205
சோதியாதெ	116
சோதியே	289
சோதியேசுடரே	110

பாட்டு.	பக்கம்.
சோற்றுத்	231
ஞா	
ஞாலத்தை	227
ஞானநெறிக்	181
ஞானநெறிதா	282
ஞானமே	130
த	
தக்ககேள்	111
தக்கநின்	149
தக்கரவி	274
தட்டுவை	264
தத்துவ	172
தத்துவமா	268
தத்துவமெ	247
தத்துவர்	262
தந்திர	281
தந்தேனே	222
தந்தைதா	136
தந்தையி	259
தந்தைதாய்தமர்தா	73
தந்தைதாய்தமர்மக	146
தந்தைதாய்மகவு	167
தப்பித	294
தம்முயிர்	223
தர்க்கமி	277
தற்பர	273

பாட்டு.	பக்கம்.
தற்பரம	153
தற்போத	253
தனியிரு	147
தனிவளர்	129
தன்செய	238
தன்மயக்	142
தன்மயமாப்	242
தன்மயமான	162
தன்னதென்	107
தன்னாச	296
தன்னிலெ	152
தன்னெஞ்	135
தன்னைத்	220
தன்னைமற	292
தன்னையறிந்த	151
தன்னையறிந்தரு	217
தன்னையறிந்தா	217
தன்னையறியத்	188
தன்னையறியாத	239
தன்னையறியுந்	253
தன்னைக்கொடா	132
தா	
தாகமறக்	209
தாக்குநல்	302
தாங்கரிய	253
தாங்கிய	283

பாட்டு.	பக்கம்.
தாயர்காப்	231
தாயான	205
தாயிருந்	245
தாயினுமினிய	190
தாயினுநல்ல	286
தாயுந்தந்தை	139
தாராதவரு	19
தாராவரு	233
தாவிய	253
தானந்த	243
தானந்தவஞான	179
தானந்தவன்	156
தானந்தவந்	224
தானமுந்	128
தானவனெந்	280
தானுக	233
தானுதல்	235
தானுனதன்மய	93
தானுனதன்மய	177
தானென்னை	278
தானேசுபா	257
தானேயகல்	125
தானேயா	248
தானேவ	100
தி	
திகைபடாதே	200

பாட்டு.	பக்கம்.
திக்கொடுங்	207
திக்கொ[illegible]தி	35
திங்களமு	296
திடமுர	186
திண்ணணிய	263
திருந்து	147
திருவருட்	115
திருவருண்	305
திரையற்ற	279
திரையில்லா	102
தினமேமேசல	161
திளையத்தனை	288
தீ	
தீங்கரு	274
தீதணையா	280
தீதெலா	189
தீதெனவு	248
தீரத்திறற்	237
தீராக்கரு	253
தீராதவென்	153
து	
துங்கமமு	175
துச்சப்புல	280
துச்சனென	212
துட்டனை	276
துய்யன்	146

பாட்டு.	பக்கம்.
துய்யகர	259
துரியங்	284
துள்ளுமறி	33
துன்பக்கட	173
துன்பக்கண்	210
துன்பமெ	288
துன்மார்க்க	304
தூ	
தூங்காம	285
தூங்கிவிழி	253
தூயதான	114
தூயபனித்	264
தூயவெறி	280
தூளேறு	194
தெ	
தெட்டிலே	191
தெய்வம்	120
தெரிவாக	4
தெருளாகி	49
தெளிவொ	140
தே	
தேகச்செய	176
தேகம்யா	246
தேகமிறு	225
தேகமுத	267
தேககாதி	240

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
தேக்கியின்	111	நாட்பட்ட	202
தேசிகர்	284	நாட்பட்டலே	235
தேடாததே	233	நாடுநகரு	231
தேடினேன்	229	நாதகீத	115
தேடுந்திர	233	நாதமே	200
தேடுவார்	295	நாதனை	189
தேடுவேனின்	247	நாம்பிரம	283
தேவரெல்	203	நாய்க்குங்	291
தேவர்தொ	96	நாவழுத்துஞ்	234
தேன்முகம்	97	நாளவங்கள்	178
தொ		நாளவங்கள்போ	260
தொல்லைக்	254	நாளும்பொ	265
தொல்லைப்	286	நாற்றச்சடல	157
தொல்லைவி	172	நாற்றமிகக்	262
தோ		நானுனதன்மைக	271
தோற்பா	227	நானுனதன்மையெ	232
ந		நானுனிங்	101
நடக்கினு	156	நானுனெனக்	235
நடத்தியிவ்	129	நானென	98
நலமேது	302	நானெனவு	142
நன்றறி	211	நானென்ரு	156
நன்றென	201	நானென்னு	90
நன்னெஞ்ச	254	நானேகஞ்தி	254
நா		நான்றனெனு	181
நாட்டமூன்	143	நி	
நாட்டா	213	நித்தமா	287

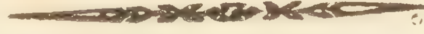
பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு,	பக்கம்.
நித்தியமாய்	16	நீக்கிமலக்	2[illegible]8
நித்தியமொ	220	நீங்காதுயி	155
நித்திரையாய்த்	241	நீட்சிகுறு	241
நித்திரையாய்வ	267	நீதியாய்	176
நித்திரையிற்	228	நீதியெங்கே	202
நித்திரையு	249	நீயற்றவந்	176
நியமலக்ஷண	82	நீயன்றி	230
நிர்க்குணநி	28	நீயெனநா	166
நில்லாதவா	104	நீயேநா	248
நில்லாது	61	நீயேயிங்	199
நில்லாப்	177	நீராடக்	233
நில்லாமணின்	260	நீர்க்குமிழிபூண்	262
நிறைகுடந்	175	நீர்க்குமிழிபோலெ	229
நிற்குநன்	107	நீர்க்குமிழிபோன்	254
நினையுநி	132	நீர்ப்பற்	229
நினையுநினை	162	நீர்பூத்த	257
நினைப்பற	278	நா	
நினைப்பு	272	நாலேணி	722
நினைவொன்	103	நெ	
நின்போதத்	216	நெஞ்சகத்தில்	254
நின்றநிலை	296	நெஞ்சகமே	223
நின்னிறை	236	நெஞ்சகம்	294
நின்னைச்சா	236	நெஞ்சத்தி	187
நின்னையுணர்	230	நெஞ்சுகந்து	109
நீ		நெறிகடாம்	145
நீக்கப்பிரி	271	நெறிபார்	201

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
நே		பண்ணி	279
நேசஞ்சிறி	289	பண்ணே	31
நேசத்தா	241	பதமூன்றும்	151
நேசநீரு	212	பதியுண்டு	190
நேசிக்குஞ்	172	பத்தரு	237
நேராய	169	பத்தர்	249
நேரேதா	94	பத்திநீ	190
நேரேநினை	217	பத்திநெறி	21
நேற்றுளா	138	பந்தமயக்	244
நோ		பந்தமறு	92
நோக்கற்கரி	170	பந்தமெலா	243
நோயும்வெங்	185	பரமாப்	246
ப		பரமுணக்	213
பச்சென்ற	263	பரம்பர	122
பச்சைகண்	254	பரவரிய	152
பச்சைநி	258	பவம்புரிந்	150
பஞ்சப்	268	பழுதுண்டு	160
பஞ்சரித்து	116	பள்ளங்க	294
பஞ்சசுத்தி	224	பற்றலாம்	120
பஞ்சாய்ப்	286	பற்றற்றிரு	234
படிப்பற்று	234	பற்றியபர்	298
பட்டப்பகல்	247	பற்றினைத	295
பட்டப்பகற்	30	பற்றும்	216
பணியற்று	291	பற்றுவண	52
பண்டுங்கா	275	பற்றுவெகு	27
பண்டொரு	293	பற்றொழிந்து	246

சிவமயம்.

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாடலகராதி.

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
அகண்ட	114	அண்டபகிரண்டம்	288
அகத்தூ	232	அண்டபகிரண்டமு	5
அகமேவு	250	அண்டபிண்	238
அகரவு	14	அண்டமனை	219
அங்கமே	230	அண்டமுடி	54
அங்கிங்	1	அண்டமுமா	137
அங்குமிங்	293	அண்டபூரண்டகோ	273
அங்கை	14	அண்டரண்டம்	267
அஞ்சலஞ்	220	அண்டருக்கு	271
அஞ்சுமுக	258	அண்டனே	292
அஞ்செழு	283	அண்ணலே	114
அடக்கிப்புல	299	அதுவென்று	93
அடிகளடி	266	அதுவென்று	112
அடிமுடிகா	272	அத்தனென்	297
அடிமுடிய	105	அத்தனே	112
அடியெனு	123	அத்தனைச்	154
அடுத்தவி	231	அத்தாநி	289
அடையார்	165	அத்தாவி	287
அண்டபகிரண்ட	242	அத்துவா	276

21

பாட்டு.	பக்கம்.
பிறியாது	244
பின்னுமு	147
பின்னுமுட	173
பு	
புகலரிய	206
புகழுங்கல்	120
புண்ணிய	274
புண்ணீர்மை	275
புத்தமிர்த	78
புத்திநெறி	188
புத்தியெனு	265
புந்தியிணு	245
புரந்தோர்	232
புலர்ந்தேன்	275
புலனைந்து	175
புலியினது	171
புன்புலான	109
புன்மலத்	266
பூ	
பூங்காவன	179
பூட்டற்றுத்	239
பூட்டிவைத்	250
பூதமுதலாக	192
பூதமுதணு	249
பூதமொடு	195
பூதலயமா	6

பாட்டு.	பக்கம்.
பூரணி	193
பூராயமா	225
பெ	
பெண்ணு	272
பெரியவண்ட	145
பெருமைக்	113
பெருவெளி	10
பெற்றவட்	199
பெற்றவர்	131
பெற்றாரனு	248
பெற்றோம்பிற	174
பே	
பேசாத	238
பேசாவனு	125
பேசாவிடும்	299
பேச்சாகா	215
பேச்சுமூச்	272
பேதித்தசம	54
பேதைப்	255
பேறனைத்து	86
பை	
பைங்கூழ்	266
பைம்பயி	255
பொ	
பொங்கிய	222
பொங்கேத	275

பாட்டு.	பக்கம்.
பொய்கண்	259
பொய்குவித்	239
பொய்க்கா	268
பொய்க்கூடு	255
பொய்திக	38
பொய்ப்ப	255
பொய்முட	276
பொய்ம்மய	289
பொய்யகல	242
பொய்யனிவ	213
பொய்யாகுல	157
பொய்யி	46
பொய்யுணர்	250
பொய்யுலக	227
பொய்யுலகு	284
பொய்யெல்	226
பொய்யென்	295
பொய்யை	218
பொருந்து	204
பொருளாகக்	12
பொருளே	203
பொருளைப்பூ	133
பொல்லாதகாம	266
பொல்லாதமா	164
பொறியிற்	137
பொறிவழி	226

பாட்டு.	பக்கம்.
பொற்பி	[illegible]
பொற்பு	139
பொன்னு	257
பொன்னை	106
போ	
போக்குவர	281
போதமா	20
போதமென்	138
போதவூர்	261
போதாந்த	208
போற்றே	275
போனக	24
போனநாட்	202
ம	
மடி[illegible]	229
மட்டிலா	289
மட்டிப்பட	255
மண்டலத்தி	150
மண்ணுதிபூத	248
மண்ணுதியை	29
மண்ணுன	243
மண்ணீர்மை	244
மண்ணுமறி	250
மண்ணும்	222
மண்ணுறங்	255
மண்ணூடு	274

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
ம			
மண்ணொடு	214	மாயாசக	218
மதியுங்	119	மாயாசகத்	168
மத்தமத	67	மாயாவிகார	266
மத்தர்	84	மாயாவிகாரமலம	284
மந்தவறி	228	மாயைமுத	219
மந்திரத்	242	மார்க்கண்	221
மயக்கு	142	மாலைவளர்	256
மயக்குறு	205	மால்காட்	214
மரபைக்	299	மால்வைத்த	243
மரவுரி	62	மாளுத	236
மருமலர்ச்	71	மாளுவனு	209
மலைமலையா	91	மாறுபடு	43
மறக்கின்ற	164	மி	
மறமலி	131	மிடியிட்ட	192
மறைமுழக்	98	மின்போ	77
மற்றன	116	மின்னனைய	23
மனதேகல்	300	மின்னனையபொ	226
மனத்தாலும்	170	யின்னைப்	139
மணமான	265	மின்னைய	147
மன்ருடும்	285	மு	
மா		முகமெ	186
மாசற்ற	84	முக்குணத்தா	225
மாசான	294	முக்குணத்த	268
மாடுமக்கள்	200	முச்சகமே	283
மாதத்தி	164	முத்தனைய	62
மாயமயக்	228	முத்தாந்தவித்	247

பாடு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
முத்தாந்தவிதி	208	மெய்விசு	26[illegible]
முத்திக்கு	249	மெல்லிய	287
முத்தியி	230	மே	
முத்தேப	207	மேமொடுநீ	281
மும்மலச்	262	மேவுபஞ்ச	256
முருந்திள	189	மேற்கொண்	159
முற்றுமோ	203	மை	
முன்னினை	294	மைகாட்டு	243
முன்றுண்	231	மையுலாம்விழி	114
முன்னிலை	136	மைவ்வண்ண	214
முன்னிலைச்	158	மோ	
முன்னினை	294	மோனதரு	180
முன்னெடு	214	மோனந்தரு	245
மூ		யா	
மூச்சற்று	276	யாதுமன	10
மூர்த்திதலந்	224	யாமென்னல்	131
மூர்த்தியெ	232	யான்றுமென்ன	178
மூலவிருள்	290	யோ	
மூன்றுகண்	172	யோகியற்கே	216
மெ.		வ	
மெய்த்தகுல	277	வஞ்சகத்து	286
மெய்யான	167	வஞ்சநமன்	220
மெய்யிற்சிவ	264	வஞ்சமோ	183
மெய்யினேய்	256	வஞ்சனைய	127
மெய்யைப்	179	வஞ்சனையு	211
மெய்விடா	31	வடிவனை	100

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வடிவிலா	124	வாக்குமனமொன்	249
வடிவெலா	112	வாசகஞான	227
விட்டமிட்	196	வாசாகயி	3
வண்டாய்த்	219	வாடாதே	231
வந்ததை	226	வாடுமுகங்	245
வந்தவர	183	வாட்டப்	256
வந்தவரவை	304	வாதவூ	285
வந்தவாறி	140	வாதனைப்	141
வந்தித்து	213	வாதனையோ	292
வந்தெனு	91	வாதனைவி	218
வம்பனேன்	127	வாதுக்கு	225
வரும்போமென்	106	வாதைப்பி	207
வரும்போமென்னு	132	வாயாதோ	183
வருவான்	218	வாயாற்கி	245
வல்லமை	225	வாயிலோரை	130
வல்லாளா	295	வாயினுற்பே	212
வழியிலெ	177	வாயுண்டு	158
வளம்பெறு	121	வாயொன்	221
வன்பொ	245	வாய்க்குங்	114
வன்மையி	249	வாய்திறவா	256
வா		வாராதெலா	8
வாக்காதி	265	வாய்பேசா	220
வாக்காய்	207	வாராய்நெஞ்	164
வாக்கான்	287	வாராவரவாக	256
வாக்குமனமற்ற	260	வாராவரவாய்	183
வாக்குமனமு	295	வாரிக்கொ	112

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
வாரியேழு	110	வி	
வாலற்ற	285	விஞ்சுபுலப்	236
வாவாமெவன்	176	விண்கருணை	242
வாவிக்கமல	187	விண்டு	264
வாழாதுவா	186	விண்ணருவி	175
வாழிசோ	135	விண்ணவரிந்	88
வாழ்த்துமி	110	விண்ணவர்	256
வாழ்வினைத்துந்	151	விண்ணவன்	269
வாழ்வினைத்தும	100	விண்ணுடை	275
வாழ்வெனவ	128	விண்ணுதி	12
வாழ்வெனவு	202	விண்ணுரங்	290
வாளாருங்கண்ணு	286	விண்ணூர்	257
வாளாருங்கண்ணி	304	விண்ணுறு	187
வானநாயக	148	விண்ணினைந்	13
வானந்த	208	விண்ணுக்கும்	223
வானமுகில்	274	விண்ணுள்வளி	257
வானமெல்லாந்	208	விதிக்கும்	304
வானுதித்து	241	விதியைவலம்	118
வானுதிநீ	218	வித்தன்றி	214
வானுதிபூத	46	வித்தியாதத்	265
வானூடங்	279	விமலமுத	87
வானேமுத	126	விரிந்தமண	221
வானைப்	110	விரும்புஞ்	224
வான்காண	217	விளக்குந்	218
வான்கெடு	268	விளங்கவெண்	98
வான்பொரு	143	விளங்கவென	200

பாட்டு.	பக்கம்.	பாட்டு.	பக்கம்.
விளையுஞ்சி	301	வேண்டிய	153
வீ		வேண்டுஞ்	109
வீங்கித்	263	வேண்டும்	118
வீணேபிறங்	287	வேண்டுபவ	97
வீறியவே	277	வேட்டைப்	265
வெ		வேதமுத	169
வெஞ்சேலை	258	வேதமுட	58
வெட்டவெளி	214	வேதமெத்த	145
வெந்து	269	வேதாந்த	229
வெந்நீர்	51	வேதாவை	70
வெம்மந்த	260	வேலையிலா	262
வெய்யபிற	270	வேறுபடு	205
வெய்யபுலி	269	வை	
வெள்ளக்[illegible]	218	வைதிகமாஞ்	260
வெள்ளங்	172	வைத்தசுவ	239
வெளியான	154	வைத்ததேக	108
வெளியா	227	வைத்தபொரு	200
வெளியினின்ற	115	வைத்திடு	199
வே		வையகமா	165
வேண்டா	303		

திருப்பாடலகராதி முற்றிற்று.

A. S. N.

